

வேதாகம மாணிடவியல்

BIBLICAL ANTHROPOLOGY

மனிதனைக் குறித்த வேதாகமக் கோட்பாடு

The Biblical Doctrine about Man

மனிதனின் தோற்றும் : அல்லது பரிணாம கொள்கையா?

5 மனிதனின் இயல்பு அவனது வீழ்ச்சி அவனது பாவம் பாவத்தினதும் வீழ்ச்சியினதும் விளைவுகள்

The Origin of Man: Creation or Evolution? His Nature His Fall His Sin The Consequences of the Fall and Sin

ஆசிரியர் ரோலன்ட் கிளகர் By Roland Kleger

குளுஸ்லிங்கன், வைகாசி 2022
Kreuzlingen, May 2022

பதிப்புரிமை ரோலன்ட் கிளாக், இறையியல் கலாநிதி CH-8280
குழஸ்லிங்கன் (சுவிற்சர்லாந்து)

**Copyright © Roland Kleger, Doctor of Theology
CH-8280 Kreuzlingen (Switzerland)**

வேதாகம மாணிடவியல்

மனிதனைக் குறித்த வேதாகம உபதேசம்

ரோலண்ட் கிளகர்

5

“தேவன் தம்முடைய சாயலாக மனுஷனைச் சிருஷ்டத்தார், அவனைத் தேவசாயலாகவே சிருஷ்டத்தார், ஆனாம் பெண்ணுமாக அவர்களைச்சிருஷ்டத்தார்”(ஆதி. 1:27)

10

“ஆகையால் ஒரே மீறுதலினாலே எல்லா மனுஷருக்கும் ஆக்கினைக்கு ஏதுவான தீர்ப்பு உண்டானதுபோல, ஒரே நீதியினாலே எல்லா மனுஷருக்கும் ஜீவனை அளிக்கும் நீதிக்கு ஏதுவான தீர்ப்பு உண்டாயிற்று” (ரோம. 5:18)

அறிமுகம்

இக்கையேடானது ஜேர்மனியில் உள்ள வேதாகம பாடசாலையின் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட இறையியலின் முன்னைய நாள் போதகரான ஹெயின்ஸ் வெப்பரின்¹ (Heinz Weber) ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகளை பகுதியாக அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது.²

“மானுடவியல்” (Anthropology) என்பது மனிதனைக் குறித்த உபதேசமாகும்.

கிரேக்க பதமான “அந்திரோபோஸ்” (*anthrōpos*) என்பது மனிதனைக் குறிக்கும். “லோகோஸ்” (*lógos*) என்பது இச்சூழ்நிலையில் உபதேசம் என மொழியெயர்க்கப்பட முடியும்.³ ஆகவே, மானுடவியல் என்பது மனிதனைக் குறித்த உபதேசமாகும்.

ஒரு இறையியல் கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கும் பொழுது, தேவனுக்கும் மனிதனுக்கும் இடையில் உள்ள உறவைக் குறித்து சிந்திக்கும் போது விஞ்ஞான ர்தியாக இது மனிதனின் உயிர்த் தொழிற்பாட்டைக் குறிக்கின்றது.

மானுடவியல் என்ற பாடத்தைப் படிக்கும் போது இந்தப் பாடத்தை முழு வேதாகமத்தையும் அடிப்படையாக வைத்தே கற்க வேண்டும் என்பது மிக முக்கியமான நம்முடைய கருத்தாகும்.

30 “மனிதன் என்றால் என்ன”? என்ற கேள்வி காலாகாலமாக மாணிடவர்க்கத்திற்குள் புதைந்து நிற்கின்ற கேள்வியாகும். பண்டைய காலம் தொட்டு தத்துவமுகானிகளும், புத்திஜீவிகளும் இக் கேள்விக்கான பதிலைக் கண்டுபிடிக்க முயற்சித்து வருகிறார்கள். மனிதன் மிகத்துல்லியமாக, நுண்ணியமாக ஆராய்ச்சிப்பண்ணப்பட்டவனாகவும், ஆராய்ச்சிப்பண்ணப்படுகின்றவனாகவும் இருக்கின்றான். ஆனால், இன்றுவரைக்கும் அவனுடைய சொந்த ஆழமான அந்தரங்கம் உண்மையில் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை.

¹ ஹியின்ஸ் வெப்பர் வெறுமனே ஆசிரியர் மட்டுமல்ல. மாறாக எனது ஆவிக்குரிய தகப்பனாகவும் இருக்கின்றார்.

² விஷேதமாக 2ம், 5ம் அதிகாரங்களில் உள்ள பகுதிகள்.

³ இங்கே இது வார்த்தை எனவும் ஒப்பிட முடியும். (ஓப். யோவா 1 மற்றும் வெளி 19:13, இங்கே தேவகுமாரன் லோகோஸ் என அழைக்கப்படுகிறார்) அத்துடன் உறுதி, பேச்சு, அடிப்படை, எழுதப்பட்ட வார்த்தையையும் இது குறிக்கும்.

விஞ்ஞானமானது மனிதனுடைய வரலாற்றையும், விருத்தியையும் மறுகட்டமைப்பு செய்வதற்கு முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. ஆயினும் இதுவரைக்கும் எந்தவிதமான நம்பத்தகுந்த விளைவுகளையும் அது அடையவில்லை. அதிகமாக உரிமை கோரப்பட்டதெல்லாம் இறுதியில் ஆதாரமில்லாத கருதுகோள்களையுடைய யூகங்களோயாகும். அதிகம் எழுப்பப்படும் பின்வரும் 5 கேள்விகளுக்கு வேதாகமமானது பதிலை வழங்க முடியும் என நாம் விசுவாசிக்கின்றோம்.

“மனிதன் என்றால் என்ன?”

“அவன் எங்கிருந்து வந்தான்?”

“எங்கே அவன் போகின்றான்?”

10 “அவனுடைய முக்கியத்துவம் என்ன?”

“அவனுடைய நோக்கு, முடிவு என்னவாக இருக்கும்?”

வேதாகமம் இந்த கேள்விகளுக்கெல்லாம் பதில் தருவதாக உரிமை பாராட்டுகின்றது:

15 **ஏசா. 40:6-8** பின்னும் கூப்பிட்டுச் சொல் என்று ஒரு சத்தம் உண்டாயிற்று; என்னத்தைக் கூப்பிட்டுச் சொல்வேன் என்றேன். அதற்கு: மாம்சமெல்லாம் புல்லைப்போலவும், அதின் மேன்மையெல்லாம் வெளியின் பூவைப்போலவும் இருக்கிறது. கர்த்தரின் ஆவி அதின் மேல் ஊதும் போது, புல் உலர்ந்து, பூ உதிரும்; ஜனமே புல் உலர்ந்து பூ உதிரும்; நமது தேவனுடைய வசனமோ என்றென்றைக்கும் நிற்கும் என்பதையே சொல் என்று உரைத்தது.

20

நாம் எல்லாவற்றிற்கும் மனிதனை மையமாகக் கொள்ளும் (anthropocentric) கடும் கோட்பாட்டின் காலத்தில் வாழ்கின்றோம்.⁴ வேதாகமம் மனிதனுடைய நிலையற்ற குணாதிசயத்தை நமக்கு வெளிப்படுத்துகின்றது.

25

யோடு. 14:1-2 ஸ்திரியினிடத்தில் பிறந்த மனுவன் வாழ்நாள் குறுகினவனும் சஞ்சலம் நிறைந்தவனுமாயிருக்கிறான். அவன் பூவைப்போலப் புத்து அறுப்புண்கிறான்; நிழலைப்போல நிலை நிற்காமல் ஓடிப்போகிறான்.....

சங். 8: 4-9 மனுவனை நீர் நினைக்கிறதற்கும் அவன் எம்மாத்திரம் என்கிறேன்.

30

சங். 144:3-4 கர்த்தாவே, மனுவனை நீர் கவனிக்கிறதற்கும்.... அவன் எம்மாத்திரம்?

யாக். 4:14 நாலைக்கு நடப்பது உங்களுக்குத் தெரியாதே. உங்கள் ஜீவன் எப்படிப்பட்டது? கொஞ்சக்காலந்தோன்றிப் பின்பு தோன்றாமற்போகிற புகையைப்போலிருக்கிறதே.

35

படைப்பின் ஆரம்பத்தில் மனிதனின் நிலை இப்படியிருந்ததில்லை. ஏனெனில், அவன் ஆரம்பத்தில் நித்திய ஜீவனுக்கென நியமிக்கப்பட்டவனாக இருந்தான். பாவத்திற்கூடாக வந்த வீழ்ச்சிற்கூடாகத்தான் அவன் அழிந்து போகின்றவனாக, நிலையற்றவனாக வந்துவிட்டான் (ஓப். ஆதி. 2:16-17 மற்றும் ஆதி. 3).

40

பாவத்தில் விழுந்ததின் நிமித்தம் “இயற்கையான” மனிதன் தேவனுக்கு முன்பு தன்னுடைய உண்மையான நிலையைக்கூட அறியமாட்டான். அவனுக்கு உண்மையான தேவபயமும் தெரியாது. தேவனின் கர்த்தத்துவத்தை உணர்ந்து கொள்ளவும் மாட்டான் (ஓப். சங். 14:53, நீதி. 1:7, 1கொரி. 2:14). எனவே, மனிதன் தன்னுடைய உண்மையான இறுதி முடிவாகிய நித்திய ஜீவனிலிருந்து மிக அதிக தூரத்தில் வசிக்கிறான் (யோவா. 17:3 ஒப்பிடுகை)⁵. வீழ்ச்சியில் இருந்து மனிதன் ஓர் குழப்பமான நிலையில்

⁴ மனிதன் மையத்தில் இருக்கின்றான்... அல்லது எல்லாவற்றிற்கும் மையமாக தானே இருப்பதாக மனிதன் சிந்திக்கின்றான்.

⁵ தேவனில்லாத மனிதனையும், மனிதனுக்கு தேவனோடுள் உறவையும் குறித்து சங் 49 மற்றும் 90ஜ ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவும்.

வாழ்கின்றான். அவன் தன்னுடைய சொந்த மதத்தை உருவாக்குகிறான். பரிசுத்த வேதாகமமானது “இயற்கையான மனிதனுடைய” மதத்தின் குணாதிசயத்தை காண்பிக்கின்றது.

பிரசங். 2:1-11, 15-23

5 **3: 1-11, 16-22**

5:9-17

6:7-12

7:15-18

இயற்கையான மனிதனின்⁶ மதமானது அநேகமாக வாழ்க்கையின் ஒரு நம்பிக்கையற்ற தன்மைக்கு

10 வழிநடத்துகின்றது. விசவாசிகளைப் பொறுத்தவரையில் (சாதாரணமாக) இது அப்படியல்ல. ஏனெனில், அவர்கள் மரணத்திற்காக ஆயத்தப்படுத்தப்பட வேண்டும். இளம் வாலிபர்கள் வாழ்க்கையின் உண்மையான அர்த்தத்தைக் குறித்து கேள்விகள் கேட்பது இக் காரணத்திற்காகத்தான். ஒரு மனிதன் இதற்கான பதிலை தவறான இடத்தில் தேடுவானானால் அவன் வெறுப்பிலும் (சுய) கலகத்திலும் தான் முடிவடைவான். இல்லாவிட்டால் வாழ்க்கையின் யதார்த்தத்தை தாங்கிக்கொள்ள முடியாத ஒரு

15 போதைக்கு அடிமையான சமுதாயத்திற்கு தப்பியோடுவான்: மதுபானத்திற்கும், போதைவஸ்திற்கும், சுதந்திர பாலியலுக்கும் அல்லது மற்ற சிற்றின்பங்களுக்குள்ளும் நமுவி விடுவான் சுருங்கச் சொன்னால் எப்பிகுரியன் (epicurean சிற்றின்பக் கோட்பாட்டாளர்) அல்லது கெடனிஸ்ரிக் (hedonistic இன்பவியல் கோடபாடு) வாழ்க்கைக்கும் திரும்புவார்கள்.

20 இந்த மனிதனானவன் தன்னுடைய தொலைந்த படைப்பை தேடுகின்ற ஒரு அன்பின் தேவனால் சந்திக்கப்படுகின்றான். தேவன் தம்முடைய படைப்புக்களை தொலைந்து, சோரம் போக விரும்புவதில்லை. அவருடைய அன்பானது தன்னுடைய சொந்தப்படைப்பான மனிதனை தன்னிடத்தில் நெருங்கி வர ஏவுகிறது.

ஆதி. 3:9

25 **யாத். 3:7-8**

எரே. 3:1,12-14, 22-23, 7:22-28

எசே. 18:23, 31-32

மத். 9:36

லூக். 15:4-7, 19:10, 41-42

30 **வெளி. 22:17**

மனிதன் தன்னை படைத்தவரை ஏற்றுக்கொள்ளும் போதுதான் தன்னுடைய சொந்த ஜீவியத்திற்கான காரணத்தை உணர்ந்து கொள்ளுகின்றான் (யோவா. 17:3). தேவன் மனிதனை ஜீவனுக்கென்று உருவாக்கினார். தேவனில்லாத மனிதன் முழுவதுமாக ஜீவனுள்ளவன் அல்ல. அவன் ஒரு மிருகத்தைப் போன்று சடப்பொருளாயிருக்கின்றான். இது சில பிரண்ச் மொழிபெயர்ப்புக்களில் பொருத்தமாய் உள்ளது. இங்கே இயற்கையான ([psuchikos anthrōpos]பூமிக்குரிய சிற்றதயுள்ள) மனிதன் 1கொரி.2:14ல் “மிருகத்தனமான மனிதன்” (“homme animal”) என மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளான்.

ஒரு உதாரணம் :

40 ஒவ்வொரு கருவியும் அல்லது உபகரணமும் ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்காக உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. அது விற்கப்படும் பொழுது ஒரு பாவனைக் கைநூலுடன் விற்கப்படும். அந்நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள

⁶ அதாவது, தேவனில்லாமல் வாழும் ஒரு மனிதன் தேவனுடைய ஆகவியினால் புதுப்பிக்கப்படாத ஒரு மனிதன்.

அறிவுறுத்தல்களை சரியாக பின்பற்றாவிட்டால் அவ்வுபகரணம் பழுதடைந்து விடும் அல்லது அழிந்துவிடும். இதேபோல தான் மனிதனும்! தேவன் மனிதனை ஓர் குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்காக உருவாக்கினார் (தன்னுடன் ஜூக்கியப்பட). அத்துடன், அறிவுறுத்தல் கையேட்டையும் அவனுக்கு கொடுத்துள்ளார் - அவருடைய வார்த்தை.

5

10

15

20

25

30

35

40

I. மனிதனின் தோற்றம்

தேவனுடைய படைப்பின் திட்டம் “அவருடைய சித்தத்தின் இரகசியமாகும்” (எபே. 1:9). நாங்கள் ஒருபோதும் சிறுஷ்டிப்பு “ஏன்?” என்ற காரியத்தை கிரகித்துக் கொள்ள முடியாது. இது தேவனில் தாமே புதைந்து இருக்கின்ற ஒரு இரகசியமாகும். அதேவேளை, படைப்பு “எதற்காக” என்ற கேள்விக்கு பரிசுத்த 5 வேதாகமம் ஒரு பதிலைத் தருகின்றது.

ரோம. 11:36 சகலமும் அவராலும் அவர் மூலமாயும் அவருக்காகவும் இருக்கிறது.

கொலோ. 1:16 ஏனென்றால் அவருக்குள் சகலமும் சிறுஷ்டிக்கப்பட்டது. பரலோகத்திலுள்ளவைகளும் பூலோகத்திலுள்ளவைகளுமாகிய.....

10

படைப்பானது தேவனைத் தாமே மகிமைப்படுத்துகின்றதாய் இருக்கின்றது! தேவன் இப் பிரபஞ்சத்தை உருவாக்க முன்னமே தாம் இருக்கின்றபடியால், அவர் தன்னுடைய படைப்பில்லாமல் வாழுமுடியாது என்கின்ற விவாதம் அர்த்தமற்றது. ஆனால், படைப்பிற்கு முன்பாக தேவன் என்ன செய்து கொண்டிருந்தார் என்பதை நாம் அறியவோ, கிரகிக்கவோ முடியாது. ஆரம்பமும், முடிவுமில்லாத 15 (ஆதியும் அந்தமும்) நித்திய திரித்துவ தேவன் நம்மை படைக்க முன்பு என்ன செய்து கொண்டிருந்திருப்பார்?... அவர் நித்தியமாகவே தனிமையில் - தன்னந்தனியாகவே இருந்திருக்க சாத்தியம் உண்டோ? இல்லாவிட்டால் நமக்கு முன்பாக ஜீவராசிகளும், வேறு உலகமும் படைக்கப்பட்டதுண்டோ? நமக்குத் தெரியாது. இப்படிப்பட்ட எம் ஆர்வத்தின் கேள்விகளுக்கு வேதாகமம் நமக்கு எந்த பதில்களையும் தருவதில்லை. நான் வரும் அப்பொழுது நமது எல்லா கேள்விகளுக்கும் பதிலளிக்கப்படும்.

20

அல்லது இன்னொரு விதத்தில் திறம்படச் சொன்னால் இப்படிப்பட்ட எல்லா கேள்விகளும் அந்த நாளிற்கு பிறகு இனிமேலும் நம்மை தொந்தரவுபண்ணாது. நாம் அவரை முகமுகமாய் பார்க்கும் நானைக் குறித்தே இங்கே பேசுகின்றோம் (இப். 1கொரி. 13:12, யோவா. 3:2, வெளி. 22:3-5).

வேதாகமத்தின் நோக்கம் நம்முடைய அநாவசிய ஆர்வங்களை திருப்தி செய்வதல்ல. மாறாக, 25 தேவனுடைய வார்த்தையானது நம் வாழ்விற்கான வழிகாட்டுதல்களையும், தகவல்களையும் தருகின்ற ஒரு நடைமுறைப் புத்தகமாக இருக்கின்றது: நாங்கள் எங்கிருந்து வருகின்றோம்? ஏன், என்ன காரணத்திற்காக நாங்கள் இங்கு இருக்கின்றோம்? ஏன் நாம் வித்தியாசமில்லாமல், இருக்கின்றவர்களாகவே இருக்கின்றோம்? தீமை எங்கிருந்து வருகின்றது? தீமையிடமும், அதன் விளைவுகளிடமிருந்தும் நாம் எப்படி தப்பித்துக்கொள்ள முடியும்?

30

பதில் தரப்படாத வேறு வினாக்களும் உண்டு:

- ஏன் இரட்சிப்பு விழுந்து போன தேவதூதர்களுக்காகவும் அல்லாமல் மனிதர்களுக்காக மட்டும் தீர்மானிக்கப்பட்டது? (எபி. 2:16, ஒப். மத். 25:41).
- வரப்போகும் உலகத்திலே விலங்குகளுக்கு என்ன நடக்கும்? அவ்வுலகத்திலே எனது செல்லப் 35 பிராணியாகிய நாயையோ, கிளியையோ சந்திக்க முடியுமா? (ஒப்பிடுக. பிர. 3:20-21).
- நாம் ஒருவரை ஒருவர் மீண்டும் அடையாளங்காண முடியுமா?
- இரட்சிக்கப்படாத மக்களைக் குறித்து வரப்போகும் உலகிலே நாம் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்க முடியுமா?
- ஒருபோதும் முடிவிராத நித்தியத்தில் நாம் என்ன செய்து கொண்டிருப்போமா? இன்னும் நாம் 40 கால்பந்து விளையாடிக் கொண்டிருப்போமா?

பரிசுத்த வேதாகமமானது நம் வாழ்விற்கான கையேடாகும். அதில் அவருடைய சித்தத்தின் படி நாம் வாழ்வதற்குத் தேவையான தகவல்களையும், அறிவுறுத்தல்களையும் தேவன் அருளுகிறார். அவருடைய

சித்தத்திற்கு இசைந்து வாழ்வதற்கு வேதாகமம் நமக்கு போதுமானது. எனவே, என்ன எழுதப்படவில்லையோ அவைகள் நமது ஜீவியத்திற்கு முக்கியமற்றவைகளாகும்.

5 தேவன்தான் நம்மை உருவாக்கினார் என்பதையும், நம்முடைய வாழ்க்கைக்கான அவருடைய சித்தத்தை நாம் அறிய வேண்டும் என்பதைம், ஆதாம் ஏவாஞ்சைய வீழ்ச்சிக்குப் பின்பு நாம் எல்லோரும் பாவிகள் என்று அறிய வேண்டும் என்பதைம், தேவன் நம்மை நேசிக்கின்றார், இரட்சகரை வாக்குத்தத்தம் பண்ணியிருக்கின்றார் என்பதையும் நாம் அறிந்துகொள்ள வேண்டியது மிக முக்கியமாகும் (பார்க்க ஆதி. 3:15 ல் காணப்படும் “ஆரம்ப-சவிசேஹம்” (*proto-gospel*)). இவ்வாக்குத்தத்தமானது அவருடைய குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவில் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது. அவரை இரட்சகர் என்றும் கர்த்தர் என்றும் விசுவாசித்து ஏற்றுக்கொள்கின்றவர்கள் நித்திய ஜீவனை சுதந்தரிக்கின்றார்கள். வேதாகமமானது இவ் எல்லா முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கேள்விகளுக்கும் பதிலளிக்கின்றது. படைப்பிற்கு முன்பாக தேவன் என்ன செய்து கொண்டிருந்தார் என அது சொல்லாவிட்டால், அதை எங்களுக்கு விளங்கப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று தேவன் சிந்திக்கவில்லை என்பதே அதற்குப் பொருள். நாம் நித்தியத்திலே என்ன செய்து கொண்டிருப்போம் என்பதை அவர் விரிவாக சொல்லாவிட்டால் அது நமக்கு ஆச்சர்யமாக இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக இருக்களாம். நம்முடைய எதிர்கால நிலை மகிழமையானதும், ஆச்சர்யமானதாயும் மாத்திரம் இருக்கும் என வெளிப்படுத்துவதற்கு தேவன் தம்மைத்தாமே மட்டுப்படுத்தியுள்ளார். அவ்வளவுதான்.... இதுபோதும..... அல்லது நீங்கள் அப்படி சிந்திக்கவில்லையா?

20 தேவன் மறைத்து வைக்க தேர்ந்தெடுத்த காரியங்களைக் குறித்து நாம் அதிகம் கரிசனைப்படாமல், அவர் நமக்கு வெளிப்படுத்திய மற்றும் கட்டளையிட்ட காரியங்களுடன் உடன்பட நிச்சயமாகவே நாம் முயற்சிக்க வேண்டும்.

சிந்தனைக்கான உணவு:

25 தேவனுடைய “வெளிப்புறமான குணாதிசயங்கள்” (அவரின் சர்வவல்லமையுள்ள தன்மை (omnipotence)) படைப்பின் ஆவிக்குரிய அம்சத்தில் இனங்காணப்பட முடியும். அவரின் “உள்ளான குணாதிசயங்கள்” (அவரின் பரிசுத்தம் (holiness)) இதற்கு மாறாக, ஒரு சயசித்தத்துடனான ஒரு நல்லொழுக்க ஆள்தத்துவத்தைப் கோரிந்திருக்கின்றது இது மனிதனுக்குப் பிரயோகிக்க முடியும்!

30 A. மனிதனுடைய தோற்றும் சம்பந்தமான வேறுபட்ட கொள்கைகளும் கருதுகோள்களும்

1. அனைத்திறைக்கொள்கை⁷ (*pantheistic*) : இக்கொள்கையானது தேவனை இப்பிரபஞ்சத்தோடும், இப்பிரபஞ்சத்தை தேவனோடும் அடையாளப்படுத்துகின்றது. அதாவது, பிரபஞ்சமும் தேவனும் ஒன்றுதான். பண்டைய காலத்தில் இக்கொள்கையானது கிரேக்கர்களுக்குள் பரந்தாவில் காணப்பட்டது. இன்றைக்கும் இதைப்பின்பற்றுபவர்கள் உண்டு. இது ஒரு தேவனற்ற பிறவின உலகத்தினுடைய கருத்தாகும். தேவனின் வார்த்தையின் கூற்றுக்களுடன் இது நேரடியாக முரண்பட்டிருக்கின்றது. தம்முடைய படைப்பிலிருந்து வித்தியாசப்பட்ட தனித்துவமான சிருஷ்டி கர்த்தாவை வேதாகமம் நமக்கு வெளிப்படுத்துகின்றது. உருவாக்கப்பட்ட எல்லாவற்றிற்கும் முன்னமே

⁷ அனைத்திறைக்கொள்கை (*pantheistic*) என்றால்: கிரேக்க மொழியில் πάν-θεός “பேன் = எல்லாம் (pan-everything), தியோஸ் - கடவுள் (theos = God) என்ற கிரேக்க பதத்தில் ‘எல்லாம் கடவுள்’ என்ற கருத்தை உடையதாய் இருக்கும். ஆகவே, பேன் தியோஸ் = “எல்லாம் கடவுள்” (*pan theos / estin*] = “everything [is] God) அல்லது *pan en theo / estin*] = “everything [is] in God” பேன் தியோஸ் = “எல்லாம் கடவுள்” (*pan theos*). அல்லது பேன் என் தியோ (*pan en theo*)=“எல்லாம் கடவுளில்” (*pan theos*).

அவர் இருக்கின்றார். அவர் (திரித்துவ தேவன்), ஒருவரே உண்டாக்கப்படாதவர்: ஒப்பிடுக. யோவா. 1:1-9, கொலே. 1:15-20, எபி. 1:2-3. தேவனை அவருடைய படைப்புடனேயோ, பிரபஞ்சத்துடனேயோ குழப்பிக்கொள்ளக் கூடாது. எபி. 1:2-3 ன் படி, கிறிஸ்துவானவர் இப்பிரபஞ்சத்தை உருவாக்கியது மாத்திரம் அல்ல, அதை தாங்கி வழிநடத்துகிறவராயும் இருக்கின்றார்.

5

2. பொருள்முதல் வாதக்கொள்கை (materialistic) : சடப் பொருட்களும், பிரபஞ்சமும் எப்பொழுதுமே தேவன் இல்லாமல் இருந்துள்ளன. இது நித்தியபொருள் முதல்வாதக் கொள்கையை வலியுறுத்தும் நாஸ்தீக கொள்கையாகும். இக்கண்ணோட்டத்தை கடைப்பிடிப்பவர்கள் மார்க்ஸிசவாதிகள் அல்லது கமியூனிசவாதிகளாவர். மாக்ஸிசம் பொருள் முதல் வாதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு தத்துவமாகும். நாம் இதை மாயையானது (போலியான தோற்றமுடையது) என்றும், உட்டோபியன் தத்துவத்தை (கற்பனாவாவதத் தத்துவம்) உடையதாக இருக்குமெனவும் கருதுகின்றோம்.

10

3. பெருவெடிப்பு (big bang) என்கின்ற நாஸ்தீகக் கொள்கை (atheistic) : மேலேயுள்ளது போன்றே இக்கருதுகோளானது தேவன் இருக்கின்றார் என்பதை நிராகரிக்கின்றது. ஆனால், இப்பிரபஞ்சமானது கோடிக்கணக்கான வருடங்களுக்கு முன்பாக “ஆரம்ப வெடிப்புடன்” ஆரம்பமாகியது என வலியுறுத்துகின்றது. இவ்வெடிப்பில் இருந்து ஒரு பழைமையான ஜீவனையுடைய ஒரு முதல் கலம் (protoplasm, a first cell of primitive life) வந்தது. அதிலிருந்து எல்லாமே தேவனில்லாமல் தன்னாலே தாமே விருத்தியடைந்தது.⁸ இந்த கருதுகோளின் படி மனிதன் பண்டைய அணுவில் ஆரம்பித்து நீண்ட கால விருத்தியின் (படிமறையில்) பின் விளைவாக்கப்பட்டவனாய் இருக்கின்றான். பல பழநிலைகளுக்கூடாக (“ஏப்” (ape) என அழைக்கப்படும் மனிதகுரங்கு உட்பட) நவீன “நாகரீக”(?) மனிதனாக விளைவடைய மட்டும். பரிணாமத்தை குறித்து ஒருவர் “எனிமையில் இருந்து சிக்கலுக்கு” என அழைக்கின்றார். பொருள்முதல்வாதமும், அனைத்திறைக் கொள்கையும் எப்படி ஒரு தனிப்பட்ட தேவனை நிராகரிக்கிறதோ அப்படியே இக்கொள்கையும் தேவனை மறுதலிக்கின்றது.

20

4. தேவத்துவ (deistic) கருதுகோள் (தேவத்துவம் (deism)) : இக்கருதுகோளானது ஒர் உயர்வான பிரம்மிக்க வைக்கின்ற ஆனால் தூரத்தே நிற்கின்ற தேவனைக் குறித்துப் பேசுகிறது. இக்கொள்கையைப் பரப்புவதில் பேர்பெற்றவர்கள் வோஸ்டயர் மற்றும் லெசிங் (voltair and lessing) ஆகியோராவர். தேவன் ஆரம்பத்தை ஏற்படுத்தினார். பின்பு சடப்பொருள் பிரபஞ்சமும், ஆதி ஜீவனும் (ஒரு கலம் - மூன்றாம் கருதுகோளைப் போன்று) தன் இஷ்டப்படி செயற்பட அவர் விட்டுவிட்டார். இயற்கையானது தன்னகத்தே உட்கொண்டுள்ள பிரமாணங்களின் படி தானாகவே இப்போது இருக்கும் நிலைக்கு வந்தது. இக் கருதுகோளானது முன்னே சொல்லப்பட்ட பெருவெடிப்பு கருதுகோளைப் போன்றே இக்கருதுகோளிற்கும் பிரபஞ்சத்தையும் மனிதனையும் “சிருஷ்டிக்க” கோடிக்கணக்கான நீண்ட காலங்கள் தேவைப்படுகின்றது.⁹

30

5. “நாள் - காலங்கள்” (day-periods) குறித்த கருதுகோள் : தேவன் எல்லா வகையான உயிரினங்களையும் அதினதின் ஜாதியின் படியே (ஆதி. 1 அடிக்கடி விபரிக்கப்பட்டபடி) உருவாக்கினார் என்று இது நிர்ப்பந்திப்பதால் நாஸ்தீக பரிணாமக்கொள்கையுடனும் (டார்வினிசம்), ஆஸ்திக கூர்ப்புக்கொள்கையுடனும் இந்நிலையானது முரண்படுகின்றது. இதன்படி மனிதன் ஒரு படைக்கப்பட்ட விழேசித்த ஜாதியாக இருக்கின்றான். ஆதலால், அவன் மனிதக் குரங்கிலிருந்து (அதிகம் விருத்தியாகி) வந்தவனல்ல. இக் கொள்கையானது ஒரு நாள் 24 மணித்தியாலங்களை

⁸ இக்கருதுகோளுக்கு (பரிணாமக்கொள்கை) எதிரான விவாதத்தை கீழே காணக். இது “டார்வினிசம்” எனவும் அழைக்கப்பட்டது (சார்ஸ் டார்வின் என்பவர் ‘origin of species’ என்ற புத்தகத்தை எழுதியதன் பிற்பாடு).

உடையது என்ற அடிப்படையில் 6 நாட்களில் இவ்வுலகம் உருவாக்கப்பட்டது என்பதை புரியாதபடியால் ஆயிரம் அல்லது இலட்சக்கணக்கான வருடங்கள் என நம்புவதனால் நாஸ்தீக கொள்கையுடன் இக்கொள்கை இசைந்து போகின்றது. இந்நிலையானது இப்பிரபஞ்சத்திற்கு மிக அதிகமான வயதைக் கணிக்கும் நவீன விஞ்ஞானத்திற்கும் (அப்படி சொல்லப்படுகின்ற), பரிசுத்த வேதாகமத்திற்கும் இடையில் ஓர் இணக்கத்தை ஏற்படுத்தும் முயற்சியேயாகும்.¹⁰ தேவன் மனிதனை அவனுடைய ஜாதியின்படியே ஆனும் பெண்ணுமாக படைத்தார் என்பதை இக் கருதுகோளை ஏற்றுக்கொள்கின்றவர்கள் கருதுகிறார்கள் என்பது அவதானிக்கப்பட வேண்டியது முக்கியமாகும். கீழ்வரும் கருதுகோளை ஏற்றுக்கொள்வது போன்று அவர்களும் ஆதாம் ஏவாளின் சரித்திரத்தை ஏற்றுக்கொள்கின்றார்கள்.¹¹ நாமும் கூட பின்வரும் நிலைகளில் (6 - 24 மனித்தியால் - நாட்கள்) ஏதோ ஒன்றை பின்பற்றினாலும், ஆர்ச்சர், பிளோச்சர், ஸ்கேப்பேர் (Archer, Blocher, Schaeffer) ஆகிய விற்பன்னர்கள் போன்ற ஆதி. 1-11ல் உள்ள பதிவுகள் பாபிலோனிய கட்டுக்கதைகளின் பாதிபுக்குப்பட்டவை என எண்ணுகின்ற அநேக எதிராளிகளின் கூற்றை எதிர்த்து நிற்பதை வரவேற்கிறோம்.¹² தேவன் மோசேக்கோ அல்லது அவருக்கு முன்பாக உள்ள முற்பிதாக்களுக்கோ இவைகளை வெளிப்படுத்தினார் என்றே விசுவாசிக்கின்றோம். அதன் நிமித்தமாக ஆதி. 1-11ல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவை வரலாற்றுத் தன்மை வாய்ந்தவைகள் என நாம் நம்புகின்றோம். இக்கொள்கையை ஆதரிப்பவர்கள் 6 நாட்களை இப்படைப்புக்களின் பதிவிலுள்ள கவிதை நடைகளில் ஒன்றாகவே இருக்கின்றது என அவர்களது வியாக்கியானத்தை நியாயம் செய்கின்றனர். ஆறு நாட்கள் “சாயங்காலமும் விழியற்காலமுமாகி” என்ற பதங்கள் அவர்களுடைய கணிப்பில் 24 - மனித்தியாளங்களை அல்ல. மாறாக, மிக நீண்ட காலங்களைக் குறிக்கலாம் என கருதுகின்றார்கள்.

20

6. வெளிப்படுத்திய நாட்கள் (*Days of Revelation*) என்ற கருதுகோள் : இங்கு 6 நாட்கள் படைப்பாகவே பிரபஞ்சத்தையும், மனிதனுடைய தோற்றுத்தையும் குறித்து தேவன் மோசேக்கு வெளிப்படுத்திய (படிப்படியாக) நாட்களாக வியாக்கியாணம் பண்ணப்படுகிறது. இவ் ஆறு நாட்களும் வெளிப்படுத்திய நாட்களாக விளங்கிக்கொள்ளப்படுகிறதே ஒழிய படைப்பின் நாட்களாக அல்ல. 1ம்நாளில் தேவன் தாம் பிரபஞ்சத்தையும், வெளியையும், இடத்தையும், காலத்தையும் உருவாக்கியதாகவும். பூமியானது அவ்வேளையில் எவ்வித ஜீவராசிகளும் அற்று இருந்தது என்பதையும் தேவன் மோசேக்கு வெளிப்படுத்தினார். 2ம்நாளில் தாம் ஒளியை உருவாக்கியதாக வெளிப்படுத்தியிருக்கலாம். அதேப்போல 3ம்நாளில் தாவரங்களையும், மரங்களையும் உருவாக்கியதாக, இப்படி வெளிப்படுத்தியிருக்கலாம். இன்னொருவகையில் சொல்லப்போனால், தேவன் 6 நாட்களில் தமக்கு எதை வெளிப்படுத்தினார் என்பதனை ஆதி.1ல் மோசே நமக்குச் சொல்கிறார். இக்கருதுகோளானது படைப்பின் காலத்தைக் குறித்த சிக்கலான கலந்துரையாடலை ஞானமாக தவிர்க்கும் அனுகூலத்தை உடையதாக இருக்கின்றது. இருப்பினும், யாத். 20:11ல் உள்ள ஒய்வுநாள் கட்டளையானது இவ்வியாக்கியாணத்தின் பலவீனமான தன்மையை காண்பிக்கின்றது. தேவன் 6 நாட்களில் இப்பிரபஞ்சத்தை உருவாக்கியது போல் மனிதனும் 6 நாட்கள் வேலை செய்ய வேண்டும். தேவன் படைப்பின் பின் ஒய்ந்திருந்தது போன்று (7ம் நாள்) மனிதனும் 7ம் நாளில் ஒய்ந்திருக்க வேண்டும். இவ்வெளிப்படுத்திய நாட்கள் உரிமைப்பாராட்டுவேது போன்று ஆதி. 1ல் உள்ள 6 நாட்களும் வெளிப்படுத்திய நாட்களாக இருக்குமாயின், அந்த 7ம் நாள் என்ன? ஏனெனில். இந்த 7ம் நாள்

⁹ இப்பரிணாமக்கொள்கைக்கு எதிரான எம்முடைய விவாதங்களைக் கீழே பாருங்கள். இக் கருதுகோளானது பரிசுத்த வேதாகமம் சொல்லுகின்றபடி வேதாகமங்களுது தேவனால் ஏவி எழுதப்பட்டது (“verbal inspiration” - i.e. the inspiratio plena) என்ற கொள்கையை மறுதலிக்கும் தாராளாத ஒழையியல் கொள்கையில் மிக பிரபலமானதாகும்.

¹⁰ ஒருவர் 40 கோடியில் இருந்து 200 கோடி என குறிப்பிடுகின்றார் (4-20 பில்லியன்). இப்பலமான இடைவெளியானது அவர்களின் சந்தேகத்தன்மையை காண்பிக்கின்றது.

¹¹ இந்த நாள் - காலங்கள் (*day-period-theory*) கொள்கையை விசுவாசிக்கும் பிரபலமானவர்கள் Henri Blocher, *Révélation des origines*, 2ème ed., Lausanne: Presses Bibliques Universitaires, 1988; Francis Schaeffer, *La Genèse, le berceau de l'histoire*, Genève: La Maison de la Bible (an evangelical commentary of the first eleven chapters of Genesis); G. L. Archer, *A Survey of Old Testament Introduction*, 3rd ed., Chicago: Moody Press, 1994, pp. 196ff.

¹² பார்க்க. epics *Enuma Elish* and *Gilgamesh*. கிளவுஸ் வெஸ்ட்மேன், கேர்மன் கங்கேல் (Claus Westermann and Hermann Gunkel) இவர்கள் இருவரும் தான் பாபிலோனிய கட்டுக்கதைகளின் தாக்கம் என மிகப்பலமாக வலியுறுத்துகிறவர்கள்.

இய்வு நாளாக இருந்து கிரியைகளின் 6 நாளுடன் வேறுபட்டு நிற்கின்றது. அப்படியாயின், ஆறு நாட்கள் “வெளிப்படுத்திய வேலை” யை செய்த பின்பு 7ம் நாளில் தனது வெளிப்படுத்தலில் இருந்து அவர் ஒய்ந்திருந்தார் என்று பொருள்படுமா?

- 5 7. மறுசீரமைப்புக் கொள்கை¹³ (*Restitution Theory*) : தேவன் முதலாவது வானத்தையும், பூமியையும் (ஆதி. 1:1), அத்துடன் தேவதூதர்களையும் உருவாக்கினார். அதில் சில தேவ தூதர்கள் தேவனுக்கு விரோதமாக கலகம் செய்திருக்க வேண்டும். அதன் பின்பு பாவமுள்ள தேவதூதர்களை தேவன் பூமிக்கு துரத்தினார். சாத்தானும், அவனது தூதர்களினதும் வீழ்ச்சி பூமியில் அழிவை (குழப்பத்தை) ஏற்படுத்தியது. எபிரேய வார்த்தையான “டொகு வேபோகு” (*tohū wābōhū*) ஆதி. 1:2 இந்த “குழப்பமான” (catastrophe) குழநிலையைக் குறிக்கின்றது. ஆதி. 1:3 இருந்து தேவன் பூமியை மறுசீராக்கி அதை (மறுசீரமைப்பு¹⁴) எப்படி செய்தார் என்பது சொல்லப்பட்டுள்ளது. இந்த கருதுகோளுக்கு எதிராக அல்லது மாறாக, இரண்டு முக்கியமான விவாதங்கள் முன்வைக்கப்படுகின்றது.
- 10 a) படைப்பின் ஆரம்பத்தில் ஆறுநாள் படைப்பின் போது எல்லாம் நல்லது என சொன்ன தேவன் ஆதி. 1:2 ல் ஏன் அழிவைக் குறித்துப் பேச வேண்டும்?¹⁵
- b) இக்கருதுகோளானது பவுலினுடைய பாவத்தைக் குறித்த உபதேசத்துடன் முரண்படுகிறது. பவுலைப் பொறுத்தவரையில் பாவமும், மரணமும் (அதன் அழிவுடன்) ஆதாமுடைய பாவத்திற்கூடாக (அதன் பின்னனர்) உலகத்திற்குள் பிரவேசித்தது. மறுசீரமைப்புக் கொள்கையானது அழிவும், மரணமும் மனிதனுடைய வீழ்ச்சிக்கு முன்பாகவே இருப்பதாக குறிக்கின்றது.¹⁶
- 15 20 8. இடைவேளைக் கொள்கை (*Interval-Theory*): இந்தக்கொள்கையின் படி தேவன் வானத்தையும் பூமியையும் உண்டாக்கின வேளையில் பூமி ஒழுங்கின்மையும் வெறுமையுமாய் இருந்தது (ஆதி. 1:1-2). அதாவது, ஜீவனில்லாமல் இருந்தது (நீரும், மண்ணும், கற்களும்தான்). இவ்வொழுங்கின்மையான இந்நிலையானது, இலட்சக்கணக்கான அல்லது கோடிக்கணக்கான வருடங்களாக நீடித்திருக்கலாம். இந்த நீண்ட காலப் பகுதிக்குப் பின்னால் தான் ஆதி. 1:3 ற்கு பிறகு வர்ணிக்கப்பட்டுள்ள 24 மணித்தியாலங்களையுடைய நாட்களில் தேவன் படைத்தார். வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால், ஆதி 1:2ற்கும், 1:3ற்கும் இடையில் நேர இடைவேளை இருக்க வேண்டியதாய் இருக்கின்றது (கால இடைவெளி கருதுகோளை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவும்). மறுசீரமைப்பு கொள்கைக்கு மாறாக, இந்த இடைவேளைக் கொள்கையானது ஆதாமுக்கு முன்னான ஒரு வீழ்ச்சியை குறிப்பிடவில்லை. நாள் - காலங்கள் குறித்த கருதுகோளைத் தவிர (5ம் நிலை) இவ்விடைவேளைக் கருதுகோளானது “சாயங்காலமும் விழியற்காலமுமாகி” என்ற பத்தை சாதாரண அர்த்தத்திலேயே எடுத்துக்கொள்கின்றது. மிகப்பழமை வாய்ந்த பூமியைக் குறித்தாலும், இப்பிரபஞ்சத்திற்கு இது மிகப்பழமையான வயதைக் கொடுத்தாலும் தாவரங்கள், விலங்குகள், மனிதர்களுடைய வயதைத்

¹³ இங்கே ஒருவர் கால இடைவெளிக் கொள்கையை(*gap-theory*) குறித்துப் பேசுகின்றார் (see Richard Wiskin, *Die Bibel und das Alter der Erde*, 3rd ed. Neuhausen Stuttgart: Wort und Wissen, Hänsler-Verlag, 1999), pp. 18-23 and Don Batten (editor), Ken Ham, Jonathan Sarfati and Carl Wieland, *The Updated & Expanded Answers Book* (Acacia Ridge, Queensland, Australia: Answers in Genesis Ltd., 1999), pp. 45-62.

¹⁴ லத்தின் வார்த்தையாயிய *resiliuntio* (மறுசீரமைத்தல்) அல்லது *resiliatio* (மழைய படி முன்னைய நிலைக்கு கொண்டு வருதல்) என்ற வார்த்தையில் இருந்து இந்த ஆங்கில வார்த்தைகள் பெறப்படுகின்றது. இந்தக் கருதுகோள்களுக்கிடையே பல விதமான கருத்து வேறுபாடுகள் உள்ளன என்பதையும் குறிப்பி வேண்டும்.

¹⁵ இந்த விவாதத்திற்கு மாறாக மறுசீரமைப்பு கொள்கையை பிரதிநிதித்துவம்படுத்துவங்கள் ஆதி 1:31 ஆனது படைப்பிற்கு பின்னால் ஏற்பட்ட மறுசீரமைப்படுத்தலுக்குப் பின்னைய படைப்பு (ஆதி 1:3) நன்றாக இருந்ததாக சொல்கிறது என்கிறார்கள். இந்த விளக்கத்திற்கு மறுத்தரம் என்னவென்றால், சாத்தானும், அவனுடைய தூதர்களும் இன்றும் கலக்ககாரர்களாய் இருக்கிறார்கள், ஒப்புவாக்கப்படவில்லையே! ஒருவர் ஆதி 1:31ற்குள் இப்படியாகத்தான் வாசிக்க வேண்டும். “தேவனுக்கு எதிராய் கலகம் பண்ணின தூதர்களைக் கவுரி மிகுதி எல்லாமே நன்றாக இருந்தது...”

¹⁶ இந்த கால இடைவெளி கொள்கைக்கு எதிரான எம்.மொரிசின் விவாதத்தை ஓய்பிட்டு பார்க்க. *The Genesis Record*, Welwyn, Herts.: Evangelical Press, 1976, pp. 46-48, கால இடைவெளிக் கொள்கைக்கெதிராக வச 47 சொல் கிறது : “இந்த கால இடைவெளிக் கொள்கையானது விஞான பூர்வமாக சாதியமற்ற மாத்திரமல்லது, இறையியல் ரதியாக அழிவுக்குரியதாகவும் இருக்கின்றது. பூகோள் ரதியான கால முறைமையை ஏற்றுக் கொள்வதன் மூலம் வேதாகம விற்பன்னர் இவ் “யுகங்களோடு” அடையாளப்படுத்துகின்ற உயிர்ச்சுவட்டு பதிவுகளையும் ஏற்றுக் கொள்கின்றார்கள்.”

தொடர்புபடுத்தும் உத்தியோக பூர்வமான விஞ்ஞானத்தின் “கால கணிப்புடன்” முரண்படுகின்றது. ஏனெனில், ஆதி. 1:3ff ல் பதிவுசெய்யப்பட்ட படியே படைப்பின் கிரியைகளின் போது 24 மணித்தியால் நாட்களை இது குறிக்கின்றது. எபிரேய மொழியில் உள்ள ஆதி. 1:2 மற்றும் 1:3 (அதேவிதமாக ஆதி 1:1ற்கும், 2:3ற்கும் இடையேயும்) வசனங்கள் “waw” என்ற வார்த்தையினால் இணைக்கப்பட்டுள்ளன, 5 இது ஆதி. 1:2ற்கும், 1:3ற்கும் இடையில் இடைவெளி அல்லது அங்கு வர்ணிக்கப்பட்டுள்ள சம்பவங்களுக்கு இடையில் இடைவெளி என்பதற்கு எதிராகப் பேசுகின்றதா என்ற கேள்வி திறந்ததாகவே இருக்கின்றது.

9. படைப்புக்கொள்கை(Creationism): இந்த பூமி பழமை வாய்ந்தல்ல. படைப்புவாதிகள் ஒர் இளம் 10 “பிரபஞ்சத்திற்கு” சார்பாகவே வாதிடுகின்றார்கள். உண்மையில், காலக்கணிப்பு முறைகள் இப்பூமியின் வயதானது 10,000 வருடத்திற்கும் 100,000 வருடத்திற்கும் இடையில் உள்ளதாக இருக்கலாம் என்றும், அதே வயதுதான் உயிருள்ள பிராணிகளுக்கும் இருக்கும் எனவும் சுட்டிக்காட்டுகின்றது. மிகுதிப் 10% மான காலக்கணிப்பு முறைகள் C¹⁴, யுரேனியம், பொற்றாசியம் போன்ற கதிர்வீச்சு 15 செயற்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. அவர்களுடைய அளவிடும் முறைகள் விஞ்ஞானிகளே மிக அற்பமான அளவு பயன்படுத்தும் அளவிற்கு அதிக நம்பிக்கை தன்மை 20 அற்றவைகள். ஒரு மாதிரியை ஒருவர் கதிர்வீச்சு ஆய்விற்காக ஆய்வுக்கூட்டத்திற்கு அனுப்பினால் அங்கே உங்களுக்கு ஒரு படிவும் தரப்படும். அப்படிவத்தில் அம்மாதிரியின் அண்ணளவான, விருப்பமான வயதை நிரப்ப வேண்டும். அப்பொழுதுதான் முடிவு இதற்கு எவ்வளவாக அண்மித்து வர முடியுமோ அவ்வளவிற்கு அண்மித்து வரத்தக்கதாக அம்மாதிரியின் அண்ணளவான வயதைக் 25 குறிப்பிடும். உதாரணமாக, 100 வயதையுடைய எரிமலை பாறையினுடைய வயதை இலட்சத்திலிருந்து 30 கோடி வரைக்கும் தவறாக கணிப்பிடலாம்.¹⁷ படைப்புக் கொள்கையை விசுவாசிப்பவர்கள் 6 நாள் படைப்பானது 24 - மணித்தியாள் நாட்களை கொண்டது எனவும், அதனால் பூமியானது 10000 தொடங்கி 20000 வருடங்கள் பழமையானது எனவும் விளங்கிக்கொள்கின்றார்கள். படைப்புக் கொள்கையாளரான ஹென்றி எம். மொரிஸ்¹⁸ எப்படியும் பூமியின் 30 வயதானது 10,000 ஜி மிஞ்சிப் போகாது எனவும், படைப்புவாதிகளான தீஸ்ஸனும் மற்றையவர்களும் 10,000 ற்கும், 20,000 ற்கும் இடையில் பூமியின் வயது என கூறுகின்றனர். ஆதி. 5லும், 10-11லும் உள்ள பரம்பரை வரலாறு முழுவதுமே பூரணமானது என்று சொல்ல முடியாது. அவைகளுக்கிடையில் கால இடைவெளி காணப்படலாம். அது வேதாகமம் தேவ ஆழவியனால் ஏவி எழுதப்பட்டதோ என்ற கேள்விக்கு பிரச்சினையாய் இருக்காது.¹⁹ வேதாகமத்தின் வேறு சில பகுதிகளில் சில பரம்பரைகளை 35 விட்டுவிடுவதைக் காணலாம். யூதக்கலாச்சாரத்தில் (Semitic culture) ஒருவருடைய பேரப் பிள்ளையை தங்களுடைய மகனாக அழைப்பது சாதாரணம். இந்த பூமியின் வயது பல கோடி வருடங்கள் இருக்குமென வலியுறுத்துகின்ற தங்களுடைய முன் எண்ணத்தைக் கொண்டு உத்தியோகப்பூர்வமாக விஞ்ஞானத்தின் எண்ணக்கருக்களுக்கு எதிராக, சமீபத்திய வானசாஸ்திரத்தின் (விண்வெளி விஞ்ஞானம்) விண்வெளி பெளத்தின் விளைவுகள் கேள்விகள் தொடுக்கின்றன என்பதை இங்கு சுட்டிக்காட்ட வேண்டும். அண்மையில் விஞ்ஞானிகள் விண்வெளியானது 40 சடப்பொருள்களற்ற வெறுமையானது அல்ல. மாறாக, வெளியானது (விண்வெளி) நாங்கள் புரிந்து

¹⁷ ஓப்பிடுக. டொன் பெட்டன் ஓப். சிட. பக். 72 : “என்ன திகதியை நீங்கள் விரும்புகின்றீர்கள்? மாதிரியோடு ஓப்புவிக்கப்பட வேண்டிய படிவத்தில் இம்மாதிரி எத்தனை வயதுடையதாக இருக்கும் என நீங்கள் எதிர்பார்க்கின்றீர்கள்? என்ற வினா கேட்கப்படும். ஏன் அப்படி? இவர்களினுடைய கணிதத்தின் நினைக்க முறைகள் மிகவும் உறுதியானதும், நம்பத்தக்கதாகவும் இருக்குமானால் இப்படிப்பட்ட விளங்களுக்கோ, தகவல்களுக்கோ அவசியம் இல்லை. ஆய்வுகூடங்கள் இவ் எழுந்தமான திகதிகள் சர்வ சாதாரணம் என சிந்திக்கின்றன. எனவே, அவர்களுக்கு ஒரு “நல்ல தீக்தி” கிடைத்துள்ளதா என்பதை கேட்டுப் பார்ப்பது அவசியமாய் இருக்கின்றது.

¹⁸ ஓப்பிடுக. ஹென்றி எம் மொரிஸ், *The Genesis Record*, p. 45. Richard Wiskin, *Die Bibel und das Alter der Erde*, pp. 24ff, also tends into this direction.

¹⁹ முற்பிதாக்களைப் பட்டியலிடும் போது மோசே மிகவும் பிரபல்யமானவர்களுடைய பெயர்களை பிரதிநிதித்துவம் செய்யுமாறு பட்டியலிட்டிருக்கலாம்.

கொள்ள முடியாத வித்தியாசமான வகையைடைய சடப்பொருட்களாலும், பதார்த்தங்களாலும் நிறைந்துள்ளது என கண்டு பிடித்திருக்கின்றார்கள். இன்று வரைக்கும் காலகணிப்பிற்கு பிரயோகிக்கப்பட்ட முறைகள் யாவும் சந்தேகத்திற்கு இடமாகவும், விவாதத்திற்குரியதாயும் இருக்கின்றது.²⁰ பரிணாமகொள்கையின் உப அதிகாரத்தில் மறுபடியும் நாம் இந்த காரியத்தை ஆராய்வோம். இக்கைநூலின் ஆசிரியர் இந்நிலையை நோக்கித்தான் நகருகின்றார்.

- 10 10. ஜேம்ஸ் அஸ்சர்²¹ (James Ussher) வேதாகமத்தின் பரம்பரை வரலாற்றை ஆராய்ச்சி செய்து படைப்பிற்கான திகதியை கி.மு. 4004 என கணிக்கின்றார். இக்கருதுகோளானது ஆதி. 5லும், 11லும் உள்ள பரம்பரை வரலாற்றை முற்றானது என ஊகித்து எடுக்கப்பட்டது. பின்வரும் திகதிகளை சில விற்பன்னர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்கள்: படைப்பிலிருந்து கிறிஸ்துவின் 1ம் வருகை வரை 4000ம் வருடங்கள் : அடுத்த 2000ம் வருடங்கள் இயேசு கிறிஸ்துவின் 2ம் வருகை வரைக்கும் மற்றும் பிறகு கிறிஸ்துவின் 1000 வருட அரசாட்சி வரைக்குமாக மொத்தம் படைப்பிலிருந்து நித்தியம் ஆரம்பிக்கும் வரையுமாக 7000 வருடங்களாகும். இக்கருதுகோளின்படி ஆதியாகப் புத்தகத்தில் காணப்படும் பரம்பரை வரலாற்றில் இடைவெளிகள் (தவிர்க்கப்பட்ட பரம்பரைகள்) இல்லை. ஆனால், இன்று ஒரு சில சிறுபான்மையினரைத் தவிர மிகவும் பாரம்பரியம் வாய்ந்த சுவிஷேச கிறிஸ்தவர்கள் கூட இந்த கருதுகோளை வரலாற்று ரீதியாக ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. காரணம் சரித்திரமும், தொல்பொருள் ஆய்வுகளும் ஏறக்குறைய கி.மு 3000ம் ஆண்டுகளுக்கு முன்புள்ள அல்லது அதைவிட முன்பாக உள்ள நாகரீக வளர்ச்சியைக் குறித்த குறிப்புக்களைத் தருகின்றது.²² ஆதியாகம புத்தகத்திற்கு இணங்க பெருவெள்ளத்தின் திகதியானது அத்திகதியை விட முன்னதாக இருக்கின்றது. அதன் விளைவாக மனிதனுடைய படைப்பின் திகதி இன்னும் பின்னாக செல்கின்றது.

B. படைப்பின் குறிப்புக்கள்

- 25 நாம் இங்கே படைப்பின் கோட்பாட்டைக் குறித்துப் பேசவில்லை. படைப்பில் நடந்த சம்பவங்களைக் குறித்து பேசகின்றோம். அதேவேளை, பரிணாமகொள்கையைக் குறித்துப் பேசகின்றோம் (வெவ்வேறு விதமான இனங்களின் அபிவிருத்தியைக் குறித்த டார்வினின் கருதுகோள்).

மனிதனின் படைப்பானது தேவனுடைய தீர்மானத்தை தொடர்ந்து வந்ததாக உள்ளது.

- 30 ஆதி 1:26 மனிதனை உண்டாக்குவோமாக...

நாம் தேவனுடைய ஒரு விஷேசித்த திட்டம், சித்தம் ஆகியவற்றின்படி உருவாக்கப்பட்டோம்.

ஆதி 1:26 நம்முடைய சாயலில் மனிதனை உண்டாக்குவோமாக,

- 35 ஆதி. 1:2 தேவன் மனிதனை தம்முடைய சாயலாக சிருஷ்டித்தார்.

மனிதனுக்கு அவனுக்கு ஒத்த மாதிரி பரலோகில் உண்டு. சங்.139:14-16, சங்.33:9, எரே.1:5. மனிதன் தேவனது நேரடியான படைப்பின் கிரியைகளின் விளைவாக இருக்கின்றான்.

²⁰ ஓப்பிடுக. டொன் பட்டன். ஓப். சிட்., 63-82

²¹ 1581 – 1656, அயர்லாந்தின் ஆரம்பகே பிரைமேட்டின் ஆயர்.

²² சிலர் கி.மு. 6000 அல்லது 7000 ஜீ கூடக் குறிப்பிடுகின்றார்கள். ஓப்பிடுக Merrill F. Unger, *Ungers Grosses Bibelhandbuch*, translated from American (Asslar: Verlag Schulte + Gerth, 1987), பக். 14, 36-37. இது தொடர்பாக அநேக விற்பன்னர்கள் பண்டைய வரலாற்றின் பாரம்பரிய பரம்பரை நிறைவேக குறித்து தங்களுடைய சந்தேகத்தை அண்மைய காலங்களில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்கள் என்ற உண்மையை உர்க்கள் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகின்றோம். குறிப்பாக எகிப்திய வரலாற்றிற்கும் அதன் அரசு பரம்பரைக்கும் இது தான் நிலை. அண்மைய தொல்பொருள் ஆராய்ச்சி ஒரு குறுகிய பரம்பரையையே கூட்டிக்காட்டி நிற்கின்றது. பார்க்க. Thomas Schirrmacher, 'Auf dem Weg zu einer biblischen Chronologie der Kulturgeschichte' in *Bibel und Gemeinde*, 4/91 பக். 396-427.

ஆதி. 1:27 ... தேவன் மனிதனை சிருஷ்டித்தார்.

ஆதி. 2:7 ... தேவனாகிய கர்த்தர் (யாவே எலோஹிம்) மனிதனை ஒழுங்கமைத்தார்.

5 ஒப். ஆதி.5:1, உபா.4:32, சங். 100:3, மத்.19:4, 1கொரி.11:9

சிருஷ்டிக்கின்ற தேவனுடைய கரத்திலிருந்து வந்த ஓர் அற்புதமே மனிதனாகும். வேதாகமமானது, எல்லா மறைமுகமான படைப்பின்கொள்கைகளுக்கு எதிராகவும், தன்னிச்சையான பரிணாமத்திற்கு எதிராகவும் பேசுகின்றது.

10

ஆதி. 2:7 தேவன் மனிதனை எவ்விதம் உருவாக்கினார் என்று கூறுகிறது. தேவனுடைய வாயின் சுவாசத்தினால் மனிதனுக்கு ஜீவன் கொடுத்தார்:

யோடு. 33:4 தேவனுடைய ஆவியானவர் என்னை உண்டாக்கினார், சர்வவல்லவருடைய சுவாசம்

15 எனக்கு உயிர் கொடுத்தது.

இந்த தேவனுடைய வாயிலிருந்து வரும் சுவாசத்தை நித்திய ஜீவனோடு சமமானதாகப் பார்க்கக் கூடாது. நித்திய ஜீவன் ஒரு தெய்வீக வாழ்வாகும் (ஒப். 1பேது. 1:4). ஆதி. 2:7ல் யாவேயினுடைய சுவாசத்திற்கூடாக ஒரு சடப்பொருள் (பூமியில் இருந்த தூசி) உயிருடப்பட்டு ஆள்தத்துவமுள்ள 20 ஜீவாத்துமாவாக்கப்பட்டது.

சிந்தனைக்கான உணவு

இயேசு கிறிஸ்துவில் உள்ள இரட்சிப்பானது விழுந்து போன மனிதனை அவன் இப்பூமியில் உள்ள 25 பரதீசில் இருந்த (ஏதேன்) பழைய நிலைக்கு மாற்றுவதில்லை. ஆனால், அது புதிய சிருஷ்டிக்குள் பிரவேசிக்கும் நித்திய தெய்வீக வாழ்வைக் கொடுக்கிறது (2பேது. 1:4).

தேவனுடைய சுவாசத்திற்கூடாக மனிதனானவன் மிருகங்களிலிருந்து வேறு பிரிக்கப்பட்டவனாய் இருக்கின்றான். விலங்குகள் தேவனோடு ஜூக்கியம் வைத்திருப்பதில்லை. ஆனால் ஒவ்வொரு மனிதனிலும் 30 தேவனைக் குறித்த ஓர் உணர்வு இருக்கின்றது (ஒப். ரோம. 1:21). தேவன் இருக்கின்றார் என்ற இந்த உள்ளான அறிவு சுய உணர்வு எனப்படும் (intuition). மனிதனானவன் மிருகத்திடமிருந்து தீர்மானத்தினால் வேறாக்கப்படாமல், தன்மையினால் வேறாக்கப்பட்டிருக்கின்றான் (அவனுடைய பண்புகள், அவனது குணாதிசயங்கள்). மனிதனுடைய சுபாவத்தைக் குறித்த அதிகாரத்தில், நாம் பரிணாமத்தைக் குறித்தும் அதன் கொள்கைகளைக் குறித்தும் பார்ப்போம்.

35

படைப்பின் பதிவானது மிக அதிகமான முக்கியமான கேள்விகளை எழுப்புகிறது.

1. 6 நாட்கள் படைப்பு : 24 மணித்தியால் நாட்களா அல்லது “கால - நாட்களா”?

40 விஞ்ஞானம் என்று பேர் பெற்ற ஒரு காரியத்தோடு இணைப்பதற்காக அநேக வியாக்கியாணிகள் (சுவிசேசக் கிறிஸ்தவர்கள் கூட) ஆதி. 1ல் உள்ள நாட்களை படைப்பின்-காலங்களாக

என்னுகின்றார்கள். கீழ்க்காணப்படும் இரு காரியங்கள் இவர்களுடைய வியாக்கியாணத்தை பிரதானமாக ஊக்குகிப்பதாக உள்ளது.

1. டார்வினின் பரிணாமகொள்கைக்கு நீண்ட கால இடைவெளி அவசியமாய் இருக்கின்றது.
- 5 2. இப்பிரபஞ்சமானது பல கோடி வயதுடையது என்று மேலோட்டமாக நிருபிக்கும் நவீன விஞ்ஞானத்தின் உரிமை பாராட்டுதல்கள்.

a) கால - நாட்கள் அல்லது யுக - நாட்கள் கருதுகோள்களுக்கான விவாதங்கள்

- 10 இந்த நாள்-யுக கருதுகோளை (*day-period-hypothesis*) கொண்டிருக்கும் வேதாகம இறையியலாளர்கள் இவ்வியாக்கியாணமானது (கவிதை வடிவமைப்புக் கொண்ட) பரிசுத்த வேதாகமத்தின் தவறில்லாத தன்மையையும், ஏவி எழுதப்பட்ட தன்மையையும் பாதிப்பதில்லை என வற்புறுத்துகின்றார்கள். பரிசுத்த வேதாகமத்தின் தவறில்லாத தன்மையையும், அதிகாரத்தையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் பலர் இந்த நாள்-யுக கருதுகோளை (*day-period-hypothesis*) ஆதரிக்கின்றார்கள். இதோ அவர்களுடைய இரு விவாதங்கள் :
- 15 1. எபிரேய வார்த்தையான “**யோம்**” (yom) 24 - மணித்தியால் - நாளுக்கு மாத்திரமல்ல நீண்ட காலத்திற்கும் (யுகத்திற்கும்) பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது (ஓப். உதா: “இரட்சிப்பின் நாள், நியாயத் தீர்ப்பின் நாள்....”).
- 20 2. 6ம் நாள், தேவன் மிருகங்களையும், மனிதனையும் கூட நிலத்தில் உருவாக்கினார் (ஷபிடுக. ஆதி. 1:24ff). இவ்வசனத்தின்படி நிலத்தின் மிருகங்களும், ஆனும் பெண்ணும் ஒரே நாளிலேயே உருவாக்கப்பட்டார்கள். ஆதி. 2:8ff ல் ஆதாம் தனக்கு ஒரு துணையில்லாத தனிமை நிலையை உணர முன்பே அவன் எல்லா மிருகங்களுக்கும் பெயர் கொடுத்திருக்க வேண்டும். பின்பு தேவன் ஆதாமுக்கு அயர்ந்த நித்திரையை வரப்பன்னி, அவனுடைய விலா எழும்பிலிருந்து ஒன்றை எடுத்து ஏவாளை உருவாக்கினார். இந்த நாள்-யுக கருதுகோளை பின்பற்றுபவர்கள் இவையெல்லாம் ஒரே நாளில் நடப்பது சாத்தியமற்று எனக்கூறுகின்றார்கள். மிருகங்களுக்கு பெயரிட மாத்திரமே ஆதாமுக்கு அநேகவாரங்கள், அநேக வருடங்கள் கூட தேவைப்பட்டிருக்கலாம். படைப்புக் கொள்கையாளர்கள் இந்த விவாதத்திற்கு இப்படி பதிலளிக்கின்றார்கள்: ஆதாம் தன்னைச் சுற்றிலும் அண்மித்து இருக்கின்ற குழலில் உள்ள விலங்குகளுக்கு மாத்திரமே பெயரிட்டிருக்கலாம். சொல்லர்த்தமாக அப்படியே எல்லா மிருகங்களுக்கும் அவன் பெயரிடவில்லை. நிச்சயமாக அவன் கடலுக்குள் பாய்ந்து அங்குள்ள எல்லா மிருகங்களுக்கும் பெயரிடவில்லை. இன்றைக்கும் நாங்கள் முன்னொரு போதும் அறிந்திராத விலங்குகளையும் விஞ்ஞானம் கண்டு பிடித்துள்ளது. தன்னுடைய தனிமையை உணர்ந்து கொள்வதற்கு சில விலங்கு ஜோடிகளைப் பார்த்தாலே ஆதாமுக்கு அது போதும். ஆகவே, இந்த விவாதம் எங்களைப் பொறுத்தவரையில் பெரிதாக எங்களை ஏற்கக்சொல்லி வற்புறுத்துவதில்லை.
- 35 3. ஆறு 24 - மணித்தியால் - நாட்களில் படைப்பு என்பதற்கான வாதம்

- 40 1. “அங்கே சாயங்காலமும் விடியற்காலமும் ஆயிற்று” என்ற சொற்றொடர் கால - யுகங்களைக் குறிக்கும் வியாக்கியாணத்திற்கு எதிராகப் பேசுகின்றது. மேலே குறிப்பிட்டபடி எபிரேய வார்த்தையான “யோம்” (yom) 24 - மணித்தியாலங்களையுடைய ஒரு நாளை விட வேறு எதையும் கருதமுடியும் என்பது உண்மைதான் (உதா: இரட்சிப்பின் நாள்). ஆதி. 7:11ஐ ஒப்பிட்டு பார்க்கும் பொழுது அங்கே

இவ்வார்த்தையானது வருடங்களையும், மாதங்களையும், நாட்களையும் வழைமையான அர்த்தத்திலேயே குறிப்பிடுக்கின்றது.

2. **ஆதி.1:14-18** ல் இரவையும் பகலையும் பிரிக்கும் பருவகாலங்களைத் தீர்மானிக்கும் நாட்களையும், வருடங்களையும் குறித்து இது பேசுகின்றது. இக்காலங்கள் (பருவ காலங்கள்) இலட்சக்கணக்கான வருடங்கள் நீடிக்குமானால் என்ன?
3. 3ம் நாள் தாவரங்கள், விலங்குகள் என்பன உருவாக்கப்பட்டன (**ஆதி.1:9-11**). நாள் - யுக கருதுகோளை விசுவாசிப்பவர்கள் உரிமைபாராட்டுவது போல இப்படைப்பின் நாட்கள் மிக நீண்ட யுகங்களாக விளங்கிக்கொள்ளப்படுமானால், 4ம் நாளில் தான் படைக்கப்பட்ட சூரியனில்லாமல் இவைகள் எப்படித் தப்பிப் பிழைத்திருக்க முடியும். இருப்பினும், ஒளித்தொகுப்பிற்கு எல்லா சந்தர்பங்களிலும் சூரியனுடைய பிரசன்னம் மிக இன்றியமையாததாக இருக்க வேண்டியதில்லை என நாம் ஒத்துக்கொள்கின்றோம். தாவரமானது ஒளிச்சேர்க்கைக்காக ஒளியின் சக்தியை (பலவிதமான ஒளியின் மூலங்களிலிருந்து) பாவிக்கிறது. ஆதி. 1ன் படி ஆரம்பத்திலிருந்தே ஒளி அங்கே இருந்தது (முதல் நாள் படைப்பிலிருந்தே). எப்படியிருப்பினும், சூரியனில்லாத ஒரு பூமி பல கோடி வருடங்களுக்கு “ஜீவனில்லாத” ஒரு பூமியாகத்தான் இருந்திருக்க வேண்டும்!
4. பல தாவரங்களில் மகரந்தச்சேர்க்கை பூச்சிகளுக்கூடாகத்தான் நடைபெறுகின்றது. ஆதி. 1ன் படி தாவரங்கள் 3ம் நாளில் ஏற்கனவே உருவாக்கப்பட்டுவிட்டன. ஆனால், பூச்சிகள் மீண்டும் முன்பாக உருவாக்கப்படவில்லை. ஆகவே, படைப்பின் நாட்கள் நீண்ட யுகமாக இருக்குமானால், பூச்சிகளில் மகரந்த சேர்க்கைக்காக தங்கியிருக்கும் தாவரங்கள் அவைகள் இல்லாமல் எப்படி பிழைத்திருக்க முடியும் என்பது விளக்கப்பட முடியாமல் இருக்கின்றது. ஆனால், இதற்கு அவர்கள் (யுக - நாள் கருதுகோளாளர்கள்) கொடுக்கும் கருத்தானது படைப்பின் 6 நாட்களானது (அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் படைப்பின் காலங்கள்) கால கிரமத்தின் படி விளங்கிக்கொள்ளப்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. 6 நாட்களின் ஒழுங்கானது ஒரு கவிதை வடிவில் விளக்கிக் கொள்ளப்பட வேண்டியது என அவர்கள் வாதிடுகின்றார்கள். யாத். 20:11ல் காணப்படும் ஓய்வுநாளுக்கான தெய்வீக காரணத்தின் கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கும் பொழுது இவ்விளக்கம் மிக கேள்விக்குரியதாக உள்ளது. யாத். 20:11 தொடர்பாக : யாராவது ஒருவர் ஒரு குறிப்பிட்ட மீன் படைப்பின் ஆரம்பத்திலிருந்தே பூச்சிகளில் தங்கியிருந்தது என்று சொல்வாரானால் (ஆதி. 1:30 ன் நிமித்தம் நாம் அதை சந்தேகிக்கின்றோம்) ஆதாமின் பாவத்தின் நிமித்தம் பாவமும் மரணமும் இவ்வுலகில் பிரவேசித்ததன் பின்னர் மாத்திரம் அல்லாது (பார்க்க ரோம. 5:12, ஆதி. 3), நாள் - யுக கருதுகோள் இன்னும் பிரச்சினையாய் இருக்கும். ஏனெனில், ஆதி. 1:20-23ந்படி மீன்களும் பறவைகளும் 5ம் நாள் உருவாக்கப்பட்டது. அதேவேளை, பூச்சிகள் மீண்டும் நாளில்தான் உருவாக்கப்பட்டது (ஆதி. 31:24-25). ஆகவே 5ம், 6ம் படைப்பின் நாட்களுக்கு இடையே பல ஸ்தசக்கணக்கான வருட இடைவெளி இருக்குமானால் அந்த மீன்களும் (பறவைகளும்) அது வரைக்கும் எதைச்சாப்பிட்டு உயிர் வாழ்ந்திருக்க முடியும்?
5. இப்படியான பலமான விவாதங்களில் நிமித்தம் “நாள்-யுக கருதுகோள்” ஆதரவாளர்கள் ஆறு படைப்பின் நாட்களின் ஒழுங்கானது (உண்மையில் அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் 6 படைப்பின் காலங்கள்) காலக்கிரமத்தின் படி வியாக்கியானம் பண்ணப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை. மாறாக, அவ்வெழுத்தாளரின் கவிதை நயத்திற்கூடாக வியாக்கியானம் பண்ணப்பட முடியும் எனக் கூற நிர்ப்பந்திக்கப்படுகின்றார்கள். ஆனால், நாம் இந்த ஆட்சேபனையை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. அப்படியிருப்பின், யாத். 20:11ல் ஓய்வு நாளுக்காக தேவன் சுட்டிக்காட்டிய காரியம் கிரகிக்க முடியாமல் இருக்கும். எனவேதான், நாம் கீழ்வரும் விவாதத்தை முன்வைக்கின்றோம்:
6. சிருஷ்டிப்பின் நாட்கள் மிக நீண்ட யுகங்களாக கருதப்பட முடியும் என்றால் யாத். 20:11ல் காணப்படும் ஓய்வுநாள் சட்டத்திற்கான முன்மாதிரி கேலிக்கிடமானதாக இருக்கும்.
7. தேவன் ஒரு வார்த்தையை மாத்திரம் பேச வேண்டும், அது நடக்கும், அவ்வளவுதான் (ஓப்பி. சங். 33:9; 147:14-18, ஏசா. 48:13; 50:2, எபி. 11:3): அவருக்கு இலட்சக்கணக்கான வருடங்கள்

அவசியமில்லை. தேவன் மனிதனை வயது வந்த ஒருவனாகவே படைத்தார் என்பதை அவதானிக்க வேண்டும். முட்டைக்கு முன்பாக கோழிக்குஞ்சு இருந்தது. விருட்சங்கள் படைக்கப்பட்ட வேளையில் ஏற்கனவே கனிகளைத் தந்து கொண்டிருந்தது. ஓளியின் முதல் கீற்று பூமியை வந்தடைய ஆயிரக்கணக்கான ஸ்டக்கணக்கான வருடங்கள் எடுக்கவில்லை. நட்சத்திரங்களுடைய ஓளிக்கதிர்கள் ஆரம்பத்திலிருந்தே பூமியை வந்தடைந்திருக்கத்தக்கதாக தேவன் நட்சத்திரங்களை உருவாக்கினார்.

5

எனவே தான் நாம் படைப்பு கொள்கையாளர்களின் நிலையை சாருகின்றோம். அதாவது, 6 - 24 - மணித்தியால் நாட்களைக் கொண்ட சிருஷ்டிப்பு.²³ இப்பிரபஞ்சத்தின் வயதைக் குறித்த கேள்விகளுக்கு பரிணாமக்கொள்கை பற்றிய அதிகாரத்தில் நாம் வருவோம். ஆனாலும், இவ்விடயத்தை இங்கே குறிப்பிட வேண்டும்: தேவனால் படைக்கப்பட்டது என்ற உண்மை நிருபிக்கப்பட முடியாவிட்டாலும், அது எவ்விடத்திலும் பரிணாமக்கொள்கையை ஆதரிப்பதில்லை. தேவனால் இவ்வுலகம் படைக்கப்பட்டது என்ற விசுவாசம் ஒருவருக்கு எப்படியிருக்கின்றதோ, அதே போல் இவ் ஊகங்களையும் நம்புவதற்கும் அதேயளவு “விசுவாசம்” இருக்க வேண்டும்.

10

1. இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட சிருஷ்டிப்பு (*supernaturalism*)

15

முதலாவதாக, படைப்பு என்பதன் மூலம் நாம் என்ன கருதுகிறோம் என்பதற்கான வரைவிலக்கணத்தைக் குறித்துப் பார்ப்போம்:

20

1. இன்று உயிருள்ளவைகள் மற்ற உயிருள்ளவைகளிலிருந்து பெறப்பட்டவைகளாகும். இவை யாவும் அவைகளின் ஜாதியின் படியே படைக்கப்பட்டவைகளாகும்.
2. ஒரு குறிப்பிட்ட ஜாதிகளுக்குள்ளே சில மாற்றங்கள் ஏற்படலாம் (உதாரணமாக பூகோள் காலநிலை செல்வாக்கினால் அல்லது பல்வேறு வகையான இனப்பெருக்கங்களினால்). இம்மாற்றங்களினால் ஒரு குறிப்பிட்ட இனத்திற்குள்ளேயே பலவதமான படைப்புக்கள் - ஒரு புதிய இனத்தை உருவாக்காமல் தோன்றலாம் (இரண்டு இனங்களுக்கிடையில் பாய்தல் இல்லை). ஒருவர் மாறுபடக்கூடிய தன்மையைக் குறித்துப் பேசுகின்றார். மனிதனைப் பொறுத்தவரையில் வித்தியாசமான நிறங்களையுடைய தோல்கள் இருப்பது போன்று இதனை விளங்கப்படுத்தலாம். ஒரு குறிப்பிட்ட இனத்திற்குள்ளேயே காணப்படும் மாறுபாடு அடையக்கூடிய சாத்தியக்கூறுகள் மனிதகுலம் மாத்திரம் அல்ல, முழு விலங்கு உலகமும் எவ்வாறு பேழையில் மீட்கப்பட்டது என்பதை விளங்கப்படுத்தும்.

25

தேவனுடைய படைப்பின் பதிவுகள் ஓர் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட படைப்பைக் குறித்துப் போதிக்கின்றது. அவிசுவாசத்தின் குரல் ஆதியாகமத்தின் முதல் இரு அதிகாரங்களும் அதை அவர் வெறுமனே படைத்தார் என்பதை (மட்டுமே) சொல்லமுயற்சிக்கிறதே அன்றி, எப்படி அதை உருவாக்கினார் என்று சொல்லவிரும்பவில்லை என்று நம்மை ஏற்கச் செய்ய விரும்புகிறது. தேவன் தாம் எப்படி உலகத்தை உண்டாக்கினார் என்பதை சொல்ல விருப்பயில்லாதிருந்திருக்குமானால் இப்படி விபரமான முறையில் என் சொல்லியிருக்க வேண்டும்? சொல்லப்போனால் இறுதியில் தேவவார்த்தையின் அதிகாரமே இங்கு ஆபத்தில் இருக்கின்றது.

35

யோபு. 38:4 நான் பூமியை அஸ்திபாரப்படுத்துகிறபோது நே எங்கேயிருந்தாய்? நே அறிவாளியானால் அதை அறிவி.

²³ படைப்பின் நாட்களுக்கான படைப்புவாதிகளின் வியாக்கியாணத்தின் நல்ல விவாதத்தை இலகுவான முறையில் விளங்கிக் கொள்வதற்கு, பார்க்க. ரிச்சர்ட் விஸ்க்கின், *Die Bibel und das Alter der Erde*, pp. 7ff. நல்ல விவாதத்தற்கு இதையும் பார்க்க S. Külling, *Der Schöpfungsbericht und naturwissenschaftliche Fragen* (Reutlingen: Chr. Killinger, 1976) and Don Batten, op. cit., pp. 34-57.

1. தேவன் வானத்தையும், பூமியையும், சமுத்திரத்தையும் அதிலுள்ள எல்லாவற்றையும் ஒன்றுமில்லாமையிலிருந்து (ex nihilo²⁴) உருவாக்கினார்.

ரோம.4:17 தேவன்....இல்லாதவைகளை இருக்கிறவைகளைப்போல் அழைக்கிறவருமாயிருக்கிற...

5

எபி.11:3உலகங்கள் தேவனுடைய வார்த்தையினாலே உண்டாக்கப்பட்டதென்றும், இவ்விதமாய், காணப்படுகிறவைகள் தோன்றப்படுகிறவைகளால் உண்டாகவில்லையென்றும் அறிந்திருக்கிறோம்.

தேவன் தாம் முதலாவது உருவாக்கிய சடப்பொருளில் இருந்து இன்னொரு பொருளை உருவாக்க 10 முடியும்: ஒப்பிடுக. ஆதி. 1:24: ...பூமியானது பிறப்பிக்கக்கூடவது....

2. வேதாகமமானது ஏதோ மெதுவாக நடந்த படிப்படியான படிமுறையைக் குறித்துப் பேசாமல் தீவிரன் நடந்த ஓர் படைப்பைக் குறித்துப் பேசுகிறது (ஒப். சங். 33:9).

15 3. தேவன் முற்றிலும் ஒரு விருத்தியடைந்த அல்லது பரிபூரணமான உலகை உண்டாக்கினார். படைப்பானது ஒரு குறிப்பிட்ட வயதையுடைய தோற்றுத்தைக் கொண்டுள்ளது. அதாவது, தேவன் ஏற்கனவே கனிகளையுடைய விருட்சங்களையும்²⁵ (ஒப்பிடுக. ஆதி. 1:22), ஒரு போதும் குழந்தையாய் இருந்திராத வயது வந்த ஆணையும் (ஆதி. 1:27), இப்பிரபஞ்சத்தில் ஏற்கனவே பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கின்ற நட்சத்திரங்களையும், ஒருபோதும் முட்டையிலிருந்து வெளிவராத 20 பறவைகள் போன்றவைகளையும் உருவாக்கினார்.²⁶

C. பரிணாமக் கொள்கை (The theory of evolution)

நாங்கள் பரிணாமக்கொள்கையெனும் பொழுது நாஸ்தீக²⁷ (டார்வினிசம்) கொள்கைகளையும், அதேபோன்று ஆஸ்தீக²⁸ (deistic) பரிணாமகொள்கையையும் கருதுகிறோம். தேவ பரிணாமக் கொள்கையானது வேதாகமத்தையும் “அங்கீகரிக்கப்பட்ட விஞ்ஞானத்தையும்” இணைக்க எடுக்கும் ஒரு முயற்சியாகும். துக்கரமாக, இது வேதாகமத்தை விசுவாசிப்போரின் வட்டாரத்திலும் ஆதரிக்கப்படும் ஒன்றாக இருக்கின்றது. பரிணாமக் கொள்கை எனும் போது எவ்வித இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட செல்வாக்கும் இல்லாமல் எல்லாப் பொருட்களும், ஜீவ ஜூந்துக்களும் உருவாகி, அவைகளுடைய

²⁴ லத்தீனில் ‘பேர்மினஸ் டெக்னிகஸ்’ அதாவது, ஒன்றுமில்லாமையில் இருந்து என பொருள்படும். ஆதியிலே தேவன் இல்லாமையில் இருந்து எல்லாவற்றையும் உருவாக்கினார். அது தேவன் ஏற்கனவே தான் உண்டாக்கிய சடப்பொருளை பால்த்து இன்னும் சிக்கலான பொருட்களை உண்டாக முடியும் என்பதை நிராகரிப்பதற்கில்லை. உதாரணமாக மனிதன் பூமியின் களிமண்ணில் இருந்து உருவாக்கப்பட்டான் (ஆதி. 2:7). இல்லாவிடில் ஆதி. 1:20: “தண்ணீர்கள் தீர்மானம் சேர்க்கவது...”, அல்லது ஆதி. 1:24 “பூமி உற்பத்தி செய்யக்கூடவது...”. இது போலவே, இயேசு தண்ணீரை தீராட்சை ரசமாக மாற்றியிருக்கலாம் (ஒப்.யோவ.2). இயேசுகிறிஸ்து தீராட்சை ரசத்தை உருவாக்கியதிலிருந்து ஒருவர் இப்படியா சொல்ல முடியும். “தண்ணீர் தீராட்சை ரசமாக மாறக்கூடவது...”

²⁵ சொன்னாற் போல : ஒருபோதுமே விதைகள் இல்லாத பல மரங்களை தேவன் உருவாக்க முடியாதிருக்குமானால் பல மரங்களில் இருந்து உருவாகும் விதைகளையும் அவை உருவாக்க முடியாதிருக்கும்.

²⁶ பரிணாமவாதிகள் இப்பிரபஞ்சமானது தொடர்ந்து விருத்தியடைந்து கொண்டு இருக்கின்றது என்ற தத்துவத்தின் அடிப்படையில் ஆரும்பிக்கின்றார்கள். இதன் அடிப்படையில் ஓனியின் கீற்றுக்கள் ஒரு செக்கனுக்கு முன்று இல்லச்சம் கிலோமீற்றர்கள் (~300'000 km/secound) என்ற வேத்துவத்தை நீருப்பிப்பதற்கான நம்புத்தகுந்த விஞ்ஞானப்பூர்வமான விவாதங்கள் எடுக்கும். அனால், பரிணாமவாதிகளுக்கு இப்பிரபஞ்சத்தின் விவாக்கத்தை நிருப்பிப்பதற்கான அதற்கு போடி வருடங்கள் எடுக்கும். அனால், பரிணாமவாதிகளுக்கு முடியும் என்றால் இந்த பிரபஞ்சமானது தொடர்ந்து அசைந்த வண்ணம் இருக்கின்றது. அவ்வளவுதான்! சில படைப்புப் பொதீகவாதிகள் ஒரு முடிய பிரபஞ்சத்தின் (மிகப் பெரிய ஆணால் மட்டும்படுத்தப்பட்ட) பிரமாணத்திலிருந்து ஆயுபிக்கின்றார்கள். இக்காரியத்தில் (அதாவது பிரபஞ்சமானது மட்டுப்படுத்தப்பட்டது, முடியது) நேரடியாக இந்த பூமியில் நம்மை வந்தடையும் ஆரம்ப ஓரிக்கீற்றுக்களின் வேகத்தைக் குறித்த அளவில் மாறும். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஒருவருடைய வயது 10,000 லிருந்து 100,000 வரையிருக்கலாம்! ஒப். டொன் பட்டன் ஒப். சிட்.பக்கம். 83-90).

²⁷ இக்கொள்கை தேவன் இருக்கின்றார் என்பதையும், அவரது அவசியத்தையும் மறுதலிக்கின்றது (மேலே பார்க்கவும்).

²⁸ நம் குறிப்பிடப்படும் இது, பிராஞ்சத்தின் ஆரம்பத்தை துவக்கிவிட்டு, இயற்கையின் பிரமாணங்களுக்கு ஏற்ப விருத்தியடையத்தக்கதாக அப்பிரபஞ்சத்தை அப்படியே விட்டுவிட்ட ஒரு உயர்வான், அதிக தூரத்தில் இருக்கும் தேவனைக் குறித்துப் பேசுகின்றது. சொல்லப் போனால், தேவன் ஒரு கடிகாரத்தை கர்த்தவைக் கிருந்தாலும், அதற்குப் பிற்பாடு அவர் பரிணாமப்படியுறுக்களைத்தான் அவதானித்துக் கொண்டிருக்கின்றார். இக்கொள்கையின் மிகப்பிரபல்யமான ஒருவர் பிரன்ச் யேசுயிட் தந்தையும், மாணிடவியலாளருமான ‘பையிரே டெயில்கார்’ டி சார்டின்’ Pierre Teilhard de Chardin (1881-1955) ஆவார்.

தற்போதைய நிலையை அடைந்தது என்கிற “விசுவாசம்” ஆகும். ஒரு குழப்பம் (அழிவு) தானாகவே பிரபஞ்சமாகியது. சிறிய துணிக்கைகளில் இருந்து அண்டவெளிகளும், ஓளிவமரங்களும், பெளிக்கன் பறவைகளும்..... மனிதரும் கூட ... வந்திருக்க வேண்டும். இவை எல்லாம் எந்தவித உதவியோ அல்லது வெளிப்புறம் இருந்து வரும் புத்திக்கூர்மையோ இல்லாமல் நடந்தது.²⁹

5

கடந்த நூற்றாண்டிலிருந்து எண்ணுக்கணக்கான விஞ்ஞானிகள் ஆதியாமத்தில் உள்ள முதலிரு அதிகாரங்களின் படைப்பின் பதிவுகளில்³⁰ (சம்பவங்களின்) காணப்படும் நம்பகமற்ற தன்மையை நிருபிக்கும் குறிப்பிட்ட விஞ்ஞான முடிவுகள் கிடைத்துள்ளதாக உரிமைபாராட்டுகின்றார்கள். பரிணாமம் விஞ்ஞானப் பூர்வமானது என்றும், படைப்பானது இலகுவாக்கப்பட்ட விஞ்ஞான பூர்வமற்ற மத்துடன்

10 சம்பந்தப்பட்டது எனவும் சொல்லப்படுகின்றது. ஐக்கிய அமெரிக்க ராஜ்ஜியங்களில் (USA) மாத்திரம் அல்ல, வேறு பல நாடுகளிலும் (அத்துடன் கிழக்கத்திய நாடுகள்) ஆயிரக்கணக்கான விஞ்ஞானிகள் படைப்புக் கொள்கையைச் சார்ந்த நம்பிக்கையுடையவர்களாய் இருக்கின்றார்கள் என்பதை இச்சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல வேண்டியதாயுள்ளது.³¹

15 கேள்வி என்னவென்றால்: வேதாகமம் உண்மையானதா? அல்லது பரிணாமவாதிகளின் வாதம் உண்மையானதா? வேதாகமத்தில் போதிக்கப்பட்ட படியே ஒரு கிறிஸ்தவனாக படைப்பை விசுவாசிக்க வேண்டும் என்பது உண்மை. அதேவேளை பரிணாமக்கொள்கையானது வெறும் கருதுகோள்களையும் ஊகங்களையும் அடிப்படையாக கொண்டது என்பதை நிச்சயம் மறந்து போகக் கூடாது. பரிணாமம் உண்மையிலேயே விஞ்ஞான பூர்வமானது தானா? என்ற கேள்வி அண்மைக் காலங்களில் மிகவும் அதிகரித்த வண்ணமாக எழுப்பப்பட்டு வருகின்றது.

இரண்டு அடிப்படைக் காரணங்கள் இந்த பரிணாமக்கொள்கை குறித்து நம்மை கேள்வியெழுப்ப தூண்டுகின்றது.

25 1. இது தேவனுடைய வார்த்தைக்கு முரண்படுகின்றது.
2. இது கருதுகோள்களிலும், ஊகங்களிலும் தங்கியுள்ளதால் இது இன்றுவரை நிருபிக்கப்படாமலேயே உள்ளது. ஆகவே, பரிணாமக்கொள்கையானது ஒர் இயற்கை விஞ்ஞானத்திற்குள் வகைப்படுத்துவதை விட மெய்யியல் என்ற பிரிவிற்குள் வகைப்படுத்துவதே சிறந்ததாகும்.

30 சார்ஸல் டார்வினால் உருவாக்கப்பட்ட (1809-1882) பரிணாமகொள்கை முழுக்க முழுக்க ஊகங்களிலேயே தங்கியுள்ளது. உயிர்களின் ஆரம்பம் எவ்வாறு என்ற கேள்விக்கு அவரது கருதுகோள்கள் எவ்வித பதிலையும் தருவதில்லை. உயிர்களின் ஆரம்பத்தைக் குறித்த ஆராய்ச்சியானது வீணானதும், நம்பிக்கையற்றதும் என டார்வினே கூறினார். அவருடைய கொள்கையின் ஊகங்களின் தன்மையை “எப்படியிருப்பினும் நாம் அப்படி எண்ணலாம்....”, “இது அதிகமாக இப்படி இருக்க சாத்தியமுண்டு.....” போன்ற பதங்களை தன்னுடைய எழுத்துக்களில் அடிக்கடி குறிப்பிடுவதன் மூலம் அவருடைய கொள்கையின் ஊகத்தன்மையை நாம் கண்டு கொள்ள முடியும்.

²⁹ ஒப்பிடுக. கார்ஸ் வைலாண்ட், (Carl Wieland, Stones and Bones) : கூர்ப்புக்கு எதிரான வல்லமையான அத்தாட்சி. 3வது பதிப்பு (Acacia Ridge, Queensland, Australia: Answers in Genesis, 2005), பக். 7

³⁰ அநேகர் இரு விதமான படைப்பின் பதிவுகளைக் குறித்துப் பேசுகின்றார்கள். ஆதி. 1:1-2:3 வரைக்கும் தேவன் இப்பிரபஞ்சத்தை எப்படி உருவாக்கினார் என்று மோசே கலங்க கிரமத்தின் படி சூருக்கிச் சொன்னதையும், ஆதி. 2:4-25 வரைக்கும் படைப்பின் விபரத்தைக் குறித்தும், மனிதனுடைய தோற்றுத்தையும் நோக்கத்தையும் குறித்துப் பேசுகின்றார் என நாம் அனுமானிக்கின்றோம்.

³¹ கார்ஸ் வைலாண்ட். Stones and bones, 5-6.

பரினாமவாதிகள் ஆதியிலே ஒரு சிறிய துண்டு ஜீவனை போடுகின்றார்கள்: அதை ஒரு ‘கலம்’ [*protoplasm* (புரோட்டோபிளாஸ்ஸம்)] என அழைக்கின்றார்கள். அதற்குப் பிற்பாடு இன்று இயற்கையிலே நாம் காணும் எல்லாமே இந்த ‘கலத்தில்’ [*protoplasm*] இருந்துதான் தோன்றியது என எங்களை நம்பவைக்க அவர்கள் விரும்புகின்றார்கள்.

5

பரினாமக்கொள்கையானது மனிதனானவன் தேவனுடைய விழேசித்த படைப்பின் நடவடிக்கையால் உண்டாக்கப்பட்டவன் என்பதை நிராகரித்து மனிதனை மிருகங்களின் மட்டத்திற்கு வைக்கின்றது.. பரினாமமானது (இயினங்களின் விருத்தி) தேர்ந்தெடுத்தலுக்கூடாக நடைபெறுகின்றது (தேர்ந்தெடுத்தல் கொள்கை) என்று உரிமை பாராட்டி, இனப்பெருக்கமானது பலம் வாய்ந்த அல்லது மிகவும் விருத்தியடைந்த ஒரு தனிப்பட்ட ஒரு ஜீவனால் எப்பொழுதும் ஆதிக்கத்திற்கு உட்படுத்தப்படுகின்றது என்றும், இப்படியாக ஒரு தொடர்ச்சியான முன்னேற்றம் (மேல் நோக்கிய கோணத்தில்) காணப்படுகின்றது என்றும் கூறுகின்றார்கள்.³²

மேலதிகமாக பரிணாமக் கொள்கையானது (கூர்ப்புக்கொள்கையானது) தன்னிச்சைச்யான விகாரங்களை³³ ஊகிக்கின்றது (விகாரக் கொள்கை). இப்படி எண்ணப்படுகின்ற விகாரங்களுடன் இரு ஜாதிகளுக்கிடையில் உள்ள இடைவெளியை விளக்குவதற்கு விரும்புகின்றார்கள் (பாரிய பரிணாமம் (macro-evolution)³⁴). தேவன் எல்லா உயிரினங்களையும் “அதனதின் ஜாதியின் படியே உருவாக்கினார்” என்ற வேதாகம

32 டார்வினின் “இயற்கையான தெரிந்தெடுப்பு” கொள்கையானது விலங்குலகத்தை பொறுத்தவரையில் விஞ்ஞான பூர்வமாக அப்படி சிரியாக இருக்கின்றது. உண்மையில், விலங்கு உலகத்தில் பலமானது வெல்கின்றது. மிகப் பலம் வாய்ந்த ஆண்தான் பெண்ணுடன் இனப்பெருக்கம் செய்கின்றது. இனப்பெருக்கம் நடைபெறும் போது ஒரு குறிப்பிட்ட வல்லையான அங்கத்தினர்களின் பல்லியெழுத்துள் எப்படி நடைபெறுகின்றது என்பதை இது விளங்குகின்றது. பலவைதும், நோய் கொண்டதும் மறைந்து போகின்றது. எப்போதாவது (இடையிடடையே) தான் அதை இனப்பெருக்கம் செய்ய முடியும். ஆனால், விஞ்ஞானம் பூர்வமாக என்ன பிழையென்றால் காலப்போக்கில் மேலதிகமான சாதகத்தன்மை வாய்ந்த சூரணாத்திசயங்கள் இவ் உயிரினங்களில் தோன்றும் என்றும், பல தடவைகள் ஏற்பட்ட விகாரத்தின் நிமித்தம் சிங்கத்தின் நிறைந்துகூருள் (DNA) இவை சேர்க்கப்படும் என்பதையும் உறுதிப்படுத்தும் சிந்தனையாகும். இப்படிச் சொல்லப்படுகின்ற விகாரங்கள் ஒரு பிரமாதான சிங்கத்தை (super sion) உருவாக்கும் என்றும் ஆ... என்ன அதிசயம்! இவ்விகாரங்கள் அடுத்துவரும் பரம்பரைகளுக்கு கடத்தப்படும் எனவும் கூறுகின்றார்கள். ஆனால் உண்மையில், இயற்கையான தேர்வு ஒரு இதைத்தின் பலவையாகக் குறை, இல்லாவிட்டால் அழிந்து போதலை மட்டுமே மதுவாக்குகின்றது. ஏனெனில், பலவையான (தொழில் நோய் கெண்ட) “சிங்கங்கள்” இனி ஒரு பேரும் இனப்பெருக்கம் அடியடையாதது மாத்திரமாக (இல் வேலைகளில் மிகக் குறைந்த அளவில் இனப்பெருக்கமுடியலாம்), பலமான ஆரோக்கியமான “ஹெனா” (பலம் வாய்ந்த காட்டு ஒனாய் போன்று) போன்ற மிகுகத்தினால் உண்ணப்படலாம். ஆகவே, இயற்கையான தெரிந்தெடுப்பு ஒரு இனம் அழிந்து போவதை அல்லது இல்லாமல் போவதை தடுக்குமே ஒழிய இது ஒரு உயர்வான படியாகிய பரிணாமத்தை அனுமதிப்பது இல்லை. சென்னாற்போல், இயற்கையான தெரிந்தெடுப்பானது தன்னுடைய சொந்தக்கொள்கையை பின்பற்றுகிறவர்களுக்கு எதிரான டார்வினின் ஒரு பொருத்தமான விவாதமாகும்! உண்மையில், “ஒரு விகாரமாட்டும் மீன்” அற்புதாக தீவிரமான ஒரு குழம்பில்லாத முன்னங்கை பேரன்ற அவயத்தைப் பெறும் அது தன்னைச் சுற்றியுள்ள எல்லா இனங்களுக்கும் மீன்களால் இல்லாமல் தொழில்படும். ஏனெனில், இந்த மென்றையான காலைப் போன்ற குழம்புகளையும், நகங்களையும் உடைய அவயத்தோடு, விழேசமாய் முற்றிலும் விருத்தியடையாத இவ்வப்பைத்தோடு இருக்கும் இவ்விலங்கானது. குழலுக்கு ஏற்றபடி முற்றிலும் இசைவாக்கம் அடையாத படியினால் தலைக்கக் கூடியாதவாறு டார்வினின் “தக்கன பிழைத்தல்” (இயற்கையான தேர்வு) என்ற கொள்கையின் நிமித்தம் அழிக்கப்பட்டுப் போகும்.

³³ உயிரியலில் விகாரம் (Mutation in Biology): மரபுணுவியல் ரீதியாக தாவரங்கள் அல்லது விலங்குகளில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் என்னிடமில்லை ஏற்படும் நிற்கும் மாற்றங்கள் என சொல்லப்பட்டது.

³⁴ ஒரு இடத்திலிருந்து இன்னென்று இடத்திலிருந்து நடைபெறும் விகாரம் (பாரிய பரிணாமம்) என்பது ஒரு நவீன டார்வினிசுத்தின் கண்டுபிடிப்பாகும். ஜூர்க்கிள் மொனோட் என்பவர் தனது புத்தகமாகிய “Le hasard et la nécessitée” (the coincidence and the necessity) தற்செயலானவைகளும், அவசியமானவைகளும்” என்று புத்தகத்தில் “பாரிய பரிணாமம் இருக்கின்றது, ஆனால் அது ஒரு அற்புதே” [“The macroevolution exists but it is a miracle” (“Le saut évolutif existe, mais c'est un miracle!”)] என்று எழுதுகிறார். டார்வினின் கொள்கையானது மிக நுண்ணிய பரிசோதனைக்கு முன்பாக நின்றபிடிக்க முடியாது என்பது விவாவாகவே கண்டுபிடிக்கப்பட்டுவிட்டது. முதலாவதாக, என்னைமுடியாத அளவிற்குக் காணப்படும் இடைக்கால உரிச்சுக்கூகள் இக்கொள்கையானது ஒருபோதும் இருந்திருக்க முடியாது என்பதற்கு ஆதாரமாக உள்ளது. இரண்டாவதாக, இந்தப் பாரிய பரிணாம ஸிந்தான்தையை எழுப்பி விஞ்ஞாகின்கள் சிந்தநையைப் பேசுவது கேட்கும் முகமாக அமிக்கப்படுவது அதிகமாகவே இருக்கின்றது. இக்கொள்கையானது ஒருநாள் சில இனங்கள் பாரிய விகாரமல்லத்து ஒரு மீண்டும் மீண்டும் இருக்கின்றது. இதைக்காண்கையானது ஒருநாள் சில இனங்கள் நிலையிலிருந்து ஊனவனவைற்றின் நிலைக்கு கடந்து போகின்றது என்ற பிரமாணத்திலிருந்து எந்தவித அதாரமும் இல்லாமல் ஆரம்யாகிறது. ஆனால், ஜூர்க்கிள் மொனோட் அவர்கள் தாமே ஒத்துக்கொண்டபடி இதற்கு ஒரு அற்புதம் அவசியம். பயன் (Baffrò) என்பவின் பூகோவியலில் காலக்கிரமத்தின்படி அமைந்துள்ள அட்டவணை இந்தக்கொள்கையின் உண்மையுள்ள தன்மையை நிறுப்பியது “போன்று” இருக்கின்றது. ஏனெனில், உயிர்ச்சுக்கூகள் எந்தவித விகாரத்தோற்றமும் திடையால் ஒழுங்காக உருவாக்கப்பட்டது போன்று எப்போதும் காணப்படுகின்றது. ஆனால், உலகமில் பெருமளவின்தீவித சந்தர்ப்பத்தின் போது நடைபெற்றது போல இப்பழகுவியலைகள் வேலங்காக படிவிக்கக் கூட செய்யப்பட்டதானால் மொனோட்டின் கொள்கையானது அடிப்படையற்றாகவிடுகிறது. கை பார்த்தோஸ்ட் (Guy Berthault) (பிரான்ஸைச் சேர்ந்த படமங்களில் பிரசால்யம் பெற்றவரும், தொழில்நுப்ப பொறியலாளரும்) என்பவர் இதை கொலராட்டோ பல்கலைக்கழகத்திலில் ஒரு ஆய்வு கூடத்தில் 20M க்கும் அதிகமான நீண்டமும் அதிகமான நீண்டமும் உடைய ஒரு பாரிய நீர் வடிகால் மூலமாக விளங்கப்படுகின்றன. படிம்பட்டகொள்ளவை மிக நீண்ட காலங்களின் ஊடாக இரண்டின் பலம் ஒன்றுப்படியாகவில்லை. மற்றால், ஒரே காலத்தில் பக்காக்கோலேயே படிந்துள்ளன. இது இப்புமிகு உள்ள பிரமாணத்தை மூலமாக படிவிக்கக் கூட செய்யப்படுகிறது. ஆகவே பாரிய விகாரம் கூடும் காலத்தில் போன்றும், படமங்களின் தொடர்ச்சியான மறுபடியும் நிறுக்கின்ற மனிகளின் புதிய விவரங்களைப் பேசுவதையுமாகும். இதுன் அர்த்தமானது மிக மெல்லிய படமங்கள் அதிகாவு தூரத்திற்கு கொண்டு செல்லப்பட்டு மிகக் குறுகிய சேதன மீதங்களின் பக்கமாக எடுத்துச் செல்லப்பட்டு மண்ணில் படிக்கின்றன. பாரிய பாரமான கழிவுகள் அதிகத் தூரத்திற்கு அடித்துச் செல்லப்படுவதில்லை. அவை பாரிய சேதன எச்சங்களை (மீதங்களை) புதைத்துவது விடுகின்றது. தடேனாசரின் உதாரணங்களைப் போன்று! கை பார்த்தோஸ்ட் (Guy Berthault) ஜூப் பொறுத்தவரையில் பாரிய பிரபஞ்சப்பிராயாத்தின் போது (நோவாவின் காலத்து விளைவிய ஜலப்பிராயம் போன்று!) இப்புமிகின் உள்ள எல்லா படம்பட்டகைஞ் சூரேவேணாபில் உருவாயியது (படவாக்கப்பட்டது) என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. இதைக்குறித்து கை பார்த்தல்டின் (Guy Berthault) கட்டுரைகளுடன் ஒபிட்டுப் பார்க்கவும். ‘Expériences de sédimentologie’, Compte-rendu de l’Académie des Sciences. 306, II No 17 (1988), pp. 717-724 மற்றும் ‘Les principes de datation géologique en question (une nouvelle approche: la paléohydraulique)’, Fusion No 81 (May/June 2000), பக். 32-39. சொன்னாற்போல, பாரியபரிணாமத்தைப் பொறுத்தவரையில் மனுக்குலமானது தன்னுடைய முழுச்சக்கிதையையும் “மனிதன்” என்று ஒரேயாரு தனிப்பட்ட ஒரு புள்ளியைக் குறித்து கவனம் செழுத்த வேண்டும் என்று உரிமைபாராட்டுகின்ற

கூற்றுக்களுடன் பரிணாமவாதிகள் முரண்படுகின்றார்கள். தன்னுடைய கொள்கை உண்மையாயிருக்குமானால், அநேக உயிர்ச்சுவடுகளாக்கப்பட்ட இடைப்பட்ட அநேகத்துண்டுகள் இருக்கவேண்டும் என டார்வின் தாமே ஒத்துக்கொள்கின்றார். பரிணாமக்கொள்கையானது உண்மையிலேயே இலட்சக்கணக்கான இடைப்பட்ட உருவங்களை பேணி நிற்கின்றது. டார்வினின் 5 கருதுகோளின் நம்பமுடியாத தன்மையை விளங்கப்படுத்தும் முகமாக “வீலண்ட்” (Wieland) என்பவர் ஊர்வனவற்றையும், பறவைகளையும் குறித்த பிரபல்யமான ஓர் உதாரணத்தை குறிப்பிடுகின்றார்.

உதாரணமாக, ஊர்வனவற்றின் முன்புயமானது, ஒருப்பறவையின் சிறகாக மாறியிருக்குமானால் ஒருப்பகுதியான ‘புயம்’ அல்லது ‘சிறகு’ அல்லது ‘செதில்’ 10 போன்ற படிப்படியான அடுத்தப்படிக்கு இட்டுச்செல்லும் இப்படிப்பட்ட நிலைகளையுடைய தொடர்ச்சியான உயிர்ச்சுவடுகளை நாம் ஏன் காணமுடிவதில்லை?³⁵

பரிணாமகொள்கைக்கு இலட்சக்கணக்கான இடைப்பட்ட உருவங்கள் தேவையாயிருக்கின்றது (வீலண்ட் என்பவர் இதை “இடைப்பட்ட மாதிரிகள்”³⁶ என அழைக்கின்றார்). இவைகள் எங்களுக்கு 15 காண்பிக்கப்படும் என்று இந்நாள்வரைக்கும் காத்துக்கொண்டிருக்கின்றோம். அப்போது நாம் கூர்ப்புக்கொள்கையை நம்பலாம்..... சில பரிணாமவாதிகள் கொஞ்சம் அப்படி இருப்பதாக கூறினாலும், மற்றவர்கள் அதை மறுதலிக்கின்றார்கள்.³⁷

பின்வரும் கேள்விகளுக்கு பரிணாமக்கொள்கை ஒரு பதிலையும் இன்றுவரை கொடுக்க முடியவில்லை:

- 20 1. மனிதனுக்கும் விலங்கிற்கும், முள்ளந்தண்டு உள்ளவைக்கும் முள்ளந்தண்டு அற்றவைக்கும் இடையேயான தவறவிடப்பட்ட தொடர்பு (இணைக்கும் தொடர்பு³⁸) எங்கே?³⁹ இப்படிப்பட்ட பட்டியல் இன்னும் நீண்டு போகலாமே.
- 25 2. இன்றுவரைக்கும் ஒரு சிம்பன்சிக்கும் மனிதனுக்கும் இடையேயான ஒரு இடைப்பட்ட உயிரினம் போன்ற, உயிரினங்களின் உருவத்தை இயற்கையில் நாம் ஏன் காண முடியவில்லை?
3. ஏன் பரிணாமம் மனிதனுடன் நின்றுவிட்டது, எங்கே அதி உன்னதமான மனிதன் (super man)?
- 25 4. விலங்குகளிடம் இல்லாத (விலங்குகளிலிருந்து தான் மனிதன் வந்ததாக கருதப்படுகின்றது) ஒழுக்க உணர்வை மனிதன் எங்கிருந்து பெற்றான்?
5. எங்கிருந்து மனிதன் தன்னுடைய ஆவிக்குரிய திறனை (ஆவிக்குரியவிதமாக சிந்திக்கும் திறனை : 30 அதாவது தேவன் இருக்கின்றார் என்ற உள்ளார்ந்த அறிவைப் பெற்றான்? (ஓப். ரோம. 1:19-21)?

இப்படியிருக்கும் போது இக்கேள்விகளை பரிணாமவாதிகளே முன்வைக்கின்றார்கள். இக் கேள்விகளுக்கு பதிலைக் கண்டுபிடிப்பது அவர்களின் ஆராய்ச்சியின் நோக்கமாய் இருக்கின்றது. அநேக பரிணாமவாதிகள்

புது யுத்தைத் (new age) குறித்து உண்ணிப்பாக இருக்க வேண்டும்! புதுயுக ஆக்ரவாளர்களைப் பொறுத்தவரை கடைசிப் பாரியபரிணாமம் எம்மைப் பூரணமிராக்கிவரும்!

³⁵ கார்ல் வீலண்ட் கற்கனும், எழும்புகளும் (Carl Wieland, Stones and Bones) பக் -13

³⁶ ibid

³⁷ இதைக்குறித்து கார்ல் வீலண்டின் கற்கனும் எழும்புகளும் என்ற நூலில் காலின் பற்றஶன் (Colin Patterson) என்ற உயிர்ச்சுவடுகளை அடிப்படையாக வைத்து பூமியின் வரலாற்றை கற்கின்ற பரிணாமவாதியும், உயிர்ச்சுவட்டு விற்பன்னருமாகிய இவ்வரை மேற்கொள்க்கட்டி 14ம் பக்கத்தில் பின்வருமாறு எழுதியிருந்தார்: ஒருமுறை ஏன் இடைப்பட்ட உருவங்களின் எந்தவொரு பத்தையும் அவர் காண்பிக்கவில்லை என அவரிடம் ஒருவும் விளாயிய போது கொலின் பற்றஶன் “.....இருதயசுக்தியோடு அதனை அளிக்க முடியவில்லை. ஒரு ஒவியுக்கு அதை (உருவங்களை உருவாக்க) கொடுத்திருப்போமானால் அது வாசகரை தவறாக வழிநடத்துமல்லவா?”

³⁸ அதாவது, இடைப்பட்ட ஓர் உருவம்.

³⁹ ஜக்குபில் நெஸ்பிட்டுடன் ஓய்விடவும், Cr閔ation et evolution, probl猫mes d'origines, La B閍ude, France: Ed. MEAF, 1976 பக்.47 : “ஆனால், ஒரு கல அங்கியாகிய அம்பாவிற்கும், மனிதனுக்கும் இடையில் உள்ள பல இலட்சக்கணக்கான நிலைகளின் (உருவங்களின்) உயிர்ச்சுவடுகள் எங்கே? தன்னுடைய பரிணாம மரத்தில் (வளர்ச்சியில்) உள்ள இடைவெளிகள் கண்டுபிடிப்பக்களினால் ஒருநாள் நிரப்பப்படும் என டார்வின் நம்பினார். பரிணாம முறைமையானது சரியாக இருந்திருப்பின் இவ்விடைப்பட்ட உருவங்கள் (இரு நிலைகளுக்கு இடைப்பட்ட உருவங்கள்) அதிகமாக கிடைத்திருக்க வேண்டும். இப்போது இந்த 20ம் நாற்றாண்டு இந்த இடைவெளி நிலைகள் ஒருபோதும் இருந்தில்லை என்பது தெரிவாகியின்து. உயிர்ச்சுவடுகளின் வரலாறுதான் எவ்விதச் சேதத்திற்கும் இடமின்றி இணக்களின் மாறுதல்களையே உறுதிப்படுத்துகின்றது. அந்த ‘வெடிப்பின் மரத்தில்’ உள்ள இடைவெளிகள் ஒருபோதும் நிரப்பப்படாது.” (Translated from French).

வேதாகமத்தை விசுவாசிக்கும் கிறிஸ்தவர்களை அவர்கள் பரிசுக்கும் அதேவேளை வேதாகம கிறிஸ்தவர்கள் பரிணாமவாதிகள் தங்களுடைய கேள்விகளுக்கு பிழையான இடத்தில் பதிலை தேடுவதினால் அவர்கள் ஒரு போதும் பதிலை கண்டுப்பிடிக்க மாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கையின் நிமித்தம் பரிணாமவாதிகளைப் பார்த்து நகைக்கின்றார்கள்.

5

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிக்க முடியும் என வேதாகமம் உரிமைப்பாராட்டுகின்றது. பரிசுத்த வேதாகமத்தின்படி எளிமையான இனத்திலிருந்து சிக்கலான இனத்திற்கு ஒருபோதும் கூர்ப்படைந்திருக்கவும் இல்லை. ஒருபோதும் கூர்ப்படையவும் இல்லை.

- 10 இறந்த சடப்பொருளில் இருந்து ஜீவஜங்நிற்கு படிப்படியாக மாறிய மனிதன் தான் விருத்தியின் இறுதி தொடர்பு என பரிணாமக்கொள்கை உரிமைப்பாராட்டுகின்றது.

வெப்பநிலையியல் பிரமாணம் இந்த கருதுகோளுக்கு விரோதமாய் பேசுகிறது. இயற்கை கூட பின்வருமாறு இக்கொள்கைக்கு விரோதமாய் பேசுகின்றது:

15

எல்லாமே, தன் இஷ்டத்திற்கு விடப்படும்போது பல்நிலையிலிருந்து சாதாரணநிலைக்கும், ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட நிலையிலிருந்து ஒழுங்கின்மைக்கும், குழப்பத்திற்குமே செல்கிறது.

20

வெப்பநிலையியலானது (*Thermodynamics*) இப்பிரபஞ்சத்தில் அழிவை நோக்கிய ஓர் மனப்பாங்கு காணப்படுகின்றது என போதிக்கின்றது. ஒரு முடப்பட்ட தொகுதிக்குள் காணப்படும் சக்தியானது தொடர்ச்சியாக குறைந்து கொண்டே போகின்றது. இதுதான் ஒழுங்கின்மையின் (entropy) உபதேசமாகும்: ஒரு விதிமுறைக்குள் இயங்குவதற்கூடாக கிடைக்கப்பெறும் சக்தியானது தொடர்ச்சியாக குறைந்து கொண்டு போகின்றது. முழு இயற்கையுமே இந்த பிரமாணத்தையே சுட்டிநிற்கின்றது: நட்சத்திரங்கள் (சூரியன், கிரகங்கள்) அணைந்து போகும் அளவிற்கு குளிர்ந்து கொண்டு வருகின்றது: பூமியின் காந்தப்புலன்கள் மறைந்து கொண்டு வருகின்றது: கதிர்வீச்சு மூலகங்கள் பாதிப்படைந்து கொண்டு வருகின்றன: துருவானது உலோகக்கட்டிடங்களைத் தின்று கொண்டு வருகின்றது: சில விலங்கினங்கள் அழிந்து போகின்றன. சுருக்கச் சொல்லப்போனால் நேரத்துடன் ஒழுங்கில்லாமையும் பெருகிக் கொண்டே வருகின்றது என புள்ளி விபரங்கள் தெரிவிக்கின்றன.⁴⁰

25

- 30 இதற்கு சரி எதிராகவே பரிணாமக்கோட்பாடு உரிமைப்பாராட்டுகின்றது: அதாவது, எளிமையிலிருந்து ஒரு சிக்கலான உருவங்களுக்குத்தான் தொடர்ச்சியான மாற்றங்கள் நடைபெறுகின்றன. மனிதன் முன்னேற்றத்தைக் குறித்துப் பேசும் போது, இயற்கையானது அதற்கு எதிராகவே காண்பிக்கின்றது: அதாவது, தொடர்ச்சியான அழிவையே காணக் கூடியதாக இருக்கின்றது. பரிணாமக்கொள்கையின் ஆதரவாளர்களில் அநேகமானோர் தாங்கள் மாத்திரமே விஞ்ஞானப்பூர்வமானவர்கள் என உரிமைபாராட்டுகின்றார்கள். உண்மையின் படி பரிணாமவாதிகளின் அநேக கருதுகோள்கள் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாதவைகள் என விஞ்ஞானமே பல வருடங்களாக கூறுகின்றது. பரிணாம கொள்கையை ஒரு ‘தத்துவவியல்’ (philosophy) என இல்லாவிட்டால் ஒரு ‘எண்ணக்கருவியல்’(ideology) என அழைக்கலாம்.

35

- 40 அன்றாட வாழ்வில் இருந்து ஓர் எளிமையான உதாரணத்தை எடுத்துக்கொள்வோம்: தன்னிஷ்டப்படி விடப்பட்ட ஒரு தோட்டம் (பரிணாமவாதிகள் உரிமை கோருவது போல் பல லட்சக்கணக்கான வருடங்களாக, நேரம் சந்தர்ப்பம் போன்ற காரியங்களுக்காக நன்றி) நல்ல காய்கறிகளையோ, அழகான பூக்களையோ உற்பத்தி செய்வதில்லை. அதாவது, பராமரிப்புக்குறைவு காரணமாக அது மெதுவாக

⁴⁰ ஓப்பிடுக. ஜக்குயில் நெஸ்பிட்டுடன் ஓப்.சி.ட்.22. “ஜீவன் ஜீவனிடம் இருந்துதான் தோன்றுகிறது” என உலகளாவிய உயிர் ஆரம்பவியலின் பிரமாணம் உறுதிப்படுத்துகிறது என ஒருவர் சொல்லலாம்!

அழிந்து போகும். ஆனால், அதேவேளை பரிணாமவாதிகள் அதற்கு எதிராகத்தான் சொல்கின்றார்கள். சொன்னாற்போல, இந்த தோட்டத்தைக் குறித்த உதாரணமானது கீழ்வரும் உண்மைகளைக் காண்பிக்க சிறந்த விதத்தில் உதவி செய்யும். அதவது “நேரம்” (கோடிக்கணக்கான வருடங்கள்) ‘சந்தர்ப்பம்’ அல்லது ‘அதிர்ஷ்டம்’ (ஏக கால சம்பவங்கள்) ஆகியவை போதுமானதல்ல. ஏனெனில், இன்னுமொரு முக்கியமான தீர்மானிக்கின்ற காரணி அங்கே இல்லை: தோட்டக்காரன் (அதாவது விவேகத்தின் தகவல்கள் மூலம்) விவேகமும் தகவலும் இல்லாவிட்டால் (விவேகமான வடிவமைப்பு) அங்கே ஒழுங்கு இருக்காது. மாறாக, குழப்பமே இருக்கும். வெப்பநிலையியல் செத்த சடப்பொருளிலிருந்து உயிர் உண்டாயிற்று என்ற டார்வினின் கூர்ப்புக்கொள்கைக்கு எதிராகப்போகின்றது. இதற்கு சக்தி தேவை. அதேவேளை ஒழுங்கிற்கு விவேகம் தேவைப்படுகின்றது. விவேகம் இல்லாவிட்டால் குழப்பம் தான் மிஞ்சம். கூர்ப்பின் திட்டத்தில் விவேகம் என்ற காரணி காணப்படுவதில்லை. பரிணாமவாதிகளைப் பொறுத்தவரை விவேகம் என்ற காரணி, ‘சந்தர்ப்பம்’ (ஏக காலத்தில் நிகழும் நிகழ்வுகள்) ‘நேரம்’ ஆகிய காரணிகளால் பிரதியீடு செய்யப்பட முடியும்.

இந்த முன்னெண்ணங்களின் அடிப்படையில் பரிணாமவாதிகள் பூமியானது ஓர் பழமையான கிரகம் என உரிமைப்பாராட்டுகின்றார்கள். பூமியானது ஒரு சில வருடங்களே பழையானதாக இருப்பின் பரிணாமமானது ஓர் சரியான சிந்தனையாக இருக்க முடியாது. ஏனெனில், இதற்கு மிக நீண்ட கால இடைவெளி தேவை என வை⁴¹ (white) பொருத்தமாக கூறுகின்றார். டார்வின் தாமே இப்பிரபஞ்சம் கோடிக்கணக்கான வருடங்கள் ஏற்கனவே இருந்திருந்தால் தான் பரிணாமக்கொள்கையை வைத்திருக்க முடியும் என ஒப்புக்கொள்கின்றார். அவராலும், அவருடைய சீஷர்களாலும் பரப்பப்பட்ட சந்தேகத்திற்குரிய சந்தர்ப்பம் மிக நீண்ட, ஏன் கோடி வருடங்களை எடுக்கின்றது என அவருக்கு தெளிவாக தெரிந்திருந்தது.

இது கூட நம்பத்தகுந்ததாக இல்லை. ஏனெனில், பிரதான காரணியான ஒரு கலத்தின் ஆரம்பம் (*protoplasm*) குறித்தான் கேள்விக்கான பதிலாய் கோடிக்கணக்கான வருடங்கள் என்பதும் இருக்க முடியாது. பிரதான காரணியாகிய இக்கலத்திலிருந்தே (*prima causa*) எல்லாம் உருவாகியது என கருதப்படுகின்றது.

அன்மைக் காலக்கணிப்பீடின் படி பரிணாமகொள்கையின் ஆதரவாளர்களால், அதே ஆனால் திருத்தப்பட்ட முறைமையின் படி பூமியின் வயதானது 15,000 இருந்து 20,000 வரைக்கும் இருக்கலாம் என சிந்திக்கப்படுகின்றது.⁴² 5000 தொடங்கி 6000 வருடங்களுக்கு முன்பு உலகளாவிய இயற்கை அனர்த்தம் ஒன்று இடம்பெற்றதாக குறிப்பு ஒன்று உள்ளது. இது ஆதி 6-8 வரையுள்ள பெருவெள்ளத்தின் வேதாகம பதிவிற்கூடாக விளங்கப்படுத்த முடியும். பரிணாமவாதிகளினால் முன்வைக்கப்படுகின்ற நேரகால அட்டவணைகள் யாவும் பரிசோதனைக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டும். அவர்களுடைய நேரஅட்டவணைப்படி வித்தியாசமான காலப்பகுதிக்குரிய பாறையின் படைகளில் எப்படி சில உயிர்ச்சுவடுகள் தென்படுகின்றன. இது பாகோளாவியலுக்குரிய படைகள் **அவர்களுடைய** (எங்களுடையதல்ல) நேர அளவிட்டுள்ள பொருந்தாததினால் தான் அதைவிட உண்மையில்லை. இப்படைகள் ஒரு ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட முறையில் அதிகமாகக் காணப்படுவதில்லை. மிக விருத்தியடைந்த பழமைவாய்ந்ததாக கருதப்படும் பாறைகளில் காணப்படுவது போல தோற்றுமளிக்கின்றது. மனித எச்சங்கள் கூட படைகளில்

⁴¹ A.J.மொஞ்சி வைட், *Quel est l'âge de la terre?* ஆங்கிலத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. Lausanne: Centre Biblique Européen, 1986), p. 13. (We had no access to the English original)

⁴² ஓப்பிடுகே. “Preuves en faveur d'une terre jeune” by A. J. Monty White, ஓப். சிட்., பக்கங்கள் 85-105. தவறானவை என்று கருதப்பட்டுள்ளவைகள் என்று கருதப்பட்ட சில முறைகள் கூட இப்பொழுது நம்பத்தகுந்தவைகள் அல்ல என வைட் கூறுகின்றார். அப்படிப்பட்ட முறைகளுள் இது பூமியின் காந்தபுலத்தை கண்டுபிடிக்கும் முறையும் காராபன்-14 (carbon-14) முறையுமாகும். பார்க்க. டோன் பட்டன் ஓப்., சிட்., பக்.63-82; Jacques Nesbitt, op. cit., pp. 34ff as well as John C. Whitcomb and Henry M. Morris, *The Genesis Flood: The Biblical Record and Its Scientific Implications* (Presbyterian and Reformed Publishing, Phillipsburg, N. J., 1961), pp. 331ff.

கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தப் படைகளை பரிணாமவாதிகள் அவர்களுடைய காலக்கணிப்பின் படி மனிதர்கள் ஒருபோதும் இருந்திராத நேரத்தில் உருவாக்கியதென உரிமை பாராட்டுகின்றார்கள்.

- பரிணாமவாதிகளின் கருதுகோளின்படி, புவியியல் படைகள் பலகோடிக்கணக்கான வருடங்களின் போது 5 இல்லாவிட்டாலும், இலட்சக்கணக்கான வருடங்களாக உருவாக்கப்பட்டது. உயிர்ச்சுவடுகளைக் குறித்த அநேக கண்டுபிடிப்புகள் ஓர் படிப்படியான அல்லது தொடர்ந்து புதைக்கப்படுவதனால் அல்ல. மாறாக சடுதியாக புதைக்கப்படுவதினால் நடைபெறுவதையே அது சுட்டிக்காட்டுகின்றது. சில உதாரணங்கள்: வெளவால்கள் அவைகள் அழுகிப்போக முதல் ஸ்டல்கமைட்சில் (stalagmites) முடப்பட்டு காணப்பட்டன. கண்டாவில் ஆயிரக்கணக்கான வெட்டுக்கிளிகள் பனிப்பாறைகளில் இருந்ததைக் கண்டு பிடித்தார்கள். 10 சைபீரியாவில் தங்கள் வாயில் தாவரங்களுடன் பகுதியாக காணப்பட்ட மிகவும் பாதுகாப்பாக இருந்த மிருகங்களைக் கண்டார்கள். இவைகளும் இன்னும் பல கண்டுபிடிப்புக்களும், உதாரணமாக பல படைகளை கடந்து செல்லும் செங்குத்தான மரங்கள் சடிதியான ஓர் அழிவைக் குறித்தே பேசுகின்றன. பரிணாமவாதிகள் இந்த புமியின் வயதை நிருபிப்பிதற்கு உரிமை பாராட்டும் படைகளின் படிப்படியான உருவாக்கத்தை இது மறுதலிக்கின்றது.⁴³

15

சடுதியான உயிர்ச்சுவடாக்குதலைக் குறித்து இன்னுமொரு உதாரணத்தை வீலண்ட் குறிப்பிடுகின்றார்:

- மிகவும் பாதுகாக்கப்பட்ட என்னுக்கணக்கற்ற லட்சக்கணக்கான மீன்களின் உயிர்ச்சுவடுகள் (உயிர்ச்சுவடாக்கப்பட்ட மீன்கள்) செதில்களையும் உள்ளடக்கியதாக காணப்பட்டது. இயற்கையில் ஓர் இறந்த மீனானது மாமிசம் உண்ணும் பிராணிகளால் துண்டு துண்டாக்கப்பட்டு வெகுவிரைவாக அழுகுகின்றது. எனவே மீனானது மிக விரைவாக புதைக்கப்படாவிட்டால், படிவுகள் (மண்,களி) வேகமாக இறுக்கமடையாவிட்டால் இப்படிப்பட்ட தோற்றங்கள் பாதுகாக்கப்பட்டிருக்க முடியாது.⁴⁴

- 25 நெப்சிட்டைப் பொறுத்தவரையில் நடைமுறையில் உள்ள வரலாற்றுக்கு முந்திய நேர காலத்தை எடுத்துக் கொள்வது நல்லமே ஒழிய பூகோளவியல் நேர-யுகத்தில் அமைந்த நீண்ட பட்டியலை மாணவர்கள் மனப்பாடம் செய்ய வேண்டும் என்று நிர்ப்பந்திக்கக் கூடாது.⁴⁵ பரிணாமவாதிகளின் காலக்கணிப்பெடுப்பு முறைகளைப் பார்க்கும் போது அவர்கள் ஏன் இப்படி நிர்ப்பந்திக்கப்படுகின்றார்கள் என்பதை நாம் விளங்கிக் கொள்ள முடியும்.⁴⁶ ஒரு குறிப்பிட்ட படைகளை அவைகள் கொண்டிருக்கின்ற 30 கணியுப்புக்களினால் கணிப்பிடுவதற்குப் பதிலாக அவைகளில் உள்ள உயிர்ச்சுவடுகளைக் கொண்டே கணிப்பிடுகின்றார்கள். இப்படிப்பட்ட உயிர்ச்சுவடுகளின் வயதானது (அப்படி கருதப்படுகின்ற) என பரிணாமவாதிகள் ஊகிப்பது (சுற்றுவட்ட விவாதம் - circular argument) போன்று நீண்ட யுகங்களில் தங்கியுள்ளது. இப்படியாக தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட ஓர் உயிர்ச்சுவட்டை சுட்டிக்காட்டியாக வைத்து உயிர்ச்சுவடுகள் காணப்படுகின்ற இடத்தினால் இப்புவியியல் படையின் வயதானது 35 தீர்மானிக்கப்படுகின்றது. பிரச்சினை என்னவென்றால், பரிணாமவாதிகள் உயிர்ச்சுவடுகளின் காலத்தை

⁴³ பார்க்க. கார்ல் வீலண்ட், *Stones and Bones* பக். 9-13. அவர் சொல்லுகின்றார். (பக்-10) “உயிர்ச்சுவடாக்கப்பட்ட மரக்குறிகள் ஒன்றின்மேல் ஒன்று இருக்குமாறு உருவாவதற்கு அது துழைத்து அதிக யுகங்கள் எடுத்து படைகள் உருவாக்கியிருக்குமானால், ஏன் மேலுள்ள படை இன்னும் அழுகாமல் உள்ளது? இப்படிப்பட்ட உயிர்ச்சுவடானது (Polystrate) வழமையாக நிலக்கரிகளுடன் சேர்ந்தே காணப்படும்.” ஓபிடுக் ஜக்குயில். நெஸ்பிட்டுடன் ஓப். சிட்., 41-48; Reinhard Junker and Siegfried Scherer, *Evolution: Ein kritisches Lehrbuch*, 5th updated edition. Giessen, Germany: Weyl Biologie, 2001.

⁴⁴ கார்ல் வீலண்ட், *Stones and Bones*, பக்.10: அவர் (பக் -7ல்) ஒரு தாய் இச்தமோசோ (mother ichthyosaur - அழிந்து போன கடல்வாழ் உயிரினம்) குட்டி போடும் போது : “உயிர்ச்சுவடாக்கப்பட்டால் அப்படிப்பட்ட மிகவும் பாதுகாக்கப்பட்ட உருக்கள் ஒரு தாயும் குழந்தையும் கடற்கரையில் மிக மெதுஙாக படிமுறையின் பல யுகங்களுடைக் காலத்தையும் ஒப்பிடுகிறது. ஜக்குயில் நெஸ்பிட்டுடன் ஓப். சிட், பக் 38

⁴⁵ ஓப்பிடுகூக் ஜக்குயில் 38

⁴⁶ இதைக் குறித்து ஜக்குயில் நெஸ்பிட்டையும் பார்க்கவும் ஓப். சிட், பக் 29ff; Carl Wieland. *Stones and Bones*, 9-16; Henry M. Morris, *Scientific Creationism*, 2nd edition (El Cajon, CA: Master Books, 1985), பக். 131ff.

உறுதிப்பட்டுத்தும் அவர்களுடைய முறைமைகளையும் அத்தாட்சிகளையும் வழங்குவதற்கு
தவறிவிடுகின்றார்கள்.⁴⁷

5 வித்தியாசமான ஜீவஜூந்துக்களின் தோற்றுத்தைக் குறித்து உலகளவில் இன்று எல்லாப் பாடசாலைகளிலும்
காணப்படும் ஒரேயொரு விஞ்ஞான விளக்கமாக பரிணாமக்கொள்கை ஏன் இருக்கின்றது என கேள்வி
எழுகின்றது? இவற்றிற்கு பிரதான காரணம் பின்வருபவை என நாம் எண்ணுகின்றோம்:

முதலாவது மனிதனுடைய வீழ்ச்சியிலிருந்து முழு மனுக்குலமும் சிருஷ்டிகளின் பிரமாணத்தை
இயற்கையாகவே எதிர்க்கமுனைகின்றது (ரோமர். 1:18ff, சங்.14 மற்றும் 53 ஒப்பிடுக). இயேசுவானவர்
10 மனிதன் இருளில் இருக்கவே விரும்புகின்றான் என சுட்டிக்காட்டினார். ஏனெனில், அவன் தனது பாவ
வாழ்வை விட்டு வெளியே வர விருப்பமில்லாமல் இருக்கின்றான் (ஓப். யோவா. 3:17-21). தீக்கோழியைப்
போன்றே தலையை மண்ணுக்குள் மறைத்து தேவன் இருக்கின்றார் என்பதை மறுதலிக்கின்றார்கள். இதன்
மூலம் தன்னைப் படைத்தவருக்கு முன்பாக தன்னுடைய பொறுப்புக்களை மனிதன் தட்டிக்கழிக்கலாம் என
எண்ணுகிறான்.

15 இவையெல்லாம் என்னவென்று எங்களால் விளங்கிக்கொள்ள முடிகிறதா? யதார்த்தத்தில்
பரிணாமக்கொள்கையானது மிகக்குறைந்த அளவே விஞ்ஞானத்துடன் தொடர்புப்பட்டுள்ளது. இது
ஒருவிதத்தில் ஒருவிதமான எண்ணக்கரு அல்லது மதம் அல்லது இன்னும் சிறப்பாகச் சொல்லப்போனால்
பிரதியீடான் மதம். உண்மையில், இது தேவனற்ற ஒரு மதம். மெய்யான மதத்தை பிரதியீடு செய்வதே
20 இதன் நோக்கம். UNESCO வின் முன்னைய நாள் தலைவரும் பிரபஸ்யான பரிணாம உயிரியல்
வாதியான சேர். யூலியன் ஹக்ஸ்லி என்பவர் ஒரு தொலைக்காட்சி நிகழ்வில் பின்வரும் வார்த்தைகளை
உரைத்தார்: “தேவனைப் பற்றிய சிந்தனை எங்களுடைய பாலியல் நடவடிக்கைகளுக்கு இடைஞ்சலாக
இருப்பதின் நிமித்தம் நாங்கள் எல்லோரும் ஒரு “ஆரம்பத்திற்குள்” (உயிர்களின் ஆரம்பத்தைக் குறித்த
பரிணாமக்கொள்கை) பாய்ந்து விட்டோம்.”⁴⁸

25 ஹக்ஸ்லியைப் போன்ற இலட்சக்கணக்கான பரிணாமவாதிகள் தலையை மண்ணிற்குள் புதைக்கும்
விதத்தைப் போல தங்கள் கிரியைகளிற்கு கணக்கு ஒப்புவித்தலை தவிர்க்கும் படி எண்ணி தேவன்
இருப்பதை மறுதலிக்கின்றார்கள். ஹாக்ஸ்லியாவது இறுதியாக இதை ஒத்துக்கொள்கின்றார்.
மற்றவர்களும் இதேப்போன்று செய்தால்... அதேவேளை அவர்கள் பரிணாமத்திலிருந்து படைப்பிற்கு
30 திரும்பி ஒரு புத்திசாலித்தனமான (தர்க்க ரீதியான) விளைவுகளை எதிர்க்கொண்டு (சிந்தித்து) இறுதியில்
மனிதனிடமிருந்து கனத்தை பெற பாத்திரரான சருவசிருஷ்டி கர்த்தாவை கனம்பண்ணுவார்களானால்
இன்னும் மிக நன்றாக இருக்கும். தூரதிட்டவிதமாக 21ம் நூற்றாண்டின், இரண்டாம் பத்து வருடங்களிலும்
இந்நிலையேற்படவில்லை. சிருஷ்டிப்பியலாளரான போரிஸ் ஸ்கிமிட்கல் (Boris Schmidtgall) “நுட்பறிவான
திட்டம் ஆயத்தை விளைவிக்கும் கல்வி” எனும் 2017 ம் ஆண்டின் தமது விஞ்ஞானக் கட்டுரையில்
35 (Machado-Silva 2017) கீழ்வருமாறு கோருகிறார், “சிருஷ்டிப்பியல் அல்லது நுட்பறிவான திட்டத்தின்
ஆதரவாளர்கள் முழு உலகத்தையும் குறித்த விஞ்ஞான கற்பித்தலை குறைந்த

⁴⁷ இந்த சந்தர்ப்பத்தில் பாறைப்படிவுகளையும், உயிர்ச்சுவடுகளையும் குறித்த கேள்விகளுக்கு நீண்ட பதிலைக் கொடுப்பது சாத்தியமற்றதாக இருப்பினும், 1980ல் அமெரிக்காவில் உள்ள வொலிந்டன் மாநிலத்தில் உள்ள ஹெலனா மலையின் வெட்டப்பை (USA) ஒரு உதாரணமாக சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றோம். ஒரே நாளில் 30m அழைஞ 30m அகலமான பாரிய கிடங்கு (Canyon) தோன்றியது. இதேபோன்று மிகப்பிரபஸ்யமான கிராண்ட் கனியோன் (Grand Canyon) இப்படியாக உருவாக்கப்பட்டிருக்கலாமே ஒழிய பரிணாமவாதிகள் உரிமைப்பாராட்டுவது போன்று பல லட்சக்கணக்கான வருடங்கள் இருந்த அரிப்பின் மூலம் தோன்றிய குழியல்ல – ஒப்பினியோ கொமியூனிஸ் (opinio communis) — இது சம்பந்தமாக ஒப்பிடுக. கார்ல் விலண்டுடன், *stones and bones* பக் 12-13.

⁴⁸ டி.ஜேல்ஸ் கென்டியினால் (D. James Kennedy), மேற்கோள் காட்டப்பட்ட பாத்திரம் *Magouilles & Boulettes Evolutionnistes* (Vuarrens, Suisse: Centre Biblique Européen, o. D.), பக். 16-17. “Evolution’s Bloopers and Blunders” புத்தகத்தின் ஆங்கில மூலப் பிரதியை பார்க்க நமக்கு வசதியில்லை. ஆகையால், பிரங்கில் இருந்து ஆங்கிலத்திற்கு இது மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. “இனங்களின் ஆரம்பம்” என்ற சார்ஸ் டார்வினின் புத்தகத்தை மேற்கோள்காட்ட ஹக்ஸ்லி இந்த “ஆரம்பம்” (தோற்றும்) என்பதை சொல்லியிருந்தார்.

மதிப்புக்குரியதாக்குவார்கள்” என்கிறார். ஏற்றுக்கொள்ளச் செய்யத்தக்க நல்ல வாதங்களின் நேர்மையும், உண்மையுமான விவாதங்களை அடையாளம் காண்பது இயற்கையாளர்களின் உண்மைல்ல என்ற உண்மையை இது வெளிப்படுத்திக் காண்பிக்கிறது என்னிறார் ஸ்கிமிட்கல். அவரைப் பொறுத்தவரை இதற்கான பொருத்தமான ஒரு காரணம், கண்டறியப்பட்ட விடயங்களின் அதிகரிப்பு (குறிப்பாக உயிர் 5 வேதியலில்) இவற்றைப் பரிணாமக் கொள்கையின் அடிப்படையில் வியாக்கியானம் செய்வதுடன் பொருந்திச் செல்லவில்லை. முாஹாக அது விடப்பட்ட பகுதிகளின் படைப்புக் கொள்கையையே (doctrine of creation Missing section) உறுதிப்படுத்துகிறது.⁴⁹

இந்த பகுதியை முடிப்பதற்கு முன்பு பரிணாமக்கொள்கைக்கு எதிராகப்போகும் சில விவாதங்களின் 10 குறுந்தொகுப்பைப் பார்ப்போம்:

1. பரிணாமக்கொள்கையானது எல்லா உயிருள்ள ஜீவராசியும் செத்த சடப்பொருளில் இருந்துதான் வந்தது எனக் குறிப்பிடுகின்றது. ஒருவர் ஒரு பெரிய வெடிப்பிலிருந்து மிகப் பழைமை வாய்ந்த ஜீவங்கள் உருக்கள் (புரோட்டோ பிளாஸ் அல்லது ஒரு கலம்) உட்பட பல காரியங்கள் 15 அதிலிருந்து உருவாகியது என ஊகிக்கின்றார். நம்முடைய ஆட்சேபனை என்னவெனில், எங்கேயிருந்து இந்த “ஆரம்ப மூலப் பொருஞம்” இந்த பெருவெடிப்புக்காக (அப்படி எண்ணப்படுகின்ற) தேவைப்படும் சக்தியும் வந்தது? அதைவிட அதிகமாக இப்படியானதொரு படிமுறைக்குத் தேவையான தகவல்கள் எங்கிருந்து வந்தது?
- 20 2. மனிதனுக்கும், விலங்கிற்கும் இடையிலான தவறவிடப்பட்ட தொடர்பு. உதாரணமாக சிம்பன்சியிலிருந்து மனிதனுக்கு மாறுகிறதில் இடைப்பட்ட உருவம் எங்கே? இன்றும் சிம்பன்சி நம்மைச் சுற்றி இருக்கின்றதால், இயற்கையில் சிம்பன்சிக்கும் மனிதனுக்கும் இடையிலுள்ள இடையுருவங்கள் (இடைப்பட்ட நிலைகள்) காணப்பட வேண்டும். இதே இது மீனுக்கும், ஊர்வனவற்றிற்கும் அல்லது பறவைகளுக்கும் இடையில், முள்ளந்தண்டில்லாத நிலையில் இருந்து முள்ளந்தண்டுள்ள நிலைக்கு மாறும் போதும் பிரயோகிக்கப்படுகின்றது.
3. கூர்ப்புக்கொள்கை உண்மையானால், ஏன் மனிதனுடன் இந்த விருத்தியின் படிமுறை நின்றுவிட்டது (அதாவது அதி உண்நதமான மனிதனை (Super Man) நோக்கி முன்னேறுவதை விட)
- 30 4. மனிதனானவன், அவர்களுடைய கருத்தின்படி விலங்கிலிருந்து வந்திருந்தால் விலங்கிற்கு இல்லாத ஆவிக்குரிய சிந்திக்கும் திறனை மனிதன் எங்கிருந்து பெற்றான்? தான் தன்னைவிட உயர்வான ஒன்றினால் உருவாக்கப்பட்டுள்ளான் என்ற தன்னுடைய நிலையை அறியும் உள்ளார்ந்த அறிவை அவன் எங்கேயிருந்து பெற்றுக் கொண்டான்? (ஓப்.ரோம 1:9-21). அவனுடைய உள்ளந்திரியங்களில் எழுதப்பட்ட மனசாட்சியை அவன் எங்கிருந்து பெற்றான்? (ஓப்.ரோம. 2:14-15).
- 35 5. வெப்பநிலையியலானது (*Thermodynamics*) தன்னில் தானே (தன் சொந்த மூலங்களுடன்) விடப்பட்ட ஒரு பொருளானது ஒழுங்கிலிருந்து ஒழுங்கில்லாமைக்குப் போகின்றது என நமக்குப் போதிக்கிறது. ஆனால், பரிணாமக்கொள்கை (*Evolution-theory*) அதற்கு முரணாக வாதிடுகிறது: அதாவது, ஒரு எளிய கலத்திலிருந்து ஒரு சிக்கலான நிலைக்கு தொடர்ச்சியாக மாறுகிறதாயிருக்கின்றது.
- 40 6. பரிணாமவாதிகளின் காலக்கணிப்பீட்டின்படி பூமியில் காணப்படும் வித்தியாசமான படைகள் வித்தியாசமான யுகங்களில் தோன்றின (சிலவேளைகளில் பல கோடிக்கணக்கான இடைவெளிகளில்).

வித்தியாசமான இனங்கள் கூட அப்படிப்பட்ட ஒரு நீண்ட விருத்தியின் படிமுறையின் விளைவாகவே இருக்கின்றது. நாங்கள் அவர்களுக்கு கீஸ்வரும் கருத்துக்களை முன்வைத்து சவால் விடுகின்றோம்: வித்தியாசமான படைகளில் காணப்படும் உயிர்ச்சுவடுகள் எல்லாம் இப்படைகள் யாவும் ஒரே உயிர்ச்சுவட்டிலேயே உருவானது எனக் கூறுகிறது. பரிணாமவாதிகளின் கால அட்வணை வித்தியாசமான யுகங்களை அவற்றிற்கு கணிப்பிட்டால் கூட விலங்கினதும், தாவரங்களினதும் உயிர்ச்சுவடுகள் படைகளில் காணப்பட்டுள்ளன. பரிணாமவாதிகளின் நேரக்கணிப்பின்படி இது எல்லா உயிர்களும் தோன்ற முன்பு இருந்திருக்கலாம்.

5

10

15

20

25

30

35

40

7. வேதாகம வசனத்தை மாத்திரம் அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு விவாதம்: நேரம், சந்தர்ப்பம் (ஏக்கால சம்பவம்) என்ற காரணிகளை அடிப்படையாக வைத்துக் கூறப்படும் பரிணாமக்கொள்கையானது, இனங்களின் குறிப்பிடப்பட்ட விருத்திக்கு கோடிக்கணக்கான வருடங்களை “நிரப்பந்திக்கின்றது”. தேவன் ஒரு குறிப்பிட்ட வயதையுடையதாக தோற்றுமளிக்கும் பிரபஞ்சத்தை உருவாக்கியிருப்பாராயின், (பழங்களுடன் மரம், முட்டையிலிருந்து வெளிவராத குஞ்சு, ஏற்கனவே வளர்ந்தவர்களாக காணப்பட்ட ஆதாம் ஏவாள்) இந்த பூமி அவ்வளவு வயதுடையதாக இருக்கும் என்று உரிமை பாராட்ட வேண்டிய அவசியமில்லை.

வேதாகமமானது ஒவ்வொரு உயிரினங்களும் அதனதின் வகையின் படியே உண்டாக்கப்பட்டது என சொல்லுகின்றது (ஆதி. 1:21,24-25). எனவே, வேதாகமமானது ஒரு பரந்தளவிலான பரிணாமத்தை விலங்குலகத்திற்கு உள்ளேயே கூட அனுமதிக்க மறுக்கின்றது.

ஆதி.1:25 தேவன் பூமியிலுள்ள ஜாதிஜாதியான காட்டுமிருகங்களையும், ஜாதிஜாதியான நாட்டுமிருகங்களையும், பூமியில் ஊரும் பிராணிகள் எல்லாவற்றையும் உண்டாக்கினார். தேவன் அது நல்லது என்று கண்டார்.

இயேசுகிறிஸ்துவின் சீஷர்களாக என்ன நிந்தனைகள் பரிகாசங்கள் நமக்கு ஏற்பட்டாலும் தேவனுடைய வார்த்தையை நம்பவும், விசவாசிக்கவும் நாம் தைரியங்கொள்ள வேண்டும். தேவவார்த்தை நம் பக்கமேயுள்ளது!

ஓர் இயற்கையான படைப்பைப் போதிக்கும் எந்த மதத்தையும், தத்துவத்தையும் நாம் மறுதலிக்கின்றோம். வேதாகமத்தின்படி தேவகுமாரனாகிய இயேசுதான் எல்லாவற்றையும் உண்டாக்கியவராக இருக்கின்றார்.

யோவா. 1:3 சகலமும் அவர் மூலமாய் உண்டாயிற்று, உண்டானதொன்றும் அவராலேயல்லாமல் உண்டாகவில்லை.

35 D. மனுக்குலத்தின் ஒற்றுமை அல்லது ஒருமைப்பாடு

அதாம் ஏவாளாகிய முதலிரு மனிதர்களிடமிருந்துதான் எல்லா மனிதர்களும், ஜாதிகளும் உண்டாயின என வேதாகமம் போதிக்கின்றது:

ஆதி. 1:27 ... ஆனாம் பெண்ணுமாக அவர்களைச் சிருஷ்டித்தார்...

அப். 17:26மனுஷஜாதியான சகல ஐனங்களையும் அவர் ஒரே இரத்தத்தினாலே தோன்றப்பண்ணி...

ஆதாமிற்கு முன்னான ஜாதி. ஆதாமிற்கு புறம்பான ஜாதி என்று சொல்லி வேதம் ஒருபோதும் அறிவிக்கவில்லை. மனித இனத்தின் ஒற்றுமையானது பாவத்தினுடைய உலகளாவிய தன்மையினால் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது:

5 **ரோம. 5:12**இப்படியாக, ஒரே மனுஷனாலே பாவமும் பாவத்தினாலே மரணமும் உலகத்திலே பிரவேசித்ததுபோலவும்...

1கொரி. 15:22 ஆதாமுக்குள் எல்லாரும் மரிக்கிறதுபோல....

10 எல்லா மனிதருக்கும் தேவையான இரட்சிப்பே முழு மனுக்குலத்தின் ஒருமைப்பாட்டை சுட்டிக்காட்டுகின்றது (பார்க்க. ரோம 3:21-25;5:12-19).

1கொரி. 15:22கிறிஸ்துவுக்குள் எல்லாரும் உயிர்ப்பிக்கப்படுவார்கள்..

15 பரிசுத்த வேதாகமத்தின் உபதேசமானது விஞ்ஞானத்தின் பல்வேறு விதமான முடிவுகளினால் ஆதாரிக்கப்பட்டுள்ளது.

- வரலாறானது ஒரு பொதுவான மனிதக்குலத்தின் மூலத்தை சுட்டிக்காட்டுகின்றது.

20 • **உடற்தொழிலியலானது** (physiology - ஒரு ஜீவன் உருவாவதைக் குறித்த கொள்கை) எல்லா இனங்களும் தங்களுக்கிடையில் இனப்பெருக்க முடியும் எனவும், அவை பலமாக (மறுபடியும் இனப்பெருக்கம் செய்யக்கூடியதாக) உள்ளது எனவும் காண்பிக்கின்றது. உடல் வெப்பநிலையும், சராசரி நாடித்துடிப்பும் ஒரே மாதிரியானவை. மனிதனுடைய இரத்தம் விலங்கின் இரத்தத்திலிருந்து வித்தியாசப்படுத்த முடியும். இவ்வண்மைகள் பரிணாமவாதிகளை தங்களுடைய நிலையைக் குறித்து மறுபடியும் சிந்திக்க தூண்டவேண்டும். 1கொரி. 15:39 ல் அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் சொன்ன வார்த்தைகள், அதாவது மனிதனுடைய சரீரமும், விலங்குகள், பறவைகள் ஆகியவையின் சரீரம் வேறே என கூறுகிறதுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்க.⁵⁰ அதாவது பல்வேறுபட்ட மனித ஜாதிகளின் வித்தியாசமான நிறத்திற்கான காரணம் அவை பல்வேறு விளைவினால் அல்லது வீழ்ச்சியினால் ஏற்படுத்தப்பட்டது என்பது ஓர் பழையக்கட்டுக்கடையாகும். ஒரேயொரு தோல் நிறப்பொருள் மாத்திரமே உண்டு. இந்நிறப்பொருளான மெலனின் வித்தியாசமான ஜாதிகளுக்கு வித்தியாசமான அளவில் காணப்படுவதே இத்தோலின் நிற வித்தியாசத்திற்கு காரணமாகும்.

30 • **உளவியலானது** (psychology) முழு மனிதகுலத்திற்குமான உளவியல், மனநிலை சட்டதிட்டங்களை முன்வைக்கின்றது. அதாவது, ஒரு தத்துவம் அல்லது மதம் உலகளாவிய ரீதியில் பிரயோகிக்கப்படுதல் மனுக்குலம் யாவும் ஒரு பொதுவான மூலத்திலிருந்தே தோன்றியது என விளங்கப்படுத்துகின்றது.

35 • **மனிதனுக்கான எபிரேய வார்த்தை** பொதுவாக **ஆதாம்⁵¹** என்பதாகும் (மனிதன்) (ஓப். ஆதி. 1:26; 6:7, எண். 23:19). இவ்வார்த்தையானது பன்மையில் ஒருபோதும் தோன்றவில்லை. இது மனித இனங்களை குறிக்கின்றது. கிறிஸ்துவானவர் தாம் “இரண்டாம் ஆதாம்” அல்லது “இறுதி ஆதாம்” ஆவார். இரண்டாவது மனிதனாக அவர்தான் ஒரு புது மனுக்குலத்தின் தலைவராக இருக்கின்றார். எபிரேய மொழியில் ஆதாம் என்ற வார்த்தையானது, ஒருமையில் வருகின்றபடியினால் (ஆதி. 6:1-3ல்) தெளிவாக காணப்படுகின்றபடியே) மாணிட குடும்பத்தின் ஒற்றுமையை சுட்டிக்காட்டுவதாக நாம் விளங்கிக்கொள்ள முடியும். சொன்னாற்போல், ஆதாம் என்கின்ற எபிரேய வினைச்சொல்லின் அடி 40 “சிவப்பாக” இருப்பதைக் குறிக்கின்றது. இந்தச் சொல்லிலிருந்து தான் ‘ஏதோம்’ என்ற சொல்லும்

Studiengemeinschaft Wort und Wissen, November 2018), p. 1. [We translated it from German into English]

⁵⁰இனவாதிகள் (Racists) மற்றையவர்களைப் போன்று இதைக்குறிப்பிடுகின்றார்கள். இதனுடன் கார்ல் வீலன்ட் முரண்படுவதை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவும். ஓப். சிட்.27-28.

⁵¹எபிரேய மொழியில் மனிதன் 'ஈ' என அழைக்கப்பட்டுள்ளான். இவ்வழியின் பெண்பால் வார்த்தையானது 'க்ஸி' என பெண்ணைக் குறிக்கின்றது.

பெறப்பட்டுள்ளது. ‘ஏதோம்’ என்றால் சிவந்த நிலம் அல்லது செம்மண் என பொருள்படும். அதேவேளையில் நிலமானது சிவப்பு என வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த அடியின் பெண்பாலானது டாமா (damah) அதாவது, நிலம் அல்லது பூமி, பூமிக்குரிய நிலம் (வயல்) அல்லது பண்படுத்தப்பட்ட நிலம் எனப் பொருள்படும். மனித இனமானது ஆதாம் என அழைக்கப்படுகின்றது. அது டாமா (நிலத்திலிருந்து) என்ற வார்த்தையிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது பார்க்க. ஆதி. 2:7, 3:19. தேவன் ஆதாமை பூமியிலிருந்து (எபிரேய வார்த்தை ‘ār̥hār ஆகும்) உருவாக்கினார் என ஆதி 2:7 சொல்கின்றது. அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் 1கொரி. 15:47ல் சொன்னதை இப்படியாக நன்றாக விளங்கிக்கொள்ள முடியும். முந்தின மனுஷன் பூமியிலிருந்துண்டான் மண்ணானவன், இரண்டாம் மனுஷன் வானத்திலிருந்து வந்தவர் (கிறிஸ்துவைக் குறிக்கிறது).

10

E. மனிதனுடைய அழைப்பு

இந்த உபப்பிரிவில் மனிதனுக்கான வாழ்க்கையின் அர்த்தத்தைக் குறித்த கேள்விகளுக்கு பதில் தர முயற்சிப்போம். ஏன் மனிதன்? ஏன் நாம் இந்த உலகில் இருக்கின்றோம்? நாங்கள் வெறுமனே ஒரு சந்தர்ப்பத்தினால் உருவாக்கப்பட்ட பொருள் என கூர்ப்பு கொள்கையாளர் மத்தியில் காணப்படும் நாஸ்தீகர்கள் நம்புவதால் அவர்களால் இந்த கேள்விகளுக்கு பதில் தர முடிவதில்லை. இந்த கொள்கையை ஆதாரிப்பவர்கள் வாழ்க்கைக்கு ஒரு பெரிய மதிப்பையோ விழுமியத்தை கொடுப்பதில்லை என்பதை குறித்து நாம் ஆச்சர்யப்படக்கூடாது. ஒரு குழந்தையை கர்ப்பத்தில் அழிப்பதோ, தற்கொலை செய்வதோ பெரிய பிரச்சினையல்ல. அவர்களைப் பொறுத்தவரையில், மனிதன், குழந்தை அல்லது கரு சந்தர்ப்பத்தினால் உண்டானவன். அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் மனிதனுக்கு மேலான சட்டம் இல்லை. மனிதன்தான் எல்லாவற்றிற்கும் மையம். இப்படிப்பட்ட உலக சிந்தனையின் நடைமுறை விளைவானது, எப்பிக்கூரியர், ஹெடோனிஸ்ட் ஆகியோரின் சிந்தனைதான்: “வாருங்கள் உண்போம், குடிப்போம், கொல்லுவோம், கருச்சிதைவு செய்வோம், ஏனெனில், நானை நாம் மரிக்க வேண்டும். எல்லாம் முடிந்து விட்டது நாம் கணக்கு ஒப்புவிக்க அங்கு ஒரு தேவன் இல்லை.” தேவனிடமிருந்து விடுபட்டுவிட்ட ஒரு ஜீவியத்தின் தர்க்க ரீதியான விளைவே இது:⁵² நாங்கள் சந்தர்ப்பவசமாக (தற்செயலாக) உண்டாக்கப்பட்டவர்களாய் இருப்போமாயின் வாழ்க்கை எந்த அர்த்தத்தையும் கொண்டிருக்காது. இன்று நான் வாழ்டும், என்னை மகிழ்ச்சியாக்கட்டும், யாரைப் பாதித்தாலும் எனக்கு எது நல்லதோ அதைப் பெற்றுக்கொள்ளுவேன்.... மற்றவர்களும் தங்களுக்குரிய காரியத்தை அப்படியே பாதுகாக்கட்டும்: அப்படித்தான் அது இருக்கின்றது. பலவான் வெல்லுகின்றான். ஆகவே, முன்னோக்கிப் போவோம், நாளைக்கு நான் புதைக்கப்படலாம். யாருக்குத் தெரியும், ஆகவே இன்றைக்கு எனது வாழ்வை முழுமையாக அனுபவிக்க வேண்டும். இதுதான் ஹெகல், டார்வின் ஆகியோரின் சிந்தனையின் எதிர்பார்க்கப்பட்ட விளைவாகும். மீன் பிழக்கவும், வேட்டையாடவும் அனுமதிக்கப்படுமானால்..... ஏன் வேட்டையாட மனிதனைக் கொல்லக்கூடாது? தென் அமெரிக்கா, ஆபிரிக்க, ஆசிய நாடுகளில் “மிகவும் பழையை வாய்ந்த குடி மக்களுக்குள்” மிகவும் அண்மைய காலம் வரைக்கும் சாதாரணமாக காணப்பட்ட ஒரு வழிமுறை இதுவாகும். தெரிவின் மூலம் சந்தர்ப்பவசமாக ஒரு கூர்ப்பு படிமுறைகளில் உள்ள ஆயிரம் நிலைகளுக்குள் ஒரு நிலைதான் மனிதன் என எண்ணப்படுமானால், ஏன் அவனைக் கொன்று

⁵² Magouilles & Boulettes Evolutionnistes, traduit de l'anglais [the English original is not available] (Vuarens, Suisse: Centre Biblique Européen, n. d.), பக்.16. D.ஜேம்ஸ் கெண்டியினுடைய ஒரு கட்டுரையில் நாஸ்தீக பரினாமவாதியான அல்தோல் ஹக்லி (Aldous Huxley - பிரபலம்யமான புத்தகமான “Brave New World” ன் எழுத்தாளர்) என்பவர் குறிப்பிட்டுச் சொன்னதை இவர் சொல்கின்றார், “இந்த உலகம் அர்த்தமற்ற தென்று கூற எனக்கு காரணங்கள் உண்டு. அங்கே ஒரு அர்த்தமும் நோக்கமும் இல்லை என நாம் எண்ணுடைய ஊனங்களுக்கு போதுமான காரணங்களை கண்டுபிடிக்க எவ்வித கஷ்டமும் எனக்கு இருக்கவில்லை.... என்னைப் பொறுத்தவரையில் சந்தேகத்திற்கிடப்பில்லாதபடி என்னுடன் சமகாலத்தில் வாழும் அநேகருக்கு பைத்தியக்காரத்தனமான தத்துவமியல் (அர்த்தமில்லாத தன்மை - meaninglessness) முக்கியமான விடுதலையின் கருவியாக இருந்தது. நாங்கள் எதிராக்கின்ற விடுதலையானது, அதேவேண்டும் ஒரு அரசியல் பொருளாதார முறையிலிருந்து (முதலாளித்துவம்) கிடைக்கும் விடுதலையாகும். அத்துடன், ஓர் சம்மார்க்க ஒழுக்கத்தை நிராகரித்தோம். ஏனெனில், அது நம்முடைய பாலியல் சுதந்திரத்திற்கு குறுக்கே நின்றது.

சாப்பிடுவதை தடைசெய்ய வேண்டும்? மனிதன் தேவனில்லாமல் வாழும் போது வாழ்க்கைக்கு உண்மையான அர்த்தம் இருக்காது. அர்த்தம் அற்ற என்ற வார்த்தையின் உண்மையான அர்த்தம் தான் அவனுடைய வாழ்க்கை. அவன் வாழுவதில்லை. மாறாக, சடப்பொருளாக இருக்கின்றான். ஒரு விலங்கிடம் இருந்து தோன்றியவனாக தன்னை உரிமைபாராட்டுகின்றான். இது சிலவேளைகளில் 5 கொஞ்சம் அதிகமாக கோபத்தை தூண்டுவதாக இருக்கலாம். ஆனால், புள்ளிவிபர காரணங்களுக்காகவும், தற்பாதுகாத்துக் கொள்ளவேண்டிய காரணங்களுக்காகவும் ஒருவர் இந்த 10 சோதனையைச் செய்யத்துணியலாம். “ஒரு நல்ல உயர்வான நிலையில் உள்ள” ஒரு கூர்ப்புக்கொள்கையை ஆதரிக்கின்ற நாஸ்தீகர் ஒருவரைப் பார்த்து “காலை வணக்கம் திரு.குரங்கு அவர்களே, நீங்கள் எப்படியிருக்கின்றீர்கள்? என்று உத்தியோகபூர்வமாக வாழ்த்துங்கள். சில நேரம் அவர் 15 தாக்கமடைந்து உங்களுக்கு எதிராக வழக்கு தொடர்ந்தால் உங்களை குற்றஞ்சாட்டுபவர் தாமே தாம் மனித குரங்கிலிருந்து வந்தவர் என்று தெளிவாக அறிக்கை செய்கின்றார் என்ற உண்மையை நீங்கள் சுட்டிக்காட்டுங்கள். உங்கள் கலந்துரையாடல் தொடர்ந்து செல்ல இது ஒரு சுவாரஸ்யமான முறையாகவாவது இருக்கலாம் (இந்த முறை கொஞ்சம் வழமைக்கு மாறானாலும் கூட). பரிணாமக் கொள்கையின் ஒழுக்கத் தாற்பரியங்களை நாங்கள் சுட்டிக்காட்ட (ஏற்குறைய ஒரு கோபமுட்டும் முறை மூலம்) விரும்புகின்றோம். இக் காரியத்திற்கு நாம் மறுபடியும் வருவோம்.

1. ஜக்கியத்திற்காக அழைக்கப்படுதல்

a. முதலாவது தேவனுடன் ஜக்கியம்

அடி. 1:27 தேவன் மனிதனை தம்முடைய சாயலாக சிருஷ்டத்தார்

பார்க்க.ஏசா. 43:7, மற்றும் கொலோ. 1:16.

25 தேவனுடன் ஜக்கியமில்லாத மனிதன் வாழ்க்கையின் உண்மையான அர்த்தத்தை இன்னும் கண்டுபிடிக்கவில்லை. உண்மையிலேயே அவன் மெய்யான வாழ்க்கையை குறித்து அறியவில்லை. மனிதன் அவனுடைய சிருஷ்டகரான தேவனுடனான ஜக்கியத்திற்காக ஏங்கியவனாக இருக்கின்றான் (ஓப். சங் 42:2-3). பரதீசில், ஏதேனில், யாவேயின் பிரசன்னத்தில் வாழ்வதுதான் ஆதாமின் அழைப்பாக இருந்தது. இன்றைக்கு இது நமக்கு விசுவாச வாழ்வாகும். விசுவாசமானது தேவ வார்த்தையில் இருந்து வருகிறது (ஓப். ரோமர்.10:17). வேத வாசிப்பு, ஆராதனைக்குச் செல்லல், ஜெபக்கூட்டம் ஆகியவை 30 தேவனுடனான ஜக்கியத்திற்காக நமது வாஞ்சையை திருப்திப்படுத்த வேண்டும்.

தேவன் கூட தம்முடைய சிருஷ்டியான நம்முடன் ஜக்கியம் கொள்ள விரும்புகின்றார்:

35 அடி. 3:8-9 பகலில் குளிர்ச்சியான வேளையிலே தோட்டத்தில் உலாவுகிற தேவனாகிய கர்த்தருடைய சுத்தத்தை அவர்கள் கேட்டார்கள். அப்பொழுது ஆதாழும் அவன் மனைவியும் தேவனாகிய கர்த்தருடைய சந்நிதிக்கு விலகி, தோட்டத்தின் விருட்சங்களுக்குள்ளே ஒளித்துக்கொண்டார்கள். அப்பொழுது தேவனாகிய கர்த்தர் ஆதாழைக் கூப்பிட்டு “நீ எங்கே இருக்கிறாய்” என்றார்.

40 மனிதனோடு ஜக்கியம் கொள்ளும் வாஞ்சைதான் அவருடைய இரட்சிப்பின் கிரியையை பூர்த்தி செய்வதற்கு தேவனை உந்தித்தள்ளியது.

b. இரண்டாவது மனிதனுடனான உறவு (ஜக்கியம்)

இறையியலாளர்கள் மாத்திரம் அல்ல, சமூகவியலாளரும், உளவியலாளரும் கூட மனிதன் ஒரு சமூக பிராணி என நீண்ட காலமாக உணர்ந்து வந்துள்ளனர்:.

5

ஆதி. 1:26. ...மனிதனை நம்முடைய சாயஸாகவும், ரூபமாகவும் உண்டாக்குவோமாக...

தேவனுடனான ஜக்கியத்தில் அவனுடைய அழைப்பிற்கேற்றபடி தேவனோடுள்ள ஜக்கியத்தில் வாழும் மனிதன் தான் பரிசுத்த ஆவியானவரின் உதவியோடு தன் அயலவருடன் உண்மையிலே ஒரு நிச்சயமான 10 ஜக்கியத்துடன் வாழுக்கூடியவனாக இருக்கின்றான். இதை ஜேர்மன் தத்துவங்களியும், கணிதவியலாளருமான லெப்பினிஸ்⁵³ (Leibniz) ன் “மொனாட்ஸ்” உபதேசத்துடன் (அழிக்க முடியாத தனித்துவமான அடிப்படை அலகு) ஒப்பிட்டுக் பார்க்கவும். தனிப்பட்ட அலகுகள் மற்றும் எல்லா அலகுகளையும் உருவாக்கிய சிருஷ்டிகர்த்தாவுடன் தொடர்பில் இருந்து ஜீவிக்கத்தக்கதாக ஒன்றோடு ஒன்று 15 இணைக்கப்பட்டுள்ளது. எல்லாவற்றையும் (எல்லா அலகுகளையும் (மனிதனுட்பட)) உண்டாக்கிய சிருஷ்டி கர்த்தாவுடன் வாழ விரும்பாத மனிதனாகிய அலகு தன்னுடைய அயலகத்தவரோடு உண்மையான ஜக்கியத்தை வைத்திருக்க முடியாது. தேவனில்லாத மனிதன் உண்மையில் தனக்காக மட்டுமே வாழுகின்றான். “நான்” என்ற சுய அகம்பாவமே (egoism) எல்லாத் தீமைக்கும் காரணமாயிருக்கின்றது: பொறுமை, சண்டை, கசப்பு, துன்மார்க்கம், களவு, பொய்.... பரிசுத்த ஆவியினால் மறுபடி புதுப்பிக்கப்பட்ட மனிதன் தன்னுடைய இருளான கிரியைகளில் இருந்தும் பாதகமான 20 மனப்பான்மையில் இருந்தும் மனந்திரும்புவான். இது அவனுடைய அயலவர்களுடைய மனப்பான்மையில் பெரிதளவு மாற்றத்தை உண்டுபண்ணும். தியானம், குழுவான போதனைகள், அல்லது குழுவான செயற்பாடுகள் போன்ற நவீனமுறைகள் யாவும் போலியான தீர்வுகளாகும். இவை சுய அகம்பாவத்தின் செத்த நிலைக்குத்தான் மனிதனை இன்னும் இட்டுச் செல்லும். தன்னை சிருஷ்டித்தவருடனாக மனித 25 உறவில் ஒப்புரவாக்குதல் வரும் போதுதான். அது தன் உடன் மனிதர்களுடனான உறவின் ஒற்றுமைக்கு வழிநடத்தும்.

1யோவா.1:7 அவர் ஒனியிலிருக்கிறதுபோல நாழும் ஒனியிலே நடந்தால் ஒருவரோடாருவர் ஜக்கியப்பட்டிருப்போம். அவருடைய குமாரனாகிய இயேசுக்கிறிஸ்துவின் இரத்தம் சகல பாவங்களையும் நீக்கி, நம்மைச் சுத்திகரிக்கும்.

30 சமூக விஞ்ஞானமானது வீணாக அடைய முயற்சிப்பதை, தேவன் தன்னுடையோர்களுக்கு தம் ஆவியானவரினால் வழங்குகின்றார்:

அனேக நவீன (தாராளமய) இறையியலாளரின் கருத்துப்படி, நாம் தேவனை நம்முடைய அயலவர்களில் சந்திக்கின்றோம்.⁵⁴ அவர்களுடைய கண்ணோட்டத்தில் தேவனுக்கான நம்முடைய சேவை, 35 அயலவர்களுக்கான நமது பொறுப்பில் “பூரணமாக்கப்பட்டுள்ளது”. தேவனை மையமாக கொண்ட வேதாகம இறையியலானது வெறுமனே ஒரு மனித இறையியலாக குறைக்கப்பட்டு ஒரு “கிடையான இறையியலாக” மாறுகிறது. சொல்லப்போனால் இவர்களுடைய சிந்தனையிலிருந்து “இறையியல்” என்ற

⁵³ அவர் ஒரு லாத்தரனாக இருந்தார்.

⁵⁴ நாங்கள் இது அப்படியாக இருக்கின்றது என்பதை மறுதலிக்கவில்லை. ஆனால், தேவன் தம்மை மனிதனுக்கு வெளிப்படுத்தும் ஒர் ஏதுவாகத்தான் இது இருக்கின்றது. அவர் பிரதானமாக தம்முடைய தீர்க்கத்திரிசிகளுக்கூடாகவும், குமாரனுக்கூடாகவும், அப்போல்தலர்களுக்கூடாகவும் வெளிப்படுத்தியுள்ளார் (ஓப். பி. 1:1-3, 2:1-4). இன்றைக்கு பிரதானமாக அவருடைய வார்த்தையாகிய வேதாகமத்திற்கூடாகப் பேசுகின்றார். அதாவது, இவர்கள் நமக்காய் விட்டுப்போன பாரம்பரியங்கள், சுதந்தரங்களுக்கூடாக பேசுகின்றார். மனிதனுக்கான தேவனுடைய வெளிப்பாடானது (மேலிருந்து கீழ், ஒரு செங்குத்தான் தொடர்பு) எச் சந்தர்ப்பத்திலும் அப்புறப்படுத்த முடியாது. இவை தேவன் என்னுடைய அயலவருக்கு ஊடாகத் தம்மை வெளிப்படுத்துகின்றார் என்ற கிடையான உறவின் மூலம் பிரதயீடு செய்யப்பட முடியாது: ஒரு கிடையான உறவு மற்றும் மனிதனுக்கு தேவனுடைய வெளிப்பாடு ஒரு இரண்டாம் தரமான பங்கை மட்டுமே அல்லது இவ்விடயத்தில் எந்த பங்கையுமே வகிப்பதில்லை.

வார்த்தை அகற்றப்பட வேண்டும். ஏனெனில், தேவன் அவர்களுடைய மையத்தில் இல்லை. இனிமேலும் மையத்தில் இருப்பதில்லை. ஆகவே, மனுषைன மையமாக (humanism) வைத்து சில மத சாயங்கலந்து பேசுவதுதான் இக்கொள்கைக்கு பொறுத்தமாய் இருக்கும். இந்த இறையியல் சிந்தனையின் சந்தர்ப்பத்தில் ஒருவர் சமூக சுவிஷேசத்தைக் குறித்தே பேசுகின்றார். இப்படிப்பட்ட சமயப் பின்னணியில் இயேசு கிறிஸ்துவின் பாவ நிவாரண பலிக்கூடாக கிடைக்கும் பாவ மன்னிப்பிற்கூடாக தேவனுடன் நமக்குள்ள உறவை ஒப்புரவாக்குவதைக் குறித்து எந்தக்கேள்வியும் இல்லை. அவர்களில் அநேகர் இயேசுகிறிஸ்துவின் பிரதியீடான பலியைக்கூட நிராகரிக்கின்றார்கள். ஒரு அன்பின் தேவன் இப்படிப்பட்ட ஒரு மரணத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு இரத்தம் சிந்தமாட்டார் என்பது அவர்களுடைய எண்ணமாகும். அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் இது பழைய ஏற்பாட்டு யூத மதத்தின் (Judaism) கொடிய தேவனை குறிப்பிடுகின்றது. இந்த இறையியலை அரவணைப்பவர்கள் இயேசு நமக்காக விட்டுப்போன உன்னதமான வாழ்க்கையின் உதாரணத்தையே வற்புறுத்துகின்றார்கள். எனவேதான், உங்கள் அயலவரை நேசிக்க வேண்டும் என்பது மட்டுமே அவர்கள் கருத்தாக இருக்கின்றது. இப்படிப்பட்ட கண்ணோட்டத்தில் “நியாயத்தீர்ப்பு, ஆக்கிணைத்தீர்ப்பு: என்ற தலைப்புக்களுக்கே இவர்களிடம் இடமில்லை. ஒருவர் இரட்சிப்பு, இனிவரும் உலகில் உள்ள நித்திய ஜீவன் என்பவற்றைக் குறித்து அக்கறைப்படுவதில்லை.

15 அப்படி செய்தால் மறுபடி செங்குத்தான திசையை நோக்கி தொடர்புப்படுத்தும். அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் கிடையான திசையே அதிகமாக விரும்பப்படுகின்றது. ஒருவர் நித்தியத்திற்குரிய காரியங்களுடன் அல்ல. அழிந்து போகும் காரியங்களில் அக்கறையாய் இருக்கின்றார். இந்த கவலைக்கிடமான “குறைப்பானது” (“reduction”) “கயா-இறையியல்” (GAIA-Theology) ல் பலமாகப் பேசப்பட்டுள்ளது.⁵⁵ உண்மையில், இச் சந்தர்ப்பத்தில் பயன்படும் “இறையியல்” என்ற வார்த்தையானது தேவதூஷணத்திற்கு மிக அண்மையாக உள்ளது. இச் சிந்தனையானது “நவீன-தேவனற்ற கொள்கை” (neo-pantheism) என அழைக்கப்படலாம் அல்லது நவீன - பலதெய்வ கொள்கை (neo-paganism) என்றும் அழைக்கப்படலாம். காயா (GAIA) என்பது (பழைய) கிரேக்க யூமி தெய்வத்தின் பெயராகும். அதிலிருந்துதான் “பூமித்தாய்” என்ற சிந்தனையும் வருகின்றது. இத் தத்துவத்தை பின்பற்றுவோர் (இக் கருத்துக்களை “இறையியல்” என்பதை விட ‘தத்துவம்’ என்று அழைப்பதே பொறுத்தமாகும்)

20 25 பூமித்தாயுடனும், இவ்வுலகத்துடனும் ஒற்றுமையாக வாழ்வதைக் குறித்து போதிப்பார்கள். நாங்கள் எங்களை யாரும் தவறாக புரிந்து கொள்ள வேண்டாம் என்றும், தீமையாக பேச வேண்டாம் என்றும் கேட்டுக் கொள்கின்றோம்: வேதாகமத்தை விசுவாகிக்கும் கிறிஸ்தவர்கள் இவ்வியற்கையானது தேவனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது என அவர்கள் நம்புவதால் அதை மதிக்கின்றார்கள். இயற்கையை பாதுகாப்பது என்ற இலக்கு மட்டும் போதாது. படைக்கப்பட்ட ஜீவராசிகளும் படைப்புகளும் தேவனுக்கு பதில்டாக முடியாது.

30 35 40 நவீன-அனைத்திறைக்கொள்கையின் (neo-pantheism) கண்ணோட்டத்தைப் பின்பற்றுபவர்கள் படைப்புக்களையும், பிரபஞ்சத்தையும் ஆராதிக்கின்றார்கள்.... அவர்களுடைய சிந்தனையில் எல்லாவற்றையும் உண்டாக்கிய சிருஷ்டிகரான ஏகாதிபத்தியமுள்ள ஒரு தனிப்பட்ட தேவனுக்கு இடமில்லை. இது தொடர்பான தெளிவான வார்த்தைகளை ரோம 1:18-31ல் காணலாம். தேவனுடைய பார்வையில், இக்கொள்கையைப் பின்பற்றுவோர் குருடராயும் மாறுபாடுள்ளவர்களாயும் காணப்படுகின்றார்கள். ஏனெனில், சிருஷ்டிகரை தொழுது சேவியாமல் சிருஷ்டியை சேவிக்கின்றார்கள்.... (ரோம். 1:25). அதேவேளை, தேவன் தம்முடைய கிரியைகளைப் பராமரிக்கின்றார் (இது அவருடைய படைப்புத்தானே). அத்துடன், அவர் கிறிஸ்தவர்களும் அப்படியே செய்ய வேண்டும் என்றும் விரும்புகின்றார். தேவன் அடைக்கலான் குருவிகளையும், மிருகங்களையும், விதவைகளையும், ஏழைகளையும், அநாதைகளையும் பராமரிக்கின்றார்.... மோசேயின் பிரமாணத்தில் விலங்குகளையும், இயற்கையையும், சுற்றுத்தையும் நாம் பராமரிக்க வேண்டும் என்ற பல அறிவுறுத்தல்கள் உண்டு. சுற்றாடலை பாதுகாப்பவர்களில் சில தேவனற்றவர்கள் (அவர்களுக்குள்ளே தேவ பக்தியானவர்களும்

⁵⁵ கிரேக்கத்திலிருந்து பெறப்பட்டுள்ளது ரெஷே (பூமி , நிலம்).

(இருக்கிறார்கள்) கிறிஸ்தவர்களை பரலோக சிந்தனையுள்ளவர்கள் (வானம் பார்ப்பவர்கள்) இக்கிறிஸ்தவர்கள் இனிவரப்போகும் உலகத்தைக் குறித்து சிந்தனையாயிருப்பதினால் இந்த பூமியை அசட்டைப்பண்ணுகின்றார்கள், அதனால் கிறிஸ்தவமானது இந்த ப'மிக்கும், மனித குலத்திற்கும் ஆபத்து விளைவின்றதாய் இருக்கின்றது என்று சொல்வார்களானால் அவர்கள் நீதியான காரியத்தைச் 5 செய்யவில்லை. மோசேயின் பிரமாணமும் கிறிஸ்துவின் கட்டளைகளும், தம்முடைய படைப்பை உதாசீனம் பண்ணுவதற்கு எந்தக் காரணமுமில்லை எனக் கூறுகின்றது. மறுபக்கத்தில் இந்த உலகம் மாத்திரந்தான் எல்லாம் அல்ல என்றும், மனிதனானவன் தன்னுடைய படைப்பை அல்ல, தன்னை படைத்தவரை சேவித்து தொழுது கொண்டிருக்கும்படியாக குறிக்கப்பட்டு அழைக்கப்பட்டுள்ளான் எனப் 10 போதிக்கின்றது. இன்னும் இதை நாம் அதிகமாச் செய்ய வேண்டும். ஏனென்றால், இந்த வானமும் பூமியும் ஒழிந்து போகும். நாங்கள் அவருடைய வாக்குத்தத்தத்தின் படி ஒரு புதிய படைப்பை⁵⁶ எதிர்பார்த்து காத்திருக்கின்றோம்

2. ஆளுகைக்காக அழைக்கப்பட்டவன்

15 மனிதனுடைய அழைப்பானது தெளிவாக வரையறுக்கப்பட்டு முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆதி 1:28பின்பு தேவன் அவர்களை நோக்கி: நீங்கள் பலுகிப் பெருகி, பூமியை நிரப்பி, அதைக் கீழ்ப்படுத்தி, சமுத்திரந்தின் மச்சங்களையும் ஆகாயத்துப் பறவைகளையும், பூமியின்மேல் நடமாடுகிற சகல ஜீவஜூந்துக்களையும் ஆண்டுகொள்ளுங்கள் என்று சொல்லி, தேவன் அவர்களை ஆசீர்வதித்தார்.

20 மனிதனுடைய பணியானது பின்வருவனவற்றையுடையதாய் இருக்கின்றது.

ஆதி 2:15தேவனாகிய கர்த்தர் மனுஷனை ஏதேன் தோட்டத்தில் அழைத்துக்கொண்டுவந்து, அதைப் பண்படுத்தவும் காக்கவும் வைத்தார்.

25 **ஆதி 2:20**அப்படியே ஆதாம் சகலவித நாட்டு மிருகங்களுக்கும், ஆகாயத்துப் பறவைகளுக்கும், சகலவித காட்டுமிருகங்களுக்கும் பேரிட்டான்.....

துக்கரமாக படைப்புகளுக்கு மேலாக ஆளுகை செய்யவேண்டியவன் மிக விரைவில் ஆளுகை செய்யப்பட்டவனாக மாறிவிட்டான். ஆளுகிறவன் ஒரு அடிமையானான். வீழ்ச்சியின் விளைவாக 30 அவனுடைய பாவத்திற்கும், தன்னை வஞ்சித்த சாத்தானுக்கும் மனிதன் அடிமையாக மாறிவிட்டான்.

⁵⁶இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கர்த்தராகிய இயேசு மற்றும் அப்போஸ்தலனாகிய பவுலது வார்த்தைகளை குறிப்பிட விரும்புகின்றோம். “உங்கள் பொக்கிலும் எங்கேயிருக்கிறதோ அங்கே உங்கள் இருதயமும் இருக்கும்... இரண்டு எஜமான்களுக்கு ஊழியர்க் கூறுவாலும் கூடாது.. தேவனுக்கும் உலகப்பாருநாக்கும் ஊழியர்க்கூற்று உங்களால் கூடாது... முதலாவது தேவனுடைய ராஜ்யத்தைபும் அவருடைய நீதியைபும் தேருங்கள், அப்பொழுது இவைகளைல்லாம் உங்களுக்குக்கூடக் கொடுக்கப்படும்” (மத். 6:21,24,33) : “....நீங்கள் கிறிஸ்துவுடன் கூட எழுந்ததுஷ்டானால், கிறிஸ்து தேவனுடைய வலத்பாரிசுத்தில் விழ்நிருக்கும் திட்டத்திலுள்ள மேலாணவைகளைத் தேருங்கள். பூமியிலானளவைகளையல்ல, மேலாணவைகளையே நாடுகள்...” (கொளோ.3:1பி). இச்சந்தர்ப்பத்தில் இயேசு கிறிஸ்துவம், பவுலும் பேசிய வார்த்தைகள் அவர்களுடைய பகைவரைக் கூட நேசிக்கத் தாண்டுகின்றது (வேதாகமத்தை அமையாக கொண்ட கிறிஸ்தவத்தை தவிர போகவிட அல்லது பெருவளிவளவுக்கு கிறிஸ்தவத்தை நான் இங்கே குறிப்பிடவில்லை, அயலவர்களையும், பூரக்கணிக்கின்றார்கள் என்ற கிறிஸ்தவர்களுக்கு, எதிரான குற்றங்களட்டுக்கூடுகின்றன நியாயப்படுத்தப்பட முடியாதவைகள் என்று வலிபுறுத்திக் கொல்லவேண்டிய அவசியம் இல்லை. பரிக்குத் தேவாகமத்தின் கட்டளைகளின் படி தேவனுடைய உதவியுடன் நேர்மையாக வரும் ஒவ்வொருவரும் தாமாகவே இந்த உலகில் சமாதானத்தையும், நீதியையும் குறித்துக் கரிசனையுள்ளவர்களாய் இருக்கின்றார்கள்..... “வேதாகமமானது மறு உலகத்திற்குரியது” என்ற சிந்தனைக்கே இடமில்லை. ஒரு மெய்யான கிறிஸ்தவன் இந்த உலகத்தினதும், அதில் வாழப்பாகதாகும் நல்வாழ்வை தேடுகின்றாக இருக்கின்றான் (ஓபி. சங்.34:3, ஏச.1:16-19, எரே.29:7 போன்றவை). அவர்கள் நடத்துகின்ற (வழி நடத்த வேண்டிய) பரிக்குத் தேவாகமம் இந்த உலகத்தைப் பராமரிக்கும் படி அவனுக்குச் சுவாலிகின்றது. இப்படைப்புக்கள் யாவும் அழிந்துபோகும் அவர் புதிய வார்த்தையும், பூமியையும் உருவாக்குவார் என்று இப்பிரபஞ்சத்தை உண்டாக்கியும் தாமே சொன்ன வார்த்தையின் சுத்தீயத்தை இது மாற்றுவதில்லை (பார்க்க. ஏச.65:17, மத்.24:35, 2பேரு.3:13-14 மற்றும் வெளி.21:1பி). தேவனுடைய வாக்குத்தத்தை விகவாசிக்கின்ற எங்களுடைய “பாவத்தை” அவிகவாசிகள் தயவாக “மன்னிக்கட்டும்.” அதேவேளை, ஒரு புதிய படைப்பின் நம்பிக்கைக்கு மத்தியிலேயும் கிறிஸ்தவர்கள் சாதாரணமாக அவிகவாசிகளுடனும், தெளிவாக நால்தீகருடனும் ஓய்விடும் போது, இப்போது இருக்கின்ற படைப்பின் நல்வாழ்விற்கு அதிகம் பங்களிப்பு செய்கின்றார்கள். இவர்கள் தங்களுடைய விழுந்து போன நிலையினால் உண்டாகும். சுய அகம்பாவத்தின் விளைவாக தங்கள் நல்லணமே தேடுகின்றார்கள். இயேசுகிறிஸ்துவிற்கூடாக நாம் தேவனுடைய உதவியுடன் இந்த வீழ்ச்சியைடுந்த பொதுத்துவம் மரிக்கவேண்டும் (பார்க்க ரோம 6:1-11; கலா 2:20). நாம் இனி ஒரு போதும் நமக்கா வாழாமல் நம்மை மீட்டுக் கொண்ட தேவனுக்காக வாழ வேண்டும் (ஓபி. மாற். 10:25, ரோம 15:1-3). வேறு வார்த்தையில் சொல்லப் போனால் மற்ற மதங்களை, தத்துவங்களைப் பிரசிந்தித்துவப்படுத்துகின்றவர்களைப் பார்க்கிலும் மேம்பான வேதாகம கிறிஸ்தவத்தைப் பின்பற்றுவோர், இவ்மனுக்குலத்தின் இவ்வுலக நல்வாழ்விற்காக அதிக பங்களிப்பை செய்கின்றார்கள் என்றே சொல்ல வேண்டும்.

போதை வஸ்துக்கும், புகைப்பிடிப்புக்கும், மதுபானத்திற்கும், பாலியல் பாவங்களுக்கும் அடிமைகளான மனிதரை எண்ணிப்பாருங்கள்.

கிறிஸ்துவுக்குள் நாம் பெற்றுக்கொண்ட புதிய சுயாதீனத்தின் அர்த்தத்தைக் குறித்து அறிவுள்ளவர்களாய் 5 இருக்கின்றோமா (பார்க்க கலா 5:13)? இந்த உலகத்திற்கு மேலாக ஆளுகை செய்வதைக் குறித்து கருதும்போது இது எங்களுடைய சுற்றாடலைக் குறித்தும் எங்களுடைய சொந்த வெளிப்புறமான (சரீர், சுகாதாரம் போன்றன), உட்புறமான (எங்களுடைய விருப்பங்கள், நோக்கங்கள், சிந்தனைகள்) சுபாவத்தையும் குறிக்கின்றது.

10 3. நித்திய ஜீவனுக்கான அழைப்பு

அதாவது பரதீசில் எப்போதுமே வாழும் மனிதனின் இறுதிநிலை:

ஆதி 2:17 ...ஆனாலும் நன்மைத்தை அறியத்தக்க விருட்சத்தின் கனியைப் புசிக்கவேண்டாம். அதை 15 நீ புசிக்கும் நாளில் சாகவே சாவாய் என்று கட்டளையிட்டார்.

மனிதனின் உண்மையான அழைப்பானது அவன் நித்தியமாக வாழ்வதற்கு அழைக்கப்பட்டதாகும். ஏதேன் தோட்டத்தில் உள்ள ஜீவவிருட்சமானது நிச்சயமாக ஒரு குறிப்பிட்ட பங்கை ஆற்றியிருக்க வேண்டும். (ஓப். ஆதி. 3:22, ஓப். வெளி. 22:2⁵⁷).

20 மனிதனுடைய வீழ்ச்சியினால் அவனுடைய அழைப்பிற்கு ஏற்றபிரகாரம் அவன் வாழும் திறமையை இழந்துவிட்டான். வீழ்ச்சிக்கு முன்னாக பாவம் செய்யாதபடி, அதாவது பரிசுத்தமான நிலையில் இருக்க அவனால் முடிந்தது.⁵⁸ ஆனால், தன்னுடைய வீழ்ச்சியின் காரணமாக தன்னுடைய இந்த வல்லமையை இழந்து பாவத்திற்கு அடிமையானான். இப்பொழுது அவனுடைய சுபாவநிலை “பாவம் செய்யாமல் இருக்க முடியாது” (“non posse non peccare”: “not able, not to sin.”) என குறிப்பிடலாம். ஏன் வீழ்ச்சி மறறும் 25 பாவத்திலிருந்து இருந்து மனிதன் ஒரு பாவியாக இருப்பதன் நிமித்தமும், பாவமானது (பாவ சுபாவமானது) பாவத்தையே உற்பத்தி செய்கின்றது, அதாவது பாவத்தையே கொண்டுவருகிறது.

கடைசி அதிகாரத்தில் ஜென்மப்பாவம், பாவம் மற்றும் பாவங்கள் என்பவற்றைக் குறித்து நாம் படிக்கும் போது மறுபடியும் நாம் இவ்விடயத்திற்கு திருப்பி வருவோம். மனிதனைச் சுத்திகரிக்கின்ற 30 இயேக்கிறிஸ்துவிற்கூடாகத்தான் ஒருமனிதன் அவரை நம்பும் பொழுது ஒப்புரவாக்குதலுக்கூடாக தன்னுடைய உண்மையான ஆரம்ப அழைப்பிற்கு அவன் திரும்ப முடியும்: நித்தியஜீவன் என அழைக்கப்படும் நிலைக்கு! ஒ... அவரை நிராகரிப்பது எவ்வளவு பெரியதொரு தவறாகும். இவ்விரிவுரையின் முடிவில் இத் தலைப்பை நாம் மறுபடியும் சுருக்கமாகப் பார்ப்போம். சுருக்கமாக என்று நான் சொல்கின்றேன் ஏனெனில், இக்கேள்வியானது மீட்பியலுக்குரியதாகும் (Soteriology இரட்சிப்பின் உபதேசம்). முதல் மனிதனுடைய வீழ்ச்சிற்கூடாக மனிதன் சுபாவப்படி தொலைந்த நிலையில் இருக்கின்ற படியினால் (ஓப். ரோம.5:8-12,18-21, எபே.2:1ff, சங்.51:7) காலவரிசையின்படி வீழ்ச்சியின் விளைவாக இழக்கப்பட்ட நித்தியஜீவனைக் குறித்துப் பேசுவதற்கு முன் இரட்சகரைக் குறித்து பேசுவதுதான் மிகப் பொருத்தமாக இருக்கும்.

⁵⁷வெளி.21:1-22:5 ஆனது ஒரு பிரணமான நிலையைக் குறித்துப்பேசுகின்றது. அதேவேளை, அதற்கு இணையான எசே.47:12-13 பகுதியானது இன்னும் நித்தியநிலையை அடையாத ஆயிரவருட அரசாட்சியை குறிக்கின்றது. 11ம்,12ம் வசனங்களை நீங்கள் அவதானித்துப் பார்த்தால், நித்தியத்திற்கான பிரணங்களுடைய அது பொருந்துவதில்லை. இது எசே. 47ல் “சாக்கடல்” (சவக்கடல்) இன்னும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது என்ற உண்மையைக் குறித்து மேலும் விளக்குகின்றது. நித்தியத்திலே கடல் ஒரு போதும் இருக்காது (வெளி 21:1).

⁵⁸“பாவம் செய்யமலிருக்க அவனால் முடியுமானதாக இருந்தது” இதை இலத்தின் இறையியல் பதத்தில் சொல்வதானால் “பொஸ்ஸே நொன் பெக்கெயா” (“posse non peccare”) எனச் சொல்வார்கள்.

யோவா. 10:10 ...நானோ அவைகளுக்கு ஜீவன் உண்டாயிருக்கவும், அது பரிபூரணப்படவும் வந்தேன்.

யோவா. 14:1 ...நான் பிழைக்கிறபடியினால் நீங்கள் பிழைப்பீர்கள்.

கிறிஸ்துவிற்குள் ஒரு நிறைவாக்கப்பட்ட வாழ்வுக்கான சாட்சியை கொடுக்கும்படியாக விசுவாசிகளுக்கு 5 சவால் விடப்பட்டுள்ளது. துக்கரமாக அநேக கிறிஸ்தவர்கள் இவ் அருமையான தருணத்தை உணராமல் தங்களுக்காக மாத்திரமே வாழுகின்றார்கள்.

10

15

20

25

30

II. மனிதரின் சுபாவம் (நிலை)

35 ஏற்கனவே, குறிப்பிட்டபடி மனிதனானவன் தேவனுடைய விவேஷித்த படைப்பின் நடவடிக்கையின் விளைவேயொழிய பல படிகளுக்கூடாக உருவான பரிணாமம் அல்ல.

ஆதி. 1:27 தேவன் மனிதனை சிருஷ்டித்தார்

மனிதனானவன் தேவனுடைய சுவாசத்தினாலும், மன்னின் தூளிலிருந்தும் உருவாக்கப்பட்டான். மனிதனுக்கு ஒரு சடப்பொருளான சுபாவமும், சடப்பொருளற் சுபாவமும் உள்ளது. இவைகள் நாம் வாழும் “இரு உலகங்களை” பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றது.

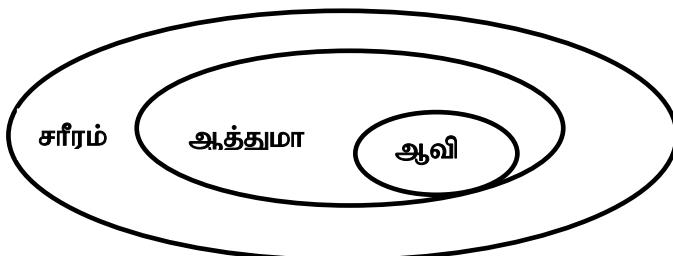
5 ஆதி. 2:7

ஸிலத்திலுள்ள தாளிலிருந்து... (ஓப். யோபு. 33:6 களிமண்)

ஜீவசவாசம் (ஓப்.யோபு.33:6: சர்வவல்லவரின் / சர்வத்திற்கும் போதுமானவரின் சுவாசம்)

- இந்த “இரண்டு அலகுகளின்” இணைப்பின் விளைவாக ஒரு ஜீவாத்துமா உருவானது (a clivins being).⁵⁹
- 10 மன்னின் தூளிற்கும் தேவனுடைய சுவாசத்திற்கும், இடையிலுள்ள தொடர்பானது “ஆள்தத்துவம்” என அழைக்கப்பட முடியும். இதுதான் மனிதனுடைய பிரத்தியேக தன்மையாகும்:

15

- 20 ஆதி. 2:7-கான ஒரு பொருத்தமான வியாக்கியானம்: தேவனுடைய சுவாசத்துடன், மனிதனுடைய சரீரம் சேரும்போது (சடப் பொருளாளான பகுதி) ஒரு ஜீவாத்துமா உருவாகின்றது (ஒர் ஆள்தத்துவம்). எபிரேய மொழியில் “நெபஸ்” (a nephes). காரணம் “நெபஸ்” (a nephes) என்பதன் அர்த்தம் ஆத்துமா மாத்திரமல்லாது ஒர் நபரையும் குறிக்கலாம். யோபு. 33:4ல் தேவனுவியானவர் (ரூக்கா எல் (*Rāch 'EI*)) என்பது சர்வ வல்லவரின் அல்லது சர்வத்திற்கும் போதுமானவரின் சுவாசம் என்பதற்கு இணையாகும்.
- 25 (எபிரேயமொழியில் “நிஸ்மட் சற்டே” [[Nismat Šadday]) என்பதாகும். ஆதி. 2:7ல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஜீவசவாசம் எனும் பதமானது தேவ ஆவியைக் குறிப்பதாக எண்ணுகின்றோம். ஒரு மனிதன் பரிசுத்த ஆவியானவரை ஏற்றுக்கொள்ளும் போது இந்த ஆவியானவர் அந்த மனிதனுக்குள்ளே ஜீவிக்கின்றார் என பரிசுத்த வேதாகமம் காண்பிக்கின்றது.⁶⁰ இது இப்படியிருக்கையில், ஆத்தமாவானது சரீரத்திற்கும், ஆவிக்கும் இடையில் உள்ள தொடர்பாக இருக்கின்றது. மனிதன் ஒர் ஆள்தத்துவம் உள்ளவன் (ஒர் தனிப்பட்ட நபர் ஆவான்). ஆகவே, அவன் பிரிக்கப்பட முடியாதவன், அவனை ஆவி ஆத்துமா சரீரம் என்று பிரிக்கமுடியாது. ஏனெனில். சரீரத்திலிருந்து ஆவியின் பிரிவு உடனடியாக மனிதனுடைய மரணத்தை ஏற்படுத்தும்.
- 30 35 விலங்குகளும், மிருகங்களும் மற்றைய சிருஷ்டகளில் இருந்து (தாவரங்கள், தாதுக்கள்) ஜீவனுக்கூடாக வித்தியாசப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. எப்படியிருப்பினும், விலங்குகளின் ஆத்துமாவின் அழியாமையைக் குறித்து வேதாகமம் ஒருபோதும் ஒருஇடத்திலும் பேசவில்லை.

- 40 ஜீவனுள்ளதான் ஒரு விலங்கானது கூட ஒருவிதமான ஆத்தும வாழ்வை உடையதாக இருக்கின்றது. இது விலங்கு மட்டத்தில் மாத்திரந்தான். இக்காரியத்தைக் குறித்து வேதாகமமானது அதிக தகவல்களைத் தராதபடியினால் இதைக்குறித்து அதிகம் அறிய வேண்டும் என்ற அவசியம் நமக்கு இல்லை. இது வெறுமனே இதைத்தான் குறிப்பிடுகின்றது.

⁵⁹ எபிரேய மொழியில் ஒரு ஜீவாத்துமா (“*l'nefesh ḥayyāh*”) என பொருள்படுகின்றது.

ஆதி. 2.7 ஜீவாத்துமா: [“நெபஸ் ஹாயா”(nefes hayyāh)] (மனிதனுக்கு)

ஆதி 2:19 ஜீவாத்துமா: [“நெபஸ் ஸிய்யா” (“nefes hayyāh”)] (மனிதனுக்கும் விலங்குக்கும் எபிரேயத்தில் ஒரே பதம்).

5

மனிதனுடன் விலங்கை ஒப்பிடும் போது மனிதனுக்கு ஆத்துமா மாத்திரம் அல்ல, ஆவியும் உண்டு என்ற வித்தியாசத்தின் உண்மையைக் காண்கின்றோம்.⁶¹

விலங்கானது ஒரு ஆவியில்லாமல் உயிருட்பப்பட்ட சடப்பொருளாக இருக்கின்றது. மனிதனுக்கும்,

10 **விலங்குகளுக்கும் இடையில் “இணைப்பை ஏற்படுத்த முடியாத இடைவெளி” காணப்படுகின்றது.** மனிதனானவன் ஓர் ஆவிக்குரிய ஓர் கூறை (காரணியை – பகுதியை) கொண்டிருப்பதின் நிமித்தம் அவன் விலங்குகளில் இருந்து தன்னுடைய நிலையைப் பொறுத்தவரையில் வித்தியாசப்படுகின்றான். அதைவிட மனிதனுடைய மாம்சத்திலிருந்து மிருகத்தின் மாம்சம் வேறுபடுகின்றது (மனித மாம்சம் உயர்வானது). பரிசுத்த ஆவியானவரால் ஏவப்பட்டவனாகிய அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் இந்த விஞ்ஞான உண்மையைக் 15 குறித்து எங்கள் கவனத்தை ஈர்த்துள்ளான் (ஒப். 1கொரி. 15:39).⁶²

தேவதாதர்கள் சர்வமற்றவர்களாய் இருக்கின்றார்கள்: அவர்கள் மரிக்க முடியாது (லூக். 20:36). சங்.8:5-9 ன்படி மனிதன் தேவதாதரை விட சற்றுக்குறைவானவனாக இருந்தாலும் ஒரு தேவனுடையப் பிள்ளையாக தெய்வீக்குபாவத்திற்கு பங்குள்ளவர்களாகி (2பேது.1:4) தேவ தூதர்களை ஒருநாள் அவன் 20 நியாயந்தீர்ப்பான் (1கொரி. 6:3⁶³).

A. தேவனுடைய சாயலும், மனச்சாட்சியும்

முன்னைய அதிகாரங்களில் குறிப்பிட்டபடி, மனிதன் ஆரம்பத்தில் மிக பழைம் வாய்ந்த காட்டு ஜந்தாக

25 இருந்து படிப்படியாக விருத்தியடைந்து தற்போதையை நிலைக்கு வந்துள்ளான் என அநேகர் பறைசாற்றுகின்றனர். முன்னமே தீர்மானித்து ஊகிக்கும் இக் கொள்கையின்படி இக்கருதுகோளை பின்பற்றுபவர்கள் ஒருதவறான முடிவிற்கு வருகின்றனர். உதாரணத்திற்கு பண்டைய மனிதன் திருமணம் என்றால் என்னவென்று அறியவில்லை. அவன் ஒரு கூட்டமாக சேர்ந்தே வாழ்ந்தான் என உரிமை பாராட்டுகின்றனர். தற்போதைய காலத்தில் மனுக்குலத்தைப் பார்க்கும்போது பலவித்தியாசமான 30 படிகளுக்கூடாக படிப்படியாக விருத்தியடைந்து ஒரு உயர்வான நிலைக்கு மனிதன் வந்துள்ளான் என்ற சிந்தனையை ஏற்றுக்கொள்வது கடினமாக உள்ளது. மாறாக, எதிர்மறையான காரியமே உண்மையாக இருக்கின்றது. மனிதன் இன்னும் கீழ்நோக்கியே அமிழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றான். இதை நாம் சொல்லும்போது மனிதன் கலாச்சார, தொழில்நுட்ப விஞ்ஞான உலகத்தில் போதுமான அளவு 35 காரியங்களை சாதித்துள்ளான் என்பதை நாம் புறம்பேத்தள்ளிவிடவும் முடியாது.

⁶⁰ “ஆவியில்” என்ற நம்முடைய கையேட்டைப் பார்க்கவும்.

⁶¹ புத்தில்லிகளினால் எழுப்பப்படுனோ “மரந்தாகுகளை” குறித்து கீழே நாம் மேலும் விரிவாகப் பார்ப்போம். இருக்கறுடைய அல்லது முக்கறுடைய (Dichotomy or Trichotomy), அதாவது, மனிதன் இரு பகுதிகளைப்படையவனா அல்லது முன்று பகுதிகளைப்படைய ஜீவாத்தாவனா? மனிதனானவன் ஆவியைக் கொண்டிருப்பதனால் அவன் விலங்கிலிருந்து வேறுபடுகின்றான். முன்னமே குறிப்பிட்டபடி விலங்குகளுக்கு ஒருவிதமான அத்துமவாழ்க்கை இருக்கின்றது. ஆனால், அவைகளுக்கு ஆவியில்லை. முக்கறுப்புக்கொள்கையானது (Trichotomy) மனிதனுக்கும், விலங்குகளுக்கும் இடையிலான சிறந்த வித்தியாசத்தை கொள்கையாவில் காண்பதற்கு நமக்கு உதவி செய்கின்றது. இருக்கறுப்புக்கொள்கை அல்லது இருபகுதிக்கொள்கையானது பரிணாமக்கொள்கைக்கு சில உதவிகள் செய்வதாக இல்லையா என்ற கேள்வியை சில எழுப்பக்கூடும்.

⁶² இது கூர்ப்புக்கொள்கைக்கு எதிரான விவாதத்திற்கு மேலதிகமாக உதவிச்செய்கின்றது.

⁶³ இது சந்தேகத்திற்கு இடமற்றவகையில் விழுந்துபோன தேவதாதர்களை குறிக்கின்றது (தேவதாதரியல் என்ற நமது கையேட்டை விரிவாகப் பார்க்கவும்).

மனிதனுடைய ஆரம்ப நிலையைக் குறித்து பரிசுத்த வேதாகமம் பேசும் போது அது நம்மை அறியாமையிலேயோ, சந்தேகத்திலேயோ விட்டுவிடவில்லை.

ஆதி.1:26,27 நமது சாயலாகவும் மனுஷனை உண்டாக்குவோமாக.... தேவன் தம்முடைய சாயலாக
5 மனுஷனைச் சிருஷ்டத்தார்,

அத்துடன் ஒப்பிடுக. ஆதி. 5:1 மற்றும் 9:6, 1கொரி. 11:7, கொலோ. 3:10, யாக. 3:9

10 எபிரேய வார்த்தையான “செலம்” (tselem) என்பது ஒரு சாயலையோ அல்லது படத்தையோ குறிக்கின்றது. முதலாவது மனிதன் தேவனுடைய நிழலாக அல்லது சாயலாக இருக்கின்றான். வேதாகமம் சொல்கிறது, தேவன் தன்னை கிறிஸ்துவில் வெளிப்படுத்தினார். பிதாவாகிய தேவனுடைய உண்மையான சாயல் அவருடைய ஒரேபேறான குமாரனேயொழிய வேறொருவருமல்ல (ஓப். கொலோ.1:15: எபி.1:3).

15 முதலாவது ஆதாமானவன் கடைசி (அதாவது 2ம்) ஆதாமின் சாயலாக இருக்கின்றான். எனவே, நம்முடைய பரிசுத்தமாகுதலின் குறிக்கோளானது :

ரோம.8:29தேவன் எவர்களை முன்னிற்தாரோ அவர்களை தம்முடைய குமாரனின் சாயலுக்கு ஒப்பாயிருக்க முன்குறித்தும் இருக்கின்றார்.....

20 1. தேவசாயலின் முக்கியத்துவம்

நம்முடைய சர்வத் தோற்றுமானது நம்முடைய உள்ளான ஆவிக்குரிய நிலையின் சில வெளிப்பாடுகளைக் காண்பித்தாலும், மனிதன் கொண்டிருக்கின்ற தேவசாயலானது மனிதனின் சர்வ தோற்றுத்தைக் குறிப்பதில்லை. ஆகவேதான், இந்த பூமிக்குரிய சர்வமானது இயற்கையான சர்வம் எனக் 25 குறிப்பிடப்படுகின்றது (பார்க்க. 1கொரி. 15:44). இங்கே கிரேக்க மொழியில் “சோமா சைக்கிக்கோன்” (ஸொமா புஷ்கிரோ [sōma psychikón]): அதாவது, ஒரு இயற்கையான சர்வம்)

தேவனுடைய சுபாவத்தில் உண்மையான சாரம் மனிதனுடைய சர்வத்தோற்றுத்தில் தங்கியிருப்பதில்லை. (ஏதேனும் தோட்டத்தில் ஆதாம், ஏவாஞ்சக்கும், (ஆதி.3:8ல்), மம்ரேயில் மரத்துக்குக் கீழே ஆபிரகாமிற்கும் 30 (ஆதி. 18-19) அவர் மனிதத் தோற்றுத்தில் காட்சியளித்திருக்கக் கூடும்) ஏனெனில்:

யோவா. 4:24 தேவன் ஆவியாயிருக்கின்றார்...⁶⁴

35 a) மனிதனுக்கு இருக்கின்ற தேவசாயலானது அவனுடைய ஆள்தத்துவத்தைக் குறிக்கின்றது.

ஆதி. 1:1-25ல் உள்ள “நம்முடைய சாயலாக”, “நம்மைப் போல்” என்ற பதங்களை விளங்கிக்கொள்ள பின்வரும் முக்கியமான தகவல்களைக் கண்டு பிடிக்கின்றோம்.

⁶⁴ இதன் அர்த்தம் தேவன் மனிதருபத்தில் தோன்றமுடியாது என்பதல்ல (பழைய ஏற்பாட்டில் யாவேயின் தோற்றுங்களைப் பாருங்கள்) ஆதி.3:8; 18:1,22; 19:24. ஆதி.17:22, 32:30, 35:13-15 போன்ற சில பகுதிகளில் “எலோஹிம்” என்ற நாமமானது தேவன் மனிதருக்கு தோற்றுமளித்த போது கூட அவிக்கப்பட்டுள்ளது. “எலோஹிம்” என்று அழைக்கப்படும் இப்பகுதிகளில் தோன்றியுள்ள யாலே கர்த்தருடைய தூதனுள் இணங்காணப்பட்டுள்ளார். இது நிச்சயாகவே தேவகுமாரனாகிய கிறிஸ்துவின் மாணிடப்பிறப்பிற்கு முன்னான “கிறிஸ்துவின் சர்வத்தோற்றுமாக இருக்கின்றது” (christophany) (பார்க்க. யாத்.3:2,4,6,14 மற்றும் 14:19,24). “இறையியல்” என்ற நம்முடைய பாடத்துடனும், “தேவதாதரியல்” எனும் நமது கையேட்டிலுள்ள “கர்த்துவின் தூதன்” என்பதைக் குறித்த குறிப்பையும் பார்க்கவும்.

வச.3 → “தேவன் சொன்னார்” : தேவன் நிச்சயமாய் சிந்தித்திருக்க வேண்டும்.

வச.22 → “தேவன் ஆசீர்வதித்தார்” : தேவன் நிச்சயமாய் நேசித்திருக்க வேண்டும்.

வச.1 → “தேவன்சிருஷ்டித்தார்” : தேவன் நிச்சயமாய் சித்தம் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

5

ஆள்தத்துவமானது பின்வரும் குணாதிசயங்களில் வரையறுக்கப்படமுடியும்:

சிந்திப்பதும், உணர்வதும், சித்தம்கொள்வதும்.

சிந்தை, உணர்வுகள், சித்தம் நமது ஆள்தத்துவத்தை உருவாக்குகின்றது. “**சுய உணர்வு**”

10 அல்லது “**சுயஅறிவு**” போன்ற பதங்களும் ஆள்தத்துவத்தைக் குறிக்க பயன்படுத்தப்படுகின்றன:

தேவன் சிந்திக்க, உணர், சித்தம் கொள்ள முடியுமானவராய் இருக்கின்றபடியால் அவர் ஒரு நபராக இருக்கின்றார்.⁶⁵

15 ஒரு நபராக தேவன் சிந்தித்து வார்த்தைகளில் இச்சிந்தனையை வெளிப்படுத்தியிருக்க வேண்டும். தேவன் ஆதாமை தம்முடைய சாயலில் உருவாக்கினார். அதனால் இப்படி சொல்கிறது.

ஆதி. 2:19-20 ஆதாம் எல்லா விலங்குகளுக்கும் பெயரிட்டான்

20 இன்னுமொரு விதத்தில் சொல்லப்போனால்: படைப்பிலிருந்தே ஆதாமுக்கு சிந்திக்கவும், வார்த்தைகளில் அவற்றை வெளிப்படுத்தவும் கூடிய திறமை இருந்தது.

ஒரு நபராக தேவன் நேசிக்கின்றார். தம்முடைய படைப்புக்களை ஆசீர்வதிப்பதற்கூடாக தமது அன்பை அவர் வெளிப்படுத்துகின்றார். தேவன் ஆதாமை தம்முடைய சாயலில் உருவாக்கினார்.

25

ஆதி. 2:18 அவனுக்கு ஏற்ற துணையை உண்டாக்குவேன்

ஆதி. 2:24 இதன் நிமித்தம் மனுஷன் தன் தகப்பனையும், தாயையும் விட்டுப் பிரிந்து தன் மனைவியோடே இசைந்திருப்பான். அவர்கள் ஒரே மாம்சமாயிருப்பார்கள்.

30

ஆதாமுக்கு நேசிக்கும் திறமை இருந்தது. ஆதாமுக்கு உணர்வுகள் இருந்தது.

ஒரு நபராக தேவன் சித்தங்கொள்கிறார். தம்முடைய சித்தத்தை தம்முடைய செயல்களில் வெளிப்படுத்துகின்றார். ஆதாமை தேவன் தம்முடைய சொந்த சாயலில் உருவாக்கினார். “**நாம்**

35 மனிதனை உண்டாக்குவோமாக” இவ்வினைச்சொல்லின் எபிரேய வடிவமானது நிச்சயமாகவே தன்மை படர்க்கையில் (நாம் அல்லது எமக்கு தேவை) உறுதியான முறையில் ஒரு சித்தத்தை வெளிப்படுத்துகின்ற ஒன்றாக இருக்கின்றது.

ஆதி.3:6அதின் கனியைப் பறித்து, புசித்து, தன் புருஷனுக்கும் கொடுத்தாள், அவனும் புசித்தான்.

⁶⁵ இறையியல் எனும் நமது கையேட்டில் உள்ள தேவனின் குணாதிசயங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் இதைக்குறித்து விரிவாகப்பார்க்கவும்.

அதாம் ஓர் சித்தத்தை நடப்பிக்கின்ற தகமையோடு உருவாக்கப்பட்டான். தன்னுடைய தெரிவு செய்தலுக்கூடாக தன்னுடைய சித்தத்தை வெளிப்படுத்தினான்.

முதலாவதாக மனிதன் (தேவனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவனாக) அந்த விதத்தில் தேவசாயலில் உருவாக்கப்பட்டான், காரணம் ஒரு நபராக / ஆள்தத்துவமுள்ளவனாக அவன் இருக்கின்றான். அவன் விவேகம், உணர்வுகள், சித்தம் ஆகியவற்றினால் அருளப்பட்ட ஓர் மனிதனாக ஆதாம் இருந்தான். ஒரு மனிதனுடைய ஆள்தத்துவம் அழிக்கப்பட முடியாது. அது தேவசாயலில் உருவாக்கப்பட்டபடியினால் அது மரிக்கவும், அழிக்கவும் முடியாது, வீழ்ச்சிக்கு பின்பும் கூட மனிதன் தேவசாயலை தன்னில் தக்க வைத்தவனாக இருக்கின்றான்.

10

b) மனிதனுக்கு இருக்கின்ற தேவசாயலானது அவனுடைய மனசாட்சியை அல்லது அவனது சன்மார்க்க அறிவையும் குறிக்கின்றது.

பழைய ஏற்பாட்டில் மனசாட்சி என்ற வார்த்தைக்கு ஓர் குறிப்பான வார்த்தை இல்லை. மனசாட்சியானது

15 இருதயத்தின் ஓர் செயற்பாடாக அங்கே இருக்கின்றது (ஓப். 1சாமு. 24:6, யோடு27:6, பார்க்க 1யோவா.3:19-20) புதிய ஏற்பாட்டில் மனசாட்சி என்ற வார்த்தைக்கு கிரேக்க மொழியில் “சினேட்சிஸ்” ரஸூ ரீயோடீ (syneidēsis) என்ற வார்த்தையைக் காணுகின்றோம்.⁶⁶ இது 30 தடவைகள் (உதாரணமாக: அப்.24:16, எபி.9:14 காணப்படுகின்றன. கவிஞரேசங்களில் இவ்வார்த்தை காணப்படவில்லை.)

20 தேவசாயல் ஒரு சன்மார்க்க தோற்றத்தைக் குறிக்கின்றது. கிறிஸ்துவின் இரட்சிப்பின் கிரியைகளுக்கூடாக தன்னுடைய ஆரம்ப தெய்வீக நிலைமைக்கு ஒரு மனிதன் திரும்புவது சாத்தியமாக இருக்கின்றது. கிறிஸ்து இயேசுவில் பிரசித்தம்பண்ணப்பட்ட, வெளிப்படுத்தப்பட்ட இந்திலையானது வீழ்ச்சிக்கு முன்னான மனிதனின் நிலை குறித்து சரியான முடிவு எடுக்க நம்மை அனுமதிக்கின்றது.

25 எபே. 4:24 ... மெய்யான நீதியிலும் பரிசுத்தத்திலும்...

வீழ்ச்சிக்கு முன்பாக மனிதன் குற்றமற்றவனாக மாத்திரம் காணப்படாமல் (எதிர்மறையாக) பரிசுத்தமுள்ளவனாகவும் காணப்பட்டான் (நேரிடையாகவும்). இது தேவனுக்கு மாத்திரமே இருக்கின்ற ஒரு பரிபூரணமான முழுமையான பரிசுத்தமாயிராமல், அதை தன்னால் தானே நிருபிக்கின்ற ஒரு பரிசுத்த தன்மையுடையதாக அல்லது குணாதிசயமுடையவனாக இருக்கின்றான் (எபி.5:8). வீழ்ச்சிக்கு முன்பாக மனிதன் பரிசுத்தமானவனாகவும், பாவமற்றவனாகவும், தீமையினால் தொடப்படாதவனாகவும் இருந்தான். வீழ்ச்சியில் பரிசுத்தம் மாத்திரமேஇழுக்கப்பட்டது. அந்த கணத்தில் தானே மனிதன் நன்மை செய்யத்தக்க திராணியை இழந்துவிட்டாலும், சன்மார்க்க அறிவும், சன்மார்க்கத்தைச் செய்யும் சித்தமும் அவனுடன் தொடர்ந்து காணப்பட்டது.

35

மனசாட்சியானது இரு பகுதிகளை உட்படுத்தியுள்ளது.

- 1 தர்க்க ரீதியான (சிந்திக்கும் ஆற்றலுடைய) பகுதி.
2. ஒரு உணர்வு (உணர்ச்சி) ரீதியான பகுதி.

40

⁶⁶ இது இரண்டு மூலங்களில் (வேர்களில்) இருந்து பெறப்பட்டுள்ளது. “சைன்” (Syn) = “உடன்” (with) மற்றும் “ஓய்டா” (“oida”) = “அறிவது”(to know). ஆகவே “சினேட்சிஸ்” (syneidēsis) என்ற வார்த்தையின் அர்த்தமானது அறிகின்ற ஓர் உள்ளான சாட்சி என்னைக் குற்றப்படுத்தக்கூடிய அளவுக்கு உண்மையில் உள்ளான சாட்சியாக இருக்கின்றது)

முதலாவது பகுதி (தர்க்க ரீதியான) பகுத்தறியும் குணாதிசயத்தைக் கொண்டது. இது சில நடவடிக்கைகளைக் கண்டிக்கின்றது. நீங்கள் சரியோ, பிழையோ என கண்ணியமான முறையில் நியாயந்தீர்க்கின்றது. இந்த நியாயத்தீர்ப்பானது பின்பு சிந்தைக்கு கடத்தப்படுகின்றது.

5 இரண்டாவது பகுதியான உணர்வு துடிதுடிப்பு நிறைந்த பகுதியாகும். அதாவது, “நான் என்ன செய்ய வேண்டும் அல்லது என்ன செய்யக் கூடாது” என்ற நிர்ப்பந்தம் நம்மேல் விழுவதை நாம் அறியக்கூடியதாக இருக்கின்றது. மனசாட்சியானது எங்களுடைய சிந்தை, உணர்வு, சித்தம் என்பவற்றை பாதிக்கின்றது.

10 மனசாட்சியானது ஆத்துமாவின் சன்மார்க்க நீதிபதியாக இருக்கின்றது:

ரோம.2:15 ...அவர்களுடைய மனசாட்சியும்கூடச் சாட்சியிடுகிறதினாலும், குற்றமுண்டு குற்றமில்லையென்று அவர்களுடைய சிந்தனைகள் ஒன்றையொன்று தீர்க்கிறதினாலும்...

15 மனசாட்சியானது ஏற்கனவே உள்ளாக அமைந்துள்ள பிரமாணத்தின்படி தான் நியாயந்தீர்க்க முடியும். நல்லதொரு மனசாட்சியை கொண்டிருப்பதென்பது நம்முடைய பழக்க வழக்கங்கள் அல்லது / அத்துடன் நடவடிக்கைகள் தரப்பட்ட ஓர் விதிக்கமைய ஒத்திருக்கின்றது என்பதை அறிவதாகும். நாங்கள் நம்முடைய சன்மார்க்க அறிவுக்கு (ஓமுக்க நெறிக்கு) எதிராக செயற்படும் பொழுது ஒரு தீய மனசாட்சியை அனுபவிக்கின்றோம்.

20 எரே. 17:1பூதாவின் பாவம் இரும்பெழுத்தாணியினாலும்.... அவர்களுடைய இருதயத்தின் பலகையிலும்...

ரோம. 2:15 நியாயப்பிரமாணத்திற்கேற்ற கிரியை தங்கள் இருதயங்களில் எழுதியிருக்கிறதென்று காண்பிக்கிறார்கள்.

25 இது கிறிஸ்தவக்கல்வியின், வேதாகமத்தை பிரசித்தப்படுத்துவதின் தலையாய முக்கியத்துவத்தை நமக்கு இது காண்பிக்கின்றது. வழமையாக நம்முடைய மனசாட்சியானது நம்முடைய கலாச்சாரத்தினால் ‘கட்டளையிடப்பட்ட’ நியமத்திற்கு ஏற்றவாறு தான் நம்மை நியாயந்தீர்க்கின்றது. ஆனால், இது வேதாகம செய்தியின் அடிப்படையில் தான் நியாயந்தீர்க்க வேண்டும். நம்முடைய சபைகளில் இது பெரிய பிரச்சினையாக இருக்கின்றது: கலாச்சாரத்தின் பலிபீட்தில் சுவிஷேசத்தின் பிரமாணங்கள் அதிகமாக பலியாகின்றன. இன்னொரு விதத்தில் சொல்லப்போனால், சுவிஷேசத்தை மறுதலிக்கும் அளவிற்கு தன்னுடைய சொந்த கலாச்சாரத்தை பின்பற்றுவதாகும். நம்மைக் குறித்தும், நம்முடைய சபைகளிலேயும் இது எப்படியான சூழ்நிலையுடையதாயிருக்கின்றது? கலாச்சாரம், நாகரிகம், நவீன நடைமுறைகள், வேதாகம தெய்வீக பிரமாணங்களுக்கு எதிராக ஜெயங்கொள்கின்றனவா? அல்லது இந்த நீரோட்டத்திற்கு எதிராக நீந்த நமக்கு தைரியம் இருக்கின்றதா? ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனும் இந்த உலகத்தோடு ஒத்துப்போகும் அபாயத்தில் இருக்கின்றான். அவனின் கலாச்சாரத்துடனும் தான். ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனுக்கும் அதே பிரமாணம் பிரயோகிக்கப்படக்கூடியதாக உள்ளது : மனிதன்.... கலாச்சாரம்.... நவீன நடைமுறை..... என்பவற்றை விட தேவனுக்குத்தான் கீழ்ப்படிய வேண்டும் (ஐ.ப்.அப். 5:29).

40 பாவத்திற்கூடாக நம்முடைய மனசாட்சி இருளடைந்துள்ளது, இதனுடைய நடவடிக்கைகள் அது இருக்கவேண்டிய விதமாக இருப்பதில்லை. அதிகமாக இது தவறாகவும், மாறுபட்ட விதத்திலும் நியாயந்தீர்க்கின்றது. தேவனுடைய நியமத்தின்படி “தீமை” என்பதை “நன்மை” என்றும் “நன்மை”

என்பதை “தீமை” என்றும் இது அழைக்கின்றது (ஒப். ஏசா. 5:20). சன்மார்க்க அல்லது ஒழுக்கநெறியின் அறிவில்தான் தேவனுடைய வார்த்தையின் ஆதிக்கம் உணரப்பட்டுள்ளது. “கிறிஸ்தவ” நாடுகள் என அழைக்கப்படும் நாடுகளையும், மிக அண்மையில் சுவிஷேசத்துடன் தொடர்பை ஏற்படுத்திக் கொண்ட குறிப்பிட்ட புறஜாதி மக்களையும் ஒருவர் ஒப்பிட்டுப்பார்க்க வேண்டும்.

5

மறுபடிபிறந்த மக்களோடு மனசாட்சியானது ஒரு அதிகரித்துவரும் முக்கியத்துவத்தைப் பெறுகின்றது. கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தினாலேயே இம்மனசாட்சி சுத்திகரிக்கப்பட்டுள்ளது.

எபி. 9:14 ...கிறிஸ்துவினுடைய இரத்தம் ஜீவனுள்ள தேவனுக்கு ஊழியஞ்செய்வதற்கு உங்கள் மனச்சாட்சியைச் செத்த கிரியைகளறச் சுத்திகரிப்பது எவ்வளவு நிச்சயம்!

10

எபி. 10:22தூர்மனச்சாட்சி நீங்கத் தெளிக்கப்பட்ட இருதயமுள்ளவர்களாயும்...

பரிசுத்தாலுவியானவர் மனசாட்சியை தட்டியெழுப்பி தன்னுடன் ஒத்துழைக்குமாறு சவால் விடுகின்றார். 15 மனசாட்சியானது தேவனுடைய வார்த்தையுடன் இணங்கி சரியாக நியாயந் தீர்க்கின்றது. மனசாட்சியின் உந்துதலானது தேவனுடைய வார்த்தைக்கும், பரிசுத்தாலுவியானவரின் கிரியைக்கும் பிரதியீடாகாது:

1கொரி. 4:4 என்னிடத்தில் நான் யாதொரு குற்றத்தையும் அறியேன், ஆகிலும் அதினாலே நான் நீதிமானாகிறதில்லை, என்னை நியாயம் விசாரிக்கிறவர் கர்த்தரே.

20

1கொரி.4 ல் தனக்கு நல்லதொரு மனசாட்சி (அந்த நேரத்திலாவது) இருப்பதாக பவுல் கூறுகின்றார். சரியாக இல்லாத எதையும் குறித்து தேவனுக்கு முன்பாகவும், மனிதனுக்கு முன்பாகவும் அவர் அறிவில்லாதிருக்கின்றார். ஆனால், தான் இதனால் பரிபூரணமுள்ளவன் என்று சொல்லவில்லை என மேலும் கூறுகின்றார் : அதாவது, அவருடைய வாழ்வில் தவறுகள் இருக்கின்றது என்றும் அவர் அறியாத (தவறான) பழக்க வழக்கங்கள் அவரிடத்திலுண்டு எனவும் பொருள்படும். அதாவது, அவர் சொல்லும் அந்நேரத்தில் அவரிடத்தில் எந்த பிழையும் இருப்பதாக என பரிசுத்தாலுவியானவர் காண்பிக்கவில்லை. ஒருக்குறிப்பிட்ட நேரத்தில் நல் மனசாட்சியுடையவர்களாய் இருக்கின்றோம். என்பதினால் நாம் தவறறவர்கள் என்பதல்ல: நாங்கள் பிற்பாடு நம்வாழ்வில் சில கறுப்பான புள்ளிகள் உண்டு என ஒரு சகோதாரனுடைய அறிவுறுத்தலுக்கூடாகவோ, வேதத்தை வாசிப்பதற்கூடாகவோ உணர முடியும்.

30

ரோம. 9:1(2)பரிசுத்தாலுவிக்குள் என்மனச்சாட்சியும் எனக்குச் சாட்சியாயிருக்கிறது.

மனசாட்சியானது ஒரு மூலாதாரமான அதிகாரம் அல்ல : இது தன்னை விட உயர்வான ஓன்றையே கூட்டிக்காட்டி நிற்கின்றது. இது தேவனுடைய வார்த்தையின் எதிரொலியாகும். நல்லதும், சரியானதும் 35 செய்யப்பட வேண்டும் என்ற தொடர்ச்சியான நிர்ப்பந்தத்தின் நிமித்தமும் நாம் கணக்கு ஒப்புவிக்கின்ற ஒரு தனிப்பட்ட ஆள்தத்துவமுடைய தேவன் ஒருவர் இருக்கின்றார் என்பதற்கு மிக ஸ்திரமான உள்ளான சாட்சியாக (நிருபனமாக) இது இருக்கின்றது. மனிதன் தேவசாயலில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளான் என்ற உண்மையையும் தேவனுடைய அதி பரிசுத்ததையும் இது கூட்டிக்காட்டுகின்றது.

40 2. தேவசாயலின் விளைவுகள்

a) தேவன் மனித வாழ்வைப் பாதுகாக்கின்றார்

விலங்குகள் கொள்ளப்படலாம்:

ஆதி. 9:3நடமாடுகிற ஜீவஜூந்துக்கள் யாவும், உங்களுக்கு ஆகாரமாய் இருப்பதாக மனிதனுடைய நிலை வித்தியாசமானது:

ஆதி. 9:6மனுஷன் தேவசாயலில் உண்டாக்கப்பட்டபடியால், மனுஷனுடைய இரத்தத்தை எவன் சிந்துகிறானோ, அவனுடைய இரத்தம் மனுஷனாலே சிந்தப்படக்கடவுது....

5

மனிதன் தன்னுடைய உயிரை மாய்த்துக்கொள்ளவோ (தற்கொலை, கருணைக்கொலை - suicide or euthanasia), தன்னுடைய சக மனிதரின் உயிரைப்பறிக்கவோ உரிமையில்லை. ஏனெனில், மனித உயிரானது அவனை சிருஷ்டித்த தேவனுக்கு உரியதாகும்.

10 b) மனிதனுடைய ஆள்தத்துவம் அழிக்கப்பட முடியாதது.

மரணம் கூட ஒரு மனிதனை முற்றிலும் இல்லாமல் செய்ய முடியாது (லூக் 16:19-31): அது என்றென்றைக்கும் நிலைத்திருக்கின்றது. மனிதன் பாவத்தில் வீழ்ந்ததின் காரணமாக அவனுடைய சரீரத்தைப் பொறுத்தவரையில் அது அழிவிற்கு ஏதுவாயிருக்கின்றது. ஆனால், அவனது ஆள்ததன்மை 15 நித்தியமாய் இருக்கின்றது. அது தேவனுடைய மகிமைக்கேதுவான ஆள்தத்துவமாய் இருந்தாலும், அவனுடைய சொந்த வெட்கக்கேடான ஆள்தத்துவமாய் இருந்தாலும் சரி அப்படியே தான் இருக்கும். பாவமுள்ள தொலைந்து போன மனிதர்களிலும் கூட தேவன் நம்முடைய சொந்த சாயலை கணம்பண்ணுகின்றார். இதன் நிமித்தமாகத்தான் அவர்கள் நித்தியத்திலும் காணப்படுகின்றார்கள் (ஓப். வெளி.14:9-11, 20:14-15, மாற்.9:48).

20

c) மனிதன் அவனுக்கு கீழேயுள்ள சிருஷ்டிகளை ஆளுகை செய்ய வேண்டும்.

மற்றைய படைப்புக்களையெல்லாம் ஆளுகை செய்ய வேண்டும் என்ற பணியானது, தேவசாயலை ஏற்படுத்துவதாக இல்லாமல் அதன் விளைவாக இருக்கின்றது (ஓப். ஆதி.1:28).

25

d) தேவனுடனும், மனிதர்கள் மத்தியிலுடனுமான ஜக்கியம்

தேவன் மனிதனை தமது சொந்த சாயலில் உருவாக்கினார் என்ற உண்மை சமூக வாழ்விலும், அதாவது, நம்முடைய முழு சமுதாயத்திலும் தாக்கத்தை உண்டுபண்ணுகிறதுகு 30 ரோம். 13:9).

ஆதி. 3:8 ...தேவனாகிய கார்த்தருடைய (யாவே ஏலோகிம்) சுத்தத்தை அவர்கள் கேட்டார்கள்.

மனிதன் தேவனுடன் ஜக்கியமாக வாழ முடியும். அதாவது, மனிதர்களுக்குள்ளே ஏற்படும் ஜக்கியமும், 35 (இன்னும்) தேவனுடைய திட்டத்தின் ஓர் பகுதியாகவே உள்ளது. இதற்காகத்தான் ஆதாமுக்கு ஓர் ஏற்றத்துணையை உருவாக்கினார் (ஓப். ஆதி.2:18). அதேவேளை, ஏவானும் கூட தேவனுடைய சாயலைத் தரித்தவளாக இருந்தாள் (ஆதி.1:27). இன்னொரு விதத்தில் ஆதாமுடைய ஓர் பிரதிபலிப்பாக (அல்லது மகிமையாக) இருந்தாள் (1கொரி.11:7). ஏவாளானவள் தன் எழும்பில் எழும்பும் மாம்சத்தில் மாம்சமுமாய் இருப்பதை ஆதாம் உணர்ந்தான் (ஆதி.2:23).

40

நாங்களும் கூட(விசவாசிகளாக) இயேசு கிறிஸ்துவின் ஓர் பிரதிபலிப்பாக இருக்கின்றோம். எனவே, பரிசுத்தமான வாழ்க்கை வாழ்வதற்கும், தேவ ஆவியானவர் நம்மை இயேசு கிறிஸ்துவின் சாயலுக்கு ஒப்பாக மாற்றுவதற்கும் இடங்கொடுக்கும்படி நாம் அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளோம்.

2கொளி. 3:18 நாமெல்லாரும் திறந்த முகமாய்க் கர்த்தருடைய மகிழ்மையைக் கண்ணாடியிலே காண்கிறதுபோலக் கண்டு, ஆவியாயிருக்கிற கர்த்தரால் அந்தச் சாயலாகத்தானே மகிழ்மையின்மேல் மகிழ்மையடைந்து மறுநுப்படுகிறோம்.

5

நாங்கள் இப்படிப்பட்ட ஒரு பரிபூரண நிலைமையை அடைந்திருக்கும் போது அவரைப் போல இருப்போம்.

1யோவா.3:2-3 நம்முடைய பாவங்களை நிவிர்த்தி செய்கிற கிருபாதாரபவி அவரே. நம்முடைய பாவங்களை மாத்திரம் அல்ல, சர்வலோகத்தின் பாவங்களையும் நிவிர்த்தி செய்கிற பலியாயிருக்கிறார். அவருடைய கற்பனைகளை நாம் கைக்கொள்ளுகிறவர்களானால், அவரை அறிந்திருக்கிறோமென்பதை 10 அதினால் அறிவோம்.

B. மனிதனின் சடப்பொருளற்ற (கண்களுக்கு புலப்படாத) சுபாவம்.

15 மனிதனுக்கு சடப்பொருளான தன்மையும், சடப்பொருளற்ற தன்மையும் காணப்படுகின்றது:

ஆதி. 2:7 பூமியின் தூஞும், தேவனாகிய கர்த்தரின் சுவாசமும்...

சடப்பொருள் தன்மையை - சர்வத்தைக் குறித்து - அடுத்த உபபிரிவாகிய ("c")ல் பார்ப்போம்.

20

1. ஆவிக்கும், ஆத்துமாவிற்கும் இடையிலான உறவு.

ஆதி. 2:7ஐ ஒருவர் மிகவும் அவதானமாக வாசித்தால் ஆவிக்கும், ஆத்துமாவிற்கும் இடையேயான உறவைக் குறித்த கேள்விகள் எழும். இரண்டும் ஒன்றா? அல்லது வித்தியாசப்படுத்தப்பட்ட கூறுகளாக 25 அவைகளை எண்ண வேண்டுமா? இன்னொரு வித்தில் சொல்லப்போனால்: மனிதனுக்கு இரு பகுதிகளா அல்லது மூன்று பகுதிகளா உண்டு?

மனிதனுக்கு இருக்கூறு (dichotomy) உண்டு என கூறுவோமானால் (கிரேக்க மொழியில் அரண்டாக பிரித்தல் Greek : διχοτομέω ([dichotoméō] = to divide into two) எனப் பொருள்படும்) ஆவியும், ஆத்துமாவும்

30 இரு வெவ்வேறான கூறுகள் அல்லது பிரிவுகள் அல்ல என ஊகிக்க வேண்டும். இல்லாவிடில், ஒரே பிரமாணம் இரு வித்தியாசமான கோணங்களுக்கூடாக அவதானிக்கப்படுகின்றது. அதாவது, ஆவியும் ஆத்துமாவுமானது ஒரு விடயத்தின் இரு வெவ்வேறான அவதானங்களாக இருக்கின்றது. மனிதன் இரு நிலைகளையுடையவாக இருக்கின்றான் எனக்கொண்டால்: தளமானது சர்வமென்றழைக்கப்படும்: முதல்மாடி கீழ் நோக்கிப் பார்த்தால் ஆத்துமா என்றும், மேல் நோக்கிப் பார்த்தால் ஆவியென்றும் 35 அழைக்கப்படும்.

இரு கூற்றுக்கொள்கைக்கு (dichotomy) ஆதரவாக வைக்கப்படும் ஆதாரங்கள்: a.) ஆத்துமாவும் ஆவியும் மாறி மாறி பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது (எபி.12:23, வெளி.6:9). b.) மனிதனின் ஆவி மாத்திரமல்ல, அவனது ஆத்துமாவும் ஆவிக்குரிய தகைமைகளை உடையதாக இருக்கின்றது (ஒப்.மாற். 12:30).

40

மனிதன் முக்கூறுள்ளவன்(trichotomy) என நாங்கள் சொன்னால், (ட்ரைக்கோட்டமி = மூன்று கூறுகளாக பிரிக்கப்படுதல் (trichotomy = partition into three)) மனிதன் ஆவி, ஆத்துமா, சர்வம் என மூன்று பகுதிகளை உடையதாக எண்ணுகின்றோம். ஆவியும், ஆத்துமாவும் இரு வேறுபட்ட அலகுகளாகும்.

முக்கூற்றுக்கொள்கைக்கு ஆதாரமாக பின்வரும் விவாதங்கள் முன்வைக்கபட்டுள்ளன (அதாவது, ஆவி, ஆத்துமாவிற்கிடையிலான பிரிவுகளைக் காட்டும் வேதப்பகுதிகளை உள்ளடக்கியதாக).

5 1தெச. 5:23 சமாதானத்தின் தேவன் தாமே உங்களை முற்றிலும் பரிசுத்தமாக்குவாராக. உங்கள் ஆவி ஆத்துமா சர்ரம் முழுவதும், நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுக்கிறிஸ்து வரும்போது குற்றமற்றதாயிருக்கும்படி காக்கப்படுவதாக.

10 எபி. 4:12தேவனுடைய வார்த்தையானது ஜீவனும் வஸ்லமையும் உள்ளதாயும், இருபுறமும் கருக்குள்ள எந்தப் பட்டயத்திலும் கருக்கானதாயும், ஆத்துமாவையும் ஆவியையும் பிரிக்கத்தக்கதாக...

15 இந்த இருகொள்கைகளுக்குள் இது அல்லது அதுதான் என்று முழு அதிகாரத்துடன் வற்புறுத்தாமலும், பிடிவாதமில்லாமல் இருப்பதுவும் தான் மிகச்சிறந்தது. ஆதி 2:7ல் இருபிரிவுகளை உள்ளடக்கியதாக உள்ளதாகவும், அதேபோல் முன்று விதமான பிரிவுகள் இருப்பதாகவும் ஒருவர் கூறலாம் (மனிதன்...ஆணான்⁶⁷). ஆத்துமாவானது மனித ஆள்தத்துவத்தின் உறைவிடமாக இருக்கின்றது. ஆவியினதும் சர்ரத்தினதும் இணைப்பின் விளைவே இது என ஒருவர் சொல்லலாம்.

20 1கொரி. 2:14ல் சொல்லர்த்தமாக ஜென்மகபாவமுள்ள மனிதன் [“இயற்கையான = சைக்கிக்” (*psychikós = psychikos*)] தேவ ஆவியானவரிடத்திலிருந்து வருவதை ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டான். கிரேக்க வார்த்தையான “சைக்கிக்” The Greek word ψυχικός (*psychikos* = *psychic*) புதிய ஏற்பாட்டில் ஆறு தடவைகள் காணப்படுகின்றது. அது எப்பொழுதும் “ஆவிக்குரிய” = நியூமெட்டிக்கோஸ் பாயூமாடிகார்க் (*pneumatikós = spiritual*) பதத்திற்க எதிராகவே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

முக்கியமான கிரேக்க வார்த்தைகள்:

25 ஆவி= நியூமா (*Spirit=pneuma*) எனவே : அந்திரோபோஸ் நியுமட்டிகோஸ் (*anthrōpos pneumatikós*) = ஆவிக்குரிய மனிதன் (*spiritual man*)

அது ஆவிக்குரிய மனிதன் (*spiritual man*) = ஜென்ம சுபாவமுள்ள மனிதன் (ஆத்துமாக்குரிய)

30 2. ஆத்துமாவின் தோற்றம்.

இந்தப்பகுதியில் ஆத்துமா என்ற வார்த்தையானது மனிதனில் முழு சடப்பொருளற்ற தன்மையைக் குறிக்கின்றது. ஆதாமின் சந்ததியான மனிதர்கள் எங்கிருந்து அவர்களது சடப்பொருளற்ற இந்த சுபாவத்தை பெற்றுக்கொண்டார்கள்?

35 a. ஆத்துமாவின் முன்னைய இருப்புப்பற்றிய கொள்கை:

இந்தக்கொள்கையை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றவர்கள் மனிதனுடைய ஆத்துமா இனப்பெருக்கத்திற்கு முன்னாகவே இருக்கின்றது. கருக்கட்டலின் நேரத்தின் போது அல்லது சற்றுப்பின்னதாக இது சர்ரத்திற்குள் புகுந்து கொள்கின்றது. இந்தக் கொள்கையானது கிரேக்க தத்துவவியலான பிளோட்டோனிசத்தினாலும்

⁶⁷ எபிரேயத்தில்: வாகி கடாம் நேபஸ் காயா (*wayēhī hā'ādām l'nepheš hayyāh = and he became [to] a living soul*). For information: we transcribe the Hebrew character *Chet* (or *hēth*) with the German “ch” and not with the conventional character “h”, which does not exist in all fonts.

(Platonism), தால்முட் இறையியலாளர்களினாலும் (Talmudic theologians சிலபண்டைய யூத இறையியலாளர்களால்) கற்பிக்கப்படுகின்றது. இந்தக்கொள்கையானது மறுபிறப்புக் கொள்கையை ((metempsychosis) transmigration of the soul ஆக்துமாவின் இடமாற்றம்) அல்லது கூடுவிட்டு கூடு பாயும் கொள்கை) ஞாபகப்படுத்துகின்றது. பிரமாணியவாதத்தையும் (Brahmanism), பெளத்த மதத்தையும் 5 (Buddhism) விசுவாசிப்பவர்கள் ஒரு மனிதனுடைய இறப்பிற்கு பிற்பாடு அவனது ஆக்துமா இன்னொரு சர்வத்தில் (விலங்கிற்குள் அல்லது இன்னொரு மனிதனில்) புகுந்து மறுபிறப்படைகின்றது என நம்புகிறார்கள்.

இந்தக்கொள்கைக்கு எதிரான எங்களுடைய ஆட்சேபனைகள் :

10

- ஆக்துமாவானது அது இருப்பதற்கு முன்னதான நிலையில் பாவம் செய்திருக்குமானால், பவுலின் பாவத்தைக் குறித்த உபதேசத்துடன் இது ஒத்துவராமல் காணப்படும் (ரோமர்.5:12ff, ஓப். சங். 51:7).
- ஆக்துமா இன்னும் பாவம் செய்திருக்கவில்லையானால் (இந்த பூமியில் உண்மையாகவே இருப்பதற்கு முதல்) ஆதாமுடைய பாவத்திற்கு கீழ் இது இருப்பது எப்படி சாத்தியமாகும். அதாவது, 15 ஆதாமுடைய பாவசுபாவத்தை இது எப்படி சுதந்தரித்துக்கொண்டது (ஒப்.ரோம. 5:12-18).
- பாவமானது எப்படி இந்த (முன்னதாகவே இருக்கின்றதென்று எண்ணப்படுமானால்) ஆக்துமாவுக்கள் எப்படி வந்தது?
- ஏன் ஆக்துமா இதனுடைய முன்னைய நிலையையும், நிலைமையையும் ஞாபகத்தில் வைத்திருப்பதில்லை? நாங்கள் இந்த நிலமைக்கு மறுஜென்மம் அடைவதற்கு போன பிறப்பில் நாம் 20 என்ன செய்தோம் (நன்மை / தீமை), என்று தங்களைத் தாங்களே கேள்வி கேட்கின்ற மறுஜென்மக்கொள்கையை பின்பற்றுபவர்களைக் குறித்து எமக்கு ஞாபகத்தில் வருகின்றது (மேலும் பாடுக்க எபி. 9:27).

b. ஆக்துமாவின் நேரடியான படைப்புக்கொள்கை (சிருஷ்டிப்பியல் (creationism))

25

இந்தக்கொள்கையின்⁶⁸ படி ஒவ்வொரு மனிதனுடைய ஆக்துமாவும் நேரடியாக உருவாக்கப்பட்டு (ex nihilo), கார்ப்பந்தரிக்கும் போது அல்லது பிறக்கும் போது அல்லது இரண்டிற்கும் இடைப்பட்ட நேரத்தில் சர்வத்திற்கும் கடத்தப்படுகின்றது. அதாவது தனக்கு விருப்பமானபடி ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட ஆக்துமாக்களை (ad hoc) உருவாக்குகின்றார்.

30

இந்தக்கொள்கைக்கு எதிரான எங்களுடைய ஆட்சேபனைகள்:

- அப்படியானால் ஏன் ஆக்துமா பாவம் செய்கின்றது?
- தேவன் பாவமுள்ள ஆக்துமாவை உருவாக்கினாரா?
- அப்படியிருக்குமானால் சர்வ பிரகாரமாக மாத்திரமல்ல, அத்துடன் ஆவிக்குரிய உளவியல் ரீதியான ஒற்றுமைகள் பின்னைகளுக்கும் அவர்களுடைய பெற்றாருக்கும் இடையில் காணப்படுவது ஏன்?

⁶⁸தயவுசெய்து இப்படைப்பியலை (creationism) அதாவது ஆக்துமாவை உடனடியாக படைத்தல் என்ற படைப்பியலுக்கும், மற்றைய படைப்பியலுக்கும் (creationism) (6 நாட்கள் 24 மணித்தியாலத்தை கொண்ட படைப்பியலுக்கும்) இடையில் குழப்பிக்கொள்ள வேண்டாம்.

இனப்பெருக்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் இக்கொள்கையானது மனிதனை விலங்குகளை விட ஒர் கீழானநிலையில் வைத்திருக்கின்றது. ஏனெனில், விலங்குகள் கூட தங்கள் தங்கள் இனத்தின் படி இனப்பெருக்கம் செய்கின்றது.

5 c. ட்ராடூசியனிசம் (traducianism) [சுதந்தரிக்கும் கொள்கை]:

முழு மனுக்குலமும் ஆதாமில் உருவாக்கப்பட்டு சர்வத்தையும், ஆத்துமாவையும் பொறுத்தவரையில் இயற்கையான இனப்பெருக்கத்திற்கூடாக பலுகிப் பெருகுகின்றது. அகராதியின் வரைவிலக்கணம் : “இக்கொள்கையின் படி மனித ஆத்துமாவானது தகப்பனுடைய ஆத்துமாவின் ஒரு கிளையாக அல்லது 10 ஒட்டுக்கிளையாக கர்ப்பந்தரிக்கும் பொழுது உருவாகின்றது.” ஆதாமிலிருந்து மிகுதி எல்லா ஆத்மாவும் தேவனால் மறைமுகமாகத்தான் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. ஆதி.1லும்,2லும் படைப்பானது முற்றுப்பெற்றுவிட்டது என நாம் அறிகின்றோம். அதிலிருந்து தேவனானவர் (கிறிஸ்து என சொல்லலாம்) படைப்பின் பரிபாலகராகவும் அல்லது / அத்துடன் காப்பவராக “மாத்திரம்” இருப்பதுடன் படைப்பின் இனப்பெருக்கத்தின் இயற்கையான பிரமாணங்களையும் பரிபாலிப்பவராக இருக்கின்றார் (ஓப். கொலோ. 1:17 15 எபி.1:3).

சுதந்தரிக்கும் கொள்கைக்கான (ட்ராடூசினிசம்) வாதங்கள்:

- ஆதி. 2:7ல் மனிதனுடைய நாசிக்குள் அதாவது, மனிதனுடைய சர்வத்திற்குள் ஊதப்பட்ட தனியான பிரத்தியேமான சுவாசத்தைக் குறித்தே பேசப்படுகின்றது.
 - பரிசுத்த வேதாகமானது அவர்களுடைய முற்பிதாக்களின் மடியிலிருந்த பரம்பரையைப் பற்றிப் பேசுகிறது (பார்க்க. எபி.7:9-10, லேவி அவனது முற்பிதாவான ஆபிரகாமின் மடியிலிருந்தான்).
 - சுதந்தரிப்புக் கொள்கையானது எல்லா மனிதருடைய பாவ சுபாவத்தைக் குறித்த கேள்விகளுக்கு விளக்கமளிக்கின்றது. “என் தாய் என்னைப் பாவத்தில் கர்ப்பம் தரித்தாள்” சங்.51:7. பாவசுபாவமானது 25 வெறுமனே சர்வ குணாதிசியங்களுக்குள்ளே கடத்தப்படாமல் முழுவதிற்குள்ளும் கடத்தப்படுகின்றது.
 - தாவரங்களுடனும், விலங்குகளுடனுமான ஒப்பீடு தொடர்ச்சியாக புதிய படைப்பை நோக்கிச் சுட்டிக்காட்டுவதில்லை. தொடர்ச்சியான இனவிருத்தியையே சுட்டிக் காட்டுகின்றது.
 - ஜாதிகளின் குடும்பங்களுக்குள்ளே காணப்படும் பரம்பரை சட்டங்களையும் இது விளக்குகின்றது.
- 30 இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கிறிஸ்துவினுடைய மாணிடப்பிறப்பின் அற்புத்தைக் குறித்து உங்கள் கவனத்தை ஈர்க்கின்றோம் (ஓப். 1தீமோ. 3:16):
- ஹுக். 1:35ஆதலால் உன்னிடத்தில் பிறக்கும் பரிசுத்தமுள்ளது தேவனுடைய குமாரன் என்னப்படும்.

35

சிந்தனைக்கான உந்துதல்:

கருச்சிதைவைக் குறித்த கேள்விகள் தொடர்பாக மனித வாழ்க்கை எப்பொழுது எந்த கணத்தில் 40 ஆரும்பிக்கப்படுகின்றது என்று தொடர்ச்சியாக கலந்துரையாடப்பட்டு வருகின்றது ஓப். சங்.139:13-16: வாழ்வானது சர்வ உறவின் போது (இனப் பெருக்கத்தின்) கருக்கட்டும் அதே சமயத்தில் (விந்தும்,குழும்) இணையும் நேரத்தில் ஆரும்பமாகின்றது. முளையமானது (கரு) சில நாட்களே வயதுடையதானாலும் கருச் சிதைவிற்காக ஒவ்வொரு முயற்சியும் ஒர் கொலையாகவே அமைகின்றது.

சங். 139:16 எழுத்தின் படியாக : “உம் கண்கள் நான் உருவாகு முன்பே என்னை கண்டது” அல்லது “நான் (கரு) [an embryo] இன்னும் உருவாகாத போதே உம் கண்கள் என்னைக் கண்டது”

5 இவ்வார்த்தையானது ஒவ்வொரு மனிதனின் இனப்பெருக்கத்தின் போது தேவன் அங்கு இல்லாமல் இல்லை என்பதை உணர்த்துகின்றது.

3. ஆவி (spirit)

10 ஆவிக்கான வேதாகம பதமானது “காற்று” எனவும் அழைக்கப்படும்.

பழைய ஏற்பாட்டில் :

15 சொல்லப்பட்ட சந்தர்ப்ப சூழ்நிலையின் படி எபிரேய வார்த்தையான “ரூக்கா” (*Rū'ch*)⁶⁹ காற்று, சவாசம், வளி, வாழ்வு, ஆத்துமா, ஆவி (மனிதனில் அல்லது தேவனில்) என பல்வேறு அர்த்தங்களைக் கொண்டிருக்கும்.

20 புதிய ஏற்பாட்டில் : சொல்லப்பட்ட சூழ்நிலையைப் பொறுத்து கிரேக்க வார்த்தையான “நியூமா” (*pneuma* டோ பாஸ்மா) என்பது சவாசம், காற்று, மனித வாழ்வின் உள்ளான நிலை, ஆவி (மனிதனின் அல்லது தேவனின்) இறந்தவர்களின், தூதர்களின் (தேவ தூதர்களின் அல்லது, வீழ்ந்து போன தூதர்களின், அதாவது பிசாசின் குணாதிசயத்தை) குறிப்பிடலாம். ஒரு குறிப்பிட்ட சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லப்பட்ட வார்த்தைக்கு அர்த்தம் என்ன என்பதை விளங்கிக்கொள்ள அவ்விடத்தில் சொல்லப்பட்ட பெயர்க்கொல் நமக்கு தகவல்களை வழங்குகின்றது.

25 சவாசத்திற்கான ஒர் உதாரணம் பிர.3:21: காற்றிற்கும், ஆவிக்கானதுமான உதாரணம். பார்க்க. எசே. 37:9. **ஆவிக்கான உதாரணம்:**

1. பரிசுத்த ஆவியானவர் (பழைய ஏற்பாட்டில் 3 தடவைகள் மாத்திரம். சங்.51:13. சாதாரணமாக ஆவியானவர், தேவாவியானவர் என அழைக்கப்படுகின்றார். ஒப். நியா. 6:3 (யாவேயின் ஆவியானவர்)
2. மனிதனின் ஆவி அவனுடைய உள்ளான ஒன்றைக் குறிக்கின்றது. பழைய ஏற்பாட்டில் ஒப். ஏசா. 26:9 லும் புதிய ஏற்பாட்டில் ஒப். 1கொரி.2:11 லும் காணலாம்.

35 “மனிதன் ஆவியாயிருக்கின்றான்” என ஒருவர் சொல்லமுடியாது. ஆனால், அவனுக்கு ஒரு ஆவி உண்டு. ஒரு தனிப்பட்ட நபரின் மையமே ஆத்துமாவாகும். நம்மை அசைக்கின்ற பிரமாணம் ஆவியாகும் (யோபு 12:10).

சங். 51:12உற்சாகமான ஆவி என்னைத் தாங்கும்படி செய்யும்....

40

⁶⁹ எபிரேய வார்த்தையான “ரூக்கா” (*Rū'ch*) என்பது, (சொல்லப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தைப் பொறுத்து இது மனிதனின் அல்லது தேவனின் ஆவியாய் இருக்கலாம்) பெண்பால்சொல்லாம் இருக்கும் அதேவேளையில் “நியூமா” (*pneuma*) என்ற கிரேக்க வார்த்தை பொதுப்பாலாம் இருக்கின்றது.

வுக. 23:46 பிதாவே, உம்முடைய கைகளில் என் ஆவியை ஒப்புவிக்கிறேன்

சில பகுதிகளில் ஆவியும், ஆத்துமாவும் இணையாக காணப்பட்டாலும், அதன் அர்த்தம் ஒன்றல்ல. ஆவியானது ஆத்துமாவை நடப்பிக்கும், அசைய வைக்கும், உயிர்ப்பட்டும் பிரமாணமாகும். அதுதான் 5 ஆத்துமாவின் நடவடிக்கைக்கு தூண்டுகின்றது.

மனிதனின் ஆவிக்கு கீழ்வரும் மூன்று சாத்தியமான தொழிற்பாடுகள் உண்டு:

- **மனசாட்சியின் இருப்பிடம்**, அது ஆத்துமாவிற்கு மேலாக நிற்கின்றது (ஓப். சங்.51:12, ரோம.8:16).
- **உள்ளணர்வின் இருப்பிடம்**, அதாவது, தேவனைக் குறித்த உள்ளான அறிவு (ரோம.1:19-21)
- 10 • **தேவனூடான உறவின் இருப்பிடம்**, (ஓப். ரோம.1:9;8:15).

3. ஒரு மனிதனில் விவேகத்தை உருவாக்கும் ஒன்றாக இருக்கின்றது: ஒரு விதியை அல்லது ஒரு புத்தகத்தின் தன்மையை (இயல்பை) ஒருவருடைய சிந்தனையின் ஆழத்தை குறிப்பிடும் பொழுது ஆவி என குறிப்பிடப்பட முடியும். உதாரணமாக இப்புத்தகத்தில் அல்லது வார்த்தைகளில் “ஒரு 15 குறிப்பிட்ட நபரின் ஆவியை (சிந்தனையை) ஒருவர் நிதானிக்க முடியும்”.

4. ஆத்துமா

a. ஆத்துமா என்பது ஜீவன் (வாழ்வு) ஆகும்.

20 லேவி. 17:11 ...மாம்சத்தின் உயிர் (எழுத்தின்படி: “ஆத்துமா”) இரத்தத்தில் இருக்கிறது...

அதி. 35:18மரணகாலத்தில் அவன் ஆத்துமா பிரியும்போது...

ஜேர்மன் அல்லது ஆங்கிலத்தில் உள்ள வார்த்தையான நபர் போன்று, இங்கு ஆத்துமாவானது வாழும் 25 முழு மனிதனைக் குறிக்கின்றது.

யாத். 1:5 ...யாக்கோபின் கர்ப்பப்பிறப்பாகிய⁷⁰ யாவரும் எழுபது பேர்...

அப். 2:41 அவனுடைய வார்த்தையைச் சந்தோஷமாய் ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் ஞானஸ்நானம் 30 பெற்றார்கள். அன்றையத்தினம் ஏறக்குறைய மூவாயிரம்பேர் (சொல்லர்த்தப்படி: ஆத்துமாக்கள்⁷¹) சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டார்கள்.

b. ஆத்துமாவானது ஆள்தன்மையின் இருப்பிடமாகும்

35 ஆள்தத்துவத்தின் இருப்பிடமாக, எல்லா ஆவிக்குரிய இருப்பிடமாக, மையமாக இது இருக்கின்றது. ஆத்துமாவிற்கு சிந்திக்க உணர, சித்தங்கொள்ள திறமையுண்டு:

சங். 103:2 என் ஆத்துமாவே, கர்த்தரை ஸ்தோத்திரி, அவர் செய்த சகல உபகாரங்களையும் மறவாதே (சிந்தனை)

40 மத். 26:38 ... என் ஆத்துமா மரணத்துக்கேதுவான துக்கங்கொண்டிருக்கிறது (உணர்வு)

⁷⁰ எபிரேயத்தில்: நேபெஸ் (nephesh)

⁷¹ கிரேக்கத்தில்: ψυχή (psychai)

உபா. 14:26 அங்கே உன் இஷ்டப்படி (சித்தம்)..... புசித்துச் சந்தோஷப்படுவீர்களாக.

5 ஆவியையும், சர்ரத்தையும் தொடர்புபடுத்துவது ஆத்துமாகும். இது இவ்விரு பகுதிகளுக்குள்ளும் இணைக்கத்தக்க நிலையில் இருக்கின்றது. ஒரு பக்கத்தில் பூமிக்குரிய (மாம்சத்தின் வாழ்க்கை) மறு பக்கத்தில் தேவனுக்குரிய (ஆவியினால் உண்டாகும் வாழ்வு) வாழ்க்கையை கொண்டிருக்கின்றது.

உபா. 6:5ந் உன் தேவனாகிய கர்த்தரிடத்தில் உன் முழு இருதயத்தோடும், உன் முழு ஆத்துமாவோடும், உன் முழுப் பலத்தோடும் அன்புக்குரவாயாக.

10

c. ஆத்துமாவானது பாவத்தின் நோக்காகவும், இரட்சிப்பின் நோக்காகவும் இருக்கின்றது.

15

மத். 16:26 மனுவன் உலகம் முழுவதையும் ஆதாயப்படுத்திக்கொண்டாலும், தன் ஜீவனை நஷ்டப்படுத்தினால் அவனுக்கு லாபம் என்ன? மனுவன் தன் ஜீவனுக்கு ஈடாக என்னத்தைக் கொடுப்பான்?

லேவி.17:11உங்கள் ஆத்துமாக்களுக்காகப் பாவநிலிர்த்தி செய்யும்படிக்குக் கட்டளையிட்டேன்...

20

இயேசுகிறிஸ்துவானவர் நம்முடைய இரட்சிப்பிற்காக தம்முடைய ஆத்துமாவைத் தந்தார் - நாம் நம்மிடத்திலிருந்து நம்முடைய ஆத்துமாவை முழுமையாக தனக்கும் தன்னுடைய நோக்கத்திற்கும் தர வேண்டும் என எதிர்பார்க்கின்றார்.

மாற். 10:45ஊழியஞ்செய்யவும், அநேகரை மீட்கும்பொருளாகத் தம்முடைய ஜீவனைக் (சொல்லர்த்தப்படி: அவருடைய ஆத்துமாவை) கொடுக்கவும் வந்தார் என்றார்.

25

அப். 15:26 எங்களால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட சில மனுஷரை (சொல்லர்த்தப்படி: அவர்களுடைய ஆத்துமாவை) உங்களிடத்திற்கு அனுப்புகிறது ஒருமனப்பட்டுக் கூடின எங்களுக்கு நலமாகக் கண்டது.

5. இருதயம்

30

a. இருதயம் தான் மையமும், முக்கியத்துவமானதுமாகும் சர்ர வாழ்வின் மையம் :

2சாமு. 18:14 ...தன் கையிலே மூன்று வல்லயங்களை எடுத்துக்கொண்டு, அப்சலோம் இன்னும் கர்வாலிமரத்தின் நடுவிலே உயிரோடே தொங்குகையில், அவைகளை அவன் நெஞ்சிலே குத்தினான்....

35

1சாமு. 25:37அவன் இருதயம் அவனுக்குள்ளே செத்து, அவன் கல்லைப்போலானான்.

இருதயம் என்ற பதமானது (எபிரேயத்தில் “லேப்” [leb] அல்லது “லெபாப்” [lebab]) உயிரற்ற பொருட்களின் மையத்தைக் குறிப்பிடவும் பயன்படுத்தலாம்.

40

யாத். 15:8 உமது நாசியின் சுவாசத்தினால் ஜலம் குவிந்து நின்றது, வெள்ளம் குவியலாக நிமிர்ந்து நின்றது, ஆழமான ஜலம் நடுக்கடலிலே (heart of the sea) உறைந்துபோயிற்று.

மத். 12:40 யோனா இரவும் பகலும் மூன்றுநாள் ஒரு பெரிய மீனின் வயிற்றில் இருந்தது போல, மனுஷருமாரனும் இரவும் பகலும் மூன்றுநாள் பூமியின் இருதயத்தில் இருப்பார்.

b. இருதயமானது மனிதனுடைய மிக உள்ளான நிலையை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றது

1சாமு. 16:7 ...மனுஷன் முகத்தைப் பார்ப்பான்னு கர்த்தரோ இருதயத்தைப் பார்க்கிறார் என்றார்.

5 பழையஎற்பாட்டில் பிரசங்கத்தின் நோக்கமானது கேட்போரின் இருதயத்தை சந்திப்பதும், அவர்களுக்கு சவால் விடுவதுமாக இருந்தது.

யோவே. 2:13 ...உங்கள் வஸ்திரங்களையல்ல, உங்கள் இருதயங்களைக் கிழித்து...

1பேது. 3:4இருதயத்தில் மறைந்திருக்கிற குணமே...

10 **c. இருதயமானது ஆத்தும வாழ்வின் மூலமாகவும், ஆரம்பமாகவும் இருக்கின்றது**

ஒரு ஆத்துமாவானது உந்தித்தள்ளும் வல்லமையை நாம் ஆவி என்று சொல்லலாம். ஆத்துமாவின் செயற்பாட்டை குறித்து சிந்திக்கும் போது ஆத்துமா என்ற வார்த்தையை பயன்படுத்துகின்றோம்.

உணர்வுகள்

உபா.20:8 பயங்காளியும் திடனற்றவனுமாயிருக்கிறவன் எவனோ....

யோவா.14:1 ...உங்கள் இருதயம் கலங்காதிருப்பதாக...

20 **எபே. 6:22**அவன் உங்கள் இருதயங்களுக்கு ஆறுதல் செய்யவும்...

சிந்தை

ஆதி. 6:5 மனுஷனுடைய அக்கிரமம் பூமியிலே பெருகின்ற என்றும், அவன் இருதயத்து 25 நினைவுகளின் தோற்றுமெல்லாம் நித்தமும் பொல்லாததே என்றும், கர்த்தர் கண்டு...

நீதி. 16:9 மனுஷருடைய இருதயம் அவனுடைய வழியை யோசிக்கும், அவனுடைய நடைகளை உறுதிப்படுத்துகிறவரோ கர்த்தர்...

மத்.15:19இருதயத்திலிருந்து பொல்லாத சிந்தனைகளும்...

30 இருதயம் பேசக்கூடியதாக இருக்கின்றது:

நீதி. 23:33உள்ளம் தாறுமாறானவைகளைப் பேசும்.

எனவேதான் சிந்தையானது இருதயத்துடன் சேர்ந்தே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

35 **1இராஜா. 3:9** ...ஆகையால் உமது ஜனங்களை நியாயம் விசாரிக்கவும், நன்மைதீமை இன்னதென்று வகையறுக்கவும், அடியேனுக்கு ஞானமுள்ள இருதயத்தைத் தந்தருங்கும்..

உண்மையான புரிந்துகொள்ளுதல் என்பது ஓர் இருதயத்தின் சமாச்சாரமாகத்தான் இருக்கின்றது.

40 **லூக். 2:19** மரியானோ அந்தச் சங்கதிகளையெல்லாம் தன் இருதயத்திலே வைத்து, சிந்தனைபண்ணினாள்.

சித்தம்

இருதயத்தில் உள்ளது நடவடிக்கையை நோக்கி அழுத்துகின்றது:

உபா. 8:2உன் இருதயத்திலுள்ளதை நீ அறியும்படிக்கும்...

சாமு. 7:3நீர் போய் உம்முடைய இருதயத்தில் உள்ளபடியெல்லாம் செய்யும், கர்த்தர்

5 உம்மோடு இருக்கிறாரே என்றான்.

இருதயமும் சித்தமும் ஒன்று சேர்ந்து உருகி ஒன்றாக வந்துவிட்டது.

சங். 20:4அவர் உமது மனவிருப்பத்தின்படி உமக்குத் தந்தருளி..

10 **சங். 21:2**அவருடைய மனவிருப்பத்தின்படி நீர் அவருக்குத் தந்தருளி...

அப். 5:4 ...நீ உன் இருதயத்திலே இப்படிப்பட்ட எண்ணங்கொண்டதென்ன?

தேவன் மனிதனுடைய இருதயத்தை (சித்தத்தை) வழிநடத்த முடியும்.

15 **எஸ்.7:27**இப்படிப்பட்ட யோசனையை ராஜாவின் இருதயத்தில் அருளி, ராஜாவுக்கும் அவருடைய...

வெளி. 17:17 தேவன் தம்முடைய வார்த்தைகள் நிறைவேறுமாவும், கொடுக்கிறதற்கும் அவர்களுடைய இருதயங்களை ஏவினார்.

அடுஞால், இன்னும் இருதயத்திற்கும், ஆத்துமாவிற்கும் இடையில் ஓர் வேற்றுமை உண்டு.

20

வழமையாக இருதயம் தான் முதலாவதாக குறிப்பிடப்படுகின்றது. ஏனெனில், இதுதான் ஆத்துமாவின் மூலமாக (ஆதாரமாக) இருக்கின்றது என நாம் எண்ணுகின்றோம். (இல்லாவிட்டால் இது வெறுமனே ஒரு பட்டியல் தானோ?):

25 **உபா. 6:5** நீ உன் தேவனாகிய கர்த்தரிடத்தில் உன் முழு இருதயத்தோடும், உன் முழு ஆத்துமாவோடும், உன் முழுப் பலத்தோடும் அன்புக்குவாயாக. (ஓப். மாற். 12:30)

நீதி. 2:10 ...ஞானம் உன் இருதயத்தில் பிரவேசித்து, அறிவு உன் ஆத்துமாவுக்கு இன்பமாயிருக்கும்போது.⁷²

30 **அப். 4:32** ...விசவாசிகளாகிய திரளான கூட்டத்தார் ஒரே இருதயமும் ஒரே மனமுழன்றவர்களாயிருந்தார்கள்....

ஏற்கனவே குறிப்பிட்டது போல பழைய ஏற்பாட்டில் மனசாட்சி என்ற வார்த்தைக்கு ஓர் குறிப்பான வார்த்தை இல்லை. இது ஒரு இருதயத்தின் தொழிற்பாடாக அங்கே இருக்க முடியும்.

உபா. 8:5 ஒருவன் தன் புத்திரனைச் சிட்சிக்கிறதுபோல உன் தேவனாகிய கர்த்தர் உன்னைச் 35 சிட்சிக்கிறார் என்று நீ உன் இருதயத்தில் அறிந்துகொள்வாயாக.

யோச. 14:7 ...என் இருதயத்திலுள்ளபடியே அவருக்கு மறுசெய்தி கொண்டுவந்தேன்.

1சாமு. 24:6 ...அவன் மனது அழித்துக்கொண்டிருந்தது...⁷³

⁷² எபிரேய பிரதியில் இது ஒரு அழகான சமாந்திரப்பகுதியாக காணப்படுகின்றது.

⁷³ எபிரேயத்தில் “வாய்யக் லேப் டாவிழ்” [wayyak lēb Dāwid] = தாவீதின் இருதயம் அடித்துக் கொண்டிருந்தது (heart of David was beating).

யோடு. 27:6நான் உயிரோடிருக்குமளவும் என் இருதயம் என்னை நிற்திக்காது. 74

1 யோவா. 3:19-20 உடனும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவும்.

5

d. இருதயம் தான் சமய (மத) வாழ்வின் மையமாகும்.

10 அவிசவாசிகளின் இருதயம்

எபி. 3:12அவிசவாசமுள்ள பொல்லாத இருதயம்....

எனவே தான் “இருதயத்தை கழனமாக்குதல்” என்ற பதத்தை இங்கே காண்கின்றோம்.

யாத். 7:13 ...பார்வோனின் இருதயம் கழனப்பட்டது...⁷⁴

15

மாற். 6:52 ...அவர்களுடைய இருதயம் கழனமுள்ளதாயிருந்தபடியினால்...

விசவாசிகளின் இருதயம்

20

அப். 2:37 ...இதை அவர்கள் கேட்டபொழுது, இருதயத்திலே குத்தப்பட்டவர்களாகி...

அப். 16:14கர்த்தர் அவள் இருதயத்தைத் திறந்தருளினார்...

25

ரோம. 10:9-10 தேவன் அவரை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பினாரென்று உன் இருதயத்திலே விசவாசித்தால் இரட்சிக்கப்படுவாய்....நீதியுண்டாக இருதயத்திலே விசவாசித்தால்...

இரட்சிப்புக்கு பிற்பாடு விசவாசிகளின் இருதயம் கட்டாயம் கர்த்தருக்கும் அவரது வார்த்தைக்கும் கீழ்ப்படிவள்ளதாய் இருக்க வேண்டும்.

30

எஸ். 7:10 கர்த்தருடைய வேதத்தை ஆராயவும், அதின்படி செய்யவும், எஸ்ரா தன் இருதயத்தைப் பக்குவப்படுத்தியிருந்தான்.

சங். 57:7(8) என் இருதயம் ஆயத்தமாயிருக்கிறது, தேவனே, என் இருதயம் ஆயத்தமாயிருக்கிறது. நான் பாடிக்கீர்த்தனம்பண்ணுவேன்.

35

⁷⁴எபிரேய மொழியில் “கழனப்படுதல்” (châzaq) என்பதாகும். யாத். 7:22, 8:16; 9:35 வேர்ச் சொல்லாகிய Qal உடன் (அதாவது இருதயம் தன்னில் தானே கழனப்பட்டது. அல்லது கழனப்பட்டுக் கொண்டே இருந்தது): யாத்.8:28 லும் 9:34 ம் பார்வோன் தானே தன்னுடைய இருதயத்தை கழனமாக்கினான் (பாரமாக்கினான்) என்று தெரிவாக விளங்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஏனெனில், “கபேற்” (kâbêd) என்ற வினைச் சொல்லானது “ஹிலிஸ் - எஃபெட்” (Hiphil-stem) என்பதிலிருந்து உருவானது (வயாக்கபேட் [wayyâkbed]). அதாவது, அவன் கழனமாக்கினான் என்பதாகும். யாத். 9:7ல் பார்வோனுடைய இருதயம் தன்னில்தானே கழனப்பட்டதாக இருந்தது என்பதை “கபேற்” (kâbêd) என்ற வினைச் சொல்லிருந்து அறியலாம். எபி.10:1ல் கர்த்தர் தான் பார்வோனுடையதையும், அவன் மக்களுடையதும் இருதயத்தை கழனப்படுத்தினார் என சொல்லப்படுகின்றது. 10:1ல் “ஹிலிஸ்” (Hiphil) என்ற வினைச் சொல் “கபேற்” (kâbêd) என்ற வினைச் சொல்லிருந்து வந்தது. 10:20 லும், 11:10 லும் “ச்சசாக்” (châzaq) என்ற வினைச் சொல்லின் “பயல்” (Piel) என்ற வடிவம் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது (அதாவது, பார்வோனின் இருதயத்தை யாவே கழனப்படுத்தினார்...).

நீதி. 23:26 என் மகனே, உன் இருதயத்தை எனக்குத் தா, உன் கண்கள் என் வழிகளை நோக்குவதாக.

இறுதியாக, நாம் இருதயத்தை நிலையாக வைத்திருக்க வேண்டும்:

5

நீதி. 3:5 ... உன் முழு இருதயத்தோடும் கர்த்தரில் நம்பிக்கையாயிருந்து...

அப். 11:23 ... கர்த்தரிடத்தில் மன்னிரண்யமாய் நிலைத்திருக்கும்படி எல்லாருக்கும் புத்திசொன்னான்.

10 **1தெச.** 3:13 ... நீங்கள் நம்முடைய பிதாவாகிய தேவனுக்கு முன்பாகப் பிழையற்ற பரிசுத்தமுள்ளவர்களாயிருக்கும்படி உங்கள் இருதயங்களை ஸ்திரப்படுத்துவாராக.

எபி. 13:9 ... கிருபையினாலே இருதயம் ஸ்திரப்படுகிறது நல்லது..

15 **அத்துான் வேதாகமம் தேவனுடைய இருதயத்தைக் குறித்தும் பேசுகின்றது**

ஆதி. 6:6 ... அது அவர் இருதயத்துக்கு விசனமாயிருந்தது.

ஆதி. 8:21(22) தம்முடைய உள்ளத்தில் சொன்னார்.

20 **1சாமு.** 13:14 தம்முடைய இருதயத்திற்கு ஏற்ற ஒரு மனுவனைத் தமக்குத் தேடி...

1இராஜா. 9:3 என் கண்களும் என் இருதயமும் எந்நாளும் அங்கேயிருக்கும்.

25 இருதயமானது ஒரு காரியத்தின் உட்கருத்தை, மையத்தை, மிகமுக்கியமானதை எப்போதும் குறிக்கின்றது. அதிகமாக இவ்வார்த்தை ஒரு மனிதனுக்குள் இருக்கும் ஆவிக்குரிய உளவியல் மையத்தைக் குறித்துப்பேசுகின்றது.

C. மனிதனுடைய சரீர் / சடப் பொருளான சுபாவம் (தன்மை)

30 சரீரத்தைக் குறித்துப் பேசும்போது, அதாவது மனிதனுடைய பெளத்கீ அம்சத்தைக் குறித்துப் பேசும் போது சரீரத்திற்கும், மாம்சத்திற்கும் இடையில் வித்தியாசத்தை ஏற்படுத்த வேண்டியது மிக முக்கியமாகும்:

இந்த இரு அலகுகளுக்கான கிரேக்க பதமானது:

35

சரீரம் (*body*) = சோமா (*sōma*) (τὸ σῶμα)

மாம்சம் (*flesh*) = சார்க்ஸ் (*sárxis*) (ἡ σάρξ)

40 பரிசுத்த வேதாகமத்தின் அடிப்படையில் சரீரத்திற்கும், மாம்சத்திற்கும் இடையில் உள்ள தொடர்பு இப்படியாக விளங்கப்படுத்த முடியும்:

மாம்சமானது உயிருட்பப்பட்ட ஒரு பொருளாகும். அதேவேளை, சர்வமானது ஒரு அதிசயமான உயிரினத்தை உள்ளடக்கியதாக இருக்கின்றது. இது ஒரு ஜீவனுள்ள ஆத்துமாவாக (ஆள்தத்துவம்) மனிதன் உலகத்துடன் இடைப்பட பயன்படுத்தப்படுகின்றது (ஓப். 1கொரி. 6:16). சர்வமானது மாம்சத்தைவிட உயர்வானது. 1கொரி.6:19 சர்த்தின் விஷேசித்த கனத்தைக் குறித்துப் பேசுகின்றது.

- 5 சங். 139:14 நான் பிரமிக்கத்தக்க அதிசயமாய் உண்டாக்கப்பட்டபடியால், உம்மைத் துசிப்பேன். உமது கிரியைகள் அதிசயமானவைகள், அது என் ஆத்துமாவுக்கு நன்றாய்த் தெரியும்.

1. மனிதனின் சர்வம்.

- 10 ஒரு குயவன் களிமண்ணிலிருந்து மட்பாண்டத்தை உருவாக்குவது போல, தேவன் ஆதாமின் பெளதீக உருவை பூமியின் தூளிலிருந்து உண்டாக்கினார்.

a. இயற்கையான சர்வம்

- 15 நாம் சர்த்தைக் குறித்துப் பேசும் அநேக பகுதிகளை⁷⁵ நாம் படித்தோமானால், (விஷேசமாக பழைய ஏற்பாட்டில்) அதிகமான வசனங்கள் மரணத்தைக் குறித்தே பேசுகின்றது என்ற உண்மையைக் குறித்து அதிர்ச்சியடைவோம். ஒரு பிணங்களின் நிலத்தைக் குறித்த ஒரு ஆராய்ச்சிப் போன்று இருக்கின்றது:
- நாக. 3:3 ...வெட்டுண்டவர்களின் திரனும், பிரேதங்களின் ஏராளமும் அங்கே உண்டாயிருக்கும், பிணங்களுக்குத் தொகையில்லை...

- 20 சிருஷ்டிகளின் கரத்திலிருந்து வந்த சர்த்தின் ஆதி மகிமை மரணத்தின் செல்வாக்கினால் இருட்டிக்கப்பட்டுள்ளது. பாவத்தினுடைய மையநோக்கு சர்வமாக இல்லாமல் ஆத்துமாவாக⁷⁶ இருந்த போதிலும், சர்வமானது “பாவசர்வம்” என்று அழைக்கப்படுகின்றது (ஓப்.ரோம. 6:6: இது 1கொரி.6:19ல் பவுல் சொன்ன கருத்தாகிய விசுவாசிகளின் சர்வமானது பரிசுத்த ஆவியானவரின் ஆலயமாயிருக்கின்றது என்ற கருத்துடன் முரண்பட்டு நிற்கின்றது).

b. மறுபடி பிறந்த மனிதனின் சர்வம்

- இச்சர்வமானது எப்போதும் “சைக்கிக்” (“psychic”) சர்வம் தான், அதாவது, இன்னும் இது 30 மீட்கப்படவில்லை / இரட்சிக்கப்படவில்லை.
- ரோமர். 8:23 அதுவுமல்லாமல், ஆவியின் முதற்பலன்களைப் பெற்ற நாமுங்கூட நம்முடைய சர்வ மீட்பாகிய புத்திரசவிகாரம் வருகிறதற்குக் காத்திருந்து, நமக்குள்ளே தவிக்கிறோம்.

- களிமண்ணினால் உண்டாக்கப்பட்ட பூமிக்குரிய பாத்திரத்தில் ஒரு பரலோக பொக்கிழம் 35 மறைக்கப்பட்டுள்ளது.

2கொரி. 4:7 ...இந்தப் பொக்கிழத்தை மன்பாண்டங்களில் பெற்றிருக்கிறோம்.

இது பரிசுத்த ஆவியானவரின் ஆலயமாய் இருக்கின்றது:

⁷⁵ 200 ற்கு மேலாக இருக்கின்றது!

⁷⁶ சர்வமானது எப்போதும் ஒரு கருவியாக “மாத்திரமே” இருக்கின்றது.

1கொரி. 6:19 உங்கள் சர்வமானது நீங்கள் தேவனாலே பெற்றும் உங்களில் தங்கியும் இருக்கிற பரிசுத்த ஆவியினுடைய ஆலயமாயிருக்கிறதென்றும், நீங்கள் உங்களுடையவர்களால்லவென்றும் அறியீர்களா?

5 தேவாஸயமும், தெய்வீக சேவையும் ஒன்றாக போகின்றது → (ஞானவாதக் கொள்கைக்கு எதிரானது) ஆராதனையும், சேவையும் ஒன்றில்லாமல் ஒன்று இருப்பதை சிந்திக்க முடியாது:

1கொரி. 6:20 ...உங்கள் சர்வத்தினாலும் உங்கள் ஆவியினாலும் தேவனை மகிழமப்படுத்தாங்கள்.

பலியிருதலும் ஆராதனையின் ஓர் அடிப்படை பகுதியாகும்:

10 **ரோம. 12:1** ...நீங்கள் உங்கள் சர்வங்களைப் பரிசுத்தமும் தேவனுக்குப் பிரியமுமான ஜீவபலியாக ஒப்புக்கொடுக்கவேண்டுமென்று, இதுவே நீங்கள் செய்யத்தக்க புத்தியுள்ள ஆராதனை.

இப்பலியானது நமது சர்வத்தின் அவயவங்களைக் குறிக்கின்றது:

15 **எபி. 13:15** ஆகையால், அவருடைய நாமத்தைத் துதிக்கும் உதடுகளின் கணியாகிய ஸ்தோத்திரபலியை அவர்மூலமாய் எப்போதும் தேவனுக்குச் செலுத்தக்கடவோம்.

எபி. 13:16 அன்றியும் நன்மைசெய்யவும், தானதர்மம்பண்ணவும் மறவாதிருங்கள், இப்படிப்பட்ட பலிகளின்மேல் தேவன் பிரியமாயிருக்கிறார்.

20 சேவையானது ஆராதனையின் ஓர் இன்றியமையாத பகுதியாகும். அதேவேளை நாம் பாவ சர்வத்தை இன்னும் உடையவர்களாய் இருக்கின்றோம் என்பதை நிச்சயம் மறக்கக்கூடாது. எனவே இது இப்படிச் சொல்கின்றது:

25 **ரோம. 6:12** ஆகையால், நீங்கள் சர்வ இச்சைகளின்படி பாவத்திற்குக் கீழ்ப்படியத்தக்கதாக, சாவுக்கேதுவான உங்கள் சர்வத்தில் பாவம் ஆளாதிருப்பதாக.

ரோம. 8:13 மாம்சத்தின்படி பிழைத்தால் சாவீர்கள், ஆவியினாலே சர்வத்தின் செய்கைகளை அழித்தால் பிழைப்பர்கள்.

30 நேரிடையாக சொல்லமுடியுமாயின் நாங்கள் கீழ்வருவனவற்றிற்கு அழைக்கப்பட்டுள்ளோம்:
ரோம. 6:19 உங்கள் மாமச் பலவீனத்தினிமித்தம் மனுஷர் பேசுகிறிப்ரகாரமாய்ப் பேசுகிறேன். அக்கிரமத்தை நடப்பிக்கும்படி முன்னே நீங்கள் உங்கள் அவயவங்களை அசுத்தத்திற்கும் அக்கிரமத்திற்கும் அழைமைகளாக ஒப்புக்கொடுத்ததுபோல, இப்பொழுது பரிசுத்தமானதை நடப்பிக்கும்படி உங்கள் அவயவங்களை நீதிக்கு அழைமைகளாக ஒப்புக்கொடுங்கள்.

வேதாகமத்தில் சர்வத்தின் வித்தியாசமான அவயவங்கள் நிரல்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அத்துடன், தேவனுடைய மகிழமக்காக அவைகள் எப்படி பயன்படுத்தப்பட முடியும் எனவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன:

40 சில உதாரணங்கள் :

கண்கள் : சங். 25:15

காதுகள் : ஏசா. 50:4

வாய்	:	ரோம. 10:10
உதடு	:	சங். 51:17, எபி. 13:15
நாக்கு	:	சங். 51:16, யாக். 3:1ff
கைகள்	:	1தீமோ. 2:8, எபி. 12:12
5 முழங்கால்	:	எபி. 12:12
பாதம்	:	ஏசா. 52:7

இந்த மனிதகுலத்தின் பெரும்பான்மை சிந்தனைப்படி வாழ்க்கையின் பிரதான குறிக்கோள் நம் சர்ரத்தின் இச்சைகளை முடியுமானவரை திருப்தி செய்வது தான் என இருக்கின்றது. ஆத்துமா அல்லது அத்துடன் 10 ஆவிக்கு கொடுக்கப்படும் முக்கியத்துவத்தை விட சர்ரத்திற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகின்றது. கிறிஸ்தவ ஒழுக்கங்களை உலகம் வெறுப்பதற்கும் அல்லது எதிர்ப்பதற்கும் இதுவும் ஒரு காரணம் (பார். 1பேது. 4:2-4).

எனவே, பரிசுத்த வேதாகமம் நம்முடைய சர்ரங்களைக் குறித்து என்ன சொல்கின்றது என்பதைக் குறித்து 15 நாம் போதிய்து விஷேஷித்த காரியமாக இருக்க வேண்டும். அநேக விசவாசிகள் (இது அநேகமான இளைய சந்ததியினருக்கு அதிக பொருத்தமாயிருக்கும்) வெற்றிகரமான வாழ்க்கை வாழ்வதில்லை. காரணம், தங்கள் சர்ரங்களை முழுவதுமாக கர்த்தருக்கு அர்ப்பணிக்கவில்லை. இது சம்பந்தமாக நமது 20 சபைகளில் நல்லதொரு முன்மாதிரிகள் குறைவாக காணப்படுகின்றது. இது நமக்கொரு பெரும் சவாலை முன்வைக்கின்றது. நம்முடைய சர்ரத்துடன் தொடர்பான அன்றாட வாழ்வில் காணப்படும் முன்று விடயங்களை கீழே நிரலிட்டு காண்பிக்கின்றோம்:

புசித்தலும் குடித்தலும் 1கொரி. 10:31, பிலி. 3:18-19:

பாவம் எந்த வழியாக இந்த உலகத்திற்குள் வந்தது? “நீங்கள் எக்கனியையும் புசிக்கலாம்..... நீங்கள் 25 நிச்சயமாக புசிக்கக்கூடாது....”(ஆதி.2:16-17). ஈசாக்கினுடையதும் (அவனுடைய பிரதான கரிசனையெல்லாம் ஏசா அவனுக்காக ஆயத்தப்படுத்திய நல்ல உணவைக் குறித்தே இருந்தது) ஈசாவினுடையதும் (தன் சிரேஷ்ட புத்திரபாக உரிமையை ஒரு கூழுக்காக விற்றுப்போடுகின்றான்), நோவா, லோத்து (வெறியினால் வந்த விளைவு) போன்றவர்களுடைய மனப்பான்மையை அவதானித்துப் பாருங்கள்...

30 மதுபானத்தை மிதமிஞ்சி பயன்படுத்துவது அதிக துன்பத்தையும், பரிதாபத்தையும் உண்டு பண்ணுகின்றது. மேற்கத்தேய செல்வந்த நாடுகளில் (பெருந்தீனி (*bulimia* = *overeating*) பாரதாரமான சகாதார பிரச்சினைகளை (கூடிய நிறை, அதிக இரத்தஅமுத்தம்) என்பவற்றை உண்டு பண்ணுகின்றது.

35 **ஆடை அணிதல்** 1தீமோ. 2:9-10, 1பேது. 3:3-5

வெளிப்புறமான தோற்றுத்திற்கு அதிகளவு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் ஆபத்தில் அதிகமாக பெண்கள் இருக்கின்றார்கள் என்பதை வேதாகமம் காண்பிக்கின்றது. அதேவேளை, வெளிப்புறமாக (சர்ம்) நபரை விட உட்புறமாக நபரின் அழகுதான் மிக முக்கியமானது என்பதனை அவர்கள் மறந்து போகின்றார்கள். 40 அநேக பெண்கள் (ஏழ்மையான, பலவீணமான டு டு டு) ஆண்களின் கவனத்தை கவர்ந்திமுப்பதற்காக சிந்தித்தே ஆடை அணிகின்றார்கள் என்பதை குறிப்பிட வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

வேதாகமத்தில் சந்தேகத்திற்கிடமில்லாமல் அதிகமாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பாவமானது இயற்கைக்கு புறம்பான வித்தியாசமான வடிவங்களில் காணப்படும் பாலியல் மாறுபாடுகளாகும். அநேக தனிப்பட்ட நபர்கள், ஜாதிகள், நாடுகள் பாலியல் மாறுபாடுகளின் நிமித்தம் (இயற்கைக்கு மாறாக) அழிந்தன.

5 நவீனக்காலத்தில் நடைபெறும் அநேக விவாகரத்துக்கள் (அதிகமாக பிள்ளைகள் பாதிக்கப்படுகின்றார்கள்) பலதார திருமணங்கள் (இல்லாத்திலும், பல பாரம்பரிய கோத்திரங்களிலும்) விபச்சாரம், பல குழுபாலியல் கழியாட்டம், ஒரு பாலினச்சேர்க்கை⁷⁷, சிறுவர் துஷ்பிரயோகம், ஏன்.. விலங்குகளுடனான பாலியல் புணர்ச்சி⁷⁸ போன்றவற்றை எண்ணிப் பாருங்கள் (1கொரி. 6:20 ஒப்பிடுக). மேலும் சில குறிப்பான பாலியல் உறவில் கடத்தப்படும் நோய்கள் (முன்னரும், இப்போதும் காணப்படும் ‘சிபிலிஸ்’ [syphilis] மற்றும் நவீனகாலத்து ‘எய்ட்ஸ்’ [aids] போன்றவை) அழிவைக்கொண்டுவருவதுடன் சில மனிதகுழுக்களையே முற்றாய் அழித்துவிட்டது.

10 1 கொரி. 6:20 உங்கள் சர்வத்தினாலும் கடவுளை கணப்படுத்துங்கள்.

சிந்தனைக்கான தாண்டுதல்:

15 இந்த கீழான (தாழ்வான) சர்வமானது (பிலி.3:21) நம்முடைய ஆவிக்குரிய மகிமையை அடையும் சர்வத்திற்கான வித்தாக இருக்கின்றது.

1கொரி.15:44 ஜென்மசர்வம் விதைக்கப்படும், ஆவிக்குரிய சர்வம் எழுந்திருக்கும், ஜென்மசர்வமுழன்று, ஆவிக்குரிய சர்வமுழன்று.

20 இச்சர்வத்திலுள்ள அவளவங்களும், நம் வாழ்வும் ஒரு பெரிய அழைப்பை உடையதாக இருக்கின்றது. அதற்கேற்ற வண்ணமாக இச்சர்வத்தைக் குறித்த நம் பொறுப்பானது மிகவும் பெரிதாக இருக்கின்றது. நாம் கணக்குலப்புவிக்க வேண்டியவர்களாய் இருக்கின்றோம்.

25 2கொரி. 5:10 ஏனென்றால், சர்வத்தில் அவனவன் செய்த நன்மைக்காவது தீமைக்காவது தக்க பலனை அடையம்படுக்கு, நாமெல்லாரும் கிறிஸ்துவின் நியாயாசனத்திற்கு முன்பாக வெளிப்பட வேண்டும்.

2. மாம்சம்

30 a. மாம்சமானது மனிதனின் வெளியான சுபாவத்திற்கான ஓர் சடப்பொருளான அடிப்படையாக முதலாவதாக காணப்படுகின்றது

நவீன மனிதனுடைய எலும்புகளும், மாம்சமும் கொண்டிருக்கும் இரசாயன பதார்த்தங்களையும், கனியப்புக்களையும் போலவே ஆதாமின் மாம்சத்தை தேவன் உருவாக்கிய இப்பூமியின் தூளும் 35 கொண்டிருக்கின்றது. ஆனால், மனிதனின் சர்வம் (மற்றும் மிருகத்தினதும்) ஓர் உயிரிருட்டப்பட்ட ஒரு பதார்த்தமாகும். தேவனுடைய சுவாசத்தினால் உயிரிருட்டப்பட்ட வேளையிலேதான் இப்பூமியின் தூள் மாம்சமாகியது.

⁷⁷ யாராவது இக்காலத்தில் இக்காரியங்களைப் பாவம் என்று கூறினால் அவர்கள் சகிக்க முடியாதவர்கள் அல்லது பிரத்தியேகமானவர்கள் என குற்றச்சாட்டப்படுகின்றார்கள் (ஆனால் பாருங்கள் ஆதி.19:5ff, லேவி.18:22ff, நியா.19:22ff, 1கொரி.6:9).

⁷⁸ ஒப்பிடுக லேவி. 18:23

ஆதி. 2:23 ... என் எலும்பின் எலும்பும், என் மாம்சத்தின் மாம்சமும்

1கொரி. 15:50மாம்சமும், இரத்தமும் தேவனுடைய ராஜ்யத்தை சுதந்தரிப்பதில்லை.

5 b. மாம்சமானது மனிதனுடைய பலவீனத்தின் இருப்பிடமாகும்.

(விழுந்து போன) மனிதனின் “பலவீனமான பகுதி” பெளதீக் சுபாவமாகும். இது அவனின் கடந்து போகும் ஒரு நிலையையும், அவனுடைய மாறுதலையும், புதுப்பிக்கப்பட வேண்டிய தேவையையும் ஞாபகப்படுத்துகின்றது.

10

ஏசா. 40:6மாம்சமானது புல்லைப் போன்றது

மத். 26:41ஆவி உற்சாகமுள்ளதுதான், மாம்சமோ பலவீனமுள்ளது என்றார்.

c. மாம்சமானது வீழ்ச்சியடைந்த முழு சரித்தையும் குறிக்கின்றது

15

அுகவே மனிதன் அப்படியே “மாம்சம்” என அழைக்கப்பட்டுள்ளான:

ரோம. 7:18 அதெப்படியெனில், என்னிடத்தில், அதாவது, என் மாம்சத்தில், நன்மைவாசமாயிருக்கிறதில்லையென்று நான் அறிந்திருக்கிறேன்.

20

தேவனுக்கு எதிராக கலகம் செய்வது என்னிலுள்ள மாம்சம்தான். ஆவி, ஆத்துமா, சரிமானது ஒன்றிலிருந்து ஒன்று படைக்கப்பட்ட ஆரம்பத்திலிருந்த ஒற்றுமையிலிருந்து பிரிக்கப்பட்டுள்ளது:

1பேது. 2:11 ...நீங்கள் ஆத்துமாவுக்கு விரோதமாய்ப் போர்செய்கிற மாம்சஇச்சைகளை விட்டு விலகி...

கலா. 5:17 மாம்சம் ஆவிக்கு விரோதமாகவும், ஆவி மாம்சத்துக்கு விரோதமாகவும் இச்சிக்கிறது. நீங்கள் செய்யவேண்டுமென்றிருக்கிறவைகளைச் செய்யாதபடிக்கு, இவைகள் ஒன்றுக்கொன்று விரோதமாயிருக்கிறது.

நம் மாம்சமானது ஆவியில் உள்ள வாழ்வை இரு வழிகளில் எதிர்க்க முடியும்:(1) தேவக்கட்டளையை மீறுவதன் மூலம்: (2) நம்முடைய சுய பலத்தினால் இரட்சிக்கப்படுவதற்கு நற்கிரியைகளைச் செய்யும் நம் 30 சொந்த முயற்சி.

முதலாவது காரியத்தை (தேவ கட்டளையை மீறுதல்) விளக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. இருப்பினும், அநேக மக்கள் (அதிகமாக கிறிஸ்தவர்களும் கூட) 2ம் ஆபத்தைக் குறித்து அறியாமல் இருக்கின்றார்கள்.

அதாவது தங்கள் சொந்த கிரியையினாலும், முயற்சியினாலும் தேவனைப் பிரியப்படுத்த

35 முயல்கின்றார்கள். இது தொடர்பாக பின்வரும் செய்தியை காண்பிக்க விரும்புகின்றோம்:

கலா.3:3 ஆவியினாலே ஆரம்பம்பண்ணின நீங்கள் இப்பொழுது மாம்சத்தினாலே முடிவுபெறப்போகிற்களோ? நீங்கள் இத்தனை புத்தியீரா? ⁷⁹

⁷⁹ கலாத்தியர் 3ன் பின்னணியில் பரிசுத்த ஆவியானவரால் கிருபைக்கூடாக வரும் பரிசுத்தமாகுதலிற்குப் பதிலாக மோசேயின் பிரமாணத்தை கைகொள்வதினால் தங்கள் சொந்த சட்டத்திட்டங்களை கடைப்பிடித்து தேவனைப் பிரியப்படுத்தும் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டதின் நிமித்தம் கலாத்தியாவில் உள்ள விகவாசிகளைப் பவுல் கடிந்துக்கொள்கின்றார்.

நாம் இப்படி நடப்போமானால், பரிசுத்த ஆவியானவருக்கு நாங்களே பதில்டாக இருப்போம். நம்முடைய மாம்சத்தைக் குறித்து (நம்முடைய சுய முயற்சிகள்) தேவன் என்ன நினைக்கின்றார் என ரோமர்.8:6-8 ல் நமக்கு சொல்லப்பட்டுள்ளது.

- 5 மாம்சத்தின் அடிமைத்தனத்திலிருந்து சுயாதீனத்தின் பிரமாணமானது நம்மை உயிர்த்தேழுதலுக்கு நேராக வழிநடத்துகின்றது. ரோம. 6:2-5 யும் 8:3 அவதானமாக வாசிப்போம். நாம் கிறிஸ்துவோடு கூட மரித்து உயிரோடு கூட எழுப்பப்பட்டிருப்பதின் நிமித்தம் (ஆவிக்குரிய பிரகாரம்) பரிசுத்த ஆவியானவரின் வல்லமைக்கூடாக மாம்சத்தை மேற்கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கின்றது.
- 10 கலா. 5:24 கிறிஸ்துவினுடையவர்கள் தங்கள் மாம்சத்தையும் அதின் ஆசை இச்சைகளையும் சிலுவையில் அறைந்திருக்கிறார்கள்.

இப்பாடத்தைக் குறித்து அதிகமாக அறியவிரும்பினால் “ஆவியியல்” எனும் நம்முடைய கைநூலில் உள்ள “ஆவியானவருக்கூடாக பரிசுத்தமாகுதல்” என்றும் அதிகாரத்தை பார்க்கவும்.

15

D. மனித ஆள்தத்துவத்தின் ஒற்றுமை

மனிதன் தேவனாலே ஒரு “இசைந்த முழுமையானவனாக” படைக்கப்பட்டான்.ஆவி, ஆத்துமா, சர்ரம் இசைவாய் ஒன்றினைக்கப்பட்டுள்ளன.

20

மனிதன் ஓர் முப்பரிமாண அறிவுடன் (முப்பரிமாண உணர்வு) படைக்கப்பட்டுள்ளான்:

1. தேவனைக் குறித்த உணர்வு

2. தன்னைக் குறித்த உணர்வு

25 3. சூழலைக் குறித்த உணர்வு

முதலாவதாக, தன்னை படைத்தவருடன் ஜக்கியத்தில் வாழ்வதற்காக மனிதன் படைக்கப்பட்டான். ஆனால், ஒரு மனிதன் தேவனுடன் உறவில் வாழ விரும்பினால் அவனுடைய (மனிதனுடைய) ஆவி தேவனுடைய ஆவியுடன் உறவு கொள்ள சாத்தியமாக்கப்பட வேண்டும். அவனுடைய ஆவிக்கூடாக (மனிதனுடைய ஆவி) தேவனையும், தெய்வீக காரியங்களையும் அறிய மனிதனுக்கு சாத்தியம் உண்டு. அதாவது, ஆவிக்குரிய உள்ளடக்கத்தை பெற்றுக்கொள்வதற்கு முடியும். இத்தகுதி அல்லது திறனை தேவு-உணர்வு (கடவுளைக் குறித்த உணர்வு அல்லது சிந்தனை) என அழைக்கலாம்.

“ஆவியையும்”, “சர்ரத்தையும்” இணைக்கும் “ஆத்துமாவானது” மனிதனுக்கு அவன் இருக்கின்றதற்கான 35 குணாதிசயமாகிய தனித்துவத்தை வழங்குகின்றது. சிந்தனை, உணர்வு, சித்தம் என்பவற்றின் இருப்பிடமாக இருக்கும் ஆத்துமாவானது மனிதன் என்பவனின் மையமாக (அல்லது இருப்பிடமாக) இருக்கின்றது. ஆத்துமாவிற்கூடாக மனிதன் சுய உணர்வுள்ளவனாக (தன்னைக் குறித்த அறிவுள்ளவனாக) இருக்கின்றான்.

40 மனிதன் சடப்பொருள் நிறைந்த ஓர் உலகில் வாழ்கிறான். ஆகவே, இந்த சடப் பொருள்களினாலான உலகத்துடன் தொடர்பு கொள்ளவேண்டிய ஓர் அவசியம் இருக்கின்றது. மனித சர்ரத்தின் அவயவங்களினாலை ஜம்புலன்களினால், (உதா. பார்க்கும், கேட்கும், முகரும், தொடும், சுவைக்கும்

புலன்கள்) மனிதனானவன் தன்னைச் சுற்றியுள்ள உலகத்தைக் குறித்து விழிப்புள்ளவனாக இருக்கின்றான். அதாவது, சுற்றாடல் அறிவு மனிதனுடைய சர்வத்திற்கூடாக சாத்தியமானதாக இருக்கின்றது.

1. சர்வத்தினதும் ஆத்துமாவினதும் ஒற்றுமை

5

a. சர்வத்திற்கூடாக ஆத்துமாவானது பெறக்கூடியதாக (இறக்குமதி செய்யக்கூடியதாக) இருக்கின்றது

அதும் ஜீவியத்தின் “இறக்குமதி” (உளவியல்) ஜம்புலன்களின் வழியாக நடைபெறுகின்றது.⁸⁰
10 புலன்களுக்கூடாக நடைபெறும் உணரும் படிமுறையானது பின்வரும் படிகளில் ஒழுங்கமைக்கப்பட முடியும்:

1. வெளிப்புறமான தூண்டுதல் : பெளதீக படிமுறைகள் (அதாவது, ஒளி கண்களை சந்திக்கின்றது)
2. உணர்வு (புலனுணர்வு) : தூண்டுதல்கள் ஒழுக்கினைக்கப்பட்ட மையமாக மூளைக்கும், முண்ணானிற்கும் பெளதீக கடத்தல் நடைபெறுகின்றது.
- 15 3. விழிப்புணர்வு (பதிலளித்தல்) : உளவியல் படிமுறை (→ உள்ளார்ந்த அறிவு)

ஒவ்வொரு தூண்டுதலும் மற்றைய துண்டுதலிலிருந்து வித்தியாசப்படுத்தப்பட்டு உள்ளகப்படுத்தப்படுகின்றது. சர்வத்திற்கும் ஆத்துமாவிற்கும் இடையேயான தொடர்பு சுவாரஸ்யமானது. 20 ஆரம்பத்தில் பெளதீக இயந்திர படிமுறை எனப்பட்டது ஒரு உளவியல் விழிப்புணர்ச்சியாக (ஒளிபூட்டப்பட்ட) மாறுகின்றது. இந்த நுண்ணறிவு அல்லது பகுத்துணரும் அறிவு ஒரு சிந்தனையை அல்லது யோசனையை அடைவதற்கு ஒரு மத்தியஸ்தராக செயற்படுகின்றது.

- 25 4. கற்பனை, சிந்தனை : ஒரு பெளதீக தொடுதலை முடித்த பிற்பாடு ஒரு சிந்தனை (ஒருவருடைய பகுத்தறிவின் யோசனை) சாத்தியமாகின்றது.

b. சர்வத்திற்கூடாக ஆத்துமாவானது தன்னை வெளிப்படுத்த முடியும் (ஏற்றுமதி)

அதுமாவானது வெளிப்பகுதிக்கு தன்னை வெளிப்படுத்த விரும்புகிறது:
30

நான் சிந்திக்கின்றேன்:	அதனால் அதை நான் சொல்ல வேண்டும்.
நான் உணருகின்றேன்:	அதனால் அதை நான் காண்பிக்க வேண்டும்.
நான் சித்தங்கொள்கின்றேன்:	அதனால் நான் செயற்பட வேண்டும்.

35 இதுநான் ஆத்துமாவின் “ஏற்றுமதி” ஆகும். சர்வமானது ஆத்துமாவிற்கு ஆச்சர்யமான பிரதிபலிப்புக்களை கொடுக்கின்றது:

கண்கள்:	ஆத்துமாவின் ஜன்னல்கள்
குரல்:	வார்த்தை, பாடல், அழகை, சிரிப்பு
40 மூட்டுக்கள்:	வித்தியாசமான அசைவுகள்
நரம்புகள்:	சர்வ மொழிகள் (வித்தியாசமான முக பாவனைகள்)

⁸⁰ இந்த வகையில் ஜம்புலன்கள் நுழைவு - வாயில்களுக்கு ஒப்பிடப்பட முடியும்.

சர்ரமானது ஆத்துமாவின் சிறை அல்ல,⁸¹ மாறாக ஆத்துமா தன்னை வெளிப்படுத்த அனுமதிக்கும் ஒரு கருவியாகும்.⁸²

5 c. சர்ரத்திற்கும் ஆத்துமாவிற்கும் இடையிலான பரஸ்பர உறவு

ஆத்தும சர்ர (Psychosomatic) உறவு / தொடர்பு:

1) ஆத்துமாவிற்கு மேலான சர்ரத்தின் செல்வாக்கு

10

சர்ரமானது ஆத்துமாவின் “ஏற்றுமதி” மற்றும் “இறக்குமதியின்” கருவியாக மாத்திரம் அல்லாமல் அது ஆத்துமாவின் மேல் செல்வாக்கு (மறுவழியில்) செலுத்துகிறதாயும் இருக்கின்றது. சவாசப்பையின் காணப்படும் நோயானது அன்றாட நடவடிக்கைகளில் பாதிப்பை உண்டு பண்ணுவதன் மூலம் ஆத்தும வாழ்வில் ஓர் தூண்டும் விளைவை ஏற்படுத்தலாம். உதாரணமாக ஆத்துமா சோர்ந்து போகின்றது, வயிறு குடல்கள், அடிவயிற்றுப் பகுதிகளில் ஏற்படும் நோய்களால் இவை ஏற்படுத்தப்படலாம். ஆலோசனை கொடுப்பவர் ஆத்துமாவிற்கும், சர்ரத்திற்கும் இடையில் ஓர் தொடர்பு உண்டு என்பதையாகிலும் அறிந்திருப்பது முக்கியமாகும். மேய்ப்பத்துவ கரிசனை மற்றும் ஆலோசனையை தருவதற்கு ஒருவர் பயிற்றுவிக்கப்பட்ட மருத்துவ விற்பன்னராக இருக்க வேண்டியது அவசியம் என்பது இதன் பொருள்ள. உளவியல், ஆவிக்குரிய பிரச்சினைகள் சிலவேளைகளில் சர்ரப்பிரகாரமான நோயினால் 20 ஏற்படுத்தப்படுகின்றது என்பதையும் அறிந்திருக்க வேண்டும். எல்லா மக்களும் சர்ர வியாதிக்கு ஒரே மாதிரியாக பதில் கொடுப்பதில்லை.

1. **ஆத்துமாவிற்கு மேலாக சர்ரத்தின் ஆதிக்கம் :** இப்படிப்பட்ட ஒரு நபர் ஒவ்வொரு சர்ரப் பிரச்சினைக்கும் சமநிலையின்மையின் நிலைக்கு தூக்கியெறியப்படும் ஓர் அபாயத்தில் உள்ளார்.

25

2. **சர்ரத்திற்கு மேலாக ஆத்துமாவின் ஆதிக்கம் :** இப்படிப்பட்ட ஓர் நபர் ஓர் குறிப்பிட்ட அளவிற்கு தன் சர்ரத்தின் மேல் கட்டுப்பாடு உடையவராக இருக்கின்றார். ஒரு வேதனையை தாண்டும் ஓர் எல்லையை கடந்து போகும் போது அவர் / அவள் சுய கட்டுப்பாட்டை இழக்கும் அபாயத்தில் இருக்கின்றார்.

30

3. **ஆவியின் ஆதிக்கம் :** “என் மாம்சும் இருதயமும் சோர்ந்து போகின்றது. ஆனால், தேவன் என் இருதயத்தின் பெலனும் என் பங்குமாய் இருக்கின்றார்” (சங். 73:26). இப்படிப்பட்ட சுயக்கட்டுப்பாடானது பாடுகளைத் தாங்கத் தக்கதாக தேவாவியானவர் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட வல்லமையைக் கொடுக்கும் ஒரு விசுவாசிக்குத்தான் சாத்தியமாக இருக்கும் (ஐ. 1கோரி. 10:13)

2) சர்ரத்திற்கு மேல் ஆத்துமாவின் செல்வாக்கு

35

சர்ரம் ஆத்துமாவின் மேல் ஆதிக்கத்தை செழுத்துவது போல், ஆத்துமாவும் சர்ரத்தின் மேல் ஆதிக்கம் செலுத்துவது சாத்தியமானது: ஆத்துமா சர்ரத்தைப் பாதிக்கலாம். அதிகமாக சர்ரத்தில் ஏற்படும் மாற்றங்கள், நோய்கள் என்பன உளவியல் ரீதியான படிமுறைகள் அல்லது பிரச்சினைகளிலிருந்து உருவாகலாம். மருத்துவர்கள் முதலாவது உடனடியாகவே மனித சர்ரத்தைக் குறித்து கரிசனையாய் 40 இருக்கையில் உளவியலாளர்கள் மனித ஆத்துமாவோடு இடைப்படுகின்றார்கள். மனிதனானவன் ஒரு

⁸¹ இது பிளோட்டோனிசம், நியோ- பிளோட்டோனிசம், பெளத்தம் மற்றும் பல தத்துவங்களாலும், மனித சிந்தனைகளாலும் உரிமைப்பார்டப்பட்டுகின்றது.

⁸² இது மனிதனுடைய ஆவிக்கும் பொருந்தும்.

முழுமையானவன் என்று எண்ணப்பட்டு கையாளப்பட வேண்டும் என்று விஞ்ஞானம் நீண்ட காலமாகவே உணர்ந்துள்ளது. இந்த உண்மை அலட்சியம் பண்ணப்படுமானால், நோய்களைத் தவறாக புரிந்து கொள்ளும் அபாயம் உண்டு.

5 ஆத்துமாவிற்கும் சர்த்திற்கும் இடையிலே தொடர்பு உண்டு என வேதாகமம் உறுதி செய்கின்றது சங். 32:3-4; 51:10; 52:10 (தாவீது). அப்படிப்பட்ட நோய்களுக்கான உண்மையான பரிகாரம் மருந்திற்கூடாகவோ உளவியல் பயிற்சிக்கூடாகவோ சாத்தியமல்ல. ஆவிக்குரிய விதமாக கையாளப்பட வேண்டிய நோய்களும் வியாதிகளும் உண்டு:

10 சங்.62:8(9) ...உங்கள் இருதயத்தை ஊற்றிவிடுங்கள்ளு தேவன்நமக்குஅடைக்கலமாயிருக்கிறார்..

15 ஒரு மனிதன் தேவனுக்கு முன்பாக தன்னுடைய ஆழமான, பாரதூரமான வியாதியை இறக்கி வைக்காவிட்டால் அது பாரிய உளவியல் ரீதியான பிரச்சினைக்கு வழிநடத்தும். மனிதனுடைய ஆவி தேவனோடுள்ள உறவில் வாழுமானால் ஆத்துமாவிற்கும் அத்தோடு சர்த்திற்கும் விடுதலை சாத்தியமானதாக இருக்கும். அழுத்தங்களை (பிரச்சினைகளை) விடுவிக்கக் கூடியதாக குழாய்களை (வாழ்வுகளை) ஆத்துமா காணும் போது சர்வமும் கூட விடுவிக்கப்பட்டு இளைப்பாறும்.

மத். 11:28 ...வருத்தப்பட்டுப் பாரஞ்சமக்கிறவர்களே! நீங்கள் எல்லாரும் என்னிடத்தில் வாருங்கள்ளு நான் உங்களுக்கு இளைப்பாறுதல் தருவேன்...

20

தொழில்சார் நாடுகளில் (விஷேஷமாக செல்வந்த நாடுகளில்) மிகவும் கடுமையாக அதிகரித்து வரும் உளவியல் ரீதியான நோய்களைக் காணலாம். அழுத்தங்கள், பாரங்கள், கவலைகள் போன்ற காரணிகள் இதில் ஒரு பங்கை ஆற்றுகின்றது. (பிலி. 4:6, 1பேது. 5:7 உடன் ஒப்பிடுக)

25

மாயாஜால் நடவடிக்கைகள் அதிகமாக காணப்படும் நாடுகளிலும், கலாச்சாரங்களிலும், மருத்துவர்களாய் மருத்துவ ரீதியாக விளக்கம் கொடுக்க முடியாத சில நோய்களைக் குறித்து மக்கள் முறையிடுவார்கள். ஒரு குறிப்பிட்ட நபரின் வாழ்வைக் குறித்து ஓர் ஆழமான அறிவுக்கு போவாரானால் அந்நபர் மாயாஜால் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டுள்ளார் என்பதை கண்டுபிடிக்க முடியும் (அதில் முழுமையாக மூழ்கியிருப்பது). இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகளுக்கு எப்படி முகங்கொடுத்து கையாள முடியும்?

30

1. அவிச்வாசியான, உலக மனிதன் முதலாவது மருத்துவரிடம் இருந்தும், பிற்பாடு உளவியல் மருத்துவரிடமும் உதவியை நாடுவான். உளவியல் சார்ந்த பிரச்சினைகளைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு கூடாத முறையற்ற கல்வி, சூழல், சமூகம் மற்றும் பல துக்ககரமான சூழ்நிலைகளின் விளைவாகவே இருக்கும் என அவன் சாதாரணமாக எண்ணுகின்றான். இவ்வுலக மனிதன் “பாவத்தின்” காரணிகளை (தேவனுக்கும், மனிதனுக்கும் எதிராக) மிகவும் ஆழமான முறையில் உணர்ந்து கொள்வதில்லை. ஏனெனில், தேவனுடைய வார்த்தையை வாழ்க்கைக்கான நியமம் அல்லது சட்டமாக இருக்கின்றது என்பதை அவன் நிராகரிக்கின்றபடியினால் அவனது சிருஷ்டிகருக்கு முன்பாக ஒரு குற்றத்தையும் அவன் உணர்வதில்லை. எனவே, விசுவாச வழிக்கூடாக தான் பிரச்சினைக்கு தீர்வுக்காண முயற்சிக்க மாட்டான். அவிச்வாசிக்கு மனநல மருத்துவர்கள் இந்த பிரச்சினையையும் அதற்கான காரணத்தையும் மறக்கும் படியும், “வேறு திசைக்கு” அதை திருப்பும்படியும் அவர் விதந்துரைப்பார். மிகத்திறமான புத்தியாக தன் அயலவருடன் (எதிரி, எதிராளி) ஒப்புரவாகும்படி ஆலோசனை கொடுக்கப்படும். இந்த நடவடிக்கைக்கு அவசியமான வல்லமையையும், திறமையையும் எங்கிருந்து பெறுவது என்பது கேள்வியாக உள்ளது. மருத்துவமும், மனநல மருத்துவமும் வியாதிகளை கண்டுபிடிக்க

பயனுள்ளதாய் இருந்தாலும், ஆவிக்குரிய பரிமாணத்தின் பிரச்சினைகளைப் பொறுத்தவரையில் அது உண்மையில் உதவி செய்யாது.

- 5 2. விசுவாசிகளுக்கான தீர்வு : மருத்துவரோ, மனநல மருத்துவரோ உதவி செய்ய முடியாத போதும், ஒரு விசுவாசிக்கு ஜெபத்திலும், மேய்ப்பத்துவ ஆலோசனையிலும் உதவிகளைப் பெற சாத்தியமுண்டு. மனிதன் தேவனுக்கு முன்பாகவும், சகமனிதனுக்கு முன்பாகவும் பொறுப்புள்ளவனாக இருக்கின்றான் என வேதாகமம் சொல்கின்றது. ஒரு பிரச்சினைக்கான காரணம் அதிகமாக பாவமாகத்தான் இருக்கின்றது.⁸³ தன்னுடைய மருத்துவத்தில் தேவனை நம்பாத ஒரு மனநல பயிற்சி நிபுணர் பிரச்சினைக்கு ஒரு உண்மையான தீர்வை “வழங்க” முடியாது. எனினும், வேதாகமத்தை 10 விசுவாசிக்கும் மனநல நிபுணர் அல்லது ஆலோசகர் (ஒரு மேய்ப்பா) மெய்யான மனத்திரும்புதலுக்கூடாக இயேசு கிறிஸ்துவில் கிடைக்கும் பாவ மன்னிப்பை நோக்கி அந்த நோயாளியை உதவிகரமாக வழிநடத்தலாம்.

யோவா 3:7 நீங்கள் மறுபடியும் பிறக்கவேண்டும் என்று நான் உனக்குச் சொன்னதைக் குறித்து அதிசயப்படவேண்டாம்

- 15 15 கிறிஸ்தவ ஆலோசனைப் பணிகளின் குறிக்கோள் இயேசு கிறிஸ்துவாக இருக்க வேண்டும். கிறிஸ்தவ ஆலோசனைக்கும், மனநல பயிற்சிக்கும் இடையில் இருக்கும் ஒரு போராட்டத்தை பின்வரும் விதங்களில் விளக்கலாம் (கிறிஸ்தவ மனநலவியலாளர்களும் இருப்பதன் நிமித்தம் ஒட்டுமொத்தமாக சொல்லாமல்):

கிறிஸ்தவ ஆலோசனைப்பணி	மனோதத்துவம்
➤ இயற்கையாகவே மனிதன் வீழ்ச்சியடைந்த படைப்பு. அதாவது பாவியாக இருக்கின்றான்.	➤ அவனது உள்ளான மையத்தில் அடிப்படையில் நல்லவனாக இருக்கின்றான். ⁸⁴
➤ தேவனுக்கு முன்பாக அவனது தவறான நிலையின் விளைவுதான் இந்த சிக்கலான நிலைமை.	➤ மனித சமுதாயத்திற்கு முன்பாக தவறான நிலையின் விளைவுதான் அவனது அழிவு.
➤ மனிதன் தேவனிடத்திற்கு திரும்பி இயேசு கிறிஸ்துவை தன் வாழ்வின் குறிக்கோளாக தெரிந்தெடுப்பது அவசியமாய் இருக்கின்றது.	➤ புதிய சிந்தனைகளுக்கு ஏற்ற வண்ணம் தன்னுடைய வாழ்க்கையை தொடர ஒரு புதிய திசையை கண்டுபிடிக்க வேண்டியுள்ளது

- 20 20 அநேக சந்தர்ப்பங்களில் மனநல சிகிச்சை பிரயோஜனமாக இருக்கலாம். ஆனால், பிரச்சினை ஆவிக்குரியதாக இருக்குமானால் மனநல சிகிச்சையளிக்கும் மனநல நிபுணர் வேதாகம நியமங்களைப் பிரயோகிக்கும் கிறிஸ்தவனாக இல்லாவிட்டால், உண்மையான பிரச்சினைக்கு தீர்வைக்கொடுக்க முடியாது. ஒரு விசுவாசியான நோயாளி அவருடைய (அவிசுவாசியான) மனநல நிபுணிடம் தன்னுடைய மேய்ப்பரிடம் இருந்து மேலதிகமாக (குறுக்கு-ஆலோசனை) ஒரு உதவியைக் கேட்கும் சந்தர்ப்பங்கள் நிகழுகின்றன. அப்படியிருக்கும் போது பின்வரும் நிபந்தனைகள் அவதானிக்கப்பட வேண்டியவனாய் இருக்கின்றன: (1) உதவி கேட்கப்பட்ட மனோதத்துவ நிபுணர் அந்த நோயாளியின் மேய்ப்பருடன் ஒத்துழைக்க ஆயத்தமாய் இருக்க வேண்டும். (2) நோயாளியானவர் மருத்துவருக்கு அல்லது
- 25

⁸³ ஓப்.1கொரி. 11:28-32. ஒவ்வொரு வியாதியும் ஒரு தனிப்பட்ட பாவத்தின் விளைவினால் இருப்பதில்லை என்பதை அவதாளிப்பது மிக முக்கியமாகும்; ஓப். யோவா. 9:1-3. பாவத்தின் விளைவினால் முழு உலகமும் (அதாவது முழு சிறுவர்களும்) பாவத்தின் ஆலூரைக்குள் இருக்கின்றதென்றும், அதனிலித்தமாக இவ்வுலகம் கடந்து போகிறதாயும், அழிந்து போகிறதாயும் இருக்கின்றதாலும் அநேக பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன, இருப்பதற்காக வந்து கொண்டிருக்கின்றன.

⁸⁴ மாணிடவியலின் மிகப்பெரும் தவறாக இது இருக்கலாம். இது கிரேக்க தத்துவ ஞானியாகிய சோக்ரதிலிருந்து ஆரம்பமாகியது (கி.மு.469-399).

மனோத்துவ நிபுணருக்கு தெளிவாக தன்னுடைய மேய்ப்பருடன் ஆலோசனை பெறச்சொல்லி அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டும். ஏனெனில், மருத்துவர் ஒரு தொழில் சார்ந்த தற்துணிவை எடுக்க கடமைப்பட்டுள்ளார்.

5

2. ஆத்துமாவும் ஆவியும்

a) ஆவிக்கு மேல் ஆத்துமாவின் செல்வாக்கு.

- 10 ஆத்துமாவிற்கு ஆவி எப்படியிருக்கின்றதோ அப்படியே ஆவிக்கும் ஆத்துமா இருக்கின்றது. ஆத்துமாவிற்கூடாக இவ்வுலகமானது மனுषருடைய ஆவியை ஆதிக்கத்திற்குட்படுத்துகின்றது (இறக்குமதி), அத்துடன் ஆத்துமாவிற்கூடாக ஆவி தன்னை வெளிப்படுத்துகின்றது (ஏற்றுமதி). ஆத்துமாவை பாதிக்கும் காரியங்களுக்கூடாக நம்முடைய ஆவியை நாம் பலமுட்டலாம். அல்லது பலவினப்படுத்தலாம் அல்லது நோயடையைச் செய்யலாம். ஆத்துமாவானது மனித ஆவியின் 15 நுழைவாயிலாய் இருக்கின்றது: அதாவது, ஆவியின் கண்களாக, காதுகளாக, வாயாக அது இருக்கின்றது. நாம் வாசிக்கும் புத்தகம், கேட்கும் பாடல்கள், நாம் பார்க்கும் படங்கள் நம்முடைய ஆத்துமாவை மாத்திரம் பாதிக்காமல் அது ஆவியையும் சென்றடைகின்றது (சங். 119:11, 2கொரி. 7:1).

- 20 நம்முடைய ஆத்துமாவானது தொடர்ந்து கிரியை செய்து கொண்டே இருக்கின்றது. ஆத்துமா எல்லா எண்ணங்களையும் ஆவிக்குக்கடத்துகின்றது. விகவாசிகளின் ஆவிதான் பரிசுத்த ஆவியானவருக்கு ஒரு சேவகன் போல பதிலளித்து அப்படியே ஆத்துமா மேல் ஆனாக செய்யும். கிறிஸ்துவில் இருந்தது போலவே, (இன்னுமிருக்கின்றது) உணர்வுகளால் அது வழிநடத்தப்படுவதனால் ஒரு ஆவிக்குரிய விதத்தில் மறுத்தரவை கொடுக்கின்றது. அவசியமேற்படுமானால் அது ஆத்துமாவை எதிர்க்கவும் செய்யும். ஆவியின் “இல்லை” என்பது ஆத்துமாவை எதிர்க்கலாம். ஆவியானது ஆத்துமாவுடன் அனுதாபத்துடன் 25 நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று அவசியமில்லை. ஆத்துமாவானது சமநிலையற்றதாக இருக்கின்றது. ஆனால், உயிர்ப்பிக்கப்பட்ட ஆவியானது (மறுபடி பிறந்த), சமநிலையில் உள்ளது (அசைக்க முடியாத சமநிலையில் உள்ளது: 1கொரி. 15:58, எபி. 13:9), பரிசுத்த ஆவியானவரின் பிரசன்னத்திற்கு நன்றி.

- 30 ஆத்துமாவானது மாம்சத்தின் விருப்பத்திற்கு இடங்கொடுத்தால், அங்கே ஆவிக்கும் ஆத்துமாவிற்கும் இடையில் ஒரு முரன்பாடு உருவாகின்றது. அத்துடன் ஆவிக்கும் மாம்சத்திற்கும் இடையிலும் முரன்பாடு ஏற்படுகின்றது (ஓப்.கலா. 5:17).

a. ஆத்துமாவின் மேல் ஆவியின் ஆதிக்கம்

- 35 புதுப்பிக்கப்பட்ட (மறுபடி ஜெனிக்கப்பட்ட) விகவாசிகளின் ஆவி தன்னைத் தான் வெளிப்படுத்துகின்ற ஆச்சர்யமான ஓர் கருவியாக ஆத்துமா இருக்க முடியும். தேவனுடன் சரியான உறவில் இல்லாத ஆவி, ஆத்துமாவின் மேல் ஓர் அழிவுக்கேதுவான ஆதிக்கத்தை கொண்டிருக்கும். ஆத்துமாவானது வியாதியாக இருக்கலாம். அல்லது வியாதியாக வரலாம். ஏனெனில், அது இன்னும் திருப்தியடையவில்லை (வெறுப்பு அல்லது இச்சை).

40

இது எப்படியிருக்கின்றதென்றால், சர்வத்தின் அவயவங்கள் ஒரு செத்த ஆவியின் சர்வத்தின் கருவிகளாக இருக்க முடியும். இல்லாவிட்டால், பரிசுத்த ஆவியினால் புதுப்பிக்கப்பட்ட மனித ஆவியின் கருவியாக இருக்க முடியும் (ஓப்.6:19).

5 வாய் : “இருதயத்தின் நிறைவினால் வாய் பேசும்” (மத். 12:34)

முகம் : இருதயத்திலுள்ளதை வெளிப்படுத்துகின்றது (ஓப். யாத்.34:29, சங்.5:10, நீதி.15:13, 2கொரி 3:18).

10 கரங்கள் : இருதயத்தின் சித்தத்தினால் நெறிப்படுத்துகின்றது. ஏவாள் எடுத்தாள், காயின் கொலை செய்தான், ஆகான் திருடனான், யாக்கோபு ஆசீவதிக்கப்பட்டான்.

15 மறுபடி பிறத்தலுடன் பரிசுத்த ஆவியானவருக்கும் மறுபடி பிறந்த புதிதாக்கப்பட்ட ஆவிக்கும் இடையில் ஒர் கூட்டுறவு ஆரம்பமாகியது. ஒருவர் தன்னை கர்த்தருக்கு திறந்து கொடுத்த அந்த வேளையின் போதே பரிசுத்த ஆவியானவரின் வழிநடத்தலின் கீழ் வாழும்போது ஆவியின் வாழ்வாகிய இப் “புதிய ஜீவனானது” ஆத்துமாவுக்கூடாக சர்வத்திற்குள் விளைவாகின்றது. அதாவது, முழு வாழ்க்கையிலேயே நடைமுறையில் மாற்றம் ஏற்படுகின்றது.

கலா. 4:19 ...கிறிஸ்து உங்களிடத்தில் உருவாகுமளவும்...

20 2கொரி. 3:18 நாமெல்லாரும் திறந்த முகமாய்க் கர்த்தருடைய மகிமையைக் கண்ணாடியிலே காண்கிறதுபோலக் கண்டு, ஆவியாயிருக்கிற கர்த்தரால் அந்தச் சாயலாகத்தானே மகிமையின்மேல் மகிமையடைந்து மறுருபப்படுகிறோம்.

25 கிறிஸ்துவுடனான எங்களுடைய அடையாளம் வளரும். எங்களுடைய சிந்தை, சித்தம், உணர்வு, யாவும் தேவ ஆவியானவரால் ஆளுகை செய்யப்பட வேண்டும்.

கலா. 2:20 ...கிறிஸ்துவே எனக்குள் பிழைத்திருக்கிறார்...

30 இப்பொழுது மையத்திலுள்ள “சுயத்துடனான” (Ego) ஆத்துமா இனிமேல் இல்லை. மாறாக, கிறிஸ்துவானவர் தாமே மையத்தில் இருக்கின்றார்.

35

40

5

10

15

20

III. மனிதனின் வீழ்ச்சி

இவ்வதிகாரமானது மனித வரலாற்றின் மிகப்பெரிய அழிவைப் பற்றிப்பேசுகின்றது. முதலாவது

அதிகாரத்தில் ஆதாம் தான் முழு மனுக்குலத்தின் தந்தையாக இருக்கின்றான் எனப் பார்த்தோம்.

இயற்கையான இனப்பெருக்கத்திற்கூடாக நாம் எல்லோருமே இம்முதல் மனிதனின் வம்சாவழியினராய் இருக்கின்றோம். தன் முதல் மகனைப் பெறுவதற்கு முன்பதாகவே ஆதாம் பாவம் செய்தான். எனவேதான், எல்லா மனிதர்களும் பாவிகளாய் பிறக்கின்றார்கள். கேள்வி என்னவென்றால்: ஆதாம் எப்படி பாவியானான்? எனவே, வீழ்ச்சிக்கு முன்னான (பாவத்துக்குள் வீழ்வது) வரலாற்றை ஆராய் வேண்டியிருப்பதுடன் அது தொடர்பான கேள்விகளுக்கும், பிரச்சினைகளுக்கும் பதில் கொடுக்க

30 வேண்டியுள்ளது.

தீஸ்ஸன் (Thiessen) சொல்கின்றார்:

மனிதனுடைய வீழ்ச்சியை ஒருவர் கிரகிக்க முன்பாக தேவனுடைய பிரமாணம்,

35 பாவத்தின் தன்மை ஆகிய இரு பாடங்கள் நிச்சயமாகவே கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும். பாவமாகிய தேவனுடைய பிரமாணத்தின் மீறுதலை ஒருவர் அறிய வேண்டுமாயின் தேவனுடைய பிரமாணத்தை அறிய வேண்டும். ஆதாம் ஏவாளில் உள்ள பாவத்தின் மூல ஆரம்பத்தை அறிந்து கொள்ள வேண்டுமாயின் பாவத்தின் தன்மையை நாம் அறிய வேண்டியது

40 அவசியம்.⁸⁵

⁸⁵ ஹென்றி கிளர்ன்ஸ் தீஸ்ஸன், ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட இறையியலின் விரிவுரைகள் (Henry Clarence Thiessen, Lectures in Systematic Theology), rev. ed. (Grand Rapids, Michigan: William B. Eerdmans Publishing Company, 1979), பக்.. 168.

உண்மையில், எங்கே கட்டளையில்லையோ (பிரமாணம்) அங்கே மீறுதலும் இல்லை. வீழ்ச்சியும் இல்லை (பார்.ரோம.4:15). தேவனுடைய பிரமாணத்தைக் குறித்த விளக்கத்துடன் (சிந்தனை) வீழ்ச்சியைக் குறித்த அதிகாரத்தை அறிமுகப்படுத்தும் தீஸ்ஸன் (Thiessen) என்பவரை நாங்கள் பின்பற்றுகின்றோம்.

5 தீஸ்ஸனுடைய வியாக்கியாணத்தின்⁸⁶ சாரத்தை நாங்கள் பின்பற்றும் அதேவேளை, மேலதிகமான குறிப்புக்களையும் நாங்கள் சேர்க்கின்றோம். அத்துடன் மேலதிகமாக மற்றைய வேதாகமப் பகுதிகளையும் குறிப்பிட்டுக் காட்டுகின்றோம்.

A. தேவனுடைய பிரமாணம் (சட்டம்)

10

பிரமாணம் என்பது ஒரு வல்லமையின் வெளிப்பாடாயிருக்கின்றது. இது பிரமாணத்தைக் கொடுப்பவர், பிரமாணம், சித்தத்தின் வெளிப்பாடு, அந்த சித்தத்தை நிறைவேற்றுவதற்குரிய வல்லமை என்பவற்றைக் குறிக்கின்றது. ஒரு கட்டளையிடும் சித்தம் இல்லாவிட்டால், நடைமுறைப்படுத்தும் வல்லமை இல்லாத ஒரு தொடரான கட்டளையை அல்லது செயற்படும் விதத்தைக் குறிப்பதற்கு “இயற்கைப் பிரமாணம்,

15 சிந்தனைப் பிரமாணம் போன்ற பதங்களைப் பயன்படுத்துவோமானால் அது தன்னில் தானே முரண்பாடுள்ளதாயிருக்கும்.⁸⁷ ஒரு பிரமாணமானது எதற்கும் காரணமாக (ஆரம்பமாக) இருக்கத்தக்கதாக தன்னில் தானே பெலன்ற்தாய் இருக்கின்றது: இதற்கு ஒரு பிரமாணத்தை அருஙூபவர் வேண்டப்படுகின்றார். அத்துடன் இப்பிரமாணத்தை அருஙூபவர் செயற்படும் விதத்தையும் இது விபரிக்கின்றது.

20

1. தேவனுடைய பிரமாணத்தின் அர்த்தம்

தேவனுடைய பிரமாணமானது குறிப்பாக அவருடைய வல்லமையினால் நிறைவேற்றப்படுகின்ற அவருடைய சித்தத்தின் வெளிப்பாடாக இருக்கின்றது. இதற்கு இரு வடிவங்கள் உண்டு: **அடிப்படையான பிரமாணமும், நேரிடையாக செயற்படுத்தலும்** ஆகும். இந்த **அடிப்படையான பிரமாணமானது** சிந்திக்கின்ற படைப்புக்களின் வல்லமையிலும் மூலங்களிலும் (பதார்த்தங்களில்) உள்ளாகவே இருக்கின்ற ஒரு பிரமாணமாகும். **சடப்பொருள், இயற்கையான அல்லது பெளதீக் பிரமாணங்கள்** என்றும், **சன்மார்க்க ரீதியிலான பிரமாணங்கள்** என்றும் காணப்படுகின்றன. இயற்கைப்பிரமாணம் இந்த பெளதீக் உலகத்தோடு (சடப்பொருளான உலகத்தோடு) இடைப் படுகிறதைக் குறித்துப் பேசுகின்றது. இதை மிக உறுதியான விதத்தில் சொல்லப்போனால் இது முக்கியமானது அல்ல. ஏனெனில், ஒரு வித்தியாசமான, வேறுவிதமான ஒழுங்கு கூட சாத்தியப்படக் கூடியதாயிருக்கின்றது. அத்துடன் இது தன்னில் தானே முடிவுள்ளதான் இயற்கையான பிரமாணமாக இல்லை: இது சன்மார்க்க ஒழுங்கிற்காகவே இருக்கின்றது. எனவே, இப்பெளதீக் (இயற்கையான) ஒழுங்கு ஒரு தொடர்பு ரீதியாக மாத்திரமே அது மாறாமல் இருக்கின்றது.

35 தேவன் இந்த ஒழுங்கை அல்லது பிரமாணத்தை சிலசமயங்களில் அற்புதங்களினுடைக் கூர்த்தி செய்கின்றார்.⁸⁸ **சன்மார்க்க பிரமாணம்** (ஒழுக்க ரீதியான) சுயாதீனமாக தீர்க்கமாய் சிந்தித்து முடிவெடுக்கக் கூடிய பொறுப்புள்ளவர்களைக் கொண்டதாக தொடர்புபட்டுக் காணப்படுகின்றது. இது பிரமாணத்தைக் கொடுப்பவரையும், ஒரு சுயாதீனமுள்ள சன்மார்க்க பிரஜையை (நபரை) பொறுத்தவரையில் கீழ்ப்படிய வேண்டிய கடமைப்பாட்டையும், கீழ்ப்படியாவிட்டால் அதற்குரிய தண்டனை 40 போன்றவற்றைக் குறிக்கின்றது. இப்பிரமாணம் தேவனுடைய சன்மார்க்க சுபாவத்தின் வெளிப்பாடாகவும்,

⁸⁶ Ibid, பக். 168-175⁸⁷ சொன்னாற் போல இது எல்லாவற்றிற்கும் காரண கர்த்தாவான தேவனை புறக்கணிக்கின்ற பரிணாமக் கொள்கைக்கு எதிராக விவாதம் செய்கின்றது.

மனிதனின் சாதாரண நிலைமையானது இந்த பரிசுத்தமான சபாவத்துடன் அவன் பரிபூரண ஒத்துழைப்போடு ஜீவிக்கின்றான் என்ற முடிவுக்கு வருவதையும் அனுமதிக்கின்றது (ஓப்.மத். 5:48, 1பேது.1:16).

- 5 ஆகவே, தேவனுடைய பிரமாணமானது அவருடைய சபாவத்திலிருந்து புறப்பட்டு வருவதனால் எழுந்தமானமானது (arbitrary) அல்.: இது தற்காலிகமானதுமல்ல (நேரத்துக்கு வரையறுக்கப்பட்டது): ஏதோ ஒரு அவசர தேவையை சந்திப்பதற்காக சிந்திக்கப்பட்டதோ, உருவாக்கப்பட்டதோ அல்ல (உதாரணம் அவசரநிலைமை): இது தேவனுடன் நேரிடையாக ஒத்துப்போக வேண்டும் என்று கோரிந்திப்பதால் இது வெறுமனே எதிர்மறையானதாய் இல்லாமல் இது நேரிடையானதாகவும் காணப்படுகின்றது: மனிதனின் ஒரு பகுதிக்கு மாத்திரமே இது பேசாமல் முழுவதிற்கும் இது பேசகிறதினால் இது பகுதியானதோ அல்லது அரைகுறையானதோ அல்ல. இது மனிதனுடைய வெளிப்புறமான சபாவத்திற்கும் (சரீரத்திற்கும்), அவனது உள்ளக தன்மைக்கும் (ஆவி / ஆத்துமா) தொடர்புபடுகின்றது. இது வெளியரங்கமாய் வெளியிடப்பட்டதல்ல (எழுத்துக்களினால் எழுதப்பட்டதல்ல), மாறாக, அந்த நேரிடையான (வெளிப்படையான) செயற்பாடானது உள்ளாக இருக்கின்ற எழுதப்படாத பிரமாணத்தின் வெளிப்பாடாகும். இது தன்னைக்குறித்த அறிவுடன் மாத்திரம் மட்டுப்படுத்தப்பட்டதல்ல. அது இருக்கின்றதா, இல்லையா என்பதை உணர்ந்தாலும் உணராவிட்டாலும் அது இருக்கின்றதாகவே இருக்கின்றது. இது ஒரு குறிப்பிட்ட உள்ளஞருக்கோ, அல்லது குறிப்பிட்ட வகுப்பு மக்களுக்கோ வரையறுக்காமல் எல்லா சன்மார்க்க ஜீவராசிகளையும் உட்படுத்துகின்றது.
- 10 20 நேர்மறையான பிரமாணம் [வெளிப்படையாக செயற்படுத்தல்], இது பிரசுரிக்கப்பட்ட கட்டளைகளில் உள்ள தேவனுடைய சித்தத்தின் வெளிப்பாடாகும். இது யாத்.20:1-7ல் காணப்படுவது போன்ற அவருடைய திட்டமான சன்மார்க்க கட்டளைகளாக இருக்கின்றது (ஷக்கலோக (Decalogue)). ஓய்வுநாள் கட்டளையைத் தவிர மற்றக் கட்டளைகளைல்லாம் புதிய ஏற்பாட்டில் மீண்டும் உறுதி செய்யப்படுகின்றது.⁸⁸ இச்சட்டதிட்டங்கள், பலிகள் அல்லது காணிக்கைகளைக் (லேவி.1-7.) குறித்த ஒழுங்குகள், 25 ஆசாரியத்துவத்தைக் குறித்த பிரமாணங்கள் (லேவி 8-9), சுத்தத்தையும், சுத்தமாக்குதலையும் குறித்த பிரமாணங்கள் (லேவி 11-15) போன்ற சடங்காசார சட்டங்களையும் ஒழுங்குகளையும் உட்படுத்துகின்றது. இப் பிரமாணங்கள் தற்காலிகமானவை (ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது). ஆனால், எவ்வளவு காலத்திற்கு அவைகள் கட்டுப்படுத்தும் என்பதை இறைவனே சொல்லமுடியும். ஏவ்வளவு காலம் ஒரு பிரமாணம் அழுழில் இருக்கும் என்பது வேறுபடுகின்றது. சில பிரமாணங்கள் தேவனில் தாமே வேருண்றி இருக்கின்றன (அல்லது அவரது தன்மையில்) எனவே, அவைகள் நித்தியமாகவே பெறுமதியுள்ளவைகள் (மத். 22:37-40, 1யோவா. 5:20 ஓப்பிடுக). மற்றப்பிரமாணங்கள் இந்த சமுதாயத்தின் நிலைகளுக்கு ஏற்ப (எபே.6:5) அல்லது தற்போது இருக்கின்ற மனிதர்களுக்கிடையோன நிலையான உறவின் அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன (எபே 6:1). மற்றையவைகளும் நேர்மறையான பிரமாணங்கள் தான். தங்களுடைய அதிகாரத்தை தேவனுடைய வெளிப்படையான கட்டளைகளிலிருந்து பெற்றுக்கொள்கின்றன. பலிகள், விருத்த சேதனம் போன்ற காரியங்களைக் குறித்தான் சட்டங்கள் அவற்றில் சிலவாகும்.
- 30 35

2. தேவனுடைய பிரமாணத்தின் நோக்கம்

⁸⁸ உதாரணம் : பெருவெள்ளம், பாழைகளின் தாழுமாறாக்கம், எகிப்தியருக்கெதிரான 10 வாழைகள், சொங்கடலைக் கடத்தல், பழைய ஏற்பாட்டிலும் புதிய ஏற்பாட்டிலும் மரணத்திலிருந்து உயிர்த்துதலும், குணமாகுதலும் போன்றவை.

⁸⁹ஆம், இயேசு கீறிஸ்துவினுடைய “நான் உங்களுக்கு சொல்கின்றேன்” என்பதன் மூலம் இன்னும் உயர்வாக்கப்பட்டுள்ளது. மத். 5:28,32,34,39,44; 19:9 போன்றவை..

எதிர்மறையாக வெளிப்படுத்தப்பட்டது, மனிதன் இரட்சிக்கப்படும் படியாக நியாயப் பிரமாணம் கொடுக்கப்படவில்லை. பவுலின் சொல்கிறார்: “உயிரைக் கொடுக்கத்தக்க நியாயப்பிரமாணம் அருளப்பட்டிருந்ததானால், நீதியானது நியாயப்பிரமாணத்தினால் உண்டாயிருக்குமே.”(கலா 3:21). ஆதனால் உயிருள்ளதாயாக்க முடியவில்லை (முடியாது), ஏனெனில், “அது மாம்சத்திற்கூடாக 5 பெலவீனமாக இருந்தது”⁹⁰ (ரோம. 8:3). நியாயப்பிரமாணத்தை காத்துக் கொள்பவர்களுக்கு ஜீவன் உண்டு என சொல்லும் பகுதிகளில் (ஓப். லேவி. 18:5; நெகே.9:29; எஸ்ரா.18:5-9; மத. 19:17; ரோம. 7:10; 10:5; கலா.3:12) ஒரு மனிதனுக்கு தேவனுடைய சித்தத்தை பரிபூரணமாக செய்யக்கூடிய மாம்ச சுபாவம் இருப்பதைப் போன்று ஒரு சிந்தனை செய்யப்பட்ட எழுந்தமானமும் (உயர்வு நவிற்சி) இருக்கின்றது. எப்படியிருப்பினும், மனிதன் தன் சொந்த சுயத்திற்கு அடிமையாயிருப்பதினால்⁹¹ அவன் 10 அதற்கு (நியாயப்பிரமாணத்திற்கு) கீழ்ப்படிய முடியாததினால் அவன் நியாயப்பிரமாணத்தினால் ஜீவனோ, நீதியோ பெறமுடியாது (ரோம 8:7).

நேர்மறையான வெளிப்பாடு, நியாயப்பிரமாணமானது மனிதனுடைய பாவத்தைக் குறித்த அறிவை கொடுக்கவும் (விழிப்புணர்வை), தேவனுடைய பரிசுத்தத்தை வெளிப்படுத்தவும், பாவிகளை கிறிஸ்துவிடம் 15 வழிநடத்தவும் கொடுக்கப்பட்டது. மனசாட்சியின் சாட்சி பகருதலுக்கூடாக மனிதன் தான் ஒரு பாவி என்பதை உணருகின்றான். ஆனால், வெளிப்படுத்தப்பட்ட நியாயப்பிரமாணத்தினால் அவன் மிகவும் அதிகரித்ததான் “பாவத்தின் அறிவை” பெற்றுக்கொள்கின்றான் (ரோம.3:19-20; 7:7 ஓப்பிடுக). பாவமானது இப்பொழுது மீறுதலின் வடிவத்தை எடுத்துக்கொள்கின்றது (ரோம. 5:13; 7:3). பவுல் சொல்கின்றார்: “நியாயப்பிரமணம் இல்லாவிட்டால் பாவம் இன்னதென்றே அறுந்திருக்க மாட்டேன்” (ரோம. 7:7). இதுதான் 20 நிலைமை, மாம்சமானது பாவத்தின் ஆளுகைக்கு கீழ் இருக்கின்றது. ஆகையினால், அது நியாயப்பிரமாணத்தின் வேண்டுதலை நிறைவு செய்ய முடியாமல் இருக்கின்றது.இதனாலே அவர் பாவத்தை எந்த விதத்திலும் அறியவில்லையென அவர் சொல்லவில்லை. ஆனால், மிகவும் பாவம் நிறைந்ததாக இது இருந்தது என்பதை அவர் அறியவில்லை என்கிறார். நியாயப்பிரமாணமானது தேவனுடைய பரிசுத்தத்தை வெளிப்படுத்துவதற்காகவும் கொடுக்கப்பட்டது (ரோம. 7:12). கட்டளையின் 25 தன்மையே அதைக் காண்பிக்கின்றது. ஆனால் சடங்காச்சாரங்கள், வெளிச்சுற்றுப்பிரகாரத்துடனான ஆசாரிப்புக் கூடாரம், பரிசுத்த ஸ்தலம், மகா பரிசுத்த ஸ்தலம், ஆசாரியத்துவத்தின் மத்தியஸ்தம் இவை யாவும் தேவனுடைய பரிசுத்தத்தை காண்பிக்கின்றது. ஒரு குறிப்பிட்ட நிபந்தனையின் கீழ், குறிப்பிட்ட நபர்கள் தான் குறிப்பிட்ட சந்தர்ப்பத்தில் தேவனை அனுக அனுமதிக்கப்பட்டார்கள். சடங்காச்சார பிரமாணமானது தேவனுடைய பரிசுத்தத்தை வெளிப்படையாக காண்பிக்கின்றது. இறுதியாக 30 நியாயப்பிரமாணம் மனிதர்களை கிறிஸ்துவிற்குள் வழிநடத்த கொடுக்கப்பட்டது. கிறிஸ்துவனவரே நியாயப்பிரமாணத்தின் முடிவாக இருக்கின்றார் (ரோம 10:4), அதேவேளையில், அதனுடைய குறிக்கோள்களாகவும் அவர் இருக்கின்றார் (கிரேக்க மொழியில்: “டெலோஸ்” τε’ λοις [tēlos]). பவுல் “நியாயப் பிரமாணத்தை நம்மை கிறிஸ்துவினிடத்தில் வழிநடத்தும் உபாத்தியார்” என அழைக்கின்றார் (கலா.3:24). நியாயப்பிரமாணமானது கிறிஸ்துவைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காக அதற்கு கீழே 35 இருந்தவர்களை ஆயத்தப்படுத்த சேவை செய்தது. ஆசாரிப்புக்கூடாரம், ஆசாரியத்துவம், பலிகள், மனிதனுடைய பாவத் தன்மை, தேவனுடைய பரிசுத்தம் என்பவற்றின் வெளிப்பாட்டின் மூலம் பிதாவிடத்தில், செல்வதற்கும், இரட்சிப்பிற்குமான ஒரே வழி சிலுவை எனவும் கட்டிக் காட்டுகின்றது.

⁹⁰ இதுதான் நிலைமை, மாம்சமானது பாவத்தின் ஆளுகைக்கு கீழ் இருக்கின்றது. ஆகையினால், அது நியாயப்பிரமாணத்தின் வேண்டுதலை நிறைவு செய்ய முடியாமல் இருக்கின்றது.

⁹¹ அடிமைப்பட்டிருக்கும் சுயத்தீணில்லாத சித்தம் - சேர்வம் ஆர்பிட்ரியம் (*servum arbitrium*) என்ற லத்தீன் பதக்கதை ஓப்பிட்டுப் பாருங்கள். மனிதனானவன் பாவத்தின் அடிமையாக இருக்கின்றான். எனவே, தனது சொந்த பலத்தில் நன்மையானதை தெரிந்தெடுக்க முடியாதவனாய் இருக்கின்றான்.

3. தேவனுடைய நியாயப் பிரமாணத்திற்கு விசுவாசிகளுக்கும் உள்ள உறவு

நியாயப்பிரமாணத்துடனான இன்றைய விசுவாசிகளுக்குள்ள தொடர்பு கடந்த காலத்தில் உள்ளதை ஒப்பிடும் போது ஒரு பாரிய வித்தியாசத்தை காண்பிக்கின்றது. பரிசுத்த வேதாகமமானது கிறிஸ்துவின் மரணத்திற்கூடாக நாம் நியாயப்பிரமாணத்தின் சாபத்தில் இருந்து அதாவது நியாயப்பிரமாணத்தினால்

- 5 உண்டான ஆக்கிணைத்தீர்ப்பிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டது மாத்திரமல்ல (ஓப்.கலா.3:13), நியாயப்பிரமாணத்திலிருந்தே விடுவிக்கப்படுகின்றோம் (ரோம.7:4, எபே.2:14ff, கொலோ.2:14) எனப் கற்பிக்கிறது. கல்வாரியிலே கிறிஸ்து நீதி உண்டாகும்படி நியாயப்பிரமாணத்தின் முடிவானார் (ஓப்.ரோம.10:4). 2கொரி.3:7-11ல் உள்ள அப்போஸ்தலனாகிய பவுவின் வார்த்தைகள் இது சன்மார்க்க மற்றும் சடங்காச்சார பிரமாணங்களையும் உட்படுத்தியது என்பதைத் தெளிவாக காண்பிக்கின்றது.
- 10 எழுத்துக்களினால் எழுதப்பட்டுக் கற்களில் பதித்திருந்த (2கொரி.3:7), அன்றியும் ஒழிந்து போவதே, (2கொரி.3:11), ஆகிய வசனங்கள் நிச்சயமாகவே பத்து கட்டளைகளைக் குறிக்கின்றது. ஆகவே ஒரு விசுவாசியானவர் “நியாயப் பிரமாணத்தின் கீழ் இல்லாமல் கிருபையின் கீழ் இருக்கின்றார்”(ரோம 6:14; 7:6, கலா.4:30; 5:18) என்று நமக்கு சொல்லப்பட்டுள்ளது. தொடர்ந்து அவர் கீழ் உள்ளபடி உயர்த்திப்பிடிக்கின்றார்: “ஆபையினாலே, நீங்கள் மறுபடியும் அடிமைத்தனத்தின் நுகத்துக்குட்பாமல்,
- 15 கிறிஸ்து நமக்கு உண்டாக்கின சுயாதீன நிலைமையிலே நிலைகொண்டிருங்கள்”(கலா.5:1). இவையெல்லாம் பவுல் பழைய ஏற்பாட்டின் பிரமாணத்திற்கும், சன்மார்க்க பகுதிக்கும் வித்தியாசத்தை காண்பிக்கவில்லை எனத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றது.

விசுவாசியானவன் நியாயப்பிரமாணத்திலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் இந்த விடுதலையானது “எல்லாம் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது” என்ற அர்த்தத்தில் இந்த விடுதலையானது ஓர் “இலவச சீட்டு” அல்ல (*சுதந்திரவாதம் libertinism* [எதையும் செய்யலாம் என்பது] 1கொரி 6:12ff;10:23 ஒப்பிடுக). அதாவது இப்பிரமாண எதிர்ப்புச் சிந்தனையின் (அன்டிநோமினிசம் [antinomianism])⁹² அபுத்தை தவிர்ப்பதற்கும், அதிலிருந்து காத்துக்கொள்வதற்கும் வேதாகமம் இப்படி போதிக்கின்றது. நாங்கள் நியாயப் பிரமாணத்திலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டது மாத்திரம் அல்ல, அப்படிப்போல, என் சகோதரரே, நீங்கள் 25 மரித்தோரிலிருந்து எழுந்த கிறிஸ்து என்னும் வேறொருவருடையவர்களாகி, தேவனுக்கென்று கணிகொடுக்கும்படி கிறிஸ்துவின் சர்வத்தினாலே நியாயப்பிரமாணத்துக்கு மரித்தவர்களானீர்கள் (ரோம. 7:4).

அகவே, நாம் பிரமாணம் இல்லாதவர்களாயிராமல், கிறிஸ்துவின் பிரமாணத்திற்கு கீழாக இருக்கின்றோம் (1கொரி.9:21, பார்க்க.கலா.6:2). நியாயப்பிரமாணத்திலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டதினால் அது நம்மை சுதந்திரவாதத்திற்கு (அபிக்கூரியனிசம், ஹெடோனிசம் போன்ற சிற்றினிப் வாதங்கள்) வழிநடத்தக்கூடாது. மாறாக, கிறிஸ்துவின் அன்புக்கு நேராக வழிநடத்த வேண்டும் (ஓப். கலா. 5:13; 1பேது.2:16). ஆகவே, விசுவாசியானவன் தன் எஜமானரும் தனக்கு மாதிரியுமாகிய கிறிஸ்துவில் தன் நோக்கை வைத்திருக்க வேண்டும். அத்துடன் பரிசுத்த ஆவியானவரின் துணையோடு அவருடைய 35 கட்டளைகளையும், பிரமாணங்களையும் பின்பற்ற வேண்டும் (ரோம. 8:4, கலா. 5:18).⁹³ இதனுடைய

⁹² நியாயப்பிரமாணத்திற்கு எதிரான (இச்சந்தரப்பத்தில் மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்திற்கு எதிரான) வெறுப்பான ஒரு மன்பான்மை, விஷேசமாக பெரிய சீதிருத்தவாதிகளின் காலத்தின் போதும், அதன் பின்பாக கத்தோலிக்க மாரகத்தற்கு எதிரான கடுமையான இந்த பிரமாண எதிர்ப்பு சிந்தை வாதம் (அன்டிநோமினிசம் [antinomianism]) உருவாகியது. கத்தோலிக்க மதமானது நற்கிரியைகளுக்கூடாக இரட்சிப்பு என்று பறைசாற்றியது. இதற்கு பிரமாண எதிர்ப்பு சிந்தைவாதிகள் (antinomionis) பதிலளிக்கும் போது எல்லாவிதமான சட்டதிட்டங்களையும், நியாயப்பிரமாணத்தையும் பிரசங்கிப்பதையும் நிர்கரித்து விட்டார்கள். நற்கிரியைகளோ பாவும் என்று அழைக்கக்கூடிய அளவுக்கு கடுமையான (extreme) நிலைக்கு அவர்களில் சிலர் சென்று விட்டார்கள். அவர்கள் செய்யும் வேறு சில தவறுகளில் ஒன்று யாக்கோடு நிருபத்தின் செய்தியை அவர்கள் விளங்கிக்கொள்ளவில்லை (யாக். 2 : கிரியையில்லாத விசுவாசம் செத்தது).

⁹³ “ஆவியில்லை” என்ற நம்முடைய கையேட்டில் ‘பரிசுத்த ஆவியில் (அல்லது பரிசுத்த ஆவிக்கூடாக) பரிசுத்தமாகுதல்’ சம்பந்தமான அதிகாரத்தை பார்க்கவும்.

பொருள் தேவனுடைய குணாதிசயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட பழைய உடன்படிக்கையின் 10 கட்டளைகளுக்கு (டிக்காலோக்(Decalogue)) இன்றைக்கு எவ்வித அதிகாரமும் இல்லை என்பது அல்ல. பரிசுத்த வேதாகமத்தின் உண்ணிப்பான படிப்பானது 4ம் கட்டளையான ஒய்வுநாள் கட்டளையைத் தவிர்த்து 10 கட்டளைகளில் மிகுதி எல்லா கட்டளைகளும் புதிய ஏற்பாட்டில் மீண்டும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது (மேலே பார்க்கவும்). அவைகள் கர்த்தருடைய சித்தம் என்ன என்பதை அறிந்து நடக்கும்படியாக மறுபடியும் சொல்லப்பட்டதேயொழிய தேவனுக்கு முன்பாக நீதிமானாக வரும்படியாக நாம் நிச்சயம் அதைக் கடைப்பிடித்து கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்ற கட்டளையாக கொடுக்கப்படவில்லை. ஏனெனில், பவுல் சொலவதைப் போல: “எந்த மனுஷனும் நியாயப்பிரமாணத்தின் கிரியைகளினால் தேவனுக்கு முன்பாக நீதிமானாக்கப்படுவதில்லை.” (ரோமர். 3:20). இவ்யுகத்தில் வாழும் விகவாசிகளானவர்கள் 10 புத்திரசுவிகாரத்தை பெற்றிருக்கின்றார்கள். அத்துடன், ஆவியானவருடைய சிந்தையையும் பெற்றிருக்கின்றார்கள் (ஓப். 2கொரி. 1:22; 5:5, கலா. 4:5ff, எபே. 1:14). ஆவியானவருக்கூடாக பாவம், மரணம் என்கின்ற பிரமாணங்களில் இருந்து நாம் விடுவிக்கப்பட்டுள்ளோம் (ஓப்.ரோம. 8:2). அத்துடன் ஆவியானவருக்கூடாக “ஆவியின் கணிகளை” வெளிப்படுத்துகிறவர்களாக இருக்கின்றோம் (ஓப்.கலா. 5:22ff, எபே. 5:9).

15

B. வீழ்ச்சியும் அதனுடன் தொடர்புப்பட்டுள்ள பிரச்சினைகளும்

இது போன்ற கேள்விகளை நீங்கள் எங்கேயாவது கேள்விப்பட்டதுண்டா: ஏன் தேவன் மனிதனுக்கு ஒரு கட்டளையை கொடுத்தார்? இப்பிரமாணம் இல்லாவிட்டால் மனிதன் பாவியாக வந்திருக்க மாட்டான்! தேவன் ஏதேன் தோட்டத்தில் நன்மை தீமை அறியத்தக்க மரத்தை ஏன் நாட்டினார்? அது அங்கு 20 இல்லாவிட்டால் மனிதன் பாவம் செய்திருக்க முடியாது! மனிதன் சாத்தானால் சோதிக்கப்பட்டிருக்காவிட்டால் மனிதன் பாவம் செய்திருக்க முடியாது. தேவன் ஏன் சாத்தானை வேறிடத்திற்கு தள்ளாமல் பூமிக்குத் தள்ளினார்? சர்வ ஞானமுள்ள தேவன் மனிதன் பாவம் செய்வான் என்பதை முன்னதாகவே அறிந்திருந்தார், தேவன் அன்புள்ளவரானால் ஏன் மனிதன் பாவம் செய்யாமல் தடுத்திருக்க முடியாது? இப்படிப்பட்ட கேள்விகளை ஒருவர் பட்டியலிட்டு கொண்டே போகலாம். பரிசுத்த 25 வேதாகமம் இப்படிப்பட்ட பல கேள்விகளுக்கு பதிலைக் கொடுக்கின்றது என நாம் விகவாசிக்கின்றோம். இருப்பினும், இப்பூமியில் இருக்கும் மட்டும் மற்றையவைகள் புரியாத புதிராகவே இருக்கும்.

1. தீமை எங்கிருந்து வந்தது?

30

பண்டைய கால தத்துவவாதிகளை இந்த கேள்வி அங்கலாய்க்க வைத்துள்ளது. காலப் போக்கில் இதை விளங்கப்படுத்த ஏதோ ஒரு விதத்தில் வேதாகமத்துடன் முரண்படத்தக்கதாக பல்வேறு விதமான முயற்சிகள் முன்னெடுக்கப்பட்டது. இதோ, அவைகளில் சில:⁹⁴

35 1. பாதகசிந்தை முறைமை (*Pessimistic systems*), சில மதங்கள் (உதா: பெளத்தம்) தத்துவஞானிகள் (ஸ்கோபென்கோர் [Schopenhauer] (1788-1860) ஜேர்மனிலிருந்தது) இந்த உலகில் தீமையானது அப்படியே இருந்து வருவதாக ஒரு பொதுவான மனப்பான்மையுடன் விளக்குகின்றார்கள். இவ்வுலகம் தீமையானதாகவும், தீமைக்கு காரணமாகவும் மெய்யாகவே இருக்கின்றது என எண்ணுகின்றார்கள். ஆனால், வேதாகமம் இதற்கு மாறாக, உரிமை கோருகின்றது. “ஆரம்பத்தில் எல்லாம் மிக 40 நல்லதாக இருந்தது” (அுதி 1:31).

⁹⁴ 7ம் நிலை தான் வேதாகமத்துடன் ஒத்துப்போகின்றது என நாம் விகவாசிக்கின்றோம்.

2. **இரட்டைச்சிந்தைக் கொள்கை (Dualisms):** ஞானவாதிகளும் (Gnostics), மாணிக்கேயரும் (Manicheism⁹⁵) இந்த உலக இரட்டைச்சிந்தைக் கொள்கையை முன்வைக்கிறது. இந்தக்கொள்கையின்படி இப்பிரபஞ்சத்தின் ஒன்றிலிருந்து ஒன்று தனியாக இயங்கும் இரு பிரமாணங்கள் ஒன்றோடொன்று எதிர்த்து எல்லாம் நித்தியம் வரைக்கும் செல்கின்றது. நன்மையும் தீமையும் அல்லது ஒளியும், இருஞும் (இருஞுக்கு எதிரான ஒளி) ஞானவாதத்தில் (Gnosticism) இருப்பது போன்று, சடப்பொருள் தீமையாக எண்ணப்படுகின்றது.⁹⁶ இச்சிந்தனையானது தேவனுடைய சர்வ வல்லமையை மறுதலிப்பதினால் தேவனை மட்டுப்படுத்துகின்றது. ஏனெனில், இன்னொரு வல்லமை இருக்கின்றது என்றும் (தேவனை விட) அது அவரை எதிர்க்கின்றதென்றும், அவரால் அதை மேற்கொள்ள முடியாதென்றும் ஊகிக்கின்றது. இந்த கருத்தின் பிரகாரம் தீமையானது (அத்துடன் பாவம்) இயற்கையின் ஓர் பகுதியாக எப்போதும் இருந்து வந்துள்ளது:⁹⁷ அதனால் தீமையானது இயற்கையாக காணப்படும் ஒன்றாக இருக்குமேயொழிய ஒரு சன்மார்க்கத்திற்கு எதிரான தீமையாக ஒரு போதும் இருப்பதில்லை. இந்த அமைப்பானது இறுதியில் இப் பூமியில் உள்ள தீமைக்கும், பாவத்திற்கும் மனிதன் காரணமல்ல என குறிப்பிடுகின்றது.
3. சில கிரேக்க ([ஹெலெனிஸ்டிக்] Hellenistic) தத்துவஞானிகள் (ஞானவாதம், நவீன பிளேட்டோனிசம் [Gnosticism, Neo-Platonism]) ஆத்துமாவானது சர்வத்தின் சிறையாளி என்றும், சர்வமானது சடப்பொருளாகையால் தீமையென்றும் உரிமைப் பாராட்டுகின்றார்கள். ஆகவே, அவர்கள் ஒரு துறவி வாழ்க்கை முறைக்கு ஆலோசனை கொடுக்கின்றார்கள். அன்றாட வாழ்வில் இருந்து ஒதுங்கி வாழ்தலும், அதை மறுதலிப்பதும் (அதாவது சில உணவு வகைகளையும், பாலியலுறவையும் தவிர்ப்பது) என துறவர வாழ்க்கைக்கு ஆலோசனை கொடுக்கின்றார்கள். அதனிமித்தமாக தேவனிடத்தில் (முழுநிச்சயமாக Absolute) என அழைக்கின்றார்கள்) ஆத்துமா உயர்த்தப்படக்கூடிய சாத்தியக்கூறு இருப்பதாகவும், மறுபடியும் அவரோடு இணைக்கப்பட முடியும் எனவும் நம்புகின்றார்கள்.⁹⁸
4. மற்றவர்கள் பாவமானது எங்களுடைய மட்டுப்படுத்தப்பட்ட சபாவத்தின் ஓர் விளைவு என எண்ணுகின்றார்கள். எனவே தான் வீழ்ச்சியானது மனுக்குலத்தின் மட்டுப்படுத்தலினால் ஏற்பட்ட தவிர்க்க முடியாத ஓர் விளைவாக இருந்தது.⁹⁹ இந்த பாலிசக்கொள்கையின் விளக்கமானது பாவத்தைப் பொறுத்தவரையில் மனிதனின் பொறுப்பை குறைத்து விடுகின்றது. உண்மையில், வீழ்ச்சிக்கான காரணத்தை தன் சிருஷ்டிகரிடத்தில் தேடும்படி அதாவது தேவனில் குற்றத்தைத் தேடும் படியாக இது மனிதனை உற்சாகப்படுத்துகின்றது.
5. டயலக்டிக் (dialectic) சிந்தனையானது தீமையின் சாதகமான தன்மையைக் குறிக்கின்றது. ஜேர்மன் தத்துவஞானியும் அனைத்திறைக் கொள்கையாளருமாகிய ஜேக்கப் பொகோம் (Jakob Böhme) (1575-1624) என்பவர் நன்மையும், தீமையும் அவைகளின் தோற்றுத்தை இறைவனிடமிருந்தே பெறுகின்றன என நம்பினார்.¹⁰⁰ அவர் தீமையில் இருக்கின்ற சாதகமான சிந்தனையை ஆதரித்தார். அதாவது ஒரு இருளான அறையில் ஒரு ஒளிக்கீற்றின் கவர்ச்சி மிகவும் தெளிவாகத் தெரிகிறது. இருளானது ஒளி தன்னை வெளிக்காட்ட அனுமதிக்கின்றது. சந்தேகமில்லாமல் மிகவும் பிரபல்யமான டயலக்டிக்காக

⁹⁵ பெர்சியாவில் பிறந்த மணி என்பவரைப் பின்பற்றுவார்கள் இவர் (276 கி.பி. இறந்தார்). கலவையான கிறிஸ்தவத்தையும் (amalgamation of Christianity), பாசிலத்தையும் (சோரோஸ்லிசிசம் [Zoroastrianism]) ஹெலெனிஸ்டிக் ஞானவாதம் (Hellenistic Gnosticism) ஆகியவற்றை ஒன்றாக சேர்த்து ஓர் இணைப்பை (எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்கியதான் ஓர் உலக மதம்) ஏற்படுத்த முயற்சித்தார். மாணிக்கேயனிசம் (Manichaeism) சுராணிலிருந்து இத்தாலி, ஸ்பெயின், வட ஆபிரிக்கா வளர்க்கும் பரவியது. தனது மனமாற்றத்திற்கு முன்பு வளர்க்கும் அகஸ்டின் மாணிக்கேயனிசத்தில் இருந்தார்.

⁹⁶ பின்நாட்களில் கத்தார்ஸ் (Cathars) இந்த சிந்தனையின் செல்வாக்குக்குட்பட்டார்.

⁹⁷ இது ஆதி. 1:31 ந்து எதிராக பேசுகின்றது.

⁹⁸ பவுல் கொலோ.2:18இல் ஒவ்வொரு மும் 1தீமோ.4:1-5 இப்படிப்பட்ட சிந்தனைகளைக் குறித்து மறைமுகமாக தன்னுடைய வார்த்தைகளில் குறிப்பிடுகின்றார்.

⁹⁹ தத்துவஞானியர் லைபினிஸ் (Leibniz) இதே திசைக்குள் சென்றார். இவர் முடிவுள்ள தன்மையின் பரிரணமற்ற தன்மையைக் குறித்துப் பேசுகின்றார். இது தோமிசத்திற்கும் (Thomism) பிரயோகிக்க முடியும் (தோமஸ் அக்குவினாசின் போதனை) கி.பி.1225-1274). ஒப்பிடுக. ஹென்றி பிலோச்சர் (Henri Blocher), *La doctrine du péché et de la rédemption*, nouvelle édition révisée et augmentée (Vaux-sur-Seine, France: Edifac, 1997), I, பக். 15. ஹென்றி கிளைஞ்சல் தீஸ்லன், ஒப். சிட்., பக். 179.

இருந்தவர் ஜோர்ஜ் வில்கம் பிரைற்றிக் கூறுகல் [Georg Wilhelm Friedrich Hegel] (1770-1831 கி.பி).¹⁰¹ அதிலிசேஷமாக அவர் ஜேக்கப் பொகமனுடைய முழு நிச்சயமான கருத்து முதல்வாத (*absolute idealism*) சிந்தனையிலும் கிரேக்க அனைத்திறைக் கொள்கையாளராகக் கூறுக்கிடெளினாலும் (Heraclites கி.மு. 550-480) மேற்கொள்ளப்பட்டார்.: பின்பு அவர் சொன்னார்: “எல்லாமே அசைவில் உள்ளது!” (*panta rei*). கூறுக்கிடெலைப் பொறுத்தவரையில் எல்லாம் (முழுப்பிரபஞ்சமும்) தொடர்ந்து அசைந்து கொண்டிருக்கின்றது. இவ்வசைவானது ஒரு காரியத்தில் அல்லது பொருளில் காணப்படும் இரு ஒன்றுக்கொன்று முரணான நிலைகளினால் உண்டான எதிர்ப்பின் விளைவினால் தான் உண்டாகின்றது. கூறுக்கைப் பொறுத்தவரையில் நிச்சயமாக ஆவி தொடர்ச்சியான அசைவிலிருந்து மீண்டும் மீண்டும் தன்னைத்தானே நெருக்குகின்றது. இந்தக் கொள்கையானது எதிர்க்கொள்கையினால் தொடரப்பட்டுள்ளது: இம்முரண்பாட்டினால் உண்டான தொகுப்பு (விளைவு) ஒரு புதியக்கொள்கையை உருவாக்குகின்றது. அது மீண்டும் நிச்சயமான ஆவியினால் எதிர்க்கப்பட்டுள்ளது (எதிர்க் கொள்கை). இதன் விளைவினால் ஒரு புதிய தொகுப்பு உருவாகின்றது. அது மீண்டுமொரு கொள்கையாகின்றது. இப்படியே போகின்றது... அதாவது, தேவன் பின்பு தம்மைத் தாமே எதிர்க்கின்றார். நிச்சயமான ஒன்றின் (தேவன்) தன்னைக் குறித்த உணர்வின் முரண்பாடுகளுக்கூடாக ஒன்றையொன்று கூடியிருந்து எதிர்க்கின்ற விதத்தில் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றது. இந்த சிந்தனையின் படி தீமையானது தேவனுக்கு தேவையான ஒன்றாக இருக்கின்றது. நிச்சயமாக ஆவி தொடர்ச்சியான அசைவில் இருக்கின்றது. இது தன்னை ஒரு எதிர்க்கும் விவாத வழியின் மூலம் தன்னைத்தானே எதிர்ப்பதினால் இது தொடர்ந்து விருத்தியடைகின்றது. நிச்சயமான ஆவியானது இல்லாத ஒன்றை இருக்கின்றதாக வரச்செய்கின்றது. இருந்ததானது இல்லாமல் போகின்றது. இருக்கின்றதானது இனிமேலும் இருக்காது. இந்த சுய உணர்வின் படிமுறைகளின் எங்கோ ஒரு மத்தியில் மனிதன் இருக்கின்றான். எல்லாமே அசைந்து கொண்டிருக்கின்றது. அதாவது ஒன்றாக வருகின்றதற்கான (தோன்றுவதற்கான) படிமுறையில் இருக்கின்றது. ஒரு நாடு (சிந்தனை) இன்னொரு நாட்டை (எதிர் சிந்தனை) எதிர்க்கின்றது. பின்னைய நாடு (எதிர்ச் சிந்தனை) முன்னயதை (சிந்தனையை) அகற்றிவிடுகின்றது. இதன் விளைவாக முன்னயவைகளை விட பலமான இன்னொன்று (புதியதொன்று) உருவாகின்றது. ஆகவே ஒரு நிச்சயமான ஆவியினுடைய கூர்ப்பின் படிமுறையில் தீமைக்கென்று ஒரு இடம் இருக்கின்றது. அப்படியானால் தீமை அவசியமானதாயும், பயனுள்ளதாயும் சாதகமானதாயும் இருக்கின்றது. தொகுப்பானது எப்போதும் ஒரு முன்னேற்றகரமான ஒன்றாக காணப்படுமாயின் தீமையானது ஒரு சாதாகமான ஒரு கூறாக இருக்க முடியும். இச்சிந்தனையைப் பொறுத்தவரையில் ஒருவர் சாதகமான தீமை என்றொரு காரியத்தைப் பேசுமுடியும். இப்படியாக எதிர்த்து கிரியை செய்யும் முறைகளில் தீமையானது தவிர்க்க முடியாததாய் இருக்கின்றது. அநேக இறையியலாளர்கள், இந்த அழிவுக்கேதுவான சிந்தனையின் ஆதிக்கத்திற்குட்பட்டார்கள் (இன்னும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றார்கள்). இது வேதாகமச்செய்தியோடு முரண்படுகின்றது. வேதாகமத்தில் தீமையானது தேவனுடைய கண்களில் தூர்ச்செய்தியாக, அவமானமாக காணப்படுகின்றது. ஆனால், இந்த எதிர்த்துக்கிரியை செய்யும் அமைப்பு முறையில் தீமையானது ஒரு சந்தோஷமான குற்றமாக தவறாக வருகின்றது (“பீலிக்ஸ் கல்பா” (*“felix culpa”*) [**ஒரு சந்தோஷம் குற்றம் /தவறு**]). இது மிகத்திறமான ஒன்று உருவாகின்றது என்ற தவறான கொள்கைக்கு உதவுகின்றது.¹⁰² பரிணாமவாதிகள் இந்த தத்துவத்தினால் உற்சாக முட்டப்பட்டார்கள் (இன்னும் ஊக்குவிக்கப்படுகின்றார்கள்) என்ற உண்மையைச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இத்தத்துவமானது எளிமையிலிருந்து தெரிவிற்கூடாக சிக்கலான நிலைமைக்கு

¹⁰⁰ தேவன் தான் தீமையினதும், நன்மையினதும் “காரணம்”, எல்லாவற்றினது ஆரம்பமும் முடிவுமாக இருக்கின்றார்.

¹⁰¹ அவர் அநேகமாக (தூர்தில்டவசமாக!) நவீன இறையியலின் அதிகமான தாக்கத்தையும் ஏற்படுத்தும் (இன்னும் பகுதியாக ஏற்படுகின்ற) ஓர் தத்துவ ஞானியாக இருக்கின்றார்.

மாறும் கூர்ப்பு படிமுறையாகும். பலவீனம் (பலவீனமான நபர்கள்) பலத்தினால் (வல்லமையுள்ள நபர்களால்) நகர்த்தப்படுகின்றனர்.¹⁰³ “கிறிஸ்தவ” இறையியலாளர்கள் கூட இக்கொள்கையுடன் ஒத்துப்போவது துக்ககரமான ஒன்றாகும். முன்னமே குறிப்பிட்ட கத்தோலிக்க புத்திஜீவியான டெய்ல்கார்ட் டி கார்டின் (Teilhard de Chardin), இவர் டார்வினின் பரிணாமக் கொள்கையாளர். 5 படைப்பின் படிநிலையின் போது தீமை கூட முன்னேற்ற படிகளை அடைந்து ஒரு அதீதப்பரிணாமத்தை அடைகின்றது (super - evolution) எனக் கூறினார்!¹⁰⁴

6. முன்குறிக்கும் (*Deterministic*) சிந்தனைகள்¹⁰⁵ (முன்குறித்தல் அல்லது முன்னதாகவே தீர்மானிக்கும் தன்மை - *Predestination or Pre-determinism*) : கல்வினிச் கொள்கையென்று அழைக்கப்படுகின்ற தேவன் 10 வீழ்ச்சிக்கு முன்னதாகவே இரட்சிப்புக்கென்று சில மனிதர்களைத் தெரிந்தெடுத்தார் என்ற கொள்கை (Supralapsarianism) வீழ்ச்சியானது (அப்படியே தீமையும்) தேவன் தம்முடைய நீதியையும், கிருபையையையும் வெளிப்படுத்த அவருடைய நித்தியத்திட்டத்தில் உள்ளடக்கப்பட்டதாய் உள்ளது என்று கற்பிக்கிறது. தர்க்க ரீதியாக ஆராய்ந்தால், யார் என்னத்தை தீர்மானிக்கின்றாரோ அவர் 15 அதற்குப் பொறுப்பாளியாய் இருக்கின்றார். இதனடிப்படையில் ஒவ்வொரு வகையான முன்தீர்மானிக்கும் கொள்கைகளும் [*determinism (i.e. pre-determinism)*]¹⁰⁶ தீமையின் ஆரம்பத்தை தேவனிடத்திற்கே கொண்டு போகின்றன. சுருக்கமாகச் சொன்னால்: தேவன் தாமே தீமையின் காரண கர்த்தாவாக இருக்கின்றார் என்பதாகும். பரிசுத்த வேதாகமம் அதை கடுமையாக எதிர்க்கின்றது.

¹⁰² ஆதி. 50:20 போன்ற வேதாகம பகுதிகள் ஒரு சாதகமான தீமையைக் குறித்த சிந்தனையை நியாயப்படுத்த முடியாது. ஏனெனில், மனின் தீமை செய்ய விரும்பின போது தேவன் அதை நன்மைக்க மாற்றினார் என்று வெளிப்பாட்டானால். தேவனால் நன்மையாக மாற்றப்பட்டுள்ள தீமையானது தேவனிடம் ஆற்பிக்க வேண்டில்லை. மாறாக, மோசேயின் சகோதரர்களின் சிந்தனையிலிருந்து தோன்றியது.

¹⁰³ சொன்னார் போல் அடோல்ப் ஹிட்லர் (Adolphe Hitler) ஹெல்க (Hegel), டார்வினின் (Darwin) சிந்தனைகளினால் ஈர்க்கப்பட்டவராக இருந்தார் என்று சொல்லப்படுகிறது. இவருடைய சிந்தனைச் சங்கிலியை புரிந்து கொள்வது சாத்தியானதா? அப்படையாக இது மிகவும் எளிதானது: ஒரு பலமான, அதிக மகிழமையான வஸ்லமை (நாசில் ராஜ்யம் [Nazi-kingdom]) உருவாக்கப்படியாக (தொகுப்பு) ஒரு தேசம் (எதிர்ச்சிந்தனை) இன்னொரு நாட்டை முழுமையாக (இந்நால் அதற்கு முன்னால் இருந்தது), ஒரு இனத்தை (யூதரை) அழிந்துப் போடுகின்றது. நிச்சயமாக ஆவி முன்னமே இருந்து ஒன்றை இல்லாமல் இருக்கக் செய்கின்றபடியினால் வாயு அறைகளின் ஞாகசுத்துறை ஒரு பஞ்ச துடைப்பது போல துடைத்துவிடும். இந்த அறியாய்ந்கள் ஒரு போதும் நடந்தேராதவை போல! இப்படிப்பட்ட ஒரு பயங்கரமான உதாரணத்தை நாங்கள் தருவதற்கு எங்களை மன்னிக்க வேண்டும். நாங்கள் இதை ‘கண்மான நோக்கத்துடன்’ (அதாவது எந்த அளவிக்கு) இப்படிப்பட்ட ஒரு சிந்தனை ஒருவரை விழிந்ததில் சென்றுது என்பதை காண்பிப்பதற்காக பயன்படுத்துகின்றோம். ஹென்றி பிளோச்சர் (Henri Blocher) ஓப். சிட். பாகம் 1, பக் 18, இந்த எதிர்ச் சிந்தனை வாத அமைப்பை தூண்டுபவர்களில் ஒருவர் கூட சவிசேக்க கிறிஸ்தவர்களின் பார்வையின்படியான வேதாகமம் மாத்திரமே (*sola scriptura*) என்ற பிரமாணத்தை ஏற்றிருக்க மாட்டார்கள் எனச் சரியாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

¹⁰⁴ Cited by Henri Blocher, op. cit., vol. I: pp. 15 (“En régime de genèse, le mal se meue en facteur de progrès, de « sur-évolution ».”).

¹⁰⁵ கூர்பாடுப்பாரியினிசம் (*Supralapsarianism*) அல்லது அண்டல்கைப்பாரியினிசம் (*Antelapsarianism*) தேவனுடைய திட்டத்தில் படைப்பு, வீழ்ச்சி, தீமை, இரட்சிப்பு எல்லாமே முன்குறிப்புப்பட்டது என்ற கொள்கை (முன் குறித்தலையும் குறித்த வெங்வேறான நிலைகளைக் குறித்த கலந்துறையாடலுக்கு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவும். ஓப். S.83இ) கூர்பாலெப்ஸரியினிசம் (*Supralapsarianism*) போதிப்பது என்னவென்றால் சில்லரை நித்திய ஜீவனுக்கும், சில்லரை நித்திய ஆக்கினைக்கும் நித்தியத்திலேயே தீர்மானித்தார் (நியமித்தார்). அதன் பிற்பாடுதான் அவர்களை உருவாக்க சித்தங்கொண்டார் எனப் போதிக்கின்றது. இந்த பார்வையானது இருநோக்கு முன்குறித்தல் (*twofold predestination*) எனப்படும். இது சில கீழ்க்கண்களை அதிர்ச்சியடையச் செய்யலாம். ஆணால், தேவனுடைய ஏகாதிபத்தியம் என்ற மேன்மையான வேதாகமக்கெள்கையை ஆதிரிப்பதே இந்தக்கருதிகோணம் பரப்பவோரின் பிரதான நோக்கமாக இருப்பதை ஒருவர் மறந்து விடக்கூடது. இந்த இருநோக்கு முன்குறித்தல் கொள்கைதுகின் (*Supralapsarianism*) இப்படியாக விவாதம் பண்ணுகின்றார்கள். தேவன் மாத்திரமே சர்வ ஏகாதிபத்தியமுடையவர் நடப்பைவ எல்லாமே அவரால் தீர்மானிக்கப்பட்டபடியே நடக்கின்றது. ஏதாவது ஒரு தனிப்பட்ட சம்பவம் அவருக்கு தெரியாமல் நடக்குமானால் (அவர்கள் அப்படி சொல்கின்றார்கள்) அவர் தேவனாய் இருக்க முடியாது. தேவனில்லாமல் ஒன்று சுயாதிருமானாலும், இருக்குமானாலும், பின்பு தேவன் முழுமையாக ஏகாதிபத்தியமுரையாக இருக்க முடியாது என அவர்கள் முழுவு செய்கின்றார்கள். எனவே இவ்விவாதத்தின்பெரும் தீமையைப் போடுவே ஒன்றிருக்க வேண்டும். தீமையின் தோற்றும் தீமையின் தோற்றும் தேவனில்லாமல் பின்படும் தேவனிடத்திற்கே போகின்றது என்ற முடிவுவைத் தலையிட வல்லது அவர்கள் இப்படி சொல்கின்றார்கள். தேவன் நல்ல காரியங்களை தாண்கபே செய்யப்படும் பயனுள்ள வகையில் தீர்மானித்தார் என்றும், தீமையை ஒர் அனுமதிக்கப்பட்ட முறையில் தீர்மானித்தார் என்றும் சொல்கின்றார்கள். இதை மேலும் விரிவாக சொல்ல பின்வரும் லத்தைப் பத்தைப் பாவிக்கின்றார்கள். தேவன் தீர்மானித்த எல்லா நல்ல காரியங்களுக்கும் “*efficaciter volens*” (செய்யப்படும் சித்தமுள்ள நடைபெறுவதின்பெருமை) இது அல்லது அது நடைபெறுகின்ற....) என்கிற பத்தைப்பாவிக்கின்றார்கள்) மேற்குறிப்பிட்ட வேறுபாடானது இக்கிளியத்தில் “எழுந்தமானமாக” இல்லாவிட்டாலும் தெளிவான “செய்க்கையாக” இருக்கின்றபடியாக இந்த விவாதங்கள் நாம் ஏற்கக் கூடியதாக இல்லை. ஏன்? தேவன் முழு நித்தியத்திலிருந்து தீர்மானித்திருக்க வேண்டும். அது வரைக்கும் எந்தப் பிரச்சினையும் இல்லாமல் நாங்கள் ஒத்துப் போகின்றோம். ஆணால்... ஒரு அனுமதிக்கப்பட்ட விதத்தில் “*κατ*” ஒன்றை தீர்மானிப்பதற்கு எல்லா நித்தியத்திற்கு முன்பு ஆதி 1:1ல் உள்ள படைப்பின் ஆரம்பத்திற்கும் முன்னதாக, “அப்போது” யார் தேவனை அசைத்தது? இல்லாவிட்டால் “வற்புறுத்தியது”? ஆதி 1:1ல் உள்ள படைப்பிற்கு முன்னதாக நித்தியத்திலே சாத்தான் கூட இருந்திருக்கவில்லை. சாத்தான் தேவன் படைத்த ஜீவராகிறார்கள் ஒரு பிரிவாயிக்கும் இல்லாவிட்டாலும் தெளிவான “செய்க்கையாக” இருக்கின்றபடியாக இந்த விவாதங்கள் நாம் ஏற்கக் கூடியதாக இல்லை. ஏன்? தேவன் முழு நித்தியத்திலிருந்து தீர்மானித்திருக்க வேண்டும். அது வரைக்கும் எந்தப் பிரச்சினையும் இல்லாமல் நாங்கள் ஒத்துப் போகின்றோம். ஆணால்... ஒரு அனுமதிக்கப்பட்ட முறையில் தீர்மானித்தார் என்றும் சொல்கின்றார்கள். இதை மேலும் விரிவாக சொல்ல பின்வரும் லத்தைப் பத்தைப் பாவிக்கின்றார்கள். தேவன் தீர்மானித்த எல்லா நல்ல காரியங்களுக்கும் “*efficaciter volens*” (செய்யப்படும் சித்தமுள்ள நடைபெறுவதின் பெருமை) இது அல்லது அது நடைபெறுகின்ற....) என்கிற பத்தைப்பாவிக்கின்றார்கள்) மேற்குறிப்பிட்ட வேறுபாடானது இக்கிளியத்தில் “எழுந்தமானமாக” இல்லாவிட்டாலும் தெளிவான “செய்க்கையாக” இருக்கின்றபடியாக இந்த விவாதங்கள் நாம் ஏற்கக் கூடியதாக இல்லை. ஏன்? தேவன் முழு நித்தியத்திலிருந்து தீர்மானித்திருக்க வேண்டும். அது வரைக்கும் எந்தப் பிரச்சினையும் இல்லாமல் நாங்கள் ஒத்துப் போகின்றோம். ஆணால்... ஒரு அனுமதிக்கப்பட்ட விதத்தில் “*κατ*” ஒன்றை தீர்மானிப்பதற்கு எல்லா நித்தியத்திற்கு முன்பு ஆதி 1:1ல் உள்ள படைப்பின் ஆரம்பத்திற்கும் முன்னதாக, “அப்போது” யார் தேவனை அசைத்தது? இல்லாவிட்டால் “வற்புறுத்தியது”? ஆதி 1:1ல் உள்ள படைப்பிற்கு முன்னதாக நித்தியத்திலே சாத்தான் கூட இருந்திருக்கவில்லை. சாத்தான் தேவன் படைத்த ஜீவராகிறார்கள் ஒரு பிரிவாயிக்கும் பிரபுக்கு பிரபுக்கு முழுவாயில் தீர்மானிக்கொள்கை இருக்க வேண்டும். அது வரைக்கும் எந்தப் பிரச்சினையும் இல்லாமல் நாங்கள் ஒத்துப் போகின்றோம். ஆணால்... ஒரு அனுமதிக்கப்பட்ட விதத்தில் “*κατ*” ஒன்றை தீர்மானிப்பதற்கு எல்லா நித்தியத்திற்கு முன்பு ஆதி 1:1ல் உள்ள படைப்பின் ஆரம்பத்திலே சாத்தான் கூட இருந்திருக்கவில்லை. சாத்தான் தேவன் படைத்த ஜீவராகிறார்கள் ஒரு பிரிவாயிக்கும் பிரபுக்கு முழுவாயில் தீர்மானிக்கொள்கை இருக்க வேண்டும். அது வரைக்கும் எந்தன ஆதிரிக்கும் முகமாக பயன்படுத்தப்பட்ட பத்மாரும். அங்கு ஒன்றும் இருந்ததில்லை. பாவத்திற்குள் வீழ்ச்சியை ஒர் அனுமதிக்கப்பட்ட முறையில் தீர்மானிக்கொள்கை இருக்க வேண்டும். வெளியில் இருந்து வற்புறுத்தப்படாமல் எடுக்கப்படும் முழுவிற்கு அவரே பொறுப்புள்ளாரா இருக்கின்றார் என்றும் மற்றைவைகள் எல்லாம் தர்க்க ரீதியறுவைகளும் பைத்தியக்காரத்தனமாய் இருக்கின்றது எனவும் பகுத்தறிவும் (அதுவும் தேவனால் உருவாக்கப்பட்டு) வேதவாக்கியமும் கூட அதீதப்பரிணாமத்தை அடைகின்றது (super - evolution) எனக் கூறினார்!

¹⁰⁶ இது ஒரு அனைத்திறைக் கொள்கை அல்லது இரு சிந்தனை (மனிக்கேயனிசம்) அல்லது “வேதாகம - முன்குறித்தல்” வகையான தீர்மானிக்கும் கொள்கையாக இருக்கலாம்.

உதாரணமாக சில பகுதிகள் இதோ, யாக்.1:13-17, 1யோவா.1:5, 1தீமோ.6:16, வெளி.21:27; 22:3, ஏசா. 6:1ff. மேலதிகமாக மத்.25:41ன் படி தேவன் மனிதனுக்காக அல்ல. பிசாசிற்கும் தூதருக்குமாகவே நரகத்தை உண்டாக்கினார். மனிதன் நரகத்திற்கென்று முன் குறிக்கப்பட்டவன் அல்ல. எல்லாரும் இரட்சிக்கப்பட வேண்டும் என்று தேவன் விரும்புகின்றார்.¹⁰⁷ இயேசு கிறிஸ்துவில் கிடைக்கும் கிருபையை மனப்பூர்வமாய் நிராகரிப்பவர்கள் இழந்துபோனவர்கள் (இதைக் குறித்து மேலதிகமாக கீழே சொல்லப்படுகின்றது முன் குறித்தலையும், சுயாதீன் சித்தத்தையும் [*predestination and the free will*] குறித்த வித்தியாசமான நிலைகளை கீழே சொல்லுகின்றது).

7. இவ்வுலகில் உள்ள பாவம் (அல்லது தீமை) முதலாவது மனிதனின் (ஆதாம்) சுயாதீன நடவடிக்கையில் இருந்து தான் உருவாகியது. இக்கொள்கை அதிகமான வேதத்தை விசுவாசிக்கும் இறையியலாளர்களால் பின்பற்றப்படுகின்றது. ஆதாமும் ஏவானும் பாவம் செய்யலாமா? செய்யக்கூடாதா? என்று தீர்மானிக்கும் தகைமையுள்ளவர்களாக ஒரு சுயாதீன் ஒழுக்க நெறியுள்ளவர்களாக படைக்கப்பட்டார்கள். மனிதன் ஓர் இயந்திரத்தைப் போலவோ அல்லது இயந்திர மனிதனைப் போலவோ, சொன்னதைச் செய்யும் இயந்திரங்களைப் போன்று¹⁰⁸ ஒரு சுய சித்தமில்லாமல் (தீர்மானிக்கும் சக்தி) தேவனை மகிழமைப்படுத்தப் படைக்கப்படவில்லை. தேவனுடைய சாயலில் படைக்கப்படுவதென்றால் அவனொரு ஒழுக்கநெறியுள்ளவனாக (சன்மார்க்கனாக) இருக்க வேண்டும். ஓர் சுயாதீனமான தெரிவைச் செய்யாத எதுவும் ஒரு ஒழுக்க நெறியுள்ளதாக இருக்காது. அது ஒரு பொம்மையைப் போன்று இருக்கும். கல்வினிசுவாதிகள் சுயாதீன் சித்தத்தை எதிர்க்கின்றார்கள்.¹⁰⁹ தேவனின் முன்னறிவுக்கொள்கையை (*infralapsarian*)¹¹⁰ விசுவாசிக்கும் ஓர் கல்வினிசுவாதியான ஹென்றி பிலோச்சர் (Henri Blocher) தேவன் தாம் தீமையின் காரண கர்த்தா (அநேகர் என்னுவது போல) என்ற எண்ணத்தை உருவாக்கும் மனிதனிலுள்ள ஓர் சுயாதீன் சித்தத்தின் நிலைப்பாட்டிற்கு எதிராக சவால் விடுகின்றார். அவர் சொல்லுகின்றார்: ஒரு சுயாதீனத்தில் தீமை ஓர் சாத்தியமாக உள்ளாகவே இருக்கக்கூடியது என்று இருப்பது சரியாக இருக்குமானால் சுயாதீனத்தில் உள்ளாகவே சாத்தியமாகவே இருக்கக்கூடியது என்று எண்ணுவதை சரியென்போமானால் நாம் படைப்பில் அதற்கு ஒரு தகுதியைக் கொடுக்கலாம். பிலோச்சர் (Blocher) இதனை ஏற்கனவே தானாக இருக்கின்ற ஒன்று ("l'être virtuel" = *the virtual being*) என குறிப்பிடுகின்றார். ஏனெனில், ஒரு படைப்புக்குள் உள்ளாகவே இருக்கின்றது என்று சொல்லப்பட்ட ஒன்று (வாசம் பண்ணுகின்ற, அதனுடன் ஒட்டியிருக்கின்ற) இல்லை அல்லது "இல்லாமை" என்று இலகுவில் அழைக்கப்பட முடியாது. அந்த சந்தர்ப்பத்தில் எல்லா உண்டாக்கப்பட்ட படைப்புக்களுக்கும் பொறுப்பாளியாக இருக்கும் சிருஷ்டி கர்த்தாவே தீமையை சாத்தியமாக்கக் கூடியதாக இருக்கும்.¹¹¹ இல்லாவிட்டால், தேவனை மன்னித்துவிடும் முயற்சியாக அவர் சுயாதீனத்தை வேறு எந்த வழியிலும் உருவாக்கியிருக்க முடியாது என ஒருவர் ஆதரித்துப் பேசலாம். அப்படியானால், (பிலோச்சரும் அதனை ஆட்சேபிக்கின்றார்) தேவனுக்கு வெளியே ஒரு அத்தியாவசியம் இருப்பதாகவும் அது தேவனையே நிரப்பந்திப்பதாகவும் ஒருவர் கருதலாம். இல்லாவிட்டால், (பிலோச்சர் தொடர்வது போல) உள்ளாகவே இருக்கின்ற ஒருவர் சுயாதீனத்தின் உள்ளே தானாகவே வாசம்பண்ணுகின்ற அடிப்படையான தீமையை தேவனுடைய சபாவத்திற்குள்ளேயே தொடர்புபடுத்துகின்றார். அப்படியானால், தேவன் தீமையுடன் சமரசம் செய்யப்பட வேண்டும்.

¹⁰⁷ எழுந்தமானமான உலகளாவிய கொள்கை : ஓப்.தீமோ. 2:3-4, 2பேது. 3:9, 1யோவா. 2:1-2 போன்றவை.

¹⁰⁸ “Automaton” (சொன்னதை திரும்பிக் சொல்லும்) என்பது ஹென்றி கிளரன்ஸ் தல்லிலான் பயங்படுத்தப்பட்டது. ஓப். சி.ட.பக். 176.

¹⁰⁹ ஏனெனில், அவர்களுடைய “மிபந்தனையற்ற முன்குறித்தல் கொள்கையானது” சுயாதீன் சித்தத்தை முரண்படுத்துவதாய் உள்ளது.

¹¹⁰ பிலோச்சர் (Blocher) மென்மையான கல்வினிசுவாதியும், தேவனின் முன்னறிவுக் கொள்கையை (*Infralapsarianism*) கொண்டிருக்கின்றவராய் இருக்கின்றார் (இது குறித்து மேலும் அறிய கீழே பார்க்கவும்).

¹¹¹ ஹென்றி பிலோச்சர் சொல்கிறார், ஒப்.சி.ட... பாகம்.1,பக்.18 “...ainsi le Créateur, responsable de tous les caractères du créé à l'origine, serait l'auteur du mal à titre de possible...”

இந்த 7ம் நிலைக்கான வியாக்கியானம் : மனிதனுடைய சுயாதீன சித்தத்திற்கு (அவனுடைய வீழ்ச்சிக்கு முன்னான) எதிரான கல்வினிசவாதிகளின் ஆட்சேபணை முதல் தடவை பார்க்கும் போது கொஞ்சம் சரியானதாக இருக்கலாம். இருப்பினும், இது ஒரு முடிவான ஒன்றல்ல என நாம் கருதுகின்றோம். இந்த 5 நிலைக்கு எதிராக பின்வருமாறு விவாதிக்க முடியும். இந்த விடயத்தில் பிலோச்சரின் (Blocher) விவாதங்கள் மெய்யாகவே தார்க்க ரீதியானவை. “சாத்தியமாகக் கூடியது” என்பதன் ஒரு வகைத் தத்துவமாக அது இருக்கின்றது. ஆனால், அவருடைய ஆட்சேபணையானது இறுதியாக வெறுமனே ஊகிப்பாக இருக்கின்றது. இதை ஆரம்பிப்பதற்கு பிலோச்சர் (Blocher) நம்முடைய கருத்துக்களை பகிர்ந்துகொள்கின்றார் என்று சொல்ல வேண்டும். அதாவது, படைப்பின் முடிவிலே எல்லாம் நன்றாக 10 இருந்தது (பார். ஆதி. 1:31; 2:25): அந்த கணத்தில் இப்பிரபஞ்சத்தில் தீமை இருந்திருக்கவில்லை. ஏதேன் தோட்டத்தில் ஒரு மனிதனுடைய “அன்றாட வாழ்வின்” ஆரம்பமாக அது இருந்தது. பூமியில் தீமையானது ஒரு யதார்த்தமான ஒன்றாக இன்னும் இருந்திருக்கவில்லை. “தேவனாகிய கர்த்தர் மனுஷனை நோக்கி: நீ தோட்டத்திலுள்ள சகல விருட்சத்தின் கனியையும் புசிக்கவே புசிக்கலாம். ஆனாலும் நன்மைதீமை அறியத்தக்க விருட்சத்தின் கனியைப் புசிக்கவேண்டாம். அதை நீ 15 புசிக்கும் நாளில் சாகவே சாவாய் என்று கட்டளையிட்டார்” (ஆதி 2:16-17) எனக் கட்டளையிட்டார். இந்த வசனங்கள் வீழ்ச்சிக்கு முன்னாவது மனிதனுக்கு ஒரு விருப்பத்தெரிவு (சுயாதீன சித்தம்) இருந்ததென்று நமக்குச் சொல்லவில்லையா? பிலோச்சர் (Blocher) மாத்திரம் அல்ல. முடிவாக எல்லா முன்குறிப்பு கொள்கையை விசுவாசிப்பவர்களும் ஆதாம் நன்மை செய்ய மாத்திரமே சுயாதீனம் உள்ளவனாய் இருந்தான். அதாவது, தேவனுடைய சித்தத்திற்கு ஒத்திசைந்து வாழ. ஆனால் தீமையை தெரிந்தெடுக்க உண்மையில் சுயாதீனமுள்ளவனாய் இருக்கவில்லை (அதாவது, தேவனுடைய சித்தத்திற்கு விரோதமாய் செயற்பட) என அவர்கள் கூறுகின்றார்கள். இந்த முடிவை எடுப்பதற்கு நிர்ப்பந்திக்கப்படுகின்றார்கள். இல்லாவிடில் அவர்களின் முன்குறிப்பின் முறைமை (தேவனால் தீர்மானிக்கப்பட முடியாத எதுவும் நடைபெறமாட்டாது). அப்படி நடந்தால் தேவன் சர்வ ஏகாதிபத்தியமுள்ளவராய் இருக்க முடியாது என கருதுவது) இது கடதாசி மட்டைகளால் கட்டப்பட்ட வீடு விழுவது போல் விழுந்துவிடும். ஆதி 2:16 20 தொடங்கி 3:24 வரையுள்ள பகுதிகளின் வாசிப்பானது ஆதாம் அவன் விரும்பினால் கீழ்ப்படியாமையை தீர்மானிக்க சுயாதீனம் உள்ளவனாகவே இருந்தான் என்பதைத் தவிர வேறு எந்த வியாக்கியானத்திற்கும் இடமளிப்பதில்லை. யாருக்கு எச்சரிப்பு கொடுக்கப்பட்டதோ அவர் தடை செய்யப்பட்ட ஒன்றை தெரிந்து கொள்ள உண்மையிலேயே சுயாதீனம் அற்றவராக இருப்பாரானால் யாராவது ஒரு எச்சரிப்பை அல்லது இந்த 25 எச்சரிப்பை மீறினால் வரும் விளைவுகளைக் குறித்துச் சொல்லுவாரோ? இது தொடர்பான கல்வினிசவாதிகளின் வாதம் சிந்தனைக்கு முரணானது. அல்லது பைத்தியக்காரத்தனமானது. கல்வினிசவாதிகள் பெருமை பாராட்டுவது போல இருக்குமானால், தேவன் தம்முடைய படைப்புக்களைக் குறித்து பரிகசித்துக்கொண்டிருப்பார். அல்லது இந்த காரியத்தில் அவர் தன்னுடைய பொம்மைகளைக் குறித்து ஏனாம் பண்ணிக்கொண்டிருப்பார் என ஒருவர் சொல்லலாம். பிலோச்சர், ஆட்சேபிக்கின்றார்: தீமையானது உருவாக்கப்பட்ட சுயாதீனத்திற்குள்ளாகவே இருந்து வருகின்ற தீமையாக இருக்குமானால் 30 படைப்பிலே தீமைக்கு ஒரு தகுதியைக் கொடுப்போம். முன்னமே குறிப்பிட்டபடி தாமாக இருக்கின்ற ஒன்றைக் குறித்துப் பேசுகின்றார் (*virtual being*). எல்லா ஜீவராசிகளையும், பாத்திரங்களையும் உண்டாக்கின தேவன் தீமையின் சிருஷ்டி கர்த்தாவாகவும் இருப்பார். ஏனெனில், அப்படித்தான் பிலோச்சரின் விவாதம் போகின்றது. தாமாகவே இருக்கின்ற ஒன்றின் (*être virtuel*) [*virtual being*]) சிருஷ்டிகராகிய அதாவது தீமையை தெரிந்துக்கொள்ளக்கூடிய சாத்தியமுள்ள ஒன்றின் படைப்பாளியாக 35 இருப்பார். பிலோச்சர் தொடருகிறார்: ஒரு படைப்பில் உள்ளாகவே இருந்து வருகின்ற ஒன்று “ஒன்றுமில்லாமை” அல்லது “இல்லை” என்று இருக்கவில்லை. பிலோச்சர் அலககின்ற பிரச்சினையானது 40

அவருடைய சொந்தக் கருதுகோளிலிருந்து அல்லது ஊகிக்கும் சிந்தனையிலிருந்து எழும்பியது என நமக்குத் தோற்றுமிக்கின்றது. தேவன் மனிதனை ஒரு ஒழுக்க நெறியுள்ளவனாக ஓர் சுயாதீனமான சித்தத்துடன் தீமையை தெரிந்து கொள்ளக்கூடிய சாத்தியக்கூறுடன் உருவாக்கினார் என நாம் விகவாசிக்கின்றோம். பினோச்சர் தாமே தீமையை ஒரு சுயாதீனமாக தெரிந்துக்கொள்ளும் சாத்தியம் 5 இருப்பதாக உள்ள தீமைக்கு ஒரு தகுதி அல்லது நிலையைக் கொடுத்து பின்பு அதனை தானாகவே இருக்கின்ற ஒன்று ("être virtuel" [virtual being]) என அழைக்கின்றார். வெறுமனே சாத்தியமாகக் கூடிய தன்மையை எடுத்து அதை வேறு ஒன்றாக்கி பின்பு அதனை தானாக இருக்கின்ற ஒன்று ("être virtuel" [virtual being]) என அழைப்பதனால் தான் பினோச்சருக்கு "பிரச்சினை" இருக்கின்றது. அப்படியே இந்த சாத்தியக் கூறானது எதனையும் கொண்டிருப்பது இல்லை, உருவாக்குவதுமில்லை. இப்படி 10 தீர்மானிப்பதற்காக தீமையான ஒன்றை செய்வதற்குரிய வெறுமனே சாத்தியப்படக்கூடிய தனிமையானது, எழுந்தமானமாகிய (உயர்வு நவிற்சி) ஒரு தீமை ஏற்கனவே ஒரு வித்தாக இருந்து முனைப்பதற்கு தயாராகிக் கொண்டிருக்கின்றது என்று அர்த்தமல்ல. பினோச்சருடைய விவாதத்தை முற்றாக அவருக்கு விரோதமாகவே திருப்பி விடுகின்றோம்: தேவன் தாம் மனிதனோடு முதலாவதாக பேசி நன்மை தீமை அறியத்தக்க விருட்சத்தில் இருந்த பழுத்தை உண்பதை தடை செய்தார். அந்த மரத்திலிருந்த கனியை 15 உண்பது கீழ்ப்படியாமையாக (தீமை) இருக்கும். தீமையைச் செய்யக்கூடிய சாத்தியக்கூற்றின் ஆரம்ப கற்பனை (சிந்தனை, எண்ணம்) தேவனுடைய சிந்தனையில் ஏற்கனவே இருந்து கொண்டிருந்தது. அப்படியானால் உண்மையிலேயே தேவனிடத்தில் தான் தீமை ஏற்கனவே இருந்தது என்ற முடிவிற்கு நாம் அதிலிருந்து வரலாமா? நாம் ஆதாமுடைய சுயாதீன சித்தத்துடன் போட்டி போடுவதற்கான ஒரு மறைவான காரணமே அல்லது ஒரு மறைப்பே இந்த கல்வினிசவாதிகளின் விவாதம் எனக் 20 கருதுகின்றோம். இது நாங்கள் பினோச்சர் (Blocher) எழுதியவைகளை, அதாவது தீமையின் தோற்றுத்தைக் குறித்து அவர் எழுதிய அதிகாரத்தை பரிந்துரைக்கின்றோம் என்பதில் மாற்றாது.¹¹² மற்றைய மதங்களிலும், தத்துவங்களிலும் இறையியல்களிலுமிருந்து அவைகளில் உள்ள பெலவீனங்களை அவர் அமச்சத்தக்க விதத்தில் கண்டுகொண்டுள்ளார், அதை சுருக்கமாக 1-6 வரையான நிலைகளில் தர முயற்சித்துள்ளோம். இருநோக்கு முன்குறித்தல் கொள்கையை (supralapsarian) 25 விகவாசிக்கும் தன்னுடைய தோழர்களைக் கூட அவர் எதிர்க்கின்றார். அதனை நாங்கள் வரவேற்கின்றோம். அதேவேளை, மறுபக்கத்தில் அவர் நம்முடைய நிலையையும், வீழ்ச்சிக்கு முன்னாக இருந்த சுயாதீன சித்தத்தை எதிர்க்கின்றார் என்பதை இப்பொழுது மறுபடியும் நாம் வலியுறுத்திக் காட்டியுள்ளோம். அதாவது, வீழ்ச்சிக்கு முன்னாக இருந்த சுயாதீன சித்தத்தை குறித்த விடயமானது பினோச்சருக்கு பிலேஜியன் என்பவரின் பிலேஜியனிசத்திலிருந்து வருகிறதாக நாம் காண்கின்றோம் 30 ("d'orientation pélagienne"¹¹³). பின்வரும் கேள்விகள் எழுகின்றன: பினோச்சர் இன்று வரையுள்ள சமயவாதிகளாலும், தத்துவவாதிகளாலும் முன்வைக்கப்பட்டுள்ள எல்லா நிலைகளையும் நிராகரித்துவிட்டதினால், தன்னைக் குறித்து என்ன நினைக்கின்றார்: அவருடைய கருத்து ஆலோசனை என்ன? நாங்கள் கவுது நிலையை சேர்த்துக்கொள்வோம். ஆனால், பினோச்சர் இப்படி கருதுவதால்..... ஒன்றுமே கருதவில்லையாதலால், அதை நாம் செய்யாவிட்டால் நாம் விரும்பும் 7ம் நிலையோடு நமக்கு 35 தொடர்பு இல்லாமல் போய்விடும். ஆனால், "ஒன்றுமில்லை" என்பது ஒரு கடுமையான பதமாக அல்லது தீர்மானமானதாக இருக்கலாம். தீமையைக் குறித்த ஆரம்பம் அல்லது தோற்றும் ஒரு மறைபொருளாக மர்மமாகவே நமக்கு இருக்கும் என்று அவர் சொல்வதனால் இந்தப் பிரச்சினையை

¹¹² பார்க்க. Ibid.... பக்கங்கள் 10-20.

¹¹³ Ibid., பக்.16 கல்வினிசவாதியாகிய பினோச்சர் தாமே இதை ஒரு ஒத்துப்போகும் விதத்தில் சொல்கின்றார். பெரிதான தூர்உபதேசங்களையே தம் முடைய எழுத்துக்களில் ஒரு கடுமையற்ற தோனியில் (non-polemical) அவர் எதிர்க்கின்றார். இந்த பாடத்தின் ஆசிரியர் இரு வருடங்கள் பிரான்சில் உள்ள *Faculté Libre de Théologie Evangélique in Vaux-sur-Seine* ஹென்றி பினோச்சரின் கீழ் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட இறையியலைப் படிக்க சலுகை பெற்றவராக இருந்தார். அநேக கல்வினிசவாதிகள் பெலவீனிசத்தின் சுயாதீன சித்தத்தை குற்றஞ்சாட்டும் அதேவேளை, சுயாதீன சித்தத்தை வலியுறுத்துவார்கள் முன்குறிப்பு கொள்கையை விகவாசிப்பவர்கள் இருநோக்கு முன்குறித்தலை விகவாசிக்கும் மனிக்கேயனிசத்தினால் ஆதிக்கத்திற்குட்டாட்டுள்ளார்கள் என குற்றஞ்சாட்டுகின்றார்கள்.

மிகவும் இலகுவாக திறந்த விதமாக அவர் விடுகின்றார்.¹¹⁴ இந்தத் தீர்வானது உண்மையில் ஞானமானது, இருப்பினும் எங்களுக்கு இது பிரச்சினை நிறைந்ததாக இருக்கின்றது. ஏனெனில், பெரும்பான்மையான கவிஷேசவாதிகள் அல்லது வேதாகமத்தை விசுவாசிப்பவர்கள், (பரிசுத்தவேதாகமத்தினால் ஆதாரமயப்படுத்தப்பட்டது என்பது நமது எண்ணம்¹¹⁵) வேதாகமத்தை பின்பற்றபவர்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட நிலையை நிராகரிக்கின்றார். அதுவும் ஒரு வெறுமனே எழுந்தமானத்தின் அடிப்படையில் அமைந்த கருதுகோளாகும். பிற்பாடு அவர் தன்னுடைய “சொந்த விளக்கத்திற்குள்” நுழைகின்றார். அது இறுதியில் அதற்கான விளக்கம் இல்லை என்றே கூறுகின்றது. இது ஒரு எளிமையான (மிகவும் எளிமையான?) முடிவாகும். தீமைக்கு சாதகமாக (“la possibilité du mal”) படைப்பிற்குள்ளே இருக்கின்ற ஒரு விதமான நிலையாகிய தீமையின் சாதகத்தன்மை. இதை அவர் தானாகவே இருக்கின்ற ஒன்று (virtual being) என அழைக்கின்றார். பிளோச்சருடைய இந்த விவாதங்களும், சிந்ததகளும் சில வேளைகளில் கிரேக்க தத்துவத்தின் “மீ ஒன்”¹¹⁶ (“mè on”) என அழைக்கப்படும்¹¹⁷ கொள்கையினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கலாமா?¹¹⁸ அதில் அவர் ஒன்றும் இல்லாமல் இருக்கின்ற [“non-être relatif” (relative none existence [or not-being])] நிலையைக் குறித்து நிராகரிக்கின்றார். அதேவேளை, தீமையின் சாத்தியக்கறுகளை இல்லாமல் இருக்கலாம் (“non être relatif”)என எங்களைப் பற்றி குறிப்பிடுகின்றார் (சந்தேகப்படுகின்றார்). ஆனால், நம்மைப் பொறுத்தவரையில் அப்படியே தீமை இருப்பதற்கான (சந்தர்ப்பம்) சாத்தியக்கறு ஒன்றுமில்லை. இந்த இரகசியத்திற்காக வேறு எங்கேயாவது தான் பார்க்க வேண்டும். சர்வவல்லமையுள்ள ஏகாதிபத்தியமுள்ள தேவன் சன்மார்க்க ஜீவன்களை ஒரு சுயாதீன் சித்தத்துடன் சிருஷ்டித்தார். தேவனுடைய ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எந்த விதத்திலும் சவால் விடாமல் தன்னைப் படைத்தவரின் சித்தத்திற்கு இசைவாக தீர்மானம் எடுக்கக்கூடியவனாகப் படைத்தார்.

கல்வினிசவாதிகளினுடைய தர்க்க ரீதியான சிந்தனையானது மற்ற எல்லா முன்குறிக்கும் முறைமைகளைப் போலவே, தேவனால் தானே தீர்மானிக்கப்படாத ஏதாவது காரியம் நிகழமானால் தேவனுடைய ஏகாதிபத்தியம் கேள்விக்குறியாக்கப்படும் அல்லது சமரசம் செய்யப்படும் என்று கோருகிறது. இதை முன்னுதாரணமாக வைத்துக் கொண்டு இந்த சிந்தனையின் அடிப்படையில் எல்லாவற்றையும் விளக்க முயற்சிக்கின்றார்கள். தேவன் தாமே முன்குறிப்பு முறைமைக்குள் (deterministic system) மூடப்பட்டவராக காணப்படுகின்றார். வேதாகமமானது எல்லாவற்றையும் முன்னதாகவே தீர்மானிக்கும் அமைப்பிற்கு எதிராய்ப் பேசுகின்றது. தேவனுக்கு விரோதமாய் கலகம் செய்யும், அதாவது தேவன் தீர்மானித்ததற்கு எதிரானதை தெரிந்து கொள்ளும் ஒரு சுய சித்தத்தையுடைய ஒன்றை உருவாக்குவது தேவனுடைய சித்தமும் திட்டமுராய் இருக்குமானால், இது அவருடைய ஏகாதிபத்தியத்தை ஏன் சமரசம் செய்கிறது? இவர் இன்னும் ஏகாதிபத்தியமுள்ளவராய் இருக்கின்றார். அவர் தன்னுடைய படைப்புக்களில் ஒன்றினால்

¹¹⁴ Ibid., பக்.19 . “...doit rester pour nous le mystère « opaque ».” அத்துடன் இந்த பதம் 20ம் பக்கத்திலும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பிளோச்சர் இதை தீர்மானிக்கப்பட முடியாத விடுகைதை எனவும், (பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட) தர்க்க மாம்சத்தில் கொடுக்கப்பட்ட முன் “l'énigme insoluble, l'écharde dans la chair de la raison (sanctificé) எனவும் அழைக்கின்றார்.

¹¹⁵ இதில் சுயாதீன் தெரிவையும், அதிலிருந்து வரும் விளைவையும் மனிதனின் பொறுப்பையும் குறிப்பிடுகின்றார்.

¹¹⁶ ஒரு விதமாக தொடர்பு இல்லாத நிலை (“relative none-being [or none-existence]”); தொடர்பானது என ஒருவர் சொல்லும் போது இந்த இல்லாமல் இருப்பது என்பது உண்மையில் ஒன்றுமில்லாமை என்பது அர்த்தமல்ல.

¹¹⁷ என அழைக்கப்படும் என நாம் சொல்கிறோம், எம்மைப் பொறுத்தவரை ஒரு விதமாக தொடர்பு இல்லாத நிலை (இல்லாதது) என்று ஒன்றில்லை. எது இருக்கிறதோ அது இருக்கிறது. இப்போது இல்லாத சில விடயங்கள், ஒரு நான் இருக்கும் என நாம் ஏற்றுக் கொள்கிறோம். காரணம் தாம் இருந்தும் படைக்கப் போவதாக தேவன் சால்லியிருக்கிறார் (பார். ஏசா 65:17; பெலி 21:1ff etc.). காணக்கூடிய விதமான அவை இதுவரை இல்லாத போதிலும், கடவுளுடைய சிந்தையில் அவை ஏற்கனவே அங்கே இருப்பதுபோல் இருக்கின்றன. கடவுளால் இதுவரை படைக்கப்படாத எதுவும் உண்மையான நிலையில் இல்லை என பிளச்சர் (Blocher) கோருகிறார். வார்த்தை -லோகேஷ் (இறை மகன்) தான் அனைத்தையும் படைப்பவர். அவரால் படைக்கப்படாத எதுவும் இருப்பதில்லை (பார். யோவ 1:1-9; கொலோ 1:16-18; எபி 1:1-3). இந்த “மீ ஒன்”(கிரேக்க தத்துவம்), அது உண்மையில் இருக்க வேண்டுமாயின் அதுவும் கிறிஸ்துவால் படைக்கப்பட வேண்டும். சாத்தியம் (தீமையின்) என்பதும் அதேவிதமான ஒரு விடயம்தான், அது ஒரு மெய்நிகர் இருப்பாக (virtual being) இருக்க வேண்டுமாயின், அதன் சிருஷ்டிகரும் இயேகதன். ஏனெனில் அவரால் படைக்கப்படாத எதுவும் இருப்பதில்லை. சொல்லப்பட்டது போல, சுதந்திர விருப்பத்தெரிவனள சாத்தியத்துடனேயான ஒரு நபராகவே கடவுள் மனிதனைப் படைத்தார். கடவுள் மனிதனைப் பார்த்து அதன் “கனியை நீ சாபிடக் கூடாது !” என்று மனிதனுக்குச் சொன்ன போது தீமை அப்போது இல்லாத போதும், அதன் சாத்தியத்தை (யதார்த்தத்தில் அது அப்போது இருக்கவில்லை) அவர் உறுப்படுத்துகிறார். தீமையின் சாத்தியம் இறைவனுடைய சிந்தையில் இருந்தது எனும் உண்மை, ஏற்கனவே ஏதோ ஒரு விதத்தில் தீமை இருந்தது என்ற அர்த்தத்தைத் தராது.

¹¹⁸ இறைவன் பிளோச்சர் இதை பக். 16. (ஓப்., சிட்ட.) குறிப்பிடுகின்றார். அவர் அங்கே தற்போது ஒரு குறிப்பிட்ட இறையியல் நிலையைச் சாடுகின்றார். (உதாரணமாக அமெரிக்காவின் (“théologie du processus”), சாடுகின்றார்). இதனை படிமுறை இறையியல் அல்லது “மாறிக்கொண்டிருக்கும் இறையியல்” எனலாம். இது தன்குள்ளே எப்போதும் மாறிக்கொண்டிருக்கும் ஒரு மட்டும்படுத்தப்பட்ட இறைவனைப் பற்றிப் பேசலாம்;).

(அச்செயற்பாட்டினால்) அதிர்ச்சியடைய முடியாது.¹¹⁹ அவர் எல்லாவற்றையும் முன்னதாகவே அறிந்தவர்,¹²⁰ எனவே தன்னுடைய படைப்புக்களின் சுயாதீன் தெரிவையும், அவருடைய திட்டத்தின் நிறைவேற்றுதலையும் உள்ளடக்குவதற்குரிய “அவசியமான ஏற்பாடுகளை” எப்படி எடுப்பதென்பதையும் அறிந்திருக்கின்றார். இது ஒரு புதிருக்கூடாக விளங்கப்படுத்த முடியும். ஏகாதிபத்திய தேவனும், சிருஷ்டி 5 கர்த்தாவுமானவருக்கு ஒரு முழுக் கலவையில் துண்டு துண்டாக நிரப்பி பூர்த்தி செய்ய முடியாமல் இருக்கின்றது. ஏனெனில் ஒரு சுயாதீன் சித்தத்துடன் உருவாக்கப்பட்டது. படைப்புக்களின் சுயாதீனம் பாதிக்கப்பட்டதன் விளைவாக உருவான பல்லின கலவைகளை துண்டாக கருத்தில் கொள்கின்றபடியால் அவருக்கு அதை பூர்த்தி செய்வது அல்லது நிரப்புவது முடியாத காரியமாய் இருக்கின்றது. கல்வினிசவாதிகள் அல்லது முன்குறிப்புவாதிகள் சுயாதீன் சித்தத்தை வலியுறுத்தும் ஆதரவாளர்களை 10 தேவனை மட்டுப்படுத்துகிறதாக அல்லது அவரின் வாயைக் கட்டுவதாக வழமையாக குற்றம் சாட்டுகின்றார்கள். அதேவேளை, அவர்கள் இவர்களை (கல்வினிசவாதிகளை) இவர்கள் தான் தேவனை மட்டுப்படுத்தும் அந்த காரியத்தை செய்வதாக குற்றஞ்சாட்டுகின்றார்கள். தேவனுடைய தீர்மானங்களைக் குறித்து ஏற்கனவே அறிந்திருக்கின்ற அறிவை பாதுகாப்பதற்காக கல்வினிசவாதிகள் ஒரு முழுமையான முறையை வடிவமைத்துள்ளார்கள். ஒரு காரியத்தை தீர்மானிப்பவர் அல்லது கட்டளையிடுபவர் அதற்கு 15 அதன் விளைவாக பொறுப்பாளியாக வருகின்றார் என்றும், ஆகவே அவர்களுடைய முறைமையின்படி வீழ்ச்சியை தீர்மானிக்கத்தின் நிமித்தம் தேவன் தீமைக்கு காரண கர்த்தாவுக்கு இருக்கின்றார் என்ற தர்க்க ரீதியான உண்மையைச் சுட்டிக்காட்டி ஒருவர் அவர்களுடைய கொள்கையை மறுதலித்தால், எல்லாரையும் / எல்லாவற்றையும் (*le Dieu tout autre qu'un autre*) விட முற்றிலும் வேறுபட்டுள்ள தேவன் சம்பந்தப்பட்ட படைப்பின் (அவராலே தீர்மானிக்கப்பட்ட படைப்பு) பொறுப்பைத் தட்டிக் கழிக்காமல் ஒரு 20 காரியத்தை தீர்மானிக்கவும். கட்டளையிடவும் வல்லமையுள்ளவராய் இருக்கின்றார் என்ற உண்மையைச் சுட்டிக்காட்டி அர்த்தமற்ற விதத்தில் பேசுவார்கள். கல்வினிசவாதிகள் வழமையாக சுயாதீன் சித்தத்தின் ஆதரவாளர்களின் அர்த்தமற்ற தன்மை குறித்து குற்றஞ்சாட்டுவார்கள். ஆனால், ஆரம்பத்தையும் முடிவையும் குறித்த அவர்களுடைய சொந்த சிந்தனைகளையும் விவாதிப்போமானால் அவர்களின் முறைமையின் அர்த்தமற்ற தன்மை வெளிப்படையாக காண்பிக்கப்படும்.¹²¹ பரிசுத்த வேதாகமமானது 25 தூதர்களும், மனிதர்களும் சுய சித்தத்துடன் சிருஷ்டிக்கப்பட்டுள்ளார்கள் என்று சொல்கின்றது என்பதை நாம் விசுவாசிக்கின்றோம். இது ஆதி. 2:16-17ல் ஏற்கனவே முறைமுகமாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

தீஸ்ஸன் (Thiessen), ஸ்ரோங் (Strong) என்பவரை ஆதாரங்காட்டி நன்மையின் தன்மைக்குரியதொன்றானது தீமையின் யதார்த்தமாக இருக்க முடியாது. ஆனால் அது சாத்தியமாக இருக்க முடியும் என்கிறார்.¹²² மிகவும் ஆழமாக பரிசுத்த வேதாகமத்தைப் படிக்கும் போது ஆதாரானவன்

¹¹⁹ படிமுறை இறையியலை பரப்புவர்களால் தவறான முறையில் உரிமை பாராட்டப்பட்டுள்ளது.

¹²⁰ முன்னிருவது என்பது (*foreknow* [பாராய்வு *prognōsis*]) என்பது முன்னதாகவே முன்குறிப்பு என்று அர்த்தமல்ல (குறிப்பாக தீர்மானிப்பது). கிழேக்க மொழியில் புரோகெரிட்சோ [*prohoritos*] சொன்னாற் போல ரோம.8:29-30 வரையுள்ள வசனங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள விஜைச்சொல்லானது புரோஜினோஸ்கோ (பாராய்வுக் *proginōskō* to know in advance) முன்னிருவது அறிந்து கொள்ளுதல் என்பது புரோகெரிட்சோ (பாராய்வுக் *prohoritos* முன்குறித்தல்) என்ற விஜைச் சொல்லுக்கு முன்பாக வருகின்றது. இதிலிருந்து முன்னதாகவே தேவன் அறிந்திருக்கின்ற விசுவாசத்தின் அடிப்படையில் தேவன் ஒருவரை முன்குறிக்கின்றார் என அனுமானிக்கலாம்.

¹²¹ உதாரணத்திற்கு ஹெர்ணிச் ஹேப்பே (Heinrich Heppé) என்பவருடைய கொள்கையை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் (*Die Dogmatik der evangelisch-reformierten Kirche*. Rev. and ed. by Ernst Bizer. Neukirchen, Kreis Moers: Neukirchener Verlag der Buchhandlung des Erziehungsvereins, 1958). அவர் பினோச்சரைப் போன்று முன்னிருந்து முன்குறிக்கும் கொள்கையை (infralapsarian system) சார்ந்தவராக இருக்கின்றார். ஹேப்பே கூட தேவனுடைய கட்டளைகளையின் முன்குறிக்கும் முறைமையைப் போதிக்கின்றார். இது தொர்பான பகுதிகளுக்கு கல்வினிசவாதிகளின் கருதுகோள்களை நிருக்கக் வேதக்கொள்கைகளை காண்முடிவதில்லை. மற்றைய கொள்கைகளைப் பொறுத்தவரை எப்பொழுதும் வேதுக்வசனங்கள் மேற்கொள்கூட்டப்படுகின்றன. இது ஹெர்ணி பினோச்சருக்கும் மற்றைய கல்வினிசவாதிகளுக்கும் பொறுத்தமாயிருக்கும். ஒரு பக்கத்தில் அவர்கள் சுயாதீன் சித்தத்தையுடைய ஆதரவாளர்களை அர்த்தமற்றதாக குற்றஞ்சாட்டுகின்றார்கள். அதேவேளை எல்லா மனத் தர்க்கங்களுடனும் நிதியுடனும் முரண்படுகின்ற முறையைப் போன்ற சில கொள்கைகளை எதிர்த்தால் தேவன் மனிதர்களுடன் ஓப்பிடப்படுமுடியாது என சுட்டிக்காடுகின்றார்கள். மனிதனாவனவுக்கு தீமையைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்குரிய சுயாதீன் இல்லாவிட்டாலும் கூட (நம் வீழ்ச்சிக்கு முன்னான ஆதாரின் நிலையை இங்கே சுட்டிக்காடுகின்றோம்) மனிதனை இன்னும் அவனுடைய எல்லா நீதியின் அடிப்படையிலும் நியாயந்தீர்ப்பதற்கு எல்லாவற்றையும் விட அதிகளை வித்தியாசமாபிருக்கின்ற தேவனுக்கு சாத்தியமாயிருந்தது (இருக்கின்றது) என அவர்கள் ஒர் இரகசியத்தைப் பேசுகின்றார்கள். நம்மைப் பொறுத்தவரையில் தேவனுடைய ஏகாதிபத்தியம் ஒரு சுயாதீன் சித்தத்தையுடைய ஒருவனுடைய படைப்பை நீக்க வேண்டியதில்லை என நாங்கள் கருதுகின்றோம்.

¹²² ஹென்றி கிளர்ஸன் தீஸ்ஸன் ஓப்.சிட்.பக்-179 (“நன்மைக்கு எது அவசியமானதென்றால் தீமையின் பிரசன்னம் அல்ல. மாறாக, தீமையின் சாத்தியக்கூரு” ஒப்பிடு. ஒகஸ்டஸ் ஹோப்பின்ஸ் ஸ்ரோங், ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட இறையியல் (Old Tappan, N. J.: Fleming H. Revell., 1969 பக். 565).

தெரிந்தெடுப்பதற்கு சுயாதீனமுள்ளவனாக இருந்தான். அந்த முதல் மனிதன் அவன் தேவனுடைய சித்தத்திற்கு விரோதமானதை தெரிந்தெடுப்பதில் தன்னுடைய சுயாதீனத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்தபடியினால் தீமை இவ்வுலகில் பிரவேசித்தது என நாம் முடிவு செய்யலாம். ஆனால், உடனடியாக மேலும் சில கேள்வி நம்மை உடனடியாக துழைக்கின்றது. ஒரு பரிசுத்தமான முதல் மனிதன் ஏன் 5 தீமையைத் தெரிந்து கொண்டான்? ஏன் ஏவாளானவன் தன்னை சர்ப்பத்தினால் வஞ்சிக்க இடங்கொடுத்தாள்? அடுத்து இறுதியானது ஆனால் குறைவானதல்ல: ஏன் லூசிபர் பாவம் செய்தான்?

2. ஒரு பரிசுத்த சிருஷ்டியான ஆதாம் எப்படி வீழ்ச்சியடைய முடியும்?

10 ஒரு காரியம் தெளிவாக இருக்கின்றது: மனிதன் பாவம் செய்ய வேண்டும் என்று தேவன் விரும்பவில்லை. மனிதனானவன் (ஆதாம்) தீமையைத் தவிர இறுதியில் வேறொன்றையும் செய்ய முடியாதவன் என வேதம் சொல்லவில்லை, மாறாக:

a) ஆதாம் பாவம் செய்யாதிருந்திருக்க முடியும்

15 • மனிதன் சில குறிப்பான சர்ர மட்டுப்படுத்தல்களுடன் உருவாக்கப்பட்டாலும் அவன் ஒழுக்க ரீதியான மட்டுப்படுத்தலுடனோ பலவீனத்துடனோ உருவாக்கப்படவில்லை. மாறாக மிகவும் நல்லவனாகவே அதாவது உத்தமத்துடன் உருவாக்கப்பட்டான்: அவன் தேவனுடைய வார்த்தைக்கு கீழ்ப்படிய வேண்டும் என தெரிந்தெடுத்திருந்தால் அவன் கீழ்ப்படிந்திருக்க முடியும். அவனுடைய பாவம் அதன் விளைவாக வீழ்ச்சி. சன்மார்க்க குறைவின் நிமித்தமான (தவிர்க்க முடியாத) விளைவு அல்ல. தேவன் 20 மனிதனை பாவமில்லாதவனாக, அதாவது பரிசுத்தம், மிகுந்த நன்மை என்ற நிலையில் சிருஷ்டித்தார் (ஆதி 1:31).

• தேவன் மனிதனை ஒரு சமூகமான சுற்றாடலில் ஏற்படுத்தி ஜீவியத்திற்கு அவசியமான எல்லாவற்றையும் வழங்கியிருந்தார் (ஓப். ஆதி. 2:15).

• அவனிடத்தில் அர்த்தமுள்ள போதுமான அளவு பணியை / அழைப்பை அவனிடத்தில்

25 ஒப்புவித்திருந்தார் (ஓப். ஆதி. 2:15).

• அவனுக்கு ஒர் வாழ்க்கைத் துணையை அருளினார் (ஆதி. 2:18ff).

• இறுதியில், ஆனால் குறைவானதல்ல, அவனை அவர் அறியாமையில் விடவில்லை. தன்னுடைய படைப்பாகிய ஆதாமுக்கு மிக நன்மையானதை மாத்திரம் தேவன் விரும்பினார். அத்துடன் சாத்தியமாகக்கூடிய கீழ்ப்படியாமையின் (மீறுதல்) விளைவுகளைக் குறித்தும் அவனுக்கு எச்சரித்தார்

30 (ஆதி. 2:16-17, ஓப். 3:11). ஆதி. 2-4 வரை தேவன் மனிதனுடன் உறவாடியதையும், ஜக்கியப்பட்டதையும் காண்பிக்கின்றது. சர்ப்பத்தின் வஞ்சகத்திற்குள் விழுவதற்குப் பதிலாக ஏவாள் கேட்டிருக்களாம், அதாவது தேவனிடத்தில் ஆலோசித்திருக்கலாம். நிச்சயமாக தேவன் பதில் தர மறுத்திருக்க மாட்டார். ஆனால் ஏவாளானவள் அதை செய்யவில்லை. அதேவேளை, ஆதாம் அவனுடைய காரியத்தில் பின் தொடர்ந்தான். இது அவர்களின் பொறுப்பாகவும் அதேவேளை தவறாகவும் இருந்தது.

35 b) அவனுடைய பாவமானது கீழ்ப்படியாமையை நோக்கிய அவனுடைய சித்தத்தின் சுயாதீன நடவடிக்கையாக இருந்தது

40 • ஏவாளானவள் சர்ப்பத்தினால் தான் சோதிக்கப்படவும், வஞ்சிக்கப்படவும் இடங்கொடுத்தாள் (ஆதி. 3:1ff, 1தீமோ.2:14, 2கொரி. 11:3). அவள் தவறாக நடத்தப்படவும் சர்ப்பத்திற்கு செவிகொடுக்கவும்

தன்னை அனுமதித்ததன் பிரதான காரணம் என்னவாக இருக்கலாம்? மிதமிஞ்சிய ஆவலா?¹²³ அந்த அழகான கணியை பறித்து புசிக்க விரும்பியது ஆசையா? இச்சையா? அல்லது தேவனாக வரவேண்டும் என்ற நோக்கமா (அவர்களுக்கு இல்லாதிருந்த ஒரு குறிப்பிட்ட அறிவைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கூடாக)? லூசிபரின் வீழ்ச்சியைக் குறித்துப் பேசும் போது நாம் இதற்கு திரும்பி வருவோம். லூசிபரின் பாவம் என்னவெனில் அவன் தேவனைப் போல் இருக்க விரும்பினான். தன்னுடைய நோக்கத்தில் தவறிய பிற்பாடு அவன் சாத்தானாக (எபிரேய மொழியில்: சாட்டன் [Sātān] சாத்தான் என்பது எதிராளி) வந்ததின் பிற்பாடு தேவனுக்கு விரோதமாக அதே கலகத்தைச் செய்ய மனிதனை ஈடுபடுத்துவது தான் அவனது எண்ணமாக இருந்தது. கவனிக்க வேண்டியது: அந்திக்கிறிஸ்துவினுடைய தேவனுக்கு எதிரான கலகம் உச்சக்கட்டத்தை அடையும். அவன் 10 தேவாலயத்தில் அமர்ந்து தன்னை தேவன் என்று மக்கள் ஆராதிக்க கட்டளையிடுவான் பார்க்க. 2தெச. 2:4, வெளி. 13:11ff).

- பின்வரும் கேள்விகள் சில கருத்துக்களைத் தருகின்றது: ஏன் ஆதாமும் சாப்பிட்டான்? ஏவாள் தான் சர்ப்பத்தினால் (சாத்தானால்) வஞ்சிக்கப்பட்டாள் (1தீமோ. 2:14). அப்படியென்றால், ஆதாம் ஏன் அம்மரத்தின் கணியை சாப்பிட்டான்? ஆதாம் தன் மனைவி மீது கொண்ட அன்பினால் அதை செய்திருக்க வேண்டுமென நாங்கள் ஊகிக்கின்றோம்.¹²⁴ 1தீமோ.2:13-14 மற்றும் 2கொரி11:3 ல் முதலாவதாக ஏவாளே தாமே தன்னை சர்ப்பத்தினால் வஞ்சிக்கப்படுவதற்கு அனுமதித்தாள். அப்படியிருந்தும், பாவமானது ஆதாமிற்கூடாக (ஏவாளிற்கூடாக அல்ல) தான் வந்தது என குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது (ரோம. 5:12). மனிதனானவன் அவனுடைய வம்சாவழியிலிருந்து 20 தோன்றினபடியால் இப்படியான ஒர் சந்தர்ப்பந்தான் இருந்திருக்க வேண்டுமா என்பது ஒரு திறந்த கேள்வியாக இருக்கின்றது. அதேவேளை, ஒளியின் தூதனுடைய வேஷத்தை எப்படி தரித்துக்கொள்வதென்று அறிந்திருக்கும் வல்லமையுள்ள புத்திசாலியான சாத்தானுடைய தந்திரங்களை பகுத்தறிவதா? (2கொரி. 11:14) அல்லது சொந்த மனைவியின் (ஒருவருடைய சொந்த) முக பாவங்களோடு கூடிய “வஞ்சகமான”(?) வார்த்தைகளையா? (அல்லது முக பாவத்தையா)? 25 எதை அறிந்து கொள்வது ஆதாமுக்கு கடினமாக இருந்திருக்கும் என ஒருவர் கேட்கலாம். இது எங்களுடைய சிந்தனையை தூண்டுவதாக இருக்கின்றது (!?@).¹²⁵

3. ஏன் சாத்தான் பாவம் செய்தான்?

- 30 இப்படியாக அதைச் சொல்லலாம்: சாத்தானின் பாவத்தில் இந்த பிரபஞ்சத்தில் தீமை ஆரம்பித்தது. முதலாவது மனிதனுடைய பாவத்திற்கூடாக தீமை (அதேவேளை மரணம்) உலகத்திற்குள் பிரவேசித்தது. சாத்தான் எங்கிருந்து வந்தான் (வருகிறான்)? ஏன் அவன் தீமையை தெரிந்து கொண்டான்?

- 35 ஒன்று நிச்சயம் : பரிசுத்தமுள்ள தேவன் தீமையை சிருஷ்டிப்பவராக அல்லது ஆரம்பிப்பவராக இருக்க முடியாது. ஒத்துக்கொள்ளும் விதமாக அவர்தான் சாத்தானைப் படைத்தவர். ஆனால், அவர் அவனை சாத்தானாக (சாட்டன் [Sātān]): (கிரேக்க மொழியில்: சாட்டனஸ் ஸாதானஸ் [Satanas]) படைக்கவில்லை. மாறாக, அவனை உயர்வான ஆவிக்குரிய பரிசுத்தனாக படைத்தார். ஆயினும், அவனது

¹²³ பெண்கள் ஆண்களை விட அதிகம் வேடிக்கை பார்க்க விரும்புகின்றார்கள் என சொல்லப்படுகின்றது. டி

¹²⁴ இது ஹென்றி கிளரன்சின் கண்ணோட்டமாய் இருக்கின்றது. ஓப்.சிட்.பக்-181: “சுருக்கமாக சொன்னால்: பெண் வஞ்சனையினால் விழுந்தாள். ஆண் அன்பினால் விழுந்தான். (ஆதி. 3:13,17, 1தீமோ. 2:14).”

¹²⁵ இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு பழமொழி : “பலவீனமான பாலினத்திற்கான பலவீனத்தின் நிமித்தம், பலமான பாலினம், பலவீனமாக வந்தது.” இன்னொரு விதத்தில் சொன்னால்: “பலவீனமான பாலினம் பலவீனமாகியது, பலவீனமான பாலினத்தின் மீதான பலமான பாலினத்தின் பலவீனம் காரணமாக.” டி டி டி

கீழ்ப்படியாமைக்கூடாகத்தான் (அழற்படி கீழ்ப்படியாமை என கூறுகின்றோம்) இந்த உயர்வான ஆவிக்குரியவன் (தேவதாதன்) இறுதியாக தேவனுடையதும், மனிதனுடையதுமான எதிராளியான சாத்தானாக மாறினான். இதேப்போல மனிதன் அழற்பத்தில் நல்லவனாக இருந்து மீறுதலுக்கூடாக (பாவம் செய்து) பாவியானான். இதைப்போலத்தான் ஏராளமான தூதர்களும் விழுந்துபோனார்கள் (2பேது. 2:4, 5 யுதா.6). ஏனெனில், அவர்கள் தேவனுக்கு எதிரான கலகத்தில் பிசாசை (வலு சர்ப்பத்தை) பின்பற்றியபடியால் ஏராளமான தூதர்கள் விழுந்து போனார்கள் (ஓப். நட்சத்திரத்தில் 1/3 பங்கு வெளி. 12:3-4,7-9). ஒளியாய் இருக்கின்ற தேவன் தாமே (1யோவா. 1:5). தீமையை சிருஷ்டித்தவராக இருக்க முடியாது. அவரிடத்தில் இருள் இல்லாதபடியினால் அவர் தீமையின் இருளை உண்டாக்க முடியாது.¹²⁶ தேவனுக்கு என்ன “செலவாகியது” (கிரயமாகியது) என்பதை நாம் மறக்கக்கூடாது: அவருடைய குமாரன் 10 நம்முடைய பாவத்தை நிவர்த்தி செய்வதற்காகவும், ஆதாமின் வீழ்ச்சியின் நிமித்தம் நாம் அடிமைகளாய் போன பிசாசை தோற்கடிக்கவும் மனிதனாக வந்தார்)ஓப்.ரோம. 8:32, 2கொரி. 5:19-21, எபி. 2:14-18, 1யோவா 3:8).

வேதாகமமானது இப்பாடத்தைக்குறித்து அதிகம் வெளிப்படுத்தாதபடியினால் நாங்கள் ஒரு இரகசியத்துடன் 15 (புதிர்) அதாவது தேவரகசியத்துடன் முகங்கொடுக்க வேண்டியுள்ளது என எண்ணுகின்றோம். இருந்தபோதும் ஆதித்திருச்சபையானது சாத்தானுடைய தோற்றத்தையும், வீழ்ச்சியையும் குறித்து தொடர்புடுத்தத்தக்க இரு தீர்க்கதறிசனப் பகுதிகளைக் கண்டது ஏசா. 14:9-14, எசே. 28:11-19. அங்கு கூறப்பட்டுள்ள எல்லா விபரணங்களும், குறிப்புக்களும் மற்றுமுழுவதுமாக தீரு, பாபிலோன் இராஜாக்களுக்கு பிரயோகிக்க முடியாது என நாம் ஒத்துக்கொள்கின்றோம். பரிசுத்த வேதாகமத்தின் 20 இவ்விஷேசித்த பகுதிகளுக்கூடாக தேவன் சாத்தானைக் குறித்த சில உண்மைகளை வெளிப்படுத்துகின்றாரா? பதில் ஆம்,¹²⁷ என்று இருக்குமானால் இந்த வசனங்கள் மிகவும் பழைம் வாய்ந்த விடயங்களின் வெளிப்பாடாக இருக்கலாம்.

இவ்வேதப்பகுதிகள் பூமியின் இராஜாக்களுக்கு மாத்திரம் குறிக்காமல், பிசாசையும் (பகுதியளவிலாவது) 25 குறிக்கலாம் என்பதற்கான சில தரவுகள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன:

- கேருப்பைக் குறித்த குறிப்பு (எசே. 28:14).
- பரிசுத்த பர்வதத்தை குறிக்கின்றது (எசே. 28:14)
- தேவனுடைய தோட்டம், பரதீச, ஏதேன் என்பதே இதன் கருப்பொருளாய் இருக்கின்றது¹²⁸ (எசே. 28:13)
- கேருப்புக்கு எசே.28:15ல் தேவன் சொல்கின்றார்: “அக்கிரமம் உண்ணில் காணப்படும் மட்டும் உன் 30 வழிகளிலெல்லாம் குற்றமற்றவனாய் இருந்தாய்.” எந்த ஒரு இராஜாவும் படைக்கப்பட்டதிலிருந்து குற்றமற்றவனாய் இருந்தான் என சொல்ல முடியாது. இது தேவனுக்கு எதிராக கலகம் செய்த லூசிபரைத்தான் குறித்து பேசுகின்றது என காணலாம்.
- அவன் பரலோகத்திலிருந்தான் (ஏசா. 14:12, ஓப். எசே.28:13-17) அங்கிருந்து அவன் தாழ விழுத்தள்ளப்பட்டான். இது பூமியில் உள்ளவர்களுக்கு சொல்வது கழனமாயிருக்கும். ஆனால், 35 தூதர்களோ பரலோக வாசிகளாக இருக்கின்றார்கள்.
- அவன் அதிகாலையின் மகன். ஒளியைத் தரித்துக் கொள்பவன் (மினுமினுப்பான ஒருவன்) ஏசா.14:12. இந்த எபிரேய வார்த்தையான ஹெலேல் (*hēlēl*) பிரகாசிக்கின்ற எனும் அர்த்தமுடைய எபிரேய வினைச்சொல்லாகிய “ஹலால்” [*ḥālāl* = to shine] என்பதிலிருந்து வந்திருக்கலாம். ஸத்தீன்

¹²⁶ இது தீமை என்ற அர்த்தத்தில் குறிக்கப்படும் இருளோ ஓழிய, இருளற் நிலையில் காணப்படும் இருளல்ல. அது தேவனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது (ஓப்.ஏசா.45:7).

¹²⁷ நாங்கள் பின்பற்றுவது உண்மையாக இருக்கின்றது.

¹²⁸ இது ஏதேன் தோட்டத்திலிருந்த ஆதாமைக் குறிப்பிடலாம். சில வியாக்கியானிகள் ஏசா.14ம், எசே.28லும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பகுதிகளை ஆதாம், அவன் வீழ்ச்சிக்கும், அத்துடன் அந்திகிறிஸ்துவிற்கும் (ஓப். 2தெச. 2:4,), பரலோகத்திலிருந்து தள்ளிவிடப்பட்ட பிசாசிற்கும் (ஓப்.வெளி. 12:7-9), பாபிலோன், தீரு ராஜாக்களுக்கும் ஒப்படுகின்றார்கள்.

மொழிபெயர்ப்பிலிருந்து (பார்க்க வல்கேட்) லூசிபர் என்பது ஒளியென்று அர்த்தமுள்ள “லக்ஸ்” இலிருந்தும், “தரித்திருந்திருக்கின்றவர்” எனும் அர்த்தமுள்ள “பெரோ” என்ற வார்த்தையிலிருந்தும் இது(லூசிபரானது இந்த இரு வார்த்தைகளிலிருந்து lux = light; fero = to bear: so light-bearer) உருவாகியிருக்கலாம். இது சாத்தானுக்கும் பிரயோகிக்கப்பட்டிருக்கின்றது (ஒப்.2கொரி 11:14).

5

- நாங்கள் இந்தப் பகுதியில் சொல்லப்பட்ட விபரணங்களையெல்லாம் ஒளியின் தூதனாகிய சாத்தானையும் குறிக்கும் என நம்புகின்றோம். அவனது பாவம் என்ன? அவனது பெருமையே பாவத்திற்கும், வீழ்ச்சிக்கும் அவனை நடத்தியது. சொல்லப்போனால் பாவம் அவனிலிருந்தே தோன்றியது. ஏனெனில் தேவனுக்கு எதிராக அவன் கலகம் செய்த அந்த காலம் வரைக்கும் குற்றமற்றவனாக இருந்தான் (எசே. 28:15).
 10 எங்களைப் பொறுத்தவரையில் தீமையானது தேவனுக்கு எதிராக லூசிபரின் கலகத்தின் நாளிலிருந்தே ஆரம்பிக்கின்றது. சாத்தான் தான் முதலில் பாவம் செய்தவனாக இருந்தான் (யோவா. 8:44). அவனது வீழ்ச்சியிலிருந்து தேவனுக்கு எதிரான கலகத்தில் மனிதனையும் இணைத்துக்கொள்வதே அவனது நோக்கமாக இருந்தது, இருக்கின்றது. ஆனால், பிசாசின் பாவத்தைக் குறித்த அதே கேள்விகள் நமக்கு மீண்டும் எழுகின்றது. சிருஷ்டித்த நாளிலிருந்து குற்றமற்ற ஓர் பிரகாசிக்கும் தூதுனானவன் தீங்கென
 15 தன்னை படைத்த தேவனுக்கு எதிராக ஏன் கலகம் செய்ய வேண்டும்?

ஏசா. 14:13-14 வரையுள்ள பகுதிகளில் நாம் அதற்கான சாத்தியமான பதிலைக் காணுகின்றோம்:

- நான் பரலோகத்திற்கு ஏறுவேன்.¹²⁹
- தேவனுடைய நட்சத்திரங்களுக்கு மேலாக என் சிங்காசனத்தை உயர்த்துவேன்.
- வடபுறங்களில் உள்ள ஆராதனைக் கூட்டத்தின் பர்வதத்திலே வீற்றிருப்பேன்.
- வானத்திற்கு மேலாக ஏறுவேன்.
- நான் உன்னதமானவருக்கு ஒப்பாவேன்.

எசே. 28:16-18 லிருந்து இப்படியாக சுருக்கமாக குறிப்பிடலாம்:

- 25 • உன் வியாபாரத்தின் மிகுதியினால் உன் கொடுமை அதிகரித்தது. நீ பாவம் செய்தாய்.
 - உன் அழகினால் உன் இருதயம் மேட்டிமையாயிற்று.
 - உன் அக்கிரமங்களின் ஏராளத்தினாலும், உன் வியாபாரத்தின் அநீதத்தினாலும் உன் பரிசுத்த ஸ்தலங்களைப் பரிசுத்த குலைச்சலாக்கினாய்.
- 30 ஒரு துணிச்சலான முறையில் “.. நான் ஏறுவேன். ...நான் உன்னதருக்கு ஒப்பாவேன்...” (ஏசா. 14:13-14) என்ற துணிச்சலான வார்த்தையானது லூசிபரை பொறுத்தவரையில் அவனது சித்தத்தின் ஒரு சுயாதீன் நடவடிக்கையைத் தவறாமல் சுட்டிக்காட்டுகின்றது. தேவன் அவனை மிகத்தெளிவான விதத்தில் கடிந்துக்கொள்கின்றார். இக்குற்றப்படுத்தப்பட்ட தேவதூதனை (ஒளியைத் தரித்திருக்கின்ற லூசிபரையும், அவனது வீழ்ச்சியையும் (பாவத்திற்குள்)) குறிக்குமானால் லூசிபர் ஒரு சுயாதீன் சித்தத்துடன் படைக்கப்பட்டான் என இவ் வேதப்பகுதியில் இருந்து நாம் ஒரு முடிவிற்கு வரமுடியும். தன்னைப் படைத்தவருடைய சித்தத்திற்கு உட்படாத ஒன்றை இச் சித்தத்தின் நிமித்தம் தன்னுடைய சுயாதீனத்தை துஷ்டிரயோகம் செய்துவிட்டான். அதன் பின்பு (துக்கரமாக) அதே தவறை செய்யும்படியாக மனிதனை ஈடுபடுத்துவதில் அவன் வெற்றியும் கண்டுவிட்டான். இது நம்மை அடுத்த கேள்விக்கு அழைத்துச் செல்கின்றது.
- 35 40

4. தேவன் ஏன் சாத்தானை யூமியில் தள்ளினார்?

¹²⁹ எபிரேய இலக்கணத்தில் துணிச்சலான இந்த தோற்றும் (தன்மை முன்னிலையில் காணப்படுகின்றது. நான் ஏறுவேன்

தேவன் அவனை இன்னொரு இடத்திற்கு (என் அது செவ்வாய்க் கிரகமாய் இருக்கக்கூடாது?) தண்டித்து புறம்பே தள்ளியிருக்கலாம்.... அல்லது அதைவிட நன்மையாக அங்கேயே சாத்தானை அழித்து அவன் மேலும் பல பாதகங்களை செய்வதிலிருந்து அவனைத் தடுத்திருக்க முடியும்.¹³⁰ அது அப்படியில்லாததினால் தேவன் அவனை இந்த பூமியில் தள்ளி விட்டார் (ஏற்குறைய நம்மிடத்திற்கும்). இப்படியிருந்திருக்காவிட்டால்..... விட்டால்..... விட்டால் மனிதன் பாவம் செய்திருக்க முடியாது. இப்படிப்பட்டதான் எழுந்தமானமான கேள்விகளுக்கு பதிலை காண நாம் காத்திருப்பது வீணானதாய் இருக்கும். ஏனெனில், வேதாகமமானது இப்படிப்பட்ட கேள்விகளுக்கு பதில் வழங்குவதில்லை. ஆகவே, நாம் இப்படியாக முடிப்போம்: இது நமக்கு புரியாத புதிராகவே இருக்கின்றது. வரும் உலகத்தில் இது 5 குறித்து நமக்கு அதிகம் சொல்லப்படலாம். மற்றைய காரியத்திற்கு நாம் செல்ல முன் (அதுவும் இயற்கையாகவே இதனுடன் தொடர்புடையதாக இருக்கின்றது) நாங்கள் இன்னும் இதனுடன் சில குறிப்புக்களை சேர்க்க விரும்புகின்றோம் (சிந்தனைக்கான தூண்டுதல்): சாத்தான் வெளியிலிருந்து சோதிக்கப்படாமலே விழுந்தான். தன்னுடைய சுயப்பெருமைக்கூடாக சுய சித்தத்தினால் பாவம் செய்தான். 10 அவனுக்கு நியாயத்தீர்ப்பு ஆயத்தமாய் இருக்கின்றது. சாத்தானுக்கும், அவனுடனே தேவனுக்கு விரோதமாக எழும்பிய தூதர்களுக்கும் இரட்சிப்பு இல்லை.¹³¹ இதுவே தீஸ்ஸனுடைய (Thiessen) சிந்தையுமாகும். ஆனால், மனிதன் ஒரு சோதனைக்காரன் இல்லாமல் விழுந்திருப்பானானால் தன்னுடைய சொந்த பாவத்திற்கு அவனே காரணமாய் இருப்பானானால் அவன் சாத்தானின் நிலைக்கு வந்திருப்பான் என அவர் குறிப்பிட்டுச் சொல்கின்றார். தேவன் மனிதருடைய இரட்சிப்புக்கான ஒரு சாத்தியக்கூறை வழிவகையை ஏற்படுத்தியுள்ளார் என்பதில் தேவகிருபையின் தன்மை வெளிப்படுகின்றது.¹³² இங்கே 15 தீஸ்ஸனுடைய ஒரு பகுதியளவு நாம் ஒத்துக்கொள்கின்றோம். ஒரு பகுதியளவுதான், காரணம் இப்படிப்பட்ட விவாத முறைமை தவறாக புரிந்துக்கொள்ளப்பட முடியும். ஆதாமுடைய தவறை குறைத்துக் கூறும் ஓர் ஆபத்து அங்கே இருக்கின்றது. ஏவாள் தன்னுடைய வீழ்ச்சிக்கு பிற்பாடு தேவனுக்கு உத்தரவு கொடுக்கும் போது “சர்ப்பம் என்னை வஞ்சித்தது: நான் புசித்தேன்” என்று மறுத்துப் பதிலளிக்கவில்லையா? “என்னுடனே இருக்கும் படியாக நீர் எனக்குத் தந்த ஸ்த்ரியானவள். அவள் 20 மரத்திலிருந்து பறித்து தந்தாள். அதனால்தான் புசித்தேன்” என்ற ஆதாமின் உத்தரவைப் பார்க்கும் போது, இந்த துக்கமான சம்பவத்தின் மத்தியிலும் (நமக்கு வரவிருக்கும் விளைவுகளை எண்ணிப் பார்க்கும் போதும்) ஆதாமுடைய இவ்வார்த்தைகளை வாசிக்கும் போது ஆதாமைக் குறித்து நாம் நலினத்துடன் சிரிக்கின்றோமா? இல்லை படைத்தவரை குற்றப்படுத்தும் அதே தன்மை நமக்குள்ளும் இருக்கின்றது என்பதை சிந்தித்து அறிந்து நம்மை நாமே ஆராக்கியமான முறையில் குற்றப்படுத்த 25 வேண்டியவர்களாய் உள்ளோம். தன்னுடைய மீறுதலுக்கு ஆதாம் தான் நிச்சயமாக பொறுப்பாளியாய் இருந்தான். மனிதன் (விஷேஷமாக ஏவாள்) சர்ப்பமாகிய சாத்தானுக்கூடாக வெளியிலிருந்து வஞ்சிக்கப்பட்டு சோதிக்கப்பட்டான். எப்படியிருப்பினும், சாத்தானைப் பொறுத்தமட்டில் வெளியில் இருந்து தூண்டப்படவில்லை, மாறாக அவனுக்குள் இருந்தே பாவம் தோன்றியது. தேவனைப் போலாக வேண்டும் என்ற சிந்தனை லாசிபரில் தானே உதயமாகியது. இந்த ஒரே காரியத்தின் நிமித்தமாகவே மனிதனை 30 மன்னிக்க விரும்பும் தேவன் பிசாசையும் அவன் தூதர்களையும் மன்னிப்பதில்லை. வேதாகமமானது இதைக் குறித்து மௌனமாக இருக்கின்றது. இது நாங்கள் ஊகிக்கின்ற ஓர் கருதுகோளாகத்தான் இருக்கின்றது.

¹³⁰ வெளி. 20:1-3 உடன் ஒப்பிடவும். அவன் இனிமேலும் மனுக்குலத்தை சோதிக்கக்கூடாது என்ற காரியத்திற்காகவே 1000 வருட அரசாட்சியில் சாத்தான் கட்டிவைக்கப்படுவான்.

¹³¹ எபி.2:14-16 உடன் ஒப்பிடவும். இயேசுவானவர் தேவதூதர்களையல்ல மனிதர்களை இரட்சிக்கவே இவ்வுலகிற்கு வந்தார். இயேசு கிறிஸ்துவில் உள்ள இரட்சிப்பு விழுந்துபோன தேவதூதர்களுக்கல்ல. அவர்கள் ஒரேயடியாக நியாயத்தீர்ப்பிற்கென்று வைக்கப்பட்டுள்ளார்கள் ஓப். 2பேது. 2:4, யூதா. 6, மத்த. 25:41). பரிசுத்த வேதாகமத்தின் சாட்சியானது எல்லா படைப்புக்களுக்கும் ஓர் இறுதியான இரட்சிப்பு உண்டு (எல்லாம் ஒப்புரவாக்கப்படும்) என்ற கொள்கைக்கு (“பாக்காஸ்தாஸி”) எதிரவாகப் பேசகின்றது. மேலிகமாக இதைக் குறித்து கீழே பார்ப்போம்.

¹³² பார்க்க. ஹென்றி கிளர்ஸன் தீஸ்ஸன். ஓப். சிட்.பக்-176.

நம்முடைய கருத்துப்படி (Theissen) சொல்வது போன்று) வெளியிலிருந்து வரும் தூண்டுதல் இல்லாமல் ஆதாம் பாவம் செய்திருப்பானானால் அவன் தானே சாத்தானாக வந்திருப்பான் என ஒருவரும் சொல்லக்கூடாது. ஆதாம் ஒரு மனிதன், சாத்தான் ஒரு தேவ தூதன்.¹³³ எப்படியிருப்பினும், பரிசுத்த வேதாகமமானது மனிதனுடைய வீழ்ச்சிக்கு மத்தியிலும் (பாவத்தின் மத்தியிலும்) தேவன் மனிதர்களை நேசிப்பதினால் எல்லா மனிதர்களும் இரட்சிக்கப்பட வேண்டும் என்று விரும்புகின்றார் (யோவா.3:16, 1தீமோ.2:3-4, 2பேது.3:9 போன்றவை) என்று பகிரங்கமாக அறிவிக்கிறது. இங்கே எங்கள் இரட்சிப்பியல் அரூம்பமாகியது. தேவனுடைய கிருபையால் அவரது இரக்கத்தினால் ஒரு தகுதியில்லாதவனுக்கான மீட்பின் கொள்கை.... (ஓப்.யோவா. 3:16, 1யோவா. 4:9-19)!

10 5. தேவன் ஏன் மனிதன் சோதிக்கப்பட அனுமதித்தார்?

உண்மையிலேயே, இதற்கு முதலே இன்னுமொரு கேள்வி வந்து நிற்கின்றது: ஏன் தேவன் ஏதேன் தோட்டத்தில் ஜீவ விருட்சத்தின் கனியை மாத்திரம் நடாமல், நன்மை தீமை அறியத்தக்க கனியுள்ள மரத்தையும் நட்டார்? ஏன் இந்தக் கட்டளை? ஏன் இந்த தடை? மனிதனுடைய இறுதி நிலையாகிய பொதுவான அழைப்பில் அதற்கான பதிலுண்டு என நாம் விசுவாசிக்கின்றோம். தேவன் மனிதனை ஒழுக்கநெறியுள்ளவனாக தன்னுடன் ஜக்கியத்துடன் வாழும்படியாக சுயாதீன் சித்தத்தையுடையவனாக அவனைப் படைத்தார்.

- தேவனுடைய சாயலில் உருவாக்கப்பட்ட ஒன்று (நபர்) ஒழுக்க நெறியுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். இது அங்கே ஒரு சுயாதீன் தேர்வுக்கு சாத்தியக்கூறு உண்டு என்று மறைமுகமாகச் சுட்டிக்காட்டுகின்றது.
- தேவனுடனான ஜக்கியமும், அன்பும் ஒரு சுயாதீன் தேர்வின் சாத்தியத்தை வற்புறுத்துகின்றது.
- மனிதனானவன் பூமியின் எல்லா சிருஷ்டிகளின் மேலும் ஆளுகை செய்ய அழைக்கப்பட்டுள்ளான். இந்த ஆளுகையின் ஒழுக்க நிபந்தனையென்னவென்றால் கீழ்ப்படிதலே.
- மனிதனின் இந்த பரிசுத்த தன்மையானது ஒரு பரிசுத்த குணாதிசயத்தை விருத்தி செய்வதற்காக சோதிக்கப்பட வேண்டியதாய் இருக்கின்றது (ஓப்.எபி. 5:8). தேவன் மனிதன் பாவம் செய்ய வேண்டும் என்று விரும்பவில்லை. மனிதன் நன்மையதனதை, அதாவது தேவனுக்கு கீழ்ப்படியும் நிலையை தெரிந்தெடுத்திருக்கலாம். வெறுமனே தீமையை தெரிந்தெடுக்கும் சாத்தியக்கூறு ஒருவருக்கு இருப்பதினால் அது அவனை பாவியாக்குகிறதில்லை. மனிதன் அவனுக்கு ஏற்பட்ட சோதனையை எதிர்த்திருந்தால் சாத்தான் அவனை விட்டு போக வேண்டியிருக்கும் (இயேசு கிறிஸ்துவின் சோதனையை ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள் மத். 4:1ff, ஓப். யாக். 4:7, 1பேது. 5:8). எதிர்க்கத்தக்கதான் (சோதனையை) திராணி தேவனுடைய பெருந்தன்மையைக் காட்டுகின்றது. சாத்தானின் சோதனையை மனிதன் எதிர்த்திருப்பானேயானால் அது அவனது பரிசுத்த தன்மையை உறுதியாக்கப்பட்டிருக்கும் அது அவனை தேவனுடைய பரிசுத்த குணாதிசயத்திற்கு வழிநடத்தியிருக்கும்.¹³⁴
- மனிதன் ஒரு பொம்மையுமல்ல, இயந்திரமுல்ல: மாறாக அவன் ஒரு ஒழுக்கநெறியுள்ளவனாய் இருக்கின்றான். அதாவது, தீமையின் முகத்தில் (முன்பாக) நன்மையை சுயாதீனமாக தெரிவு செய்வதன் மூலமாக நற்குணாதிசயங்கள் உருவாகின்றது. இதுவும் அவன் தெரிவு செய்யக் கூடிய ஒன்றாக இருந்தது. இது தொடர்பாக உபா.8:2 ஜப் பார்க்கவும். எங்கே தெரிவு செய்யக்கூடிய சுயாதீனமும், சாத்தியமும் இல்லையோ அங்கே அன்பும் இருக்காது. உதாரணமாக மற்றைய எல்லாரையும் நிராகரித்து அவனை தெரிந்தெடுப்பதன் நிமித்தமாக ஒரு கணவன் தன் மனைவி

¹³³ எபிரேய வார்த்தையான சாட்டன் (Sāṭan) எதிரி அல்லது எதிராளியைக் குறிக்கும். அந்த அர்த்தத்தில் பார்த்தால் இரட்சிக்கப்படாத மனிதர்களை “சாத்தான்கள்” என்று அழைக்கலாம். ஏனெனில், வீழ்ச்சியிலிருந்து அவர்களும் தேவனுக்கு பகைஞர்களாய் இருக்கின்றார்கள் (ஓப்.ரோம.5:8-10, எபே.2:1-3).

¹³⁴ அத்துடன் பார்க்க. ஹென்றி C. தீஸ்ஸன். ஓப்.சிட்.பக்.200.

மீதான அன்பை வெளிப்படுத்துகின்றான். அதாவது, தேவனுடைய சித்தத்திற்கு விரோதமாக ஒரு காரியத்தையாவது மனிதன் தெரிந்தெடுக்க முடிந்திருக்காவிடின்,¹³⁵ அவன் ஒரு தெளிவில்லாத.... அன்பில்லாத..... உப்புச்சப்பில்லாத கீழ்ப்படிதலோடு கூடிய வெறுமனே ஒரு பொம்மையாக இருந்திருக்க மாட்டானா? அதைவிட அதிகமாக அவன் ஒன்றும் இல்லை.

5

c) சோதனை

1. ஆதி.3 ல் உள்ள வீழ்ச்சியின் சரித்திர பதிவு

10 தாராளவாத இறையியலானது (Liberal theology) ஆதி.3ல் உள்ள சம்பவங்களை பாபிலோனிய கட்டுக்கதைகளின் மறுபதிப்பே என்பதனை விட வேறு எதையும் அது நம்புவதில்லை. இவர்கள் ஆதாம் ஏவாருடைய வரலாற்றையே நம்புவதில்லை. ஆகவே இவர்களுக்கு ஆதி. 3ல் உள்ள சம்பவம் அதிகம் மிஞ்சிப்போனால் ஒர் அடையாள விதமாக முக்கியத்துவமும் பெறுமதியும் வாய்ந்தது. இது தொடர்பான சம்பவங்கள் வரலாற்றுத்தன்மை வாய்ந்தது என நம்பும் இறையியலாளர்கள் சந்தேகமில்லாமல் மிகவும் 15 சிறுபான்மையினராகவே காணப்படுகின்றார்கள். ஆதி. 3ம் அதிகாரமானது வெறுமனே ஒரு உருவகம் அல்ல. சம்பவங்கள் ஒரு கதை வடிவில் சொல்லப்பட்டுள்ளது: அத்துடன் குழலமைவு ஒரு வரலாற்று ரீதியானது.¹³⁶ ஆதி. 3ம் அதிகாரத்தின் வரலாற்றுத் தன்மையை (வேதாகமத்தின் முதல் புத்தகமான ஆதியாகமத்தின் மற்றைய பகுதிகளைக் கூட) விசுவாசிப்பதற்கு கவிஷேச இறையியலாளர்களுக்கு பல காரணங்கள் உண்டு.

20

- பழைய ஏற்பாட்டின் மற்றைய பகுதிகள் ஆதாமின் வரலாற்றுத் தன்மையை உறுதி செய்வதினால், ஆதி 1-5 உறுதி செய்யப்பட முடியும். ஓப். 1நாளா. 1:1ff, ஒசியா 6:7.
- லூக். 3:23-38 ல் காணப்படும் பரம்பரைப் பட்டியலானது ஆதாமின் வரலாற்றுத் தன்மையை உறுதி செய்கின்றது.

25

- ஆதி 1-3ன் (அதாவது ஆதாம் ஏவாளின்) வரலாற்றுத் தன்மையை இயேசு கிறிஸ்து உறுதி செய்கின்றார்: மத் 19:4-5 (ஓப். மாற். 10:6-9)
- பவுல் தன்னுடைய அநேக நிருபங்களில் ஆதாம் ஏவாளை வெளிப்படையாக குறிப்பிட்டு உறுதி செய்கின்றார்: ரோம. 5:12-19, 1கொரி. 15:21-22,45, 2கொரி. 11:3, 1தீமோ. 2:13-14.
- ரோம. 5:12ல் உள்ள ஜென்மபாவத்தை குறித்த பவுலின் உபதேசம், அத்தேனே பட்டணத்தில் பட்டணத்தில் அவரது பிரசங்கத்தில் அப். 17:24-26ல் லூக்காவினால் முன்பு சொல்லப்பட்டபடியே மீண்டும் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது.
- யூதா 14ம் வசனம் இதைக்குறித்து பேசுகின்றது.

35 ஆதி. 3ம் அதிகாரத்தில் உள்ள சம்பவமானது வலாற்றுத்தன்மையை மறுக்கின்றவர்கள் இயேசுவினதும், அப்போஸ்தலர்களினதும் போதனைக்கும் சவால் விடுகின்றார்கள். ஆதி. 3ம் அதிகாரம் வரலாறாக இல்லாவிட்டால் இயேசுவும், அப்போஸ்தலர்களும் ஒரு பொய்யான கட்டுக்கதையில் தங்களுடைய போதனையை உருவாக்கியதாக தவறாக புரிந்து கொள்ளப்படலாம். அல்லது உண்மையிலேயே இந்த காரியம் நடைபெறவில்லை என்று அவர்கள் அறிந்தும், இந்த காரியம் நடந்ததாக கூறி எங்களை வஞ்சிக்கிறதாக இது இருக்க வேண்டும்.

¹³⁵ அதாவது விலக்கப்பட்ட மரத்தின் கனியை புரிப்பதற்கு

¹³⁶ ஆதி. 3ம் அதிகாரம், ஆதி 4—5 உடன் நெருக்கமாக தொடர்புபட்டுள்ளது.

2. சோதனையென்றால் என்ன?

பழைய ஏற்பாடானது சோதித்தல், நிருபித்தல், பரீசீக்கப்படுதல் போன்ற பதங்களுக்கு பாச்சான், நிஸ்சா (bāchan, nissāh) என்ற இரு வினையடிகளை பயன்படுத்துகின்றது.¹³⁷ பாச்சான் (bāchan) என்ற வினைச்சொல்லானது சோதிக்கப்படுதல் நிருபிக்கப்படுதல், என்றும் நிஸ்சா (nissāh) என்பதும் சோதனைக்கு உட்படுத்தல், முயற்சித்துப் பார்த்தல், பரீசித்துப் பார்த்தல், ஆராய்ச்சித்துப் பார்த்தல் என்றும் மொழிப்பெயர்க்கலாம். ஆகவே எந்த வினைச்சொல் மொழி பெயர்க்கப்பட வேண்டுமோ அந்த வினைச்சொல் சொல்லப்பட்ட சூழ்நிலையின் வெளிச்சத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட வேண்டும்.

10

புதிய ஏற்பாட்டில் பெய்ராட்சோ ((பெராட்சு) peirātsō) அல்லது பெய்ரோ ((பெராஷு) peirāō) என்ற வார்த்தைகள் பிரதானமாக பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இரு வினைச் சொல்லும் சந்தர்ப்பத்தைப் பொறுத்து நிருபிக்க சோதிக்க, பரீசீக்க என்று மொழிபெயர்க்கப்பட முடியும். பெய்ரா ((பெரா) peirāō) என்ற பெயர்ச் சொல்லானது நிருபணம், சோதனை, பரீசை, அனுபவம் என்றும் பெய்ரஸ்மோஸ் ((பெரஸமர்சு) peirasmós) என்பது சோதனை, வஞ்சகம் தவறாக வழிநடத்தப்படல் என்றும் பொருள்படும்.

என்ன நிச்சயம் என்றால் சாத்தான் மனிதன் விழ வேண்டும் என்பதற்காக அவனைச் சோதித்தான். பிசாசானவன் எப்போதும் எதிர்மறையான நோக்கோடு தான் சோதிக்கின்றான். அவன் ஒரு நாசக்காரன். அவன் எப்பொழுதும் மக்களை அழிவிற்குள் வழிநடத்துகிறவன்.¹³⁸ அதேவேளை, தேவன் மனிதனை இடற்தக்கதாக அவனை ஒரு போதும் சோதிக்கிறவர் அல்ல (ஓப். யாக். 1:13 மிகத் தெளிவாக இதை கூறுகின்றது). தேவன் மனிதனை சோதிக்கலாம் ஒரு மனிதனுடைய மனப்பாங்கை வெளிக்கொண்டும் முகமாக அவனைச் சோதிக்கலாம். பரீசைக்கூடாக நிருபிப்பதற்கு தேவன் அவனை சோதிக்கலாம். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் மிகத் தெளிவான பகுதி மோசேயின் 5வது புத்தகத்தில் காணப்படும் பிரதான வசனமாக காணப்படும் உபா. 8:2 தான் “உன் தேவனாகிய கர்த்தர் உன்னைச் சிறுமைப்படுத்தும்படிக்கும், தம்முடைய கட்டளைகளை நீ கைக்கொள்வாயோ கைக்கொள்ளமாட்டாயோ என்று அவர் உன்னைச் சோதித்து, உன் இருதயத்திலுள்ளதை நீ அறியும்படிக்கும், உன்னை இந்த நாற்பது வருஷமளவும் வனாந்தரத்திலே நடத்திவந்த எல்லா வழியையும் நினைப்பாயாக.” பழைய ஏற்பாட்டின் கிரேக்க மொழி பெயர்ப்பான செப்துவஜின்ட¹³⁹ (Septuagint) இந்த வார்த்தையில் உள்ள நிஸ்சா என்ற பத்தை “எக்பெய்ரட்சோ” (ekpeirātsō,) என்று மொழி பெயர்க்கின்றது. அவ் வார்த்தை இச் சூழ்நிலையில் ஒருவரை சோதனைக்குட்படுத்துவதாக அர்த்தங் கொள்ளும். இக் கிரேக்க வார்த்தையின் முன்பகுதியான “எக்” (“ek”) என்பது இஸ்ரவேலருடைய இருதயத்தில் மறைந்திருக்கின்ற உள்ளான மனப்பான்மையை சோதிப்பதற்காக குறிப்பிடப்பட்ட சொல் ஆகும். ஒருவருடைய உன்மையான மன நிலையையும், நோக்கத்தையும் கண்டுபிடிப்பதற்காக அவரைச் சோதனைக்கு உட்படுத்துவது அல்லது அவரை சோதிக்க முயற்சிப்பது தவறான காரியம் அல்ல. ஒருவருக்கு துன்பத்தை உண்டாக்கவும், ஒருவரை இடறிவிழச் செய்யவும், பாவத்தில் விழச்செய்யவும் ஒருவரை சோதிப்போமானால் அது தீமையாய் இருக்கும். பின்னாக சொல்லப்பட்ட இக்காரியங்கள் பிசாசின் உன்மையான செயல்களாகும். அவனும் வேதாகமத்தில் சோதனைக்காரன் என அழைக்கப்படுகின்றான் (the tempter (o பெராட்சு = ho peirātsō;

¹³⁷ Bachan in Qal or nissāh in Piel

¹³⁸ எபிரேய பாலையிலே அவன் பேருக்கு அர்த்தம் “அபாடன்” (Abaddon) அதன் அர்த்தம் தொலைந்து போதல் அல்லது தவறாக வழிநடத்தல். “அப்பொல்யோன்” (Apollyon - ‘அபோல்லயு’ [Apollónō]) = “அப்பொல்லும்” (அபோல்லும் apóllumi) அல்லது “அப்பொலு” [அபோல்லும் apollónō] என்ற கிரேக்க வார்த்தை அழிவுக்கு வழிநடத்தும் ஒருவன் என்று பொருள்படும். இந்த இரு பதங்களையும் வெளி. 9:11ல் காணலாம்.

¹³⁹ செப்துவஜின்ட என்பது பழைய ஏற்பாட்டின் கிரேக்க மொழி பெயர்ப்பாகும்.

- participle of *peirátsō*) : ஒப்.மத். 4:3, 1தெச.3:5. சாத்தான் மனிதனின் எதிரி. மிகப்பெரிய சோதனைக்காரன், தேவன் தாமோ சோதிப்பதில்லை. ஆனால் நம்முடைய உள்ளான மனப்பான்மையை நிருபிக்கவும், சோதனைக்காரனை எதிர்ப்பதில் நாம் தேவனை மகிமைப்படுத்தவும் அவர் சோதனையை அனுமதிக்கலாம். தன்னுடைய உண்மைத்தன்மையிற்கூடாகவும், தன்னுடைய சாட்சிக்கூடாகவும் தேவனை 5 மகிமைப்படுத்திய யோபுவைக் குறித்து அறிகிறோம்: யோபு1:8,21-22; 2:1-10. பரிசுத்த வேதாகமமானது தேவன் உண்மையுள்ளவர் என்றும் சோதனையை தாங்கும் திராணிக்கு அதிகமாக தம்முடைய பிள்ளைகளை (அவர்களுடைய உடையும் புள்ளி அதாவது, உச்சக்கட்ட தாங்கக் கூடியநிலை) சோதிப்பதற்கு அவர் அனுமதிக்கமாட்டார் எனவும் பரிசுத்த வேதாகமம் கூறுகின்றது (ஒப். 1கொரி. 10:13).
- 10 சாத்தானால் சோதிக்கப்பட்டு வஞ்சிக்கப்பட்ட பின் ஏவாள் பாவம் செய்தாள் (2கொரி. 11:3, 1தீமோ. 2:13-14). தன்னுடைய மனைவியாகிய ஏவாளின் மீது கொண்ட நேசுத்தின் நிமித்தம் வஞ்சிக்கப்பட்டு ஆதாம் விழுந்திருக்கலாம். யாரோ ஒருவரினால் வஞ்சிக்கப்படுவதற்கு தங்களைத் தாங்களே இடங்கொடுத்ததினால் தான் இருவரும் விழுந்தார்கள். அதேவேளை, சாத்தான் தனக்கு வெளியே எவராலும் சோதிக்கப்படவில்லை. அவன் ஒரு நாள் தான் தேவனைப் போல இருக்க வேண்டும் என்று 15 தனக்குள்ளே நிச்சயமாக தீர்மானம் எடுத்திருக்க வேண்டும். சதி, அதிகார பறிமுதல், கலகம்.... தேவன் நமக்கு என்று தீர்மானிக்காத இவைகளை விரும்புவோமானால் அது பாவமாய் இருக்கும். ஏராளமான தேவதூதர்கள் அவனுடைய (சாத்தானின்) கலகத்தில் அவனை பின்பற்றினார்கள்.¹⁴⁰ துக்கரமாக அதே பாவத்தில் மனிதனை வீழ்த்துவதில் அவன் வெற்றி கண்டுவிட்டான். ஏற்கனவே குறிப்பிட்டபடி 2ம் ஆதாமாகிய இயேசுகிறிஸ்துவுக்கூடாக தெய்வீக நியாயத்தீர்ப்பிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள வழியுண்டு. 20 (ஓப்.ரோம. 5:18-21, 1கொரி15:21-22).

3. சாத்தானுடைய சோதனைகளும் தந்திரோபாபாயங்களும்

- சோதனைக்காரனாகிய சாத்தானுக்கு தன்னை எப்படி “மறைத்துக் கொள்வது” என்று நன்றாகத் தெரியும். 25 சாத்தான் ஒளியின் தூதன் என்பதை நிச்சயம் நாம் மறந்து போகக்கூடாது. தூதர்கள் மனிதர்களைவிட அதிக வல்லமையுடையவர்கள், மனிதர்களைவிட அதிகம் அறிந்தவர்கள், ஒரு தேவதூதனானவன் கண்களுக்கு புலப்படாத ஆவியாய் இருக்கின்றான். ஆனால், அவன் தன்னை மறைத்து மனிதர்களின் கண்களுக்கு புலப்படத்தக்கதாய் தோன்றமுடியும். அது மிருகமாயிருக்கலாம், மனிதனாகவும் இருக்கலாம் (ஓப். எண். 22:22ff).¹⁴¹ சாத்தான் ஏவாளை அனுக சர்ப்பத்தை “வாகனமாக” பயன்படுத்தினான் என 30 தோன்றுகின்றது. சாத்தான் என்ன விதமாக தந்திரமான திட்டங்களை பயன்படுத்துகின்றான் என்று காண்பிக்க ஆதி 3ம் அதிகாரம் நல்லதொரு விரிவுரையாக அமைகின்றது. அவன் எப்படித் தொடர்ந்தான், முன்னேறினான். படிப்படியாக ஏவாளின் இருதயத்தில் ஓர் ஆசையை ஓர் இச்சையை எழுப்பிவிட்டான்:

- 35 • தேவன் தடை பண்ணியதை தனக்கு சொந்தமாக்க,
• தேவன் தனக்கு வெளிப்படுத்தாததை அறிந்து கொள்ள,
• அவள் என்னவாக இருக்க தேவன் விரும்பவில்லையோ அப்படியிருக்க,

இந்த சோதனையில் சர்வத்திற்கும், ஆவிக்கும், ஆத்துமாவிற்கும் மேல் ஒரு பலத்த தாக்குதல் நடைபெற மனிதன் உட்படுத்தப்பட்டான். பிசாசானவன் இன்றைக்கும் கூட அதே பானியில் பயன்படுத்திக் கொண்டு

¹⁴⁰ வெளி. 12:4ff ல் பிசாசின் கலகத்தில் 1/3 பங்கு தூதர்கள் அவனை பின்பற்றினார்கள் என சொல்கின்றது.

¹⁴¹ இது நல்ல தேவதூதர்களுக்கும், பிசாசிற்கும் அவனுடைய தூதர்களுக்கும் பொருந்தும். ஓப்பிடுக. எமி.1:14; 13:2, ஆதி. 18-19, 2கொரி. 6:16-20; 11:3, எபே. 6:12ff. மேலதிகமாக அறிய விரும்பினால் தேவதூதரியல் என்ற நமது கையேட்டை பார்க்கவும்.

போகின்றான். அவன் நம்மை அனுகும் போது அதே தந்திரோபாயத்தை அவன் பாவிக்கிறான் என்பதை நிச்சயமாய் நாம் எதிர்பார்க்க வேண்டும் (முன்னமே நடந்ததை கருத்திற் கொண்டு).

a. தேவனுடைய வார்த்தையை சந்தேகித்தல்.

5

ஆதி 3:1 ...தேவன் உண்மையில் அப்படி சொன்னாரா..?

மனிதன் தன்னை சிருஷ்டித்தவருக்கு கீழ்ப்படிந்து இசைந்து ஒற்றுமையாக வாழ்ந்தான். தேவனோடு ஜக்கியத்தில் வாழும் ஒரு மனிதன் வீழ்வதற்கு ஆபத்துள்ளவனாக இல்லை (ஓப்.சங். 125:1, எபி. 6:11ff).

10 பிசாகக்கு அது தெரியும். ஆகவேதான் “தேவன் உண்மையாகவே அப்படிச் சொன்னாரா...?” என்று மனிதனுடைய சிந்தனைக்குள் சந்தேகத்தை முதலாவதாக விதைக்க முயற்சிக்கின்றான். கவனியுங்கள், சாத்தான் ஒரு போதும் “யாவே” என்ற பதத்தை பயன்படுத்தாமல் (உடன்படிக்கையின் தேவன்) “ஏலோஹிம்” என்ற நாமத்தை தேவனுக்கு பயன்படுத்துகின்றான். சாத்தான் ஏவாளின் சிந்தையை சந்தேகத்தினால் “ஹடுறுவதில்” வெற்றி கண்ட போது தேவனிலும் தேவவார்த்தையிலும் அவ 15 நம்பிக்கையை விதைப்பதற்காக தொடர்ந்தான். அக்கணத்தில் ஏவாள் என்ன செய்திருக்க வேண்டும்? நாங்கள் கேட்கின்றோம் :

- அவ்வேளையில் ஆதாம் எங்கே போனான்? ஏவாள் தடுக்கப்பட்ட கனியை தன்னுடைய கணவனுடன் முதலாவது கலந்தாலோசியாமல் சாப்பிட முடிவு செய்தாளா? ஆம் எனில், ஏன்?
- பிசாசானவன் தேவனுடைய வார்த்தையைக் குறித்துக் கேள்வியெழுப்புவதன் மூலம் சந்தேகத்தை நகுக்காக ஏற்படுத்திய போது ஏன் ஏவாள் தேவனிடம் திரும்பி விளக்கத்தை கேட்கவில்லை (ஓப்பிடுக. யோக. 9:ம் அதிகாரத்தில் விசேடமாக 14ம் வசனத்தில் இஸ்ரவேலரும் யோகவாவும் கதை).
- அதன் பின்பும் ஆதாம் ஏன் தேவனிடத்தில் திரும்புவதற்கு பதிலாக தன் மனைவியின் சொல்லைக் கேட்டான்.

25 b. தேவனுடைய வார்த்தைக்கு இல்லை

ஆதி 3:4 நீங்கள் நிச்சயமாகவே சாவதில்லை என்று சர்ப்பம் ஸ்திரிக்கு சொன்னது

சாத்தானானவன் ஏவாளுக்கு தேவன் மேலும் அவரது வார்த்தையிலும் உள்ள விசவாசத்தை குழப்பிய 30 பிறகு அவன் அப்பட்டமான ஒரு பொய்யைப் பேசினான். அவன் தேவனுடைய வார்த்தையை தன்னுடைய பொய்யான ஒரு வார்த்தையினால் பிரதியீடு செய்துவிட்டான். இயேசுவின் வார்த்தைகளில் ஏதேன் தோட்டத்தில் நடந்த இந்த சம்பவத்தை தேவன் சுட்டிக்காட்டியது யோவா 8:44 ல் உள்ள வார்த்தைகளுக்கூடாக நமக்கு இப்படி வருகின்றது. சோதனைக்காரனாகிய பிசாசின் தாக்குதலுக்கு எதிராக தேவனுடைய வார்த்தையானது ஒரு கோட்டையாக, ஆயுதமாக நிச்சயமாய் நமக்கு விளங்க 35 வேண்டும். எப்பொழுதெல்லாம் பிசாசினால் இயேசு சோதிக்கப்பட்டாரோ ஒவ்வொரு தடவையிலும் தேவவார்த்தையினால் அவர் பதில் கொடுத்ததிலிருந்து நமக்கு ஒரு நல்மாதிரியை விட்டுச் சென்றுள்ளார். சமநோக்கு நற்செய்திகளில் (ஓப். மத். 4:1ff, மாற்.1:12-13 லாக்.4:1ff) காணப்படும் இயேசு கிறிஸ்துவின் சோதனையின் சம்பவமானது சொன்னாற்போல சாத்தான் பரிசுத்த வேதாகமமாகிய தேவனுடைய வார்த்தையை சில வேளைகளில் மேற்கோள்காட்டும் அளவிற்கு நன்றாக அறிந்திருக்கின்றான் என 40 காட்டுகின்றது: ஓப்.மத் 4:6. இயேசுவானவர் எப்படி இதற்கு மறுத்தரவு கொடுக்கின்றார்? தேவனுடைய வார்த்தையை ஒரு சரியான விதத்தில் மேற்கோள் காட்டியதற்கூடாக (பிசாகக்கு மாறாக) அவர் பிசாசை எதிர்த்தார். எபே. 6:10-18 இந்த பிசாசிற்கு எதிரான யுத்தத்தில் மிக தெளிவான அறிவுறுத்தல்களை பவுல்

தருகின்றார். எபே.6:17 ல் தேவனுடைய வார்த்தையே பிசாசிற்கு எதிரான நம்முடைய பட்டயமாக இருக்க வேண்டும் எனக் கூறுகின்றார் (ஓப். எபி.4:12). துக்ககரமாக, தேவனுடைய வார்த்தையை விசுவாசிப்பதற்கு பதிலாக சோதனைக்காரனுடைய வார்த்தைக்கு ஏவாள் செவிகொடுத்தாள். தேவன் ஏதோ ஒரு நல்ல காரியத்தை அவளிடம் இருந்து மறைத்து வைத்திருக்கின்றார் என்ற சாத்தானின் பொய்யை அவள் 5 நம்பினாள். சாத்தான் இப்படியாக இந்த பொய்யை செழுத்துவதில் வெற்றி கண்ட போது மனிதர்களுடைய தோல்வி தவிர்க்க முடியாததாய் போய்விட்டது.

C. சாத்தானின் ஒரு வார்த்தை

10 ஆதி 3:5 ...நீங்கள் தேவனைப் போல் இருப்பீர்கள்...

மனிதன் ஒருபோதும் சுயாதீனமாக வாழமுடியாது. அவன் விசுவாசத்திற்கூடாகவும், கீழ்ப்படிதலுக்கூடாகவும் தன்னுடைய சிருஷ்டிகருடன் ஜக்கியத்தில் இருக்க முடியும். அல்லது தேவனுடைய பரம எதிரியாகிய பிசாசின் ஓர் அடிமையாக இருக்க வேண்டும். எந்த கணத்தில் மனிதன் தேவனையும் அவருடைய வார்த்தையையும் விட்டு விலகிப்போனானோ அப்பொழுதே அவன் சாத்தானின் அடிமையானான்.

15 இவ்விதமாகவே மத்.6:24ல் இயேசுகிறிஸ்துவின் வார்த்தையை நாம் விளக்கிக்கொள்ள வேண்டும். “இரண்டு எஜமான்களுக்கு ஊழியர்கள் செய்ய ஒருவனாலும் கூடாது. ஒருவனைப் பகைத்து, மற்றவனைச் சிநேகிப்பான். அல்லது ஒருவனைப் பற்றிக்கொண்டு, மற்றவனை அசட்டைபண்ணுவான். தேவனுக்கும் உலகப்பொருளுக்கும் ஊழியர்கள் செய்ய உங்களால் கூடாது”. சாத்தான் அவனது சதியில் ஜெயம் அடைந்து விட்டான்: தேவனைப் போல இருக்க வேண்டும் என்று கலகம் பண்ணிய சாத்தானை 20 தன்னுடைய சுயாதீனத்தை துஷ்டிரயோகம் செய்து மனிதனும் பின்பற்றியதினால் அவனாகவே சாத்தானுக்கு ஓர் அடிமையாக வந்துவிட்டான்: ஓப்.யோவா. 8:34-36,44, ரோம.6:16, 2பேது. 2:19.

பிரயோகம்

25 சாத்தானின் தந்திரங்கள் மாறவில்லை: இன்று வரைக்கும் தேவனுடைய வார்த்தையைக் குறித்த சந்தேகங்களை நம்மில் விதைக்க முயற்சிக்கின்றான். இந்த வார்த்தையை எடுத்துவிட்டு தன்னுடைய சொந்த வார்த்தையினால் அதனைப் பிரதியீடு செய்கின்றான். இன்றைக்கு நம்முடைய சபைகளில் என்ன நடந்து கொண்டிருக்கின்றது என்று ஒவ்வொருவரும் சிந்திக்க வேண்டியது அவசியமாயிருக்கின்றது.

30 16ம் நூற்றாண்டில் நடந்த சீர்திருத்தத்திற்கு பிற்பாடு ஐரோப்பாவானது வேதாகமத்தின் ஒரு கோட்டையாக இருந்தது. இதன் விளைவாக ஐரோப்பா பல எழுப்புதல்களை அனுபவித்தது. இங்கிலாந்தில் நடந்த ஜோன் வெஸ்லியின் (John Wesley) மறுமலர்ச்சி (1703-1791) மெதாடிஸ்ட் இயக்கத்தை உதாரணத்திற்கு எடுத்துப் பார்ப்போம். இன்று மெதாடிஸ்ட் சபை எங்கே? நாங்கள் பொதுப்படுத்தி பேசக்கூடாது என்றாலும் கேட்கின்றோம்: ஜோன் வெஸ்லியினால் (John Wesley) பிரசங்கிக்கப்பட்ட பரிசுத்த இயக்கம் இன்று 35 என்னவாயிற்று? பலதரப்பட்ட ஸ்தாபனங்களின் (denominations) வேதாகம கலாசாலைகளுக்குள் வேதாகம-விமர்சனம் (Bible-criticism) பிரவேசித்த போது அப்படிப்பட்ட சபைகளின் வீழ்ச்சி வெளியரங்கமாய் தெரிந்தது. மேய்ப்பர்களை விட்டு, வேதாகமம் மாத்திரமே (sola scriptura) என்ற சீர்திருத்த பாரம்பரியங்களைவிட்டு விலகும் போது அவரது சபைக்கான எதிர்மறை விளைவுகள், பாதிப்புக்கள் தவிர்க்க முடியாததாய் இருக்கும். பரிசுத்த வேதாகமத்தின் முழு அதிகாரத்தையும் 40 புறக்கணிக்கும் போது உடனடியாகவோ, காலம் செல்லச்செல்லவோ அது சபையின் ஒழுக்கத்தை பாதிக்கின்றது என்பது அனுபவங்களுக்கூடாக புலனாகின்றது. விளைவுகள் சூழ்நிலைக்கேற்ற ஒழுக்கமாகவும் (situation-ethics), அதிகரித்து வரும் ஒத்தவேஷமாகவும் (conformism) இருக்கின்றது.

அரசு புரட்டஸ்தாந்து சபைகளில் இந்த தாராளவாத கொள்கையின் (liberalism) விளைவுகள் விஷேஷமாக வெளியரங்கமாக இருக்கின்றது: சகிப்புத்தன்மையே அவர்களின் தாரக மந்திரமாய் இருக்கின்றது. சுவிஷேச மயமாகுதல், அருட்பணி, பரிசுத்தம் என்பவைகள் காலம் கடந்தவைகளாயின. பதிலாக ஒன்றாக சேர்ந்து வாழுதல் (கலத்தல்), சகிப்புத்தன்மை என்பன நாகரீகமாயின (பிரபல்யமாகின). அரசு உத்தியோகபூர்வமான சபைகளால் உலகத்திற்கு ஒத்த வேஷம் தரித்தமை ஒரு ஆச்சர்யப்படும் அளவிற்கு முன்னேறியுள்ளது: வைப்பாட்டிகளை சகித்த பிற்பாடு விவாகரத்து (என்ன காரணமாயிருந்தாலும்), கருச்சிதைவு, இப்பொழுது ஒருபால் புணர்ச்சி கூட ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றது. அநேக சபைகளில் ஆண் புணர்ச்சி மேய்ப்பர்களும், பெண் புணர்ச்சி மேய்ப்பர்களும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றார்கள். அதைவிட மோசமாக சில அரசு சபைகளில் வேதாகமத்திற்கு எதிராக மிகத்தெளிவாக இருக்கின்ற 10 இப்படிப்பட்ட நிலைகளைக் கடிந்து கொண்ட அவர்களின் தெரியத்திற்காக மேய்ப்பர்கள் தங்கள் பதவியிலிருந்து துரத்திவிடப்பட்டார்கள்.

இன்றைக்க அநேக சபைகள் வேதாகம உபதேசத்திலிருந்து இப்படியான ஒரு விதத்தில் விலகிப்போவது எப்படி நடந்தது? எப்போதுமே இருந்து வருகின்ற பரிசுத்த வேதாகமத்தின் வலுவற்ற தன்மையும், 15 அதிகாரமும் தூக்கியெறியப்பட்ட வேளையிலே வீழ்ச்சி ஆரம்பமாகியது. மேற்குலக நாடுகளில் உள்ள பன்மைவாத (Pluralistic) சிந்தனையுள்ள சபைகள் வேதாகமத்தை விசுவாசிக்கும் சபைகளை தங்கள் பக்கம் கொண்டு வரமுயற்சிக்கின்றன. விசேடமாக 3ம் உலக நாடுகளுக்கு இது பொருந்தும். சாதாரணமாக வேதாகமத்தை விசுவாசிக்கும் சபைகளின் அருட்பணியாளர்கள் தான் தூரதேசத்தில் உள்ள சபைகளை ஸ்தாபிக்கின்றார்கள். பிசாசிற்கு அதில் சந்தோஷம் இல்லை. கிறிஸ்தவர்கள் 20 துன்பபடுத்தப்படும் நாடுகளில் தாராளவாத இறையியலைக் குறித்து ஒரு ஆபத்தும் இல்லை. இந்நாடுகளில் எதிரியானவன் உபத்திரவத்திற்கூடாக விசுவாசிகளை சோர்வுறச்செய்ய முயற்சிக்கின்றான். தாராளவாதிகளும், பன்மைவாதிகளும் மிகவும் குறைவான எதிர்ப்புக்கள் நிறைந்த நாடுகளில் சுவிஷேச கிறிஸ்தவர்களால் ஸ்தாபிக்கப்படும் இளஞ்சபைகளுக்குள் வழமையாக ஊடுருவ முயற்சிக்கின்றார்கள். சமரச சபை சம்மேளத்தின் (ECE [Ecumenical Church Council]) அங்கத்துவ சபைகளும், அவர்களுடைய 25 அருட்பணி இயக்கங்களும் வேதாகமத்தை விசுவாசிப்பவர்களையும், பக்திமான்களையும் விட அதிக பணத்தையுடையவர்களாய் இருக்கின்றார்கள். அவர்களின் ஒரு தந்திரம் (பிரதானமானது) என்னவென்றால், இளைமையான சுவிஷேச சபைகளை தங்களுடைய பணத்திற்கூடாகவும், பொருளாதார உதவிகளுக்கூடாகவும் வஞ்சித்து கவர்ந்திமுப்படே (அவர்களை வாங்கிக் கொள்வதே). அவர்கள் பலவிதமாக சமூக திட்டங்களுக்கும் (இவைகளில் அதிகமானவைகள் நன்றாக இருக்கின்றது) 30 புலமைப்பரிசில்களுக்கும் நிதியுதவி வழங்குகின்றார்கள். தங்களுடைய பொருளாதார பண ஆதிகக்த்திற்கூடாக ஒரு சபையில் (இன்னும் வேதத்தை விசுவாசிக்கின்ற) வேரூன்றிய பிற்பாடு புதிய மாணவர்கள் தங்கள் கல்விக்காக வெளியே போக வேண்டியிருப்பதனால் இவர்கள் சடுதியாக அச்சபையில் கட்டளையிட அறிவுறுத்த தொடங்குகின்றார்கள்.¹⁴² தீவிரென பார்த்தால் புலமைப்பரிசிலானது, பன்மைவாத (தாராளவாத) கல்வி நிலையங்களில் மாத்திரம் தான் கிடைக்கின்றது. புதிதாக பட்டம் பெற்ற 35 மேய்ப்பர்கள் வரலாற்று விமர்சன இறையியலின் (historic-critical theology) பிரதிநிதிகளாக தங்கள் வேலையை தங்கள் அலுவலகத்தில் ஆரம்பிக்கின்றார்கள். அப்படியே மெதுவாக வேதாகமத்தை விசுவாசிக்கும் அருட்பணியாளர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட திருச்சபைகளானது இந்த தாராளமய இறையியலின் வைரசினால் புறந்தள்ளப்பட்டு (உறுதியற்றதாக்கப்பட்டு) அழிக்கப்பட்டு போகின்றதுமாய் இருக்கின்றது. குரியனுக்கு கீழே புதிதானது ஒன்றுமில்லை. இது முதல் மனிதனுக்கு எதிராக ஏற்கனவே 40 பயன்படுத்தப்பட்ட பிசாசின் பழைய தந்திரந்தான்: தேவன் உண்மையிலேயே அப்படி சொன்னாரா? மறந்து

¹⁴² இந்த தந்திரமானது உதாரணமாக பன்மைவாத ஜேர்மன் அருட்பணி இயக்கத்தினால் (VEM, Wuppertal, Germany) பிரயோகிக்கப்பட்டுள்ளது. ஜனநாயக சோசலிசு குடியரசு நாட்டில் உள்ள (முன்னைய - சாயிர் (ex-Zaire) மற்றைய மின்னரிகளுடன் சேர்ந்து எங்களுடைய முன்னைய அருட்பணி தளத்தில் அவர்களுடைய சந்தேகத்திற்கிடமான முறையின் நிமித்தம் நாங்களும் ஒரு பாதிப்பிற்குட்படவுகளாவோம். இறுதியாக, அப்போதுள்ள கொங்கோரில் சபையின் அமைப்பிலிருந்து விலகுவதைத் தவிர ஸ்லா சுவிஷேச மின்னரிமார்களுக்கும் வேறு வழியிருந்ததாக தெரியவில்லை.

விடு அப்படியல்ல...அதை நீ அப்படியே நம்பிவிட முடியாது.... எழுதியுள்ளபடி அதை விசுவாசிக்க முடியாது வேதாகமம் ஓர் பழைய புத்தகம்தான்... இது புதுப்பிக்கப்பட வேண்டியுள்ளதாயிருக்கின்றது... காலத்துடன் ஒருவர் ஒத்துப்போக வேண்டுமானால் அவர் அக்காலத்தில் வாழுவேண்டும். இதுதான் சாத்தானின் தந்திரோபாயமாகும். இது எப்போதுமே தாராளவாத இயையியலின் 5 விளக்கமாகவும் இருக்கின்றது. ஆதி. 3 இன்றைய நாளுக்கும் மிக உரியதாக இருக்கின்றது. நாம் அவதானமாக இருப்போம்.

சர்ப்பத்தின் வார்த்தையைக் கேட்ட மாத்திரத்திலேயே ஏவாளின் வீழ்ச்சி ஆரம்பமானது. யாக் 1:13-15 பாவத்தின் வளர்ச்சியைக் குறித்து வர்ணிக்கின்றது. அதாவது சோதனையில் ஆரம்பித்து பாவத்தின் 10 நடவடிக்கையில் முடிவடையும் நடவடிக்கை குறித்து பேசுகின்றது. ஆரம்பத்தில் எங்களை சோதிக்கின்ற கவர்ந்திமுக்கும் இச்சை அங்கே இருக்கின்றது. அந்த இச்சை கர்ப்பந்தரிக்கும் போது அதாவது நம்முடைய ஒத்துழைப்பை பெறும் போது அது உண்மையான பாவத்தை பிறப்பிக்கின்றது. பின்பு பாவம் மரணத்திற்கு வழிநடத்துகின்றது (ரோம. 6:23).

15 15 தடை செய்யப்பட்ட கனியை அவன் வெளிப்புறமாக எடுக்க முன்பாக அவன் உட்புறமாக ஏற்கனவே விழுந்துவிட்டான். மனிதனுடைய உண்மையான பாவமானது தன்னை படைத்தவராகிய தேவனிடம் இருந்து அவன் விடுதலை பெற்றதில் (சுயாதீனமாக வர முயற்சித்தல்) தங்கியிருக்கின்றது. மனிதன் தேவனாக வர விரும்பியதின் நிமித்தம் விழுந்தான்.

20 20 தேவகுமாரன் தன்னைத்தான் தாழ்த்தி மனிதனாக வந்ததின் நிமித்தம் மனிதருக்கான இரட்சிப்பை உறுதிப்படுத்தினார். பிசாசின் பாவமானது தன்னை விட அதிகமாக உயர முயற்சித்ததுதான். இதே பாவம் மனிதனுக்கும் பொருந்தும்: மனிதனுடைய சுயம் (ego) முற்றிலும் தன்னிச்சையாக (சுயாதீனமாக) வர தன்னை தேவனிடமிருந்து பிரித்தது. இதுதான் சாத்தானின் பெரிய வஞ்சகமாகும். உயரே எழுந்து தன்னிச்சையாக முற்றிலும் சுயாதீனமாக வருவதற்கு பதிலாக மனிதன் ஆழமான குழியில் விழுந்தான். 25 அவன் பாவத்திற்கு அடிமையாகி அத்துடன் மரணத்திற்கும், பிசாசிற்கும் அடிமையானான்.

அனால், தேவன் - தம்முடைய அன்பின் நிமித்தம் - அருமையான (திறமான) ஓர் உதாரணத்தைக் கருகின்றார்: இரண்டாவது ஆதாமாகிய, இயேசு கிறிஸ்து எனும் நாமமுடைய தமது குமாரனுக்கு ஊடாக நமக்கு மீட்புக்கான வழியை உண்டாக்கினார். 1ம் ஆதாம் செய்ததற்கு நேர் எதிராக செய்தார்: தன்னை முற்றிலுமே வெறுமையாக்கினார் (பிலி. 2:5ff.). அதேவேளை நம்முடைய முற்பிதாவான முதலாவது ஆதாம் அவருக்கு மேம்பட்டவனாக தன்னை உயர்த்த முற்பட்டான்

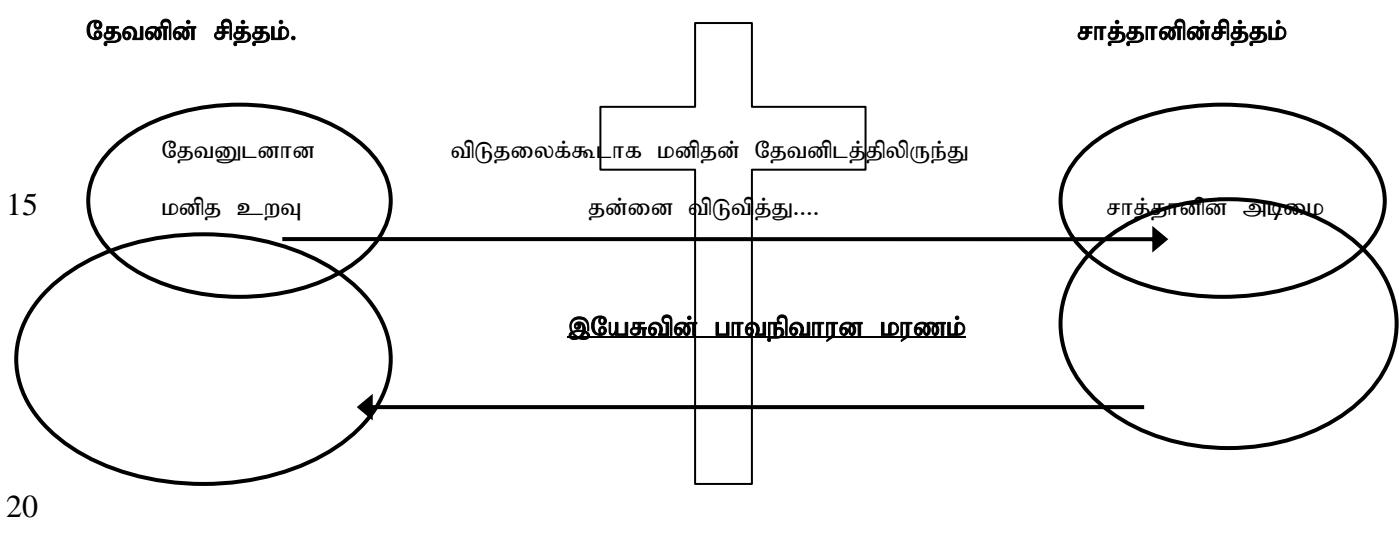
35 சோதனையைக் குறித்து லூத்தர் பொருத்தமாக இப்படிச் சொன்னார், நம்முடைய தலைக்கு மேலாக காகங்கள் பறப்பதை தவிர்க்க முடியாவிட்டாலும் நம்முடைய தலைகளில் அவைகள் கூடு கட்டுவதை தவிர்க்க முடியும்.

40 சோதனை வருவதை இன்னொரு வார்த்தையில் சென்னால், தேவனுடைய உதவியுடனும், அவருடைய வார்த்தையின் உதவியுடனும் அந்த சோதனையை (ஒளியின் தூதனின் வேஷத்தை தரித்து தன்னை மறைக்கும் சாத்தானின் சோதனை) எதிர்ப்பது நம்மைப் பொறுத்து இருக்கின்றது. அப்போது நாம் எதிரியினால் ஏமாற்றப்படாமல் நம்முடைய தேவனுக்கும், கர்த்தருக்கும் மகிமையைக் கொண்டு வரமுடியும்.

மனிதனால் செய்யப்பட்ட மீறுதலை “தீர்த்து” வைக்கும் தேவகுமாரனுடைய சாத்தியப்பாட்டில் தான் வீழ்ச்சியினால் (பாவத்திற்குள்) வரும் விளைவுகளில் இருந்து தப்பித்துக்கொள்ள ஒரே வழி தங்கியிருக்கின்றது. அதென்னவென்றால், அவர் எதிரான வழியில் போக ஆயத்தமாயிருந்தார். அதாவது, மேலிருந்து உண்டான வழி, பிசாசினதும், மரணத்தினதும், பாவத்தினதும் சங்கிலியாகிய குழிக்குள் 5 விழுந்த மனிதனை விடுவிக்க தம்மைத் தாழ்த்தி அவர் கீழே வந்தார் (பூமிக்கு). கிறிஸ்து இதை சிலுவையில் நிறைவேற்றியது தன்னுடைய பரிகார / பிரதியீடான மரணத்திற்கூடாக மனிதனின் பாவக்கடனை செழுத்தி இதை செய்தார் (ஓப்.கோலோ. 2:13-15).

10

மனிதனுடைய வீழ்ச்சியும், இரட்சிப்பின் வழியும் பின்வருமாறு சித்தரிக்கப்படலாம்:

இயேசுகிறிஸ்துவின்
இரத்தத்திற்கூடாக
25 அடிமைத்தனத்திலிருந்து
விடுதலை செய்யப்பட்ட

மீண்டும் தேவனிடத்தில்
வழிநடத்தும் கதவு

சாத்தானின் வல்லமை
/ சித்தத்தில் உள்ள
மனிதன்

மனிதன்

இதிலிருந்து நாம் பின்வருவனவற்றை அறியலாம்: வீழ்ச்சியிலிருந்து மனிதன் இயற்கையாகவே
30 தேவனிடத்திலிருந்து பிரிக்கப்பட்டுள்ளான். சாத்தானிற்கு அடிமையாக இருக்கிறான், ஆவிக்குரிய ரீதியாக மரித்துள்ளான்: ஓப். சங். 51:7, ஏசா. 59:2, எபே. 2:1.3.

35

40

5

10

IV. பாவம்

சாத்தான் மனிதனை பாவத்தில் வீழ்த்துவதில் ஜெயங்கண்டுள்ளான். அவனுடைய வீழ்ச்சியிலிருந்து (பாவத்திற்குள்) மனிதனுக்கு பாவமுள்ள ஒரு சபாவம் உண்டு. மனிதன் பாதிக்கப்பட்டுள்ளான். அவனுடைய சொந்த பலத்தினால் அவன் பாவம் செய்யாமலிருக்க அவனால் முடிவுதில்லை.

15

A. பாவத்தின் உண்மை நிலை

1. தேவன் பாவம் ஒரு உண்மையென நிலை நிறுத்துகின்றார்.

20

மனிதனுடைய பாவத்தின் நிலையை விளக்க / காண்பிக்க தேவன் சித்திரமயமான மொழிகளை பயன்படத்துகின்றார்.

ஏசா. 1:6 உள்ளங்கால் தொடந்கி உச்சந்தலைமட்டும் அதிலே சுகமேயில்லை..

25

பாவமானது மரணத்திற்கு வழிநடத்தும் ஒரு தொற்றுநோய் போன்றது. இது குஷ்டரோகத்திற்கு ஒப்பிட முடியும்: குஷ்டரோகமானது பிரிந்திருக்கவும், தனியாக்கவும் கோரும். இது பாவத்திற்கும் பிரயோகிக்க முடியும்.

30

ஏசா. 59:2 ..உங்கள் அக்கிரமங்களே உங்களுக்கும் உங்கள் தேவனுக்கும் நடுவாகப்பிரிவினை உண்டாக்குகிறது...

பாவமானது மனிதனை சிறைப்பிடித்து பாவம் நிறைந்த நடவடிக்கைக்கு அவனை உந்தித் தள்ளுகின்றது.

நீதி. 5:22 துண்மார்க்கனை அவனுடைய அக்கிரமங்களே பிடித்துக்கொள்ளும்...

35

எரே. 5:25 உங்கள் அக்கிரமங்கள் இவைகளை விலக்கி, உங்கள் பாவங்கள் உங்களுக்கு நன்மையை வரவொட்டாதிருக்கிறது.

40

ஏசா 1:18 உங்கள் பாவங்கள் சிவேரன்றிருந்தாலும் உறைந்த மழையைப்போல் வென்மையாகும்னு அவைகள் இரத்தாம்பரச்சிவப்பாயிருந்தாலும் பஞ்சைப்போலாகும்.

2. தேவனுடைய வார்த்தையானது பாவத்தின் இருப்பை (இருக்கின்றது என்பதை) வெளிப்படுத்துகின்றது

5

திரித்துவ தேவனின் பிரசன்னத்தின் பிரகாசமான ஒளியானது மனிதனுக்கு அவனது சொந்த பரிசுத்தமற்ற, தேவனற்ற நிலையை உணரச்செய்கின்றது. தேவன் தாமே தன்னை மனிதனுக்கு வெளிப்படுத்தும் போது மனிதன் அவனுடைய பாவ நிலையை உணருகின்றான்.

10	ஆதி.32:11 யோபு. 40:4-5ம் 42:5-6 சங். 32 ஏசா. 6:5 யோவா. 4:16-18	யாக்கோபு யோபு தாவீது ஏசாயா சமாரிய ஸ்திரி
15	யோவா. 8:7-9 மத். 27:46ம் 2கோரி. 5:2	பரிசேயர்கள் இயேசு பாவமில்லாதவராய் இருந்தும் நமக்காக பாவமானார்.

3. பாவமானது நியாயப்பிரமாணத்திற்கூடாக வெளியரங்கமாகியது

20 ரோம. 3:20 ..பாவத்தை அறிகிற அறிவு நியாயப்பிரமாணத்தினால் வருகிறபடியால்...

ரோம. 7:7 ...பாவம் இன்னதென்று நியாயப்பிரமாணத்தினால் நான் அறிந்தேனேயன்றி மற்றப்பட அறியவில்லை...

ரோம. 7:8 பாவமானது கற்பணயினாலே சமயம் பெற்றுச் சகலவித இச்சைகளையும் என்னில் 25 நடப்பித்தது. நியாயப்பிரமாணம் இல்லாவிட்டால் பாவம் செத்ததாயிருக்குமே.

மனிதன் தன்னுடைய உண்மையான சுபாவத்தையும், குணாதிசயத்தையும் பார்க்கும் ஒரு விதமான கண்ணாடி தான் நியாயப்பிரமாணம். நியாயப்பிரமாணமானது மனிதனின் மாறுபாடுள்ள தன்மையை காண்பிக்கின்றது (ரோம.7:14), அத்துடன் ஆக்கினைத் தீர்ப்பையும் வரவழைக்கின்றது (கலா.3:10): 30 உண்மையில், இது மரணத்திற்கேதுவாக ஆக்கினைக்குள்ளாக தீர்க்கின்றது (ரோம. 7:10).

4. விசவாசி தன்னுடைய பாவத்தைக் குறித்து அறிகின்றார்.

ரோம.7:18 என்னிடத்தில், அதாவது, என் மாம்சுத்தில், நன்மைவாசமாயிருக்கிறதில்லையென்று நான் 35 அறிந்திருக்கிறேன்..

சில வியாக்கியானிகள் ரோமர் 6 ஆனது மறுபடி பிறந்த கிறிஸ்தவர்களைக் குறித்து பேசுவதாகவும், 7 ஆனது இரட்சிப்பிற்கு முன்னான ஒரு மனிதனை குறித்து பேசுவதாகவும் விசவாசிக்கின்றார்கள். அதிக பெரும்பான்மையான வியாக்கியானிகளுடன் சேர்ந்து நாமும் ரோமர் 6 மாத்திரம் அல்ல, ரோமர் 7ம் 40 மறுபடி பிறந்த மனிதனைக் குறித்து தான் பேசுகிறதாக எண்ணுகின்றோம். இரட்சிக்கப்படாத ஒரு மனிதன் நியாயப்பிரமாணத்தை நேசிப்பதில்லை (வச.22) என்பதினாலும், அவனுடைய சிந்தையில் தேவனுடைய பிரமாணத்தை சேவிக்க முடியாது என்பதினாலும்(வச.25), 19-25 வரையுள்ள வசனங்களில் பவுல் ஒரு கிறிஸ்தவனாக தன்னைக் குறித்தே பேசுகின்றார். விசவாசிகளின் மாம்சமும் (கூட) தேவனுடைய

வார்த்தையை அப்படியே தேவ சித்தத்தை எதிர்ப்பதாக பவுல் அறிக்கையிடுகின்றார். பாப்பாண்டவரையும் (rope) அவரது கார்டினல்களையும் (cardinals) விட மோசமாக உள்ள தன்னுடைய இருதயத்தின் நிலையைப் பார்க்கும் போது தான் அதிர்ச்சியடைந்ததாக கூறும் லுத்தரின் புலம்பலை இந்த வெளிச்சத்தில் (விளக்கத்தில்) நாம் கிரகித்துக் கொள்கின்றோம் (பார். கலா. 5:17).

5

தேவனைக் குறித்து அதிகமாய் அறிகிறவன் தன்னையும் குறித்து அதிகமாய் அறிகின்றான். தேவனையும், அவரது வார்த்தையையும் குறித்த மெய் அறிவு தன்னைக் குறித்த மெய்யான அறிவுக்கு வழிநடத்துகின்றது.

10 5. பாவத்தின் உண்மை நிலைக்கு சுபாவம் சாட்சியிடுகின்றது

ரோம. 8:20 ...சிருஷ்டியானது அழிவுக்குரிய அடிமைத்தனத்தினின்று விடுதலையாக்கப்பட்டு...

ஆதி. 3:17 ... பூமி உன் நிமித்தம் சபிக்கப்பட்டிருக்கும்...

15 வேதாகமமானது பாவத்தின் உண்மையை (அதாவது பாவம் உண்டு) எங்குமே வெளிப்படுத்துகின்றது. அநேக வேதாகம நபர்களின் வரலாற்றில் “நான் பாவம் செய்தேன்” என்ற அறிக்கை உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது.

யாத். 9:27 பார்வோன் கடினப்பட்டான்

20 **யோச. 7:20 முகமுடி கிழிக்கப்பட்ட ஆகான்**

1சாமு. 15:30 சவுல் புறக்கணிக்கப்பட்டான்

2சாமு. 12:13 தாவீது மனந்திரும்பினான்

யோடு. 42:6 யோடு பர்த்சிக்கப்பட்டான்

மத். 27:4 யூதாஸ் காட்டிக் கொடுத்தவன்

25 **லுக். 15:21 ஊதாரியான மகன்**

1தீமோ. 1:15 அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் (பார்க்க.பழமொழி: சவுல் பவுலானான!)

ஒருவர் மாத்திரம் இந்த கேள்வியை கேட்க முடியும்.

30 **யோவா. 8:46 ...என்னிடத்தில் பாவம் உண்டென்று உங்களில் யார் என்னைக் குற்றப்படுத்தக்கூடும்?...**

இயேசுவானவர் பாவமில்லாதவராக இருந்தார், இருக்கின்றார் (2கொரி.5:21, எபி.4:15). நம்முடைய குற்றத்தை தன்னில் சுமந்து நமக்காக அவர் மரிப்பது இதைத்தான் அடிப்படையாய் கொண்டுள்ளது (பார். 2கொரி. 5:21, ஏசா. 55).

35

தேவன் யார் என்றும், நமக்காக அவருடைய சித்தம் என்னவென்றும் (நம்முடைய உண்மையான அழைப்பு) அறிவிக்கின்ற தேவனுடைய வார்த்தையை பறைசாற்றுவதை விட்டுவிட்டு மக்களுடைய வாழ்க்கையில் காணப்படும் பாவங்களை (தனிப்பட்ட) கடிந்து கொள்வது எங்கள் ஊழியத்தின் முதலாவது காரியம் அல்ல. நாம் அதை செய்வோமானால் அவர்கள் தேவனுடைய வார்த்தைக்கு செவிகொடுக்கும் 40 படி பரிசுத்த ஆழியானவர் அவர்களுடைய பாவத்தை கண்டித்துணர்த்துவார்.

B. பாவம் (ஆரம்ப / ஜென்மப் பாவம்)

1. விவரணம்

ஒருவர் பாவம் (ஒருமை), பாவங்கள்(பன்மை) என்பவற்றை வேறுபடுத்திக் காணவேண்டும்:

5

மத். 15:19 இருதயத்திலிருந்து பொல்லாத சிந்தனைகளும்

ஒருவர் இப்படியாக விளங்கப்படுத்த முடியும்:

10	பாவம்	பாவங்கள்
	• குணாதிசயம் (பண்பு)	→ நடத்தை
	• நிபந்தனை	→ நடவடிக்கைகள்
	• ஆதாரம் (மூலம்)	→ ஆறு
	• வேர்கள்	→ கணி
15	• காரணம்	→ காரியம்
	• நாம் என்னவாக இருக்கின்றோம்	→ நாம் என்ன செய்கின்றோம்

பாவம் (ஒருமை) என்று நாம் சொல்லும் போது நம்முடைய நிலையை இல்லாவிடில் வேறுவிதமாக சொன்னால், நம்முடைய பெற்றோரிடம் இருந்து பரம்பரையாக பெற்ற சுபாவத்தை கருதுகின்றோம்.

20 ஆகையால், நாம் ஜென்ம பாவத்தை குறித்து பேசுகின்றோம். பாவம் (பாவ சுபாவம்: நிபந்தனை) முதலாவதாக வருகின்றது. அதன்பின் பாவங்கள் அதனை தொடருகின்றன (நடவடிக்கைகள்). முதலாம் மனிதனாகிய ஆதாமுக்கூடாக பாவம் உலகத்தில் பிரவேசித்தது (ரோம. 5:12). ஆதாம் தன்னுடைய சாயலாக ஒரு குமாரனைப் பெற்றான் (ஆழி 5:3). அவன் முழு மனுக்குலத்திற்கும் முற்பிதாவானான் (பார். அப். 17:26). அதன் நிமித்தம் நாம் அனைவரும் சுபாவப்படி பாவிகளாய் பிறந்தோம் (ஓப்.சங். 51:7, 25 ரோம. 5:19, எபே. 2:3). நாம் முதலாவதாக பாவத்தின் சாராம்சத்தைக் குறித்துப் படிப்போம். பின்பு முழு மனுக்குலத்திற்குள் கடத்தப்பட்டமையைக் குறித்து ஆராய்வோம் (கணக்கில் வைக்கப்படுகின்றமையைக் குறித்து).

30 2. பாவத்தின் தன்மை (குணாதிசயம்)

a. குழப்பம்

1யோவா. 3:4 பாவஞ்செய்கிற எவனும் நியாயப்பிரமாணத்தை மீறுகிறான்: நியாயப்பிரமாணத்தை மீறுகிறதே பாவம்.

35

பிரமாணமற்ற தன்மை அதாவது, பிரமாணமில்லாத தன்மை ஹீ' அனோமியா (ἢ ἀ'nomία - *he anomia*) என்ற கிரேக்க பதத்திலிருந்து வருகின்றது. இது நோமோஸ் (*nomos*) (பிரமாணம்) மற்றும் அல்பா எனும் முன்னிடைச்சொல்லுடன் இணைந்து வருகிறது (அல்பா (*Alphā*) என்ற வார்த்தையானது ஒரு காரியத்தின் இல்லாமையை தெரிவிக்கின்ற முன்னிடைச்சொல்லாக வருகின்றது). இந்த வார்த்தையின் ஆண்பாலை 40 பவுல் அந்திக்கிறிஸ்துவிற்கு (அக்கிரமக்காரன் = நியாயப்பிரமாணமில்லாத ஒருவன் = ஹோநோமோஸ் (ἢ ἀ'nomίος - *ho anomos*) குறிப்பிடுகின்றார்.

2தெச. 2:8 ...அந்த அக்கிரமக்காரன் (ஓ உ'ஸமாடு) வெளிப்படுவான்...

5 நியாயப்பிரமாணமானது தேவனுடைய சித்தத்தின் வெளிப்பாடாய் இருக்கின்றது. எனவே பாவமானது, தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணத்திற்கு ஒத்துப்போவதில் (தேவ சித்தத்திற்கு) தவறுவதாயிருக்கின்றது.

ஆகையால், பாவமில்லாத இயேசு கிறிஸ்து இப்படிச் சொன்னார்:

10 **எபி. 10:7 அப்பொழுது நான்: தேவனே, உம்முடைய சித்தத்தின்படி செய்ய, இதோ, வருகிறேன், புஸ்தகச்சுருளில் என்னைக் குறித்து எழுதியிருக்கிறது என்று சொன்னேன் என்றார். (இது சங் 40:9ன் மேற்கோள்)**

பாவமுள்ள மனிதன் இதற்கு எதிரானதையே செய்கின்றான். அவன் தன்னுடைய தேவனிடமிருந்து பிரிக்கப்பட்ட சுயத்தை பாதுகாப்பதிலும், தனது சொந்த வழிகளிலும் போகின்றான்:

15

ஏசா. 53:6 ...அவனவன் தன் தன் வழியிலே போனோம்...

தேவனிடமிருந்து தன்னை விடுவித்து கொள்கின்றது மாத்திரம் அல்ல கலகமும் செய்கின்றான்.

20 b. தேவனுக்கு எதிரான கலகம் (முரட்டாட்டம்)

நாங்கள் ஏற்கனவே லூசிபரின் இருதயத்தில் ஆரம்பித்த (பிறந்த) பாவத்தைக் குறித்துப் பேசினோம் (ஐப்.ஏசா. 14:13-14, எசே. 28:15-16). அந்திக்கிறிஸ்துவின் காலத்தில் பாவமானது அதன் உச்சக்கட்டத்தை (ஆவேசத்தை) அடையும் என வேதாகமம் சொல்கின்றது.

25

2தெச.2:4 அவன் எதிர்த்துநிற்கிறவனாயும், தேவனென்னப்படுவதெதுவோ, ஆராதிக்கப்படுவதெதுவோ, அவையெல்லாவற்றிற்கும் மேலாகத் தன்னை உயர்த்துகிறவனாயும், தேவனுடைய ஆஸயத்தில் தேவன்போல உட்கார்ந்து, தன்னைத்தான் தேவனென்று காண்பிக்கிறவனாயும் இருப்பான் (ஐப்.வெளி 13:14-15).

30

சாத்தான் தான் இந்த பாவத்தை மனிதனுடைய இருதயத்திற்குள் பெரிதாக காண்பித்தான். மனிதன் பிசாசின் சத்தத்தை பின்பற்றினபடியால் அவனைப் போன்றே தேவனுடைய எதிரியாக மாறினான்.

ரோம. 5:10 நாம் தேவனுக்குச் சத்துருக்களாயிருக்கையில், அவருடைய குமாரனின் மரணத்தினாலே அவருடனே ஒப்புரவாக்கப்பட்டோமானால்....

ரோம. 8:7 ...மாம்சசிந்தை தேவனுக்கு விரோதமான பகை...

35

பாவமானது தேவனுக்கும் அவரது வார்த்தைக்கும் எதிரான மனப்பான்மையை கொண்டிருப்பதை காண்பிக்கின்றது. பாவமில்லாத கிறிஸ்துவுடன் இதை ஒப்பிடவும்.

யோவா.5:30 ...எனக்குச் சித்தமானதை நான் தேடாமல், என்னை அனுப்பின பிதாவுக்குச் சித்தமானதையே நான் தேடுகிறபடியால் என் தீர்ப்பு நீதியாயிருக்கிறது..

40

மத்.26:39 ...ஆகிலும் என் சித்தத்தின்படியல்ல, உம்முடைய சித்தத்தின்படியே ஆகக்கடவுது...

c. பாவமானது சுயநலமானது (சுயத்தை மையமாக கொண்டது)

பாவமானது மனிதனின் சுயத்துடன் (Ego) தன்னை இணைத்துள்ளது. சுயத்தைக் குறித்து அப்படியே சிந்திப்பது பாவமல்ல (per se). பாவமானது சிருஷ்டி கர்த்தாவாகிய தேவனிடமிருந்து தன்னை பிரித்தது, பிரிக்கின்றது (நான் என்பதை).

5 ஏசா. 14:13-14 நான்.....இழு¹⁴³

சுயமானது (சுயநலமுள்ள சுபாவம்) தன்னைக் காண்பிப்பதற்கு பல வழிகளைக் கொண்டிருக்கலாம். பாவத்தின் மெய்த்தோற்றமானது மனிதனின் சுய-மகிழமைப்படுத்துதலிலும், சுய-அடிமைத்தனத்திலும் காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது. சிற்றின்ப இச்சைகள், தவறான பாலியல் மோகம் / காமம், சுயத்தை மையமாகக் 10 கொண்ட நோக்கங்கள் யாவும் மனிதனுடைய தன்னல வாதத்திலிருந்தே தோன்றுகின்றது.

2தீமோ. 3:2 மனுஷர்கள் தற்பிரியராயும்... (சுயத்திற்கு அடிமையானவர்களாய் பிலேட்டோய்¹⁴⁴ (φιλεῖται φίλαυτοι) = தற்பிரியர் (lovers of self)) என கிரேக்க மொழியில் கூறப்படுகிறது.

15 கிறிஸ்துவோடு கூட சிலுவையில் அறையப்படுதல் (அதாவது ஒரு புதிய ஜீவனில் வாழ்தல்) என்பது பின்வருவனவற்றுடன் தொடர்புபட்டு காணப்படுகின்றது.

1கொரி . 6:19-20 ...நீங்கள் உங்களுடையவர்களல்ல...

2கொரி. 5:15 பிழைத்திருக்கிறவர்கள் இனித் தங்களுக்கென்று பிழைத்திராமல், தங்களுக்காக மரித்து 20 எழுந்தவருக்கென்று பிழைத்திருக்கும்படி...

ரோம. 14:7 ...நம்மில் ஒருவனும் தனக்கென்று பிழைக்கிறதுமில்லை...

வேறுவார்த்தைகளில் சொல்லப்போனால், அவரில் நிலைத்திருக்கின்றேன் என்று சொல்கின்றவன் அவர் 25 நடந்தபடியே தானும் நடக்க வேண்டும் (1 யோவா 2:6).

யோவா. 7:18 சுயமாய்ப் பேசுகிறவன் தன் சுயமகிழமையைத் தேடுகிறான், தன்னை அனுப்பினவரின் மகிழமையைத் தேடுகிறவனோ உண்மையுள்ளவனாயிருக்கிறான், அவனிடத்தில் அந்தியில்லை.

ரோமர் .15:3 ..கிறிஸ்துவும் தமக்கே பிரியமாய் நடவாமல்....

30 பாவமானது வெறுமனே ஒரு எதிர்மறையான காரியம் அல்ல (அதாவது தேவனை நோக்கிய ஒரு குறைவான அன்பு): பிரச்சினை என்னவெனில், மனிதன் தன்னுடைய சொந்த சுயத்தை (Ego) தேவனுடைய இடத்தில் வைப்பதாகும். தேவனல்ல, அவன் அவனேதான் அவனுடைய (சொந்த “நான்”) முதல் இடத்தை எடுக்கின்றது. பாவமனிதன் அவனுடைய சொந்த சுயத்தின் மையத்தில் தன்னையே 35 வைக்கின்றான். இது சுத்த சுயத்தை மையமாக கொண்டதாகும்! தன்னுடைய வாழ்க்கையை தேவனுடைய திசையில் வைப்பதற்கு பதிலாக மனிதன் தன்னைத்தானே கற்றி வருகின்றான். இந்த தொடர்பில்தான் தான் பரிசுத்தமாகுதலின் முக்கியத்துவம் மிகவும் தெளிவாக வருகின்றது.

யோவா. 3:30 அவர் பெருகவும் நான் சிறுகவும் வேண்டும்.

¹⁴³ இந்த பகுதியில் இலக்கண ரீதியான அழுத்தம் திருத்தமாக கூறப்படும் ஒரு பகுதி உள்ளது என்பதை நாம் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டுள்ளோம்.

¹⁴⁴ இந்த குறிப்பிட்ட கிரேக்க வார்த்தையானது மீலியா [φιλέω philéō] (அன்பு செய்தல்) என்பதின்தும் ஓட்டோஸ் (யஸ் ‘c autos) (சுயம்) என்பதின்தும் கூட்டுச்சொல்லாகும்.

கலா. 2:20 இனி நான் அல்ல, கிறிஸ்துவே எனக்குள் பிழைத்திருக்கிறார். நான் இப்பொழுது மாம்சத்தில் பிழைத்திருக்கிறதோ, என்னில் அன்புகூர்ந்து எனக்காகத் தம்மைத்தாமே ஒப்புக்கொடுத்த தேவனுடைய குமாரனைப்பற்றும் விசவாசத்தினாலே பிழைத்திருக்கிறேன்.

5 நாம் எங்கே நிற்கின்றோம்? நம்முடைய வாழ்வின் மையத்தில் கர்த்தர் தான் நின்று ஆட்சி செய்கின்றாரா? அல்லது நம்முடைய சுயமா? ஒரு புதிதான மாற்றமடைந்த வாழ்க்கையை நோக்கி அவருடன் செல்வதற்கு நாம் உண்மையிலேயே சிலுவையில் அறையப்பட்டு ஆவிக்குரிய பிரகாரம் உயிர்த்தெழுந்திருக்கின்றோமா?

10 3. மனித சுபாவத்தின் முழு சீரழிவு

பாவத்தின் நிமித்தமாக மனிதன் முழுவதும் சீரழிக்கப்பட்டுள்ளான். தன்னுடைய ஆவி, ஆத்துமா, சர்ரம் யாவுமே பாவத்தினால் சிறைபிழிக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் நிமித்தமாக நியாயத்தீர்பிற்குள்ளாகி இருக்கின்றான். அநேக மாணிடவியலாளர்களின் (humanists) உரிமைப்பாராட்டும் அறிக்கைக்கு எதிராக 15 மனிதனுக்குள்ளே எந்தவித நன்மையான மூலமும் (தெய்வீக பொறி) இல்லை. எனவே மனிதன் தானாகவே விருத்தியடைந்து நன்மையான ஒன்றுக்குள் வருவான் என விசவாசிப்பது ஒரு மாயையாகும். இங்கே நாம் மனுடவியலுக்கும், வேதாகம உபதேசத்திற்குமிடையே ஒரு தொடர்பை அல்லது இணைப்பை ஏற்படுத்த முடியாத ஒரு பிளவு இருப்பதைக் காணுகின்றோம். முனிதனின் முற்றும் வீழ்ச்சியைக் குறித்து பரிசுத்த வேதாகமம் கீழ்வரும் விடயங்களைக் கூறுகின்றது:

20 **ஆதி. 8:21 மனுஷனுடைய இருதயத்தின் நினைவுகள் அவன் சிறுவயதுதொடங்கிப் பொல்லாததாயிருக்கிறது**

ஏசா. 1:5-6 தலையெல்லாம் வியாதியும், இருதயமெல்லாம் பலட்சயமுமாய் இருக்கிறது. உள்ளங்கால் 25 தொடங்கி உச்சந்தலைமட்டும் அதிலே சுகமேயில்லை.....

ரோம.7:18 என்னிடத்தில், அதாவது, என் மாம்சத்தில், நன்மைவாசமாயிருக்கிறதில்லையென்று நான் அறிந்திருக்கிறேன்.

30 தேவனுக்கு முன்பாக நம்முடைய பாவம் நிறைந்த நிலைமையின் நிமித்தம் நாம் சுபாவத்தின் படியே கோபாக்கிணையின் பிள்ளைகளாய் இருக்கின்றோம் (பார். எபே. 2:3).

மனிதனுக்குள்ளாக வாசம்பண்ணும் (அவனுக்குள்ளேயே) பாவத்தின் நிமித்தம் மனிதன் தான் சொந்த வல்லமையினால் நன்மை செய்ய முடியாதவனாய் இருக்கின்றான்:

35 **மத். 7:18 ...கெட்ட மரம் நல்ல கனிகளைக் கொடுக்கமாட்டாது.**

ரோம.7:17-20 ஆதலால் நான் அல்ல எனக்குள் வாசமாயிருக்கிற பாவமே அப்படிச் செய்கிறது. அதெப்படியெனில், என்னிடத்தில், அதாவது, என் மாம்சத்தில், நன்மைவாசமாயிருக்கிறதில்லையென்று நான் அறிந்திருக்கிறேன், நன்மைசெய்ய வேண்டுமென்கிற விருப்பம் என்னிடத்திலிருக்கிறது, 40 நன்மைசெய்வதோ என்னிடத்திலில்லை.

ரோம. 8:7 எப்படியென்றால், மாம்சசிந்தை தேவனுக்கு விரோதமான பகை: அது தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணத்துக்குக் கீழ்ப்படியாமலும், கீழ்ப்படியக்கூடாமலும் இருக்கிறது.

உள்ளாக வாசம்பண்ணும் பாவமானது என்னை நன்மை செய்ய தகுதியற்றவனாக மாற்றுவது மாத்திரம் 45 அல்ல. அது உண்மையிலேயே ஆட்சி செய்து தீமை செய்ய என்னை தூண்டுகின்றது:

ரோம. 5:21 ஆதலால் பாவம் மரணத்துக்கு ஏதுவாக ஆண்டுகொண்டதுபோல, கிருபையானது நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் மூலமாய் நீதியினாலே நித்தியஜீவனுக்கு ஏதுவாக ஆண்டுகொண்டது.

5 **ரோம 6:12** ஆகையால், நீங்கள் சரீர இச்சைகளின்படி பாவத்திற்குக் கீழ்ப்படியத்தக்கதாக, சாவுக்கேதுவான உங்கள் சரீரத்தில் பாவம் ஆளாதிருப்பதாக.

ரோம 7:20 அந்தப்படி நான் விரும்பாததை நான் செய்தால், நான் அல்ல, எனக்குள்ளே வாசமாயிருக்கிற பாவமே அப்படிச் செய்கிறது.

10 முனித தன்மையின் முழு வீழ்ச்சியை பாரதாரமானதாக நாம் எடுக்கும் போதுதான் மனிதனுக்கு தேவனுடன் வாழ விருப்பமாயிருந்தால் அவன் மறுபடியும்பிறக்க வேண்டும் என்ற மிக அத்தியாவசிய தேவையை விளங்கிக்கொள்கின்றோம்.

15 **யோவா. 3:7** நீங்கள் மறுபடியும் பிறக்கவேண்டும்...

மனிதனிடத்தில் சில நன்மை (இன்னும்) இருக்கின்றது என்பது உண்மைதான். ஆனால், இந்த நன்மையானது அவன் விருத்தியடைந்து (பரிணாமமடைந்து) வரவேண்டிய முளைக்கும் கலமாக இல்லாமல் வீழ்ச்சிக்கு முன்னாக இருந்த அவனுடைய முன்னைய நிலையின் அழிவாக (மிச்சமாக) 20 இருக்கின்றது. இறையியல் ரீதியாக இதை பொதுவான கிருபை¹⁴⁵ (general or common grace) என அழைக்கிறோம். இந்த பூமியில் வாழுவே சாத்தியம் இல்லை என்ற அளவிற்கு தீமை பெருகக் கூடாதபடி தேவன் தன்னுடைய கிருபையில் இதை கவனத்தில் எடுத்துள்ளார். மனிதனுக்கு மனந்திரும்ப இன்னும் சந்தர்ப்பம் கொடுக்கும் படியாக (பார். 2 பேது. 3:9), தேவன் தீமையை கட்டுப்படுத்தி நியாயத்தீர்ப்பை பின்போட்டுள்ளார் (பார். 2 தெச. 2:6-7).

25

4. பாவத்தின் இருப்பிடம்

ரோம.7:18 அதெப்படியெனில், என்னிடத்தில், அதாவது, என் மாம்சத்தில், 30 நன்மைவாசமாயிருக்கிறதில்லையென்று நான் அறிந்திருக்கிறேன்...

பாவம் நம்முடைய மாம்சத்தில் வாசமாயிருக்கின்றது. அதாவது வீழ்ச்சியடைந்த மனித சுபாவத்தில் வாசமாயிருக்கின்றது. நாங்கள் இதை அப்போஸ்தலனாகிய பவுலின் பாவத்தைக் குறித்த உபதேசத்துடன் ஒப்பிடும் போது நம் ஆண்டவராகிய இயேசு சொன்னதின் அர்த்தத்தை விளங்கிக் கொள்கின்றோம்.

35

மத்.15:18 வாயிலிருந்து புறப்படுகிறவைகள் இருதயத்திலிருந்து புறப்பட்டுவரும்னு அவைகளே மனுஷனைத் தட்டுப்படுத்தும்

மறுபடி பிறந்தவர்கள் கூட பழைய சுபாவத்தை உடையவர்களாய் இருக்கின்றார்கள். பரிசுத்த 40 ஆவியானவரால் ஜெநிப்பிக்கப்பட்ட ஒரு மனிதனிடத்தில் ஒன்றுக்கொன்று போராடும் இரு சுபாவங்கள் காணப்படுகின்றது (ஓப்.கலா.5:17). விசுவாசிக்கின்ற மனிதனிலும் பாவம் வாசமாயிருக்கின்றது.

யோவா. 1:8 நமக்குப் பாவமில்லையென்போமானால், நம்மை நாமே வஞ்சிக்கிறவர்களாயிருப்போம், சத்தியம் நமக்குள் இராது.

¹⁴⁵ பார்க்க. ஹென்றி பிளோச்சர்,ஓப்.கிட்., பாகம்.1, பக்.37 இந்த பொதுவான கிருபையைக் குறித்து டச். நவீன் கல்வீஸிவாத இறையியலார்களான ஆபிரகாம் கைய்ப்பர் [Abraham Kuyper] (இறையியலாளர்), டுயேவீர் [Dooyeweerd] (மெய்யியலாளர்) போன்றோர் இல்ல விஶேஷித்த கவனம் செய்தியுள்ளனர்.

பாவம் அவனை மேற்கொள்ளாதபடி விசுவாசியானவன் பரிசுத்த ஆவியானவரின் வல்லமையினால் பாவத்தை எதிர்க்கும் படி உற்சாகப்படுத்தப்படுகின்றான்.

ரோம. 6:12 ...சாவுக்கேதுவான உங்கள் சர்ரத்தில் பாவம் ஆளாதிருப்பதாக....

இங்கே பரிசுத்தமாகுதல் என்ற தலைப்பு தொடப்பட்டுள்ளது.

5. பாவத்தின் செயற்பாடு

10 நாம் பாவச்செயல்களைச் செய்யத்துண்டப்படுவதும் அவ்விருப்பழுவர்களாய் இருப்பதுமே பாவம் நமக்குள் வாசமாயிருக்கிறதை காண்பிக்கின்றது.

மத். 7:16 ...அவர்களுடைய கனிகளினாலே அவர்களை அறிவீர்கள்.

மத். 7:17 ...கெட்ட மரமோ கெட்ட கனிகளைக் கொடுக்கும்.

15 **மத். 7:18** ...கெட்ட மரம் நல்ல கனிகளைக் கொடுக்கமாட்டாது.

மத்.15:19 ...எப்படியெனில், இருதயத்திலிருந்து பொல்லாத சிந்தனைகளும், கொலைபாதகங்களும், விபசாரங்களும்...

20 நமக்குள் இருக்கின்ற பாவமானது நம்முடைய நிலையாக அதாவது நம்முடைய சுபாவமாக இருக்கின்றது. நமக்குள்ளே கிரியை செய்கின்ற ஒர் வல்லமையானது பாவத்தை (ஒருமை) செயற்படுத்துகின்றது. பாவங்கள் (பன்மை) செய்வதற்கு நம்மை நகர்த்துகிறது.

25 a. பிரமாணம் (சட்டம்)

ரோம.7:9 முன்னே நியாயப்பிரமாணமில்லாதவனாயிருந்தபோது நான் ஜீவனுள்ளவனாயிருந்தேன்று கற்பணை வந்தபோது பாவம் உயிர்கொண்டது, நான் மரித்தவனானேன்.

30 **ரோம. 7:8** ...நியாயப்பிரமாணம் இல்லாவிட்டால் பாவம் செத்ததாயிருக்குமே..

பின்வரும் கேள்விகள் உடனடியாக எழும்புகின்றது.

ரோம. 7:7 ...ஆகையால் என்ன சொல்லுவோம்? நியாயப்பிரமாணம் பாவமோ?

35 நியாயப்பிரமாணந்தான் நம்மை பாவம் செய்யத் தூண்டுகின்றதா? நிச்சயமாக இல்லை, என பவுல் இதற்கு ஆணித்தரமாக பதில் கூறுகின்றார். இரை பிடிக்கும் விலங்கின் குகைக்குள்ளே பிரகாசிக்கும் ஒளிக்கீற்றானது ஒரு பயங்கரமான விலங்கை உருவாக்குவதில்லை. ஏனெனில் அது ஏற்கனவே அங்கு இருக்கின்றது. ஆங்கு அது இருப்பதைக் வெளிச்சம் காண்பிக்க மட்டுமே செய்கிறது.

40 அவ் ஒளி நரம்பின் நோக்கமாவது நம்முடைய வாழ்வை கஷ்டமாக்குவதல்ல. மாறாக பயங்கரமான நோய்களைக் குறித்து (குஷ்டரோகம் போன்ற) நமக்கு எச்சரிப்பதற்காகவே அது இருக்கின்றது. எவ்வளவிற்கு அதிகமாக தெய்வீக வெளிச்சம் (தேவனுடைய பிரமாணம், வார்த்தை) எங்களுடைய

இருளான சபாவத்திற்குள் பிரவேசிக்கின்றதோ அவ்வளவிற்கு அதிகமாக பாவத்தின் யதார்த்தத்தை நாம் உணருகின்றோம்.

ரோம. 7:8 பாவமானது கற்பனையினாலே சமயம் பெற்றுச் சகலவித இச்சைக்களையும் என்னில் 5 நடப்பித்தது....

நியாயப்பிரமாணமானது பாவத்தை உருவாக்குவதில்லை. மாறாக, ஏற்கனவே இருக்கின்ற பாவத்தை வெளிப்படுத்துகின்றது (ஓப்.ரோம. 3:20; 7:7). அதேவேளை, ஒரு தரப்பட்ட குறிப்பிட்ட சட்டம் ஆசைகளை அல்லது ஒரு ஆவலை தூண்டலாம், அப்படித்தான் உண்மையில் இருக்கின்றது. உதாரணத்திற்கு ஒரு 10 பிள்ளையை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். அவனுடைய அம்மா ஆற்றுக்கு அருகாமையில் போக வேண்டாம் என தடை செய்தாள். அம்மா அப்படி எதையும் சொல்லியிருக்காவிட்டால் அந்த தண்ணீரை அனுகுவதைக் குறித்து (அந்த பிள்ளைக்கு ஆபத்தானது) சிந்தித்திருக்கவே மாட்டாள். ஆனால், அந்த 15 பிள்ளைக்கு கொடுக்கப்பட்ட எச்சரிப்பானது முதலாவதாகவே அவனது ஆவலைத் தூண்டிவிட்டது. தாயினால் தடை செய்யப்பட்ட ஒரு காரியத்தின் தன்மை என்ன என்பதை ஒரு குழந்தை கண்டு கொள்ள 20 விரும்புகின்றது. திருட்டு ஆப்பிள் வாங்கிய ஆப்பிளை விட இனிப்பாக இருக்கும்... என்ற பழமொழியானது தற்செயலாக சொல்லப்பட்டதல்ல. நியாயப்பிரமாணமானது மனித ஆவலைத் தூண்டி விடுகிறதாய் இருக்கும். மனிதன் நியாயப்பிரமாணத்தை மீறுவானானால் (இல்லாவிட்டால் எல்லையை தாண்டுவானானால்) இதற்கு விளைவுகள் உண்டு. மனிதன் நியாயப்பிரமாணத்தை மீறினால் நியாயப்பிரமாணம் பாவம் என்று அர்த்தமாகாது. மனிதன் நியாயப்பிரமாணத்தை துஷ்பிரயோகம் 25 செய்வதினால் தான் தீமை வருகின்றது.

b. சோதனை

நாம் ஏற்கனவே பார்த்தபடி, நம்மை தேவனுடைய சித்தத்திற்கு எதிராக தூண்டி பாவத்திற்குள் 25 நடத்துவதே சோதனைக்காரனின் நோக்கமாய் இருக்கின்றது.

6. பாவம் (ஜென்ம) கடத்தப்படுதல்

பாவத்தின் “ சர்வ வியாபகமுள்ள தன்மையை ” உணர்வதற்கு ஓர் மிக விரைவான பார்வை போதும். 30 தீமையானது ஓர் உலள்காவிய பிரச்சினையாய் இருக்கின்றது. பரிசுத்த வேதாகமமானது பாவம் உலகம் முழுவதும் நிறைந்துள்ளது என சாட்சி பகருகின்றது: ஆதி. 8:21, 1இராஜா. 8:46 சங். 143:2, பிர. 7:20, இாக். 11:13, ரோம. 3:10,12,23, கலா. 3:22, யாக். 3:2, 1யோவா. 1:8 போன்றவை. யாருமே பரிபூரணமில்லை என்ற பிரபல்யமான வாசகத்தை சொல்லி (எங்களை மன்னிக்கும் படியாக) நாம் கூக்குரலிடுவதில்லையா? உண்மையில் முதல் இரண்டு மனிதர்களுடைய வீழ்ச்சியிலிருந்து நம் 35 எல்லோருக்குள்ளும் பாவம் இருப்பதினால் எல்லோரும் பாவம் செய்கின்றார்கள். நாங்கள் எங்களது முற்பிதாவாகிய ஆதாம் செய்த (ரோம.5:14) அதே பாவத்தை செய்யாமலிருந்தும், நாம் பிறப்பிலிருந்தே (சங்.5:1:7) எல்லோரும் பாவிகளாய் இருக்கின்றோம் என்ற உண்மையை அது மாற்றுவதில்லை (எபே.2:3). ஆனால், நாம் ஏன் பாவிகளாய் பிறந்தோம்? தீஸ்ஸனுடன் நாம் இந்த கேள்வியை எழுப்புகின்றோம். நாங்களே எங்களுக்கென்று உண்டாக்காத (தனிப்பட்ட முறையில் சுய அறிவுடன்) ஒரு சீரழிந்த 40 சபாவத்திற்கு எங்களைப் பெற்றுப்பாளியாக்க முடியும்? ஆதாமுடைய பாவத்திற்காக எம்மை பொறுப்பாளிகளாக்க ஒரு நீதியுள்ள தேவனால் எப்படி முடியும்? ஆதாமுடைய பாவம் அவனுடைய சந்ததிக்குள் கடத்தப்படுவதைக் குறித்து பலவிதமான கொள்கைகள் உண்டு. சபை வரலாற்றின் போது

முன்வைக்கப்பட்ட ஆறு வித்தியாசமான கருதுகோள்களை தீஸ்ஸன்¹⁴⁶ மேற்கோள்காட்டுகின்றார். நாங்கள் அந்த கொள்கைகளை சுருக்கமாக சொல்லி அதிலுள்ள நன்மை தீமைகளையும் சொல்கின்றோம் (அனுகூலம், பிரதிகூலம்).

5 a. பெலஜியனுடைய கொள்கை (pelagianism)

பிரித்தானிய மதகுருவான பெலஜீயஸ்¹⁴⁷ (Pelagius) ஆதாமுடைய பாவம் ஆதாமைத்தான் பாதித்தது எனவும், தேவன் ஓவ்வொரு ஆத்துமாவையும் தனித்தனியாக எந்தவித பாதக சிந்தனையற்றதாகவும் படைக்கின்றார் என உரிமை பாராட்டுகின்றார் (மேலே சிருஷ்டிப்புக் கொள்கையைப் [creationism] பார்க்க).¹⁴⁸

- எனவே வீழ்ச்சிக்கு முன்னான ஆதாமைப் போல தேவனுக்கு கீழ்ப்படிய ஓவ்வொரு ஆத்துமாவும் சுயாதீனமுள்ளதாய் இருக்கின்றது. தனிப்பட்ட முறையிலும் சுய உணர்வோடும் செய்யப்பட்ட கிரியைகளைத்தான் தேவன் கணக்கில் எடுக்கின்றார். எதிர்கால சந்ததியின் மேல் ஆதாமுடைய பாவம் கொண்டு வரும் விளைவு என்னவென்றால் ஒரு பிழையான உதாரணத்தை விட்டுச் சென்றதுதான். அதன் விளைவாக சுவிஷேசத்திற்கூடாகவும், நியாயப்பிரமாணத்தின் கிரியைகளுக்கூடாகவும் மனிதன் 15 இரட்சிக்கப்பட முடியும் என்பது போல இருக்கின்றது. பெலஜியனின் பொறுத்தவரையில் ரோமர் 5:12ன் அர்த்தமானது, மனுக்குலத்திற்கான உதாரணமாகிய ஆதாம் போன்று அவர்கள் பாவம் செய்வதன் நிமித்தம் எல்லா மனிதர்களும் நித்திய மரணத்தை அனுபவிக்க வேண்டியதுதான். மனிதன் (ஆதாமின் உதாரணத்தை தொடர்ந்து) பாவம் செய்யும் அக்கணம் வரைக்கும் இயல்பாகவே நல்லவனாக இருக்கின்றான். பெலஜியனிசம் 16ம் நூற்றாண்டில் சொசினியன்ஸினால் (Socinians) புதுப்பிக்கப்பட்டது.
- 20 அவர்கள் ஒருமைக்கொள்கையை (Unitarians) விசுவாசிக்கின்றார்கள். அவர்கள் திரித்துவம் (முவ்வொருமை) கொள்கைக்கு முரணானவர்கள். ரோம சபையானது அதிகமதிகமாக பெலஜியனிசத்திற்குள் விழுந்ததினால், சீர் திருத்தமானது முடிவில் முன்னேறிச் செல்ல முடியவில்லை. பெலஜியனுடைய உரிமைப்பாராட்டலுக்கு எதிராக பரிசுத்த வேதாகமமானது முழு மனுக்குலமும் சுபாவப்படி பாவம் நிறைந்ததாக இருக்கின்றது எனவும் (சங். 51:7, ரோம. 5:12, எபே. 2:3), மனிதன் 25 கிருபை மூலமாக மாத்திரமே இரட்சிக்கப்பட முடியும் எனவும் போதிக்கின்றது (யாருடைய சொந்த கிரியையின் மூலமாகவும் அல்ல: ஒப். அப். 13:38-39, ரோம. 3:21-23, கலா. 2:16, எபே. 2:8-9).

b. அரை பெலஜியனிசம் (Semipelagianism)

- 30 மனிதன் மரிக்கவில்லை. மாறாக வியாதியுள்ளவனாகவும், நோயுள்ளவனாகவும் இருக்கின்றான். ஆதாமின் மீறுதலுக்கூடாக யாவரும் தங்களுடைய மெய்யான நீதியை இழந்து விட்டதுடன், தேவனின் உதவியில்லாமல் (மறுபடியும்) நீதியை பெறவும் முடியாது. தேவனுடைய சொந்த நீதியின் நிமித்தம் மனசாட்சி தொடப்பட்டவர்களுக்கு அவர் பரிசுத்த ஆவியானவரின் விஷேசித்த கிரியைகளை அருளுவார். தேவனிடமிருந்து வரும் இந்த உதவியானது சுதந்தரிக்கப்பட்ட சீரழிவின் விளைவுகளை (பாவமுள்ளதன்மை) எதிர்நோக்குவதற்கு போதுமானதாக இருக்கின்றது. மனிதன் பரிசுத்த ஆவியானவருடன் ஒத்துழைத்தால் தேவனுக்கு கீழ்ப்படிவது அவனுக்கு சாத்தியமானதாயிருக்கும் (→சினேர்ஜிசம் [synergism] இருவரும் இணைந்து செயற்படல்). மனிதனிடத்திலுள்ள தீமையான நோக்கம் பாவம் என அழைக்கப்பட

¹⁴⁶ ஹென்றி C. தீஸ்ஸன், ஒப், சிட்.பக்கம் 186-190

¹⁴⁷ கி.பி. 354 ல் பிறந்தார் (?). அவர் தன்னுடைய தூர்உபதேசத்தை ரோமிலே கி.பி. 409ல் முன்வைத்தார். கி.பி. 418ல் கார்த்தேஜ் சம்மேனனத்தில் கட்டுமையாக கண்டிக்கப்பட்டார். குறிப்பாக அகஸ்டின் தான் பெலஜியனின் கொள்கையை நிராகரித்தார். இது பெலஜியனின் முரண்பாடு என பொதுவாக அழைக்கப்படுகின்றது. பெலஜியனிசம் அல்லது பெலஜியனுடைய செல்வாக்கைக் குறித்து பேசும் போது மனிதனானவன் சில நேரங்களில் தனது சொந்த முயற்சிகளுக்கூடாக தன்னுடைய இரட்சிப்பிலே ஒரு பங்களிப்பை தன் சொந்த முயற்சிகளினாலே (சொந்த வேலைகள்) செய்யக்கூடியவனாகவும், செய்யக்கடமைப்பட்டவனாகவும் இருக்கின்றான் என்று கலந்துரையாடப்பட்ட கொள்கையே என நாங்கள் கருதுகின்றோம்.

¹⁴⁸ இன்னொரு வித்தில் சொன்னால் ஜென்ம் பாவத்தை அவர் மறுதலிக்கின்றார்.

முடியும். ஆனால், அது ஆக்கினைக்குரியதென்றோ குற்றம் என்றோ கருதப்பட முடியாது. மனுக் குலம் ஒட்டு மொத்தமாக ஆதாமின் பாவத்திற்கு பொறுப்பாளியாக முடியாது: ஆனால், நாம் தெரிந்தும் வேண்டுமென்றே ஆதாமுடைய தீய நிலையை வாங்கிக்கொள்வோமானால் ஒவ்வொரு தனி மனிதனுடைய பாவமும் கணக்கிலெடுக்கப்படும். அவன் தனியே பொறுப்பாளியாவான்.¹⁴⁹ அப்படியானால் ரோம. 5:12-19 ஆனது எல்லா மனிதர்களும் ஆதாமின் பாவத்தின் விளைவுகளை அனுபவிக்கின்றார்கள் என்றும், தங்கள் சொந்த மீறுதலினாலே எல்லோரும் ஜென்ம பாவத்திற்கு தங்களை இட்டுச்செல்கின்றார்கள் எனவும் சொல்வதாகக் கருதலாம். சங் 51:7, எபே. 2:3 குறிப்பாக ரோம. 5:12-19, சுபாவத்தின் படி மனிதன் பாவமுள்ளவனாய் இருக்கின்றான் என ஒருவர் இக் கொள்கைக்கு எதிராக சொல்ல முடியும். ரோம. 5:18-19 வரையுள்ள வசனங்கள் விவேஷமாக உள்ளங்கை நெல்லிக்கணி போல் இருக்கின்றன.

10

c. மறைமுகமாக சுமத்தப்படுதலின் (கடத்தப்படுதல்) கொள்கை.(indirect imputation)

எல்லா மனிதரும் சர்வப்பிரகாரமாகவும், ஒழுக்க ரீதியாகவும் சீரழிக்கப்பட்ட நிலையில் பிறந்துள்ளார்கள் எனவும், இந்த சீரழிவானது எல்லா பாவங்களினதும் பாவத்தின் மூலமாக (source) இருக்கின்றது எனவும் இந்தக் கொள்கை போதிக்கின்றது. இந்த சர்வ சீரழிவானது அன்றிலிருந்து இயற்கையான இனப்பெருக்கத்தினாடாக ஆதாமிலிருந்து அவன் சந்ததிக்கு கடத்தப்படுகின்றது. ஆத்துமாவானது தேவனால் நேரடியாக படைக்கப்படுகின்ற (சிருஷ்டிப்புக் கொள்கையை [creationism] மேலே பார்க்கவும்) ஒன்றாகவும், சர்வத்துடன் இணையும் பொழுதுதான் அது பாவத்தினால் பீடிக்கப்பட்டதாக வருகின்றது. 15 இந்த கருதுகோளின் படி தேவன் சுமத்துகின்ற சுதந்தரிக்கப்பட்ட சீரழிந்த நிலையானது ஆதாமின் பாவத்தின் விளைவு மாத்திரமேயொழிய அவனுடைய பாவத்திற்கான தண்டனையல்ல. ஆதாமின் பாவமானது நேரடியாக அல்ல மறைமுகமாகவே சுமத்தப்படுகின்றது.¹⁵⁰ நாம் ஆதாமுடைய பாவ (சீரழிந்த) நிலையை சுதந்தரித்துள்ளோம் என்றும் (எபே. 2:3, சங். 5:7), இச்சுபாவமானது “தானாகவே” பாவம் செய்யத்தாண்டுகின்றது எனவும் நாம் நம்புகின்றோம். ஆத்துமாவானது இனப்பெருக்கத்தின் போது 20 தனியாக உண்டாக்கப்படவில்லையென்றும் (மேலே சிருஷ்டிப்பு கொள்கையை [creationism] பார்க்கவும்) சர்வத்துடன் இணையும் போது தான் அது மறைமுகமாக பாவமாக மாறுகின்றது எனவும் நாம் நம்புவதில்லை. இக்கொள்கையானது ரோம. 5:18-19 வரையுள்ள பவுலின் விளக்கங்களுக்கு (ஆதாமுக்கும் இயேசுகிறிஸ்துவுக்கும் இடையேயுள்ள ஒப்பீடுகள்: ஆதாமின் பாவம் முன்பாக நமக்கு போர்த்தப்பட்டது போல கிறிஸ்துவின் நீதியும் நமக்கு போர்த்தப்பட்டுள்ளது) நீதி செய்வதில்லை. இதற்கு மேலதிகமாக 25 இக்கொள்கையானது பிரதியீட்டின் சிந்தனையை (பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதை) அதாவது ஒருவருடைய பாவத்திற்காக இன்னொருவர் தண்டிக்கப்படலாம் என்ற கொள்கையை வெளிப்படுத்துகின்றது. இதைத்தான் சரியாக கிறிஸ்து நம்முடைய சார்பில் சிலுவையில் செய்து முடித்தார் (ஐப்.ஏசா. 53:4-12, 2கொரி. 5:21)

d. மெய்யாயிருத்தல் என்ற கொள்கை (realistic)

இக்கொள்கையின் படி ஆதாம் பாவம் செய்த போது முழு மனுக்குலமுமே ஆதாமுக்குள் இருந்தது. மனிதனானவன் இந்த முதல் பாவத்திற்கூடாக சீர்கெட்டவனாகவும், குற்றமுள்ளவனாகவும் மாறினான்.

¹⁴⁹ ஒப். ஹென்றி கிளரன்ஸ் தீஸ்ஸன், ஓப்.சி.ட் பக்.187. செமிபெலஜியனிசமே (Semipelagianism) ஆர்மினியசின் வியாக்கியானம் என தீஸ்ஸன் கூறுகின்றார். செமிபெலஜியனிசமான இந்திலையானது கிடேக் (பழையவாய்ந்த வைதீக) சபையினரால், மெதடிஸ்த் திருச்சபையினரால் (ஜோன் பெல்லி) மற்றும் ஆர்மினியர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றது. முன்குறித்தலையும், சுயாதீன் சித்தத்தையும் குறித்த கேள்விகளுக்கு கீழே கொடுக்கப்படும் விளக்கங்களைப் பார்க்கும் போது அர்மினியஸ் ஒரு செமிபெலஜியனிசமாக இருக்கவில்லை. மாறாக, அவரைப் பின்பற்றுவோரில் ஒரு சிலரே அப்படிப்பட்டவர்களாக இருந்தார்கள் என்பதை அறியலாம்.

¹⁵⁰ ஹென்றி தீஸ்சன்.ஓப்.சி.ட்.பக்.187-188. இந்த சிந்தனைக்கு எதிரான நல்ல விவாதங்கள் லூயிஸ் பேர்க்காப் என்பவரின் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட இறையியல் என்ற நாவில் காணப்படுகின்றது (Edinburgh: The Banner of Truth Trust, 1984), பக். 243.

இந்நிலைமை ஆதாமினுடைய எதிர்கால சந்ததிகளுக்கு கடத்தப்பட்டுள்ளது. ஆதாமினுடைய எல்லா சந்ததிகளும், தனிப்பட்ட முறையில் தங்களை அறியாமலே இந்த முதல் பாவத்தில் பங்கேற்கின்றார்கள். எனவே பொறுப்பாளியாக பிடிக்கப்பட்டதுடன் அல்லாமல் அவன் ஆதாமின் பாவத்தில் (அப்படிப்போல) பங்கேற்றபடியினால் அவனது ஆக்கிணைத் தீர்ப்பானது அநீதி நிறைந்ததாக இருக்கவில்லை. ரோம. 5:18-5 19 ல் காணப்படும் பலவின் சுமத்தப்படும் (உட்செழுத்தப்படும்) உபதேசத்திற்கு இது நீதி செய்வதால் இக்கொள்கையானது அனுகூலமானதாய் இருக்கின்றது. எப்படியிருப்பினும் இக் கொள்கைக்கும் பிரச்சிணைகள் இல்லாமல் இல்லை. மற்றையவைகளைப் போலவே பின்வரும் ஆட்சேபணைகளை எழுப்பலாம்: சுய உணர்வோடு தனிப்பட்ட முறையில் தீர்மானித்ததன் விளைவால (தானாகவே எடுத்த தீர்மானத்தின் விளைவாக) ஏற்படாத பாவத்திற்காக, கணக்கு ஒப்புவிக்க வேண்டியவனாய் மனிதன் இருக்க முடியுமா? அல்லது பொறுப்பாளியாக்க முடியுமா? அதைவிட ஒரு மனிதன் தான் இருப்பதற்கு முதல் பாவம் செய்ய முடியுமா? எசே. 18:20 ஜே பார்க்கவும்.

e. பிரதியீட்டு (பிரதிநிதித்துவப்படும்) கொள்கை (substitution)

15 இந்த கொள்கையின்படி ஆதாமானவன் மனித ஜாதியின் பிரதிநிதியும் இயற்கையான தலைவனுமாய் இருக்கின்றான். இந்த பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதின் முக்கியத்துவமானது பாவம் சுமத்தப்படுதலுக்கான அடிப்படையாகின்றது. ஆதாம் பாவம் செய்த வேளையில் அவன் முழு மனித ஜாதியின் பிரதிநிதியாக நடந்து கொண்டான். ஆதாமின் கீழ்ப்படியாமையின் அடிப்படையில் பாவமானது நம்முடைய கணக்கில் வைக்கப்பட்டது போல, கிறிஸ்துவின் கீழ்ப்படிவிற்கு நன்றி, நீதியானது (கிறிஸ்துவின் நீதியானது)

20 நம்முடைய கணக்கில் வைக்கப்பட முடியும் (ரோம.5:19). இக்கொள்கையானது உடன்படிக்கை இறையியலை¹⁵¹ [(சமஸ்தி இறையியல் *federal-theology* (*covenant-theology*)] பின்பற்றுவோரால் அதிகமாய் கடைப்பிடிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆதாமானவன் தேவனுடன் முழு மனுக்குலத்தின் சார்பாக, கிரியைகளின் உடன்படிக்கையை முடித்துள்ளான், பேசியுள்ளான், நடந்துள்ளான் (செயற்பட்டுள்ளான்).¹⁵² மெய்யாயிருத்தல் கொள்கைக்கும் (*realistic theory*) (d), பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் கொள்கைக்கும் (representation-theory)(e) இடையில் பின்வரும் வேறுபாடுள்ளதை அவதானிக்கலாம்: பின் சொல்லப்பட்டதில் ஆதாம் தான் உடன்படிக்கையின் மனித தலையாய் இருக்கின்றான். பாவம் அவனுடைய சந்ததிகளின் கணக்கில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. அதேவேளை, முன்னைய கொள்கை (அதாவது மெய்யாயிருத்தல் கொள்கை) முழு மனுக்குலமுமே ஆதாமுடன் உண்மையாகவே சேர்ந்து பாவம் செய்தது என கூறுகின்றது. இரு கொள்கைகளுக்கிணையில் நாம் தெரிந்தெடுக்க வேண்டியிருப்பின் நாம் பிரதிநிதித்துவக் 25 கொள்கையையே (representation-theory) தேர்ந்தெடுப்போம். ஆனால், இக்கொள்கையில் கூட சிக்கல்கள் இல்லாமல் இல்லை: இது பின்வரும் ஆட்சேபணைகளுக்கு பதில் கொடுக்க முடியாமல் இருக்கின்றது. தான் தானே அனுமதிக்காத (உடன்படாத) ஒரு காரியத்திற்கு, அதாவது உடன்படிக்கையை முறிப்பதற்கு மனிதன் காரணமாக முடியுமா? ஒருவனுடைய பாவத்தின் விளைவுகளுக்காக துன்பம் அனுபவிப்பது என்பது ஒரு காரியம். ஆனால், மற்றவர்களுடைய பாவத்திற்காக அவர்கள் குற்றவாளியாகப்பட முடியுமா? இன்னும் மேலதிகமாக சொன்னால் ஆதாமுக்கும் கிறிஸ்துவுக்குமான ஒப்பீடானது முற்றிலும்

30

35

¹⁵¹ தேவனுக்கும் மனிதனுக்கும் இடையில் உள்ள பல்வேறுபட்ட உடன்படிக்கைகளின் அடிப்படையில் தன்னுடைய விகவாசக் கொள்கையை கட்டியெழுப்பும் சீத்திருத் தீறையியலின் சாயலை இது கொண்டுள்ளது. இந்த இறையியலை பரப்புவர்களில் மிகப் பிரபலமானவர் ஒல்லாந்தைச் சேந்தவரான Duthcman Joh Coccejus († 1660) என்பவராவார். உதாரணமாக ஓயில்-வம் லூயிஸ் பேர்க்காப், ஒப்.சி.ட. பக்.211-213.

¹⁵² ஆதாம் பாவம் செய்யும் போது தேவனோடு கொண்டிருந்த உடன்படிக்கையை உடைத்ததினால் ஆக்கிணைத்தீர்ப்புக்கு ஏதுவாய் வருகின்றான் என சமஸ்தி இறையியல் (*federal theology*) கூறுகின்றது. ஆனால், தேவன் தன்னுடைய அன்பின் நியித்தம் இயேசு கிறிஸ்துவில் மனிதனுக்கு கிருபையளிக்கின்றார் (இயேசு கிறிஸ்துவின் பலிக்கு நிழலாக பழைய ஏற்பாட்டின் பலிகள் இருந்தன இதனை [முன் அடையாளங்கள் (pre-figuration) என அழைப்பர்]. இது கிருபையின் உடன்படிக்கையாகும். பாவத்தினால் மனிதன் கறைப்பட்டு (சிதைக்கப்பட்டு) தன் சொந்த பலத்தால் எந்த நன்மையும் செய்ய முடியாதவனாய் இருக்கின்றான். அவன் கிருபையினால் மாத்திரமே இருக்கிக்கப்பட முடியும். இதுவரைக்கும் சமஸ்தி என்பது ஏற்றுக்கொள்ளப்படக் கூடியதாய் இருக்கின்றது. ஆனால் பாக்தத் வேதாகமமானது தேவன் ஆதாமுடன் செய்து கொண்டதாகக் கூறப்படும் கிரியைகளின் ஓர் உடன்படிக்கையைக் குறித்து வெளிப்படையாகப் பேசவில்லை.

சமாந்திரமானதாக இல்லை: இன்னொருவருடைய கீழ்ப்படிதலுக்கூடாக ஒருவர் இரட்சிக்கப்படுவது சாத்தியமாக இருந்தாலும், மற்றவர்கள் சார்பாக கீழ்ப்படிதல் அற்றவர்களாய் யாரும் இருக்க முடியாது. இன்னொரு விதத்தில் சொல்லப்போனால், எனக்கு கிடைக்க வேண்டிய தண்டனையை இன்னொருவர் ஏற்றுக் கொள்வது சாத்தியமாக இருக்கின்றது. ஆனால், மற்றவர்களுடைய சார்பில் பாவம் 5 செய்வதென்பது இயலாத காரியமாய் இருக்கின்றது (மற்றப்படி இருவருமே பாவம் செய்வார்கள்). எங்களுடைய எண்ணத்தில் மெய்யாயிருத்தல் கொள்கையும், பிரதிநிதித்துவ கொள்கையும் தீர்க்க முடியாத (பதிலளிக்க) பிரச்சினையுடன் இருப்பதாக எண்ணுகின்றோம்.

f. கூட்டுக் கொள்கை

10

இது பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் சிந்தனையையும், எங்களுடைய முற்பிதாவான ஆதாமுடன் ஓர் இயற்கையான தொடர்பையும் உள்ளடக்குவதாய் மேற்குறிப்பிட்ட இரு கொள்கைகளுக்கும் இடையில் ஒரு மத்தியஸ்தத்தைச் செய்கின்றது. இந்தக்கருதுகோளானது ஒரு தனிப்பட்ட நபருக்கும் அவர் சார்ந்த 15 குழுவிற்கும் இடையேயுள்ள நெருக்கமான உறவை வலியுறுத்துகின்றது. ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட நபரும் ஒரு குழுவின் ஒரு பிரதிநிதியாக செயலாற்ற முடியும் (யோச. 7:24-26 ஆகாணையும், அவனது குடும்பத்தையும் ஒப்பிடவும்). சுருக்கமாக சொன்னால் இந்த சமஸ்தி சிந்தனையின் அடிப்படையில் ஆதாமின் பாவமானது கணக்கில் வைக்கப்பட்டுள்ளது (கடத்தப்பட்டுள்ளது) என இக்கொள்கை விவாதிக்கின்றது. ரோமர் 5ல் பவுல் சமூக இன ஒற்றுமையின் எபிரேய சிந்தனையை பிரயோகிக்கின்றார் 20 என தீஸ்ஸன் எண்ணுகிறார். ஆனால், இந்தக் கூட்டுக்கொள்கையானது ஏற்குறைய அதே பிரச்சினைகளினால் சிக்கலாகியுள்ளது: பிரதிநிதித்துவ கொள்கையில் (representation-theory அதாவது federal theory) உள்ளது போன்று “எழுந்தமானமாக” (“arbitrary”) சுமத்தப்படுதலின் (குற்றத்தை கணக்கிலிடுதல்) பிரச்சினையையும், அதேபோன்று மெய்யாயிருத்தல் கொள்கையில் (realistic theory) நாம் காணும் ஆதாமுடைய பாவத்தின் விருப்பமற்ற சுய உணர்வற்ற ஒத்துழைத்தலின் பிரச்சினைகளையும் காணுகின்றோம்.

25

g. இந்த கொள்கைகளைக் குறித்த ஓர் மதிப்பீடு

விவாதமானது மெய்யாயிருத்தல் கொள்கைக்கும் (realistic theory), பிரதிநிதித்துவ கொள்கைக்கும் (representation-theory) இடையில் ஏதோ ஒரு விதத்தில் அசைந்து ஒரு மத்தியஸ்தம் பண்ணும் நிலைக்கு 30 வழிவகுக்கின்றது என தீஸ்ஸன் கருதுகிறார். மேலும் தீஸ்ஸன் ஆதாமினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட பாவத்தின் சுமத்துதலிற்கும், கிறிஸ்துவினால் நிறைவேற்றப்பட்ட நீதியின் சுமத்துகலுக்கும் (ரோம.5:18-20) இடையில் காணப்படும் ஒப்பீடு ஒரு இணையாக உண்மையில் காணப்பட முடியாது எனக் காண்பிக்கிறார்: நீதியின் சுமத்துதல் ஒரு சட்ட நீதியான முறையில் புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டும். ஆதாமின் கீழ்ப்படியாமையின் சுமத்துதல் ஒரு தனிப்பட்ட, உள்ளாகவே இருக்கின்ற விதத்தில் நிச்சயமாகவே பார்க்கப்பட வேண்டும். 35 ஆதாமின் கீழ்ப்படியாமைக்கூடாக எல்லோரும் பாவிகளானார்கள் என்றும், கிறிஸ்துவின் கீழ்ப்படிதலுக்கூடாக (கிறிஸ்துவிற்கு நன்றி) விசுவாசிகள் நீதிமானாக்கப்பட்டுள்ளார்கள் என்ற உண்மை எப்போதும் மாறாதது என தீஸ்ஸன் சொல்லுகின்றார். இது எப்படி நடந்தது என பரிசுத்த வேதாகமம் முற்றிலும் விளக்கவில்லை. ஆனால் இது ஒரு உண்மை.¹⁵³

40 நாங்கள் தீஸ்ஸனின் முடிவுடன் உடன்படுகின்றோம். ஆயினும், நாங்கள் முற்றிலும் திருப்தியடையவும் இல்லை. பாவத்தை சுமத்துதலுக்கும், நீதியை சரிக்கட்டுதலுக்கும் (கணக்கில் வைத்தல்) இடையிலான

¹⁵³ ஒப்பிடுக. ஹென்றி C. தீஸ்ஸன் ஒப்.சிட்.பக்.190

- இப்புவமை என்ற பிரச்சினைக்கு மறுபடியும் வர விரும்புகின்றோம். அதற்கான காரணங்கள் நமக்கு இருக்கின்றது. நம்முடைய கருத்துப்படி தீஸ்ஸனின் நிலையானது ஓர் திடகாத்திரமும், சமநிலையானதுமாய் இருக்கின்றது. அவர் பிலேஜியனிசமுமில்லை, அரை பிலேஜியனிசமுமில்லை, அதே நேரம் அவர் கல்வினிசமும் இல்லை. அவருடைய நிலையானது நடுநிலையில் உள்ளது.¹⁵⁴
- 5 பெலேஜியனிசத்தின், அரை பெலேஜியனிசத்தின் மறைமுகமான சமத்துதலின் நிலைகள் வேதாகம உபதேசத்துடன் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மறைகளில் முரண்படுவதைக் காண்பிப்பது மாத்திரமல்லாமல், அவர் மெய்யாயிருத்தல் நிலையையும், பிரதிநிதித்துவ நிலையையும் (சமஸ்தி) கூட்டுக்கொள்கையினையும், நன்றாய் சோதித்துப் பார்க்கின்றார்.
- 10 பெலேஜியனிசம் ஜென்ம் பாவத்தை மறுதலிப்பதால் அது தெளிவாகவே தூர்உபதேசமாகும். பெலேஜியன் கொள்கைக்கு மாறாக மனிதன் சுபாவப்படி நல்லவன் அல்ல. அவன் பாவியாகவே பிறந்துள்ளான் (சங். 51:7). இதற்கு மேலே நாம் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை (மேலே பார்க்கவும்). அரை(செமி)பிலேஜியனிசமானது மனிதனுடைய சீரழிவின் நிமித்தம் அவனது சித்தமும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை அசட்டைப்பண்ணுகின்றது. மனிதன் தானாகவே தேவனை தேடுவதில்லை. மாறாக, அவன் தேவனை விட்டு ஒடுகின்றான். தேவன் அவனை ஆவியினால் தொட்டாலும் மறுபடி பிறக்காத ஒரு மனிதன் அரை (செமி) பெலேஜியனிசம் கூறுவது போல பரிசுத்த ஆவியினுடன் இசைந்து இணைந்து கிரியை செய்ய முடியாது என்ற உண்மையை அது மாற்றாது. மனிதன் நன்றாகவே ஒரு பாவிதான் என்றும் அவன் செய்யக்கூடியது எல்லாம் ஒன்றுதான். பரிசுத்த வேதாகமமானது மனமுதன் தன்னுடைய பக்கத்தில் எந்த நற்கிரியையும் வைக்காமல், கிரிஸ்து இயேசுவில் தேவன் அருளும் கிருபையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியதேஅவன் செய்யக் கூடிய ஒரே விடயம் எனக் காண்பிக்கிறது. மறைமுகமான சுமத்துதலின் (indirect imputation) கொள்கையைப் பொறுத்தவரை: இது கீழ்வரும் காரணத்தினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படக் கூடியது அல்ல: இது முன்னிருத்தல் கொள்கையைப் பேசாமல் படைப்புக் கொள்கையைப் குறித்துப் பேசுவதனால் (ஆத்துமா கருக்கட்டிலின் சிருஷ்டிக்கப்படுகிறது).
- 15 20 மெய்யாயிருத்தல், பிரதிநிதித்துவம், கூட்டு போன்ற கொள்கைகள்: அவைகளும் அடிப்படையில் கீழ்வரும் ஆட்சேபனைக்கு முகங்கொடுக்க வேண்டியுள்ளது: அவன் செய்யாத பாவத்தின் நிமித்தம் அவனை குற்றவாளியாக தீர்ப்பது நியாயமானதா? நாங்கள் எசே. 18:20 என்ற வேதப்பகுதியைக் குறித்து நம்மை நாமே நினைவுபடுத்திக் கொள்கின்றோம். இந்த மேற்குறிப்பிட்ட முன்று நிலைகளும் இந்த ஆட்சேபனைக்கு உண்மையிலேயே உத்தரவு தர முடியாது. உண்மையிலேயே நாங்கள் கூட அப்படி 30 செய்ய முடியாதவர்களாய் இருக்கின்றோம். ஆனால்
25	முன்குறித்தல் கொள்கையை ஆதரிக்கும் கல்வினிசவாதிகள் சமஸ்தி நிலையை
(பிரதிநிதித்துவக்கொள்கை)
30	அல்லது கூட்டுக்கொள்கையை ஆதரிப்பார்கள். அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் முதலாவது ஆதாமுடைய குற்றம் ஆதாமின் எல்லா சந்ததிமேலும் சுமத்தப்பட்டுள்ளது.
35	நம்மைப் பொறுத்தவரையில் மாம்சத்தில் கொடுக்கப்பட்ட முள்ளைப் போல் யோசித்தாலும் ரோம 5:18-19 பகுதிகள் இதை ஆதரிக்க வேண்டியுள்ளது. ஆனால் நம்முடைய நிலைக்கும் கல்வினிசவாதிகளின் நிலைக்கும் இடையில் ஒரு முக்கியமான வித்தியாசம் உண்டு. தேவனுடைய சிங்காசனத்திற்கு முன் தோன்ற வேண்டிய ஒரு மனிதனுடைய சிறிய கற்பனைக் கதையுடன் விளக்க முயற்சிப்போம். அதற்கு முன்பாக ஜென்மபாவம், வீழ்ச்சி, சுயசித்தம், முன்குறித்தல் என்பவற்றைக் குறித்த பல வித்தியாசமான 40 கொள்கைகளை (கருது/கோள்களை) கருக்கப்படுத்தி கூற விரும்புகின்றோம். இப்படிப்பட்ட வேறு நிலைகளை நாம் முன்வைக்கும் போது இவைகள் கால ஒழுங்கின்படி இருக்கின்றன. அதாவது,

¹⁵⁴தெரிந்தெடுத்தலைக் குறித்து அவரது நிலைப்பாட்டைப் பாருங்கள்: தெரிந்தெடுத்தலானது, தேவனுடைய “முன்னிற்தலை” (foreknowledge) (இடுசிக்கப்பட்டவரின் விகவாசத்தைக் குறித்து அடிப்படையாகக் கொண்டதேயல்லாமல் “முன்குறித்தல்” (pre-determination) அடிப்படையாகக் கொண்டதல்ல என்ற கருத்தையுடையவராய் இருக்கின்றார். ஒப்பிடு. Ibid., பக.262-263. நாங்களும் இந்நிலையை நோக்கித்தான் சாய்கின்றோம் (கீழே பார்க்கவும்).

முன்குறித்தலின் “கடுங்” (extreme) கோட்பாட்டிலிருந்து (supralapsarian determinism) பெலேஜியனிசம் (Pelagianism) “கடுங்” (extreme) கோட்பாட்டுடன் முடிவடைகிறது.

5 h. பக்க ஆராய்வு (இன்னுமொரு ஆராய்ச்சி) : முன்குறித்தல் அல்லது சுயசித்தம்

முன்குறித்தல், சுயசித்தம், வீழ்ச்சி, பரம்பரைப் பாவம் ஆகியவற்றின் கேள்விகள் சம்பந்தமான பலவித நிலைகள்:

10

(1) வீழ்ச்சிக்கு முன்னான முன்குறித்தல் (Supralapsarianism)

முன்குறித்தல் கொள்கை (Supralapsarianism): (சுப்ரா = மேலே, முன்பாக : லப்சஸ் = வீழ்ச்சி) : இது தேவன் உலக தோற்றத்திற்கு முன்னாக தீர்மானித்த தீர்மானங்களைக் குறித்துப் பேசுகின்றது. (1)

15 தேவன் ஒரு சிலரைத் தெரிந்தெடுக்கவும் மறுசிலரை நிராகரிக்கவும் தீர்மானித்தார் (முடிவு செய்தார்): (2) பிற்பாடு தேவன் இருவரையும் (தெரிந்தெடுக்கப்படப் போகின்றவர்களையும், நிராகரிக்கப்படப் போகின்றவர்களையும் [தள்ளிவிட]) சிருஷ்டிக்க தீர்மானித்தார்: (3) வீழ்ச்சியை அனுமதிக்கத் தீர்மானித்தார்: (4) கிறிஸ்துவுக்கூடாக தெரிந்துக்கொள்ளப்பட்டவர்களுக்கு மாத்திரமான இரட்சிப்பை உறுதிச்செய்தார். இக்கொள்கையின் (இரட்டை முன்குறித்தல்) பிரபல்யமான ஆதரவாளர்களான தியோடர் 20 டி பேசா (Theodore de Beza (1519-1605): ஜென்வாவில் உள்ள கல்வீனின் மாணவரும் அவரின் தலைமைத்துவத்தை தொடர்ந்தவரும்) மற்றும் பிரான்சிஸ்கஸ் கோமரஸ் (1563-1641 : நெதர்லாந்தில் உள்ள லெய்டன் என்ற இடத்திலுள்ள இறையியல் பேராசிரியர்). கல்வீன் என்பவர் வீழ்ச்சிக்கு பின்னான முன்குறித்தலையா, வீழ்ச்சிக்கு முன்னான முன்குறித்தலையா நம்பினார் என வேத வல்லுணர்கள் இன்னும் தர்க்கிக்கின்றார்கள். ஏனெனில், அவருடைய கூற்றுக்கள் எல்லாம் தெளிவானதாக 25 இருக்கவில்லை. கல்வீன் ஆரம்பத்தில் வீழ்ச்சிக்கு முன்னான முன்குறித்தலை விசுவாசித்தாலும், பிற்பாடு வீழ்ச்சிக்கு பின்னான முன்குறிக்கும் நிலையை விசுவாசித்தார். அவருடைய பின்னைய எழுத்துக்கள் அதனை ஆதரிப்பதாக இருக்கின்றன. நிபந்தனையற்ற தெரிவின் (முன்குறித்தல்) ஆதரவாளர்கள் (A.B.C.நிலைகள்) ரோம 9:11ff, எபே 1:4-11 போன்ற பகுதிகளை மேற்கோள் காட்டுகின்றார்.

30 2) வீழ்ச்சிக்கு பின்னான முன்குறித்தல் (Infralapsarianism)

வீழ்ச்சிக்கு பின்னான முன்குறித்தல் (Infralapsarianism) : (இன்பிரா = கீழே, பின்னைய நோக்கு: சிலர் இதனை சுப்லாப்சாரியனிசம் (Sublapsarianism) எனவும் அழைப்பார்): (1) தேவன் சிருஷ்டிக்க தீர்மானித்தார்: (2) தேவன் வீழ்ச்சியை அனுமதிக்க தீர்மானித்தார்: (3) தேவன் சிலரைத் தெரிந்தெடுக்க தீர்மானித்தார்: (4) தேவன் இயேசுகிறிஸ்துவுக்கூடாக தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவர்களின் இரட்சிப்பை உறுதி செய்ய தீர்மானித்தார். இக்கொள்கையானது ஒற்றை முன்குறித்தல் (single predestination) எனவும் அழைக்கப்படும். வீழ்ச்சிக்கு முன்னான அல்லது வீழ்ச்சிக்கு பின்னான முன்குறித்தல் கொள்கையானது பின்வரும் கல்வீனிசத்தின் ஜந்து கருதுகோள்களை முன்வைக்கின்றது : (1) நிபந்தனையற்ற தெரிவு (முன்குறித்தல்) (2) இயேசு தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களுக்காக மாத்திரம் மரித்தார்.

108

- (வரையறுக்கப்பட்ட பிராயச்சித்தம் English: limited atonement; லத்தீன் பதம், *expiatio definita*) (3) புறக்கணிக்க முடியாத கிருபை (தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களுக்காக மாத்திரம் கிடைக்கும் தேவனின் இரட்சிக்கும் கிருபை) (Latin: gratia irresistibilis); (4) தெரிந்துக்கொள்ளப்பட்டவர்கள் அவர்களுடைய இரட்சிப்பை இழக்க முடியாது (அதாவது, பரிசுத்தவான்களின் பாதுகாப்பு - the perseverance of the saints; 5 Latin: perseverantia sanctorum); (5) முழுவதும் பாதிக்கப்பட்ட நிலை (அதாவது, எல்லா மனிதர்களினதும் பாவத்தன்மை : ஆங்கிலம் வெளிப்படுத்துவது : முழுவதுமான நன்மை செய்ய இயலாத நிலை (சீரழிவு) (English expression: total inability [or depravity]; Latin: depravatio tota) : நெதர்லாந்தில் உள்ள டூர்ச்சட்டில் நடந்த ஆலோசனை சங்கத்தில் (சென்ற) பெரும்பான்மையான கல்வினிசவாதிகள் வீழ்ச்சிக்கு பின்னாக முன்குறித்தலை ஆதரிப்பதாக வாக்களித்தார்கள். நவீன காலத்தின் 10 இறையியலார்களான Loraine Boettner, Van Til மற்றும் Henri Blocher இவர்களில் சிலர் (நவீன கல்வீனிசவாதிகள்).

3) அமிரல்டிசம் (Amyraldism)

- அமிரல்டிசம் : மொய்சே அமிரல்ட் [Moïse Amyrault] (லத்தீன் பெயர் : அமிரல்டஸ்) : சாவ்மூரில் உள்ள ஹியஜினோட் (Huguenot Seminary of Saumur) இறையில் கலாசாலையில் பிரன்ச் பேராசிரியராகிய 15 († 1664) இவர் முன்குறித்தல் கொள்கையை (அகஸ்டினியன் - கல்வினிச) விசவாசித்தார். ஆனால், வரையறுக்கப்பட்ட பிராயச்சித்த பலியை அல்ல. அதாவது கல்வீனிசத்தின் ஜந்து கருதுகோள்களில் நான்கு கருதுகோள்களை மாத்திரம் விசவாசித்தார். அமிரல்ட் எழுந்தமான உலகளாவியத்தை (hypothetical universalism) (அப்படி எண்ணப்படுகின்ற) கற்பித்தார் (1634): தேவன் எல்லோருடைய இரட்சிப்பையும் நியமித்தார். ஆனால், அவர்கள் விசவாசித்தாள். ஆனால், இன்னுமொரு 20 தீர்மானத்திற்கூடாக குறிப்பிட்ட சிலர் தான் அவரது கிருபையின் பிரஜைகளாக வந்தார்கள். கடுமையான கல்வினிசவாதிகளுக்கு இந்த உலகளாவிய கருதுகோள் (hypothetical universalism) ஒர் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட முடியாத உடன்பாடாக இருக்கலாம். உண்மையில், பைத்தியக்காரத்தனமாக இல்லாவிட்டால் ஒருவர் இப்படி கேட்கலாம், தேவன் எல்லா மனிதர்களுக்காகவும் தம்முடைய குமாரன் மரிக்க வேண்டும் என தீர்மானித்தார். அதேவேளை, ஒரு சிலரை தான் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு தீர்மானித்தார் 25 அதாவது அவசியமான இரட்சிக்கும் விசவாசத்தை அருள தீர்மானித்தார்.

4) முன்குறித்தலானது தேவனுடைய முன்னறிவை அடிப்படையாகக் கொண்டது (Election is based on the foreknowledge of God)

- முன்குறித்தலானது தேவனுடைய முன்னறிவை அடிப்படையாகக் கொண்டது (Election (i.e. predestination) 30 is based on the foreknowledge of God: (1) தேவன் படைக்க தீர்மானிக்கின்றார்: (2) தேவன் இந்த எழுந்தமானமான தன்னுடைய படைப்பின் வீழ்ச்சியை (சித்தத்தின் சுயாதீன் தீர்மானத்தினால் வந்த ஒர் விளைவினால்) அனுமதிக்கின்றாரா: (3) தம்முடைய குமாரனுக்கூடாக இரட்சிப்பை உருவாக்க தீர்மானிக்கின்றார்: (4) இயேசு கிறிஸ்துவின் கிருபையின் வளங்களை ஏற்றுக்கொள்கின்றவர்களில், தேவன் முன்னதாகவே அறிந்திருக்கின்றவர்களில் (ரோம. 8:29-30, 1பேது. 1:1-2, ஒப். சங். 139:16) இரட்சிப்பை விளைவாக்கத்தக்கதாக தேவன் கட்டளையிட்டார். தெரிந்தெடுப்பானது நிபந்தனையற்றன்று. ஆனால், எல்லாவற்றையும் முன்னதாகவே முன்னறிகின்ற தேவன், உள்ள விசவாசத்தை முன்னமே அறிவதில் தங்கியுள்ளது. முன்னறிவுதென்பது (Foreknow கிரேக்கத்தில்: προγνῶσκω [proginōskō]) முன்குறித்தலுக்கு (predetermine கிரேக்கத்தில்: προορίζω [prohorízō]) சமானமானதல்ல. இங்கே குறிப்பிடப்பட வேண்டிய காரியம் என்னவெனில், A.B.C ல் உள்ளது போல் இங்கும் இரட்சிப்பானது கிறிஸ்துவில் உள்ள 35

கிருபையின் ஈவாக இருக்கின்றது (அதாவது, மனிதனுடைய எந்த நன்மையும் இல்லாமல் [no synergism]: விசுவாசம் என்பது ஒர் கிரியை அல்ல, மாறாக இயேசுக்கிறில்துவில் மனிதன் பெறும் இரட்சிப்பிற்கான தேவ ஈவாக இருக்கின்றது). A மற்றும் B நிலைப்பாட்டிற்கிடையிலான வித்தியாசமானது விஷேசமாக, கிருபையானது எதிர்க்க முடியாதது அல்ல. மாறாக, அது நிராகரிக்கப்பட முடியும் (மத். 23:37, லூக். 5:30) என்பதாகும். அது மாத்திரமல்ல இயேசுக்கிறில்துவானவர் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களுக்காக மாத்திரம் மரித்தார் என்பதும் மறுதலிக்கப்பட்டுள்ளது (இதற்கு எதிராக [expiatio definite]). தம்மை மீட்டுக்கொண்டவரை (2பேது 2:1) மறுதலித்ததன் நிமித்தமாய் இரட்சிப்பின் கிரியை உதவி செய்யாத துர்டுபதேசக்காரன் உட்பட எல்லோருக்காகவும் இயேசு மரித்தார் (1 யோவா 2:1-2, பார். 1 திமோ 2:4). இந்நிலையானது (A.B.C.ஐப் போன்று) விசுவாசிகளின் நித்திய பாதுகாப்பை விசுவாசிக்கின்றது (perseverance of the 10 saints). அதாவது உண்மையில் மறுபடி பிறந்த கிறிஸ்தவர்கள் இரட்சிப்பை இழக்க மாட்டார்கள் (பிலி. 1:6, யோவா.10:28 போன்றவை). அவன் பாவத்திற்குள் சிக்குண்டிருப்பானானால் அவன் தன்னுடைய பரிசை மட்டும் இழந்து போவான் அல்லது இழக்க நேரிடலாம் (1கொரி. 3:14-15). இக்கொள்கை தீஸ்ஸனால் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றது (நாமும் இத்திசையில் செல்ல முனைகின்றோம்). இந்நிலையானது “கல்வீஸிசத்தின் 5 அம்சங்களில்” இரு அம்சமாகிய இயலாமை (the inability), அதாவது எல்லா மனிதனின் முழுப்பாவத்தன்மை (depravatio tota), எல்லா தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவர்களின் நித்திய பாதுகாப்பையுமே (perseverantia sanctuorum) விசுவாசிக்கின்றார்கள்.

5) ஆர்மினிசம் (Arminianism)

ஆர்மினிசம் (Arminianism): ஒல்லாந்தரான் ஆர்மினியஸ் (அவரது உண்மையான பெயர் ஜேக்கப் பேரேர்மன்ஸ்: இவர் ஜேனீவாவில் உள்ள தியோடர் என்பவரின் மாணவர்களில் ஒருவர்). ஆர்மினியஸ் பரிசுத்த வேதாகமம் வீழ்ச்சிக்கு முன்னான முன்குறித்தலையா, அல்லது வீழ்ச்சிக்கு பின்னான முன்குறித்தலையா ஆதரிக்கிறது என்பதை நிருபிக்க அழைக்கப்பட்டார். இவர் D என்ற நிலைக்கு முடிவில் வந்தார். அவரும் லெய்டனில் உள்ள விரிவுரையாளர் கோமரசைப் (Gomarus) போன்று பகிரங்கமாக எதிர்த்தார். டூர்ட்ரெச்ட் (Doordrecht) சங்கத்தில் (1618-1619) அவரால் பங்குபற்ற முடியவில்லை. இவர் 1609லேயே மரித்து விட்டார். இச்சங்கத்தில் கல்வினிசுவாதிகளால் ஆர்மினியசும் கடிந்துகொள்ளப்பட்டார். இரட்சிப்பை இழக்க முடியும் என்ற நிலைக்கு ஆர்மினிசுவாதிகள் வந்தார்கள் (ஆர்மினியஸ் தாமோ இந்த பிரச்சினையைக் குறித்து ஒரு தெளிவான நிலையை விளக்கவில்லை). “ஜூந்து அம்ச - கல்வினிசுக்கொள்கையில்” எல்லா மனிதனின் முழு பாவத்தன்மையே தக்கவைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த கொள்கைகளுக்கிடையே பல வித்தியாசமான “நிழலை” போன்ற வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன என்பது குறிப்பிடப்பட வேண்டும் (உதாரணத்திற்கு வெஸ்லியன்ஸைப் பார்க்கவும்).

6) அரை பெலேஜியனிசம் (Semipelagianism)

அரை பெலேஜியனிசம்: பெலேஜியனிசம் கடிந்து கொள்ளப்பட்ட பிற்பாடு ஒரு புதிதான முரண்பாடாகிய அரை (செமி) பெலேஜியனிசம் தோன்றியது (429-529 கி.பி.). மலிலியாவில் இருந்து வந்த துறவிகள் (அப்போட் ஜோகானாஸ், காசியனஸ்) மற்றும் லெரினனும் அகஸ்டினின் முன்குறித்தல் கொள்கையை எதிர்த்தார்கள். ஆனாலும், பெலேஜியனிசத்தை போல்லாது (Gøyap் பார்க்கவும்) மென்மையாக. இவர்கள் முன்பு மஸிலியன்ஸ் (Massilians) என அழைக்கப்பட்டார்கள் (= habitants of Marseille): 16ம் நூற்றாண்டிலிருந்து தான் (சீர்த்திருத்தத்திலிருந்து) செமிபெலேஜியனிசம் எனும் நிலை பேசப்படுகிறது.

செமிபெலேஜியனிசுவாதிகள் சொல்கிறார்கள்: பாவத்தினாலே மனித சித்தம் பலவீனப்படுத்தப்பட்டிருந்தாலும் நல்லதை நோக்கிய குணாதிசயம் அப்படியே இருக்கிறது. மனிதன் மரிக்கவில்லை, அவன் வியாதியாய் இருக்கின்றான் அவ்வளவுதான். எனவேதான், தெய்வீக கிருபை அவனுக்கு அவசியமாய் இருக்கின்றது. ஆனால், மனிதனுடைய சுயசித்தமும் (Latin: liberum arbitrium), கிருபையும் ஒன்றாக கிரியை

5 செய்கின்றது (நீதிமானாக்குதலில் மனிதன் ஒத்துழைக்கின்றான் → synergism). தேவன் மனிதனுடைய விடாப்பிடியான விசுவாசத்தை முன்னிற்கு தேவன் மனிதனை இரட்சிப்பிற்கு நியமிக்கின்றார். இந்த நிலையில் இரட்சிப்போ, அழிவோ மனிதனில் தான் தங்கியிருக்கின்றது.

7) பெலேஜியனிசம் (Pelagianism)

10 பெலேஜியனிசம்: ஏற்கனவே குறிப்பிட்டபடி ஒரு பிரித்தானிய துறவியான பெலேஜியஸ் († 418) பெயரைத் தொடர்ந்து வருகிறது, இவர் அகஸ்டினுடன் வாக்குவாத்தில் ஈடுபட்டார் (பெலேஜியன் முரண்பாடு). பெலேஜியஸ் ஜென்ம் பாவத்தை மறுதலித்து முழு சுயாதீன சித்தத்தை வலியுறுத்தினார். நற்பன்புகளுக்கூடாக மனிதன் கிருபைக்கு தான் பாத்தீரவாளி என நிருபிக்க வேண்டும் என அவர் எண்ணினார். தன்னுடைய இரட்சிப்பை அடைவதற்காக மனிதன் அவனுடைய பரிபூரண உதாரணமாகிய 15 கிறிஸ்துவை கட்டாயம் பின்பற்ற வேண்டும்.

கலந்துரையாடலின் முடிவு விளக்கம்

20 நியாயத்தீர்ப்பு நாளில் ஒரு மனிதன் தேவனுடைய சிங்காசனத்திற்கு முன்பாக நிற்கின்றான். தீர்ப்பு அறிவிக்கப்பட்டாயிற்று: நீர் உமது பாவத்தில் சீரழிந்திருக்கின்றீர். ஆகையால், ஆக்கிணைக்கு நியமிக்கப்பட்டுள்ளீர். குற்றம் செய்தவர் விவாதிக்கின்றார்: நான் பாவம் செய்தது உண்மைதான். ஆனால் அது உண்மையில் என்னுடைய தவறல்ல. காரணம் நான் ஏற்கனவே பாவியாகவே பிறந்துள்ளேன். ஆகவே பாவம் செய்வதைத் தவிர வேறு வழியில் என்னால் செயற்பட முடியவில்லை. உம் சொந்த வார்த்தை இதை கூறுகின்றது, ஒ.... தேவனே : நீதிமான் ஒருவனும் இல்லை எல்லோரும் பாவம் செய்தார்கள் (பார். ரோம. 3:10,23). ஒரே மனிதனிலிருந்து வந்த சந்ததியின் தோன்றலாக அவர்கள் இருக்கின்றபடியால், அவனுடைய பாவ சுபாவத்தை அவர்கள் சுதந்தரித்தபடியினால் அவர்கள் வேறு விதமாக செயற்பட முடியவில்லை¹⁵⁵ (பார். ரோம.8:7, எரே. 13:23). இப்பொழுது தேவன் பதிலளிக்கின்றார்: இது உண்மை! குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் தன்னுடைய மன்றாட்டை தொடர்கின்றார்:

30 உம்முடைய வார்த்தை சொல்லுகின்றது, பாவம் செய்கின்ற ஆத்துமா சாகவே சாகும் என்று (எசே. 18:20). ஆதாமின் பாவம் என்னுடைய தவறல்ல. நான் என் சொந்த உணர்வோடு அங்கே இருக்கவில்லை. ஆதாமின் சந்ததிக்கு ஏதோ ஒரு பரம்பரை உருவத்தில் நான் இருந்திருக்கலாம் (பார். எபி.7:3-10). ஆதாமுக்கு இருந்த அதே சாத்தியம் எனக்கு இருந்திருக்குமானால், நான் இந்த ஆக்கிணைத்தீர்ப்பிற்கு பாத்தீரவாளி என ஒத்துக் கொள்கின்றேன். ஆனால், சர்ப்பத்தின் சோதனையை 35 நான் எதிர்த்திருக்க சாத்தியமுண்டு. தீமையின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் வாழ்ந்திராத அந்த காலத்தில் தீமையை எதிர்க்கத்தக்கதான் ஒரு சாத்தியமும் ஆதாமுக்கு இருந்தது. ஆனால், நான் ஏற்கனவே ஒரு பாவியாக பிறந்துள்ளேன். நான் முதலாவதாக பிறக்க வேண்டும் என்ற விருப்பம் எனக்கு இருந்ததா? இல்லையா? என்றால் ஏன் என்னிடத்தில் கேட்கப்படவில்லை? என்னை கருத்தரிக்கச் செய்யவோ, என்னைப் பிறப்பிக்கச் செய்யவோ நான் கேட்கவில்லை. அப்படியான பாதகமான சூழ்நிலைகள் இருந்திருப்பின் நான் 40 நிச்சயமாக பிறக்க மறுதலித்திருப்பேன். மனிதன் வாழ ஆரம்பிக்கும் முன்னமே அவனது வாழ்க்கை தோல்வியடைந்துவிட்டது. இதற்காக நான் குற்றஞ்சாட்டப்பட முடியாது. நான் முதல் மனிதனாக

பரிசுத்தமாய் பிறந்திருந்தால், அதாவது நன்மையும் பரிசுத்தமுமாய் உருவாக்கப்பட்டிருந்தால்.... ஆனால் இப்போது தீமையை எதிர்க்க முடியாதவனாய் பிறந்துள்ளேன். மற்றவனுடைய கடனை நான் தீர்க்க வேண்டுமோ? என்ன அநீதி! அதேவேளை, நீர் நீதிபரர் என்று சொல்லுகின்றீர்! தேவன் பதிலளிக்கின்றார் : என் சிருஷ்டியே நீர் நல்லதொரு விவாதத்தை முன்வைக்கின்றீ! உன் பெற்றோர்கள் இனப் 5 பெருக்கத்தின் போது உன்னை கேட்கவில்லை என்பது உன்மைதான். முதல் மனுஷன் பாவம் செய்த போது நீர் பாவியாய் பிறந்துள்ளீர் என்பதும், அது நேரடியாக உம்முடைய தவறில்லை என்பதும் உன்மைதான். ஆனாலும் பின்வரும் காரியங்களை நீர் மறக்க வேண்டாம்: மனிதனே உம்மிடத்திலே இருக்கும் வழக்கானது அது தேவதூதர்களைப் போன்று அல்ல. தேவதூதர்கள் ஒர் இனமல்ல. மாறாக, ஒரு படையணிகள். அவர்கள் மனிதனைப் போன்று இனப் பெருக்கத்திற்கூடாக பலுகிக்பெருகுகிறவர்கள் 10 அல்ல. லுசிபரும் அவனுடன் கூடியிருந்த தூதர்களும் எனக்கெதிராய் கலகம் செய்த வேளையில் சொந்த அறிவுடனே, விருப்பத்துடனேயே கலகம் செய்தபடியினால் தொலைந்து போனார்கள். இதன் நிமித்தம் நரகம் அவர்களுக்காக ஆயத்தப்பட்டிருக்கின்றது (மத். 25:41). ஆனால், என்னுடைய அருமையான மனிதனே, நரகம் மனிதனுக்காக ஆயத்தமாக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. இதுதான் உனக்கு இருக்கும் வித்தியாசம். நீ ஒரு இனம். முதல் மனிதன் தேவனுக்கு செவிகொடாதே போன போது அவன் பாவியானான். அவனது முழு சுபாவமும் பாவத்தால் கறைப்பட்டது. ஆதாமுடைய பரம்பரையானதின் நிமித்தம் நீர் அவனுடைய பாவத்தை உண்மையில் சுதந்தரித்துக்கொண்டார். இது உன்மை, மனிதனை நான் அவனது தொலைந்த நிலையில் அப்படியே விட்டுவிடவில்லை என்பதையும் நீர் மறக்க வேண்டாம். அவன் பாவம் செய்த வேளையிலே, அவன் என்னிடம் இருந்து தன்னை ஒளித்துக்கொள்ள முயற்சித்த வேளையில் நான் தான் அவனைத் தேடி அழைத்தேன் (ஆதி.3:8-9). நான் தான் அவனுக்கு ஒரு 15 இரட்சகரை அனுப்ப வாக்குத்தத்தம் பண்ணினேன் (ஆதி.3:15). என்னுடைய வாக்குத்தத்தத்தை விசவாசிக்கும் எவரும் ஆக்கினைத்தீர்ப்பிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ளலாம் (ஓப்.யோவா3:16,36, 1யோவா.5:11-13). வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட மீட்பர் வருவார் என விசவாசித்த ஆபிரகாம், ராகாப், ரூத், தாவீது போன்றவர்களை எண்ணிப் பாரும். தங்களுடைய இரட்சகராகிய இயேசுகிறிஸ்து இப்பூமிக்கு வந்தார் என விசவாசித்த பவுல், வோல்டோ, ஹஸ், லாத்தர், சின்சென்டோர்ப், வெஸ்லி ஆகியோரை எண்ணிப்பாரும். உம்மைப்போல ஒரு பாவியாக பிறந்து விபச்சாரத்திற்காகவும், கொலைக்காகவும் குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட தாவீதைக் கூட நான் மன்னிக்கவில்லையா (2சாமு. 11-12) ஆனால், தாவீது மனந்திரும்பி என்னுடைய வார்த்தையை விசவாசித்தான். ஆதாமும் அவன் சந்ததியுமாகிய முழு 20 உலகத்தின் பாவத்திற்காக கிரயத்தை சிலுவையில் செலுத்தி மனிதர்களை இரட்சிப்பதற்காக நான் எனது குமாரனை இந்த உலகிற்கு அனுப்பினேன் (பார். 1யோவா. 1:29, 1யோவா. 2:1-2). நீர் ஏன் என்னை 25 விசவாசிக்கவில்லை? என் கிருபையின் ஈவை நீர் ஏன் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை? நீர் ஒரு பாவியாய் பிறந்ததின் நிமித்தமும், நீர்... நீரே பாவம் செய்ததின் நிமித்தமும் மாத்திரமும் நீர் இழந்து போகவில்லை... இல்லை! நீர் இரட்சிக்கப்பட விரும்பாததின் நிமித்தமே நீர் நரகத்திற்குப் போகின்றீர்! திடீரென்று தேவனுடைய சிங்காசனத்திற்கு முன்பாக நிச்பதம் நிலவியது. குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் கூட பேச்சை நிறுத்திவிட்டார். அவர் இயேசுகிறிஸ்துவில் உள்ள இரட்சிப்பை நிராகரித்தபடியினால், அதை 30 அவர் அறிந்திருந்தபடியினால் மறுத்தரவு சொல்ல அவருக்கு வழியில்லை. அவர் தன்னைக் குறித்து உணர்ந்து : “ஓ..... நான் என்ன ஒரு முட்டாளாக இருந்து விட்டேன்!” என்றுதான் அவர் சொல்ல முடியும். அவருடைய பெருமை கிறிஸ்துவின் இலவச கிருபையை மறுதலித்து விட்டது. அவன் கிறிஸ்துவை தன்னுடைய சொந்த ஆண்டவராகவும், இரட்சகராகவும் ஏற்றுக் கொள்ள விரும்பவில்லை. ஏனெனில், அவர் தன்னுடைய பாவம் நிறைந்த வாழ்க்கையிலேயே தொடர்ந்து இருக்க விரும்பினான். 35 தன்னுடைய பாவத்திலிருந்து மனந்திரும்ப அவன் விரும்பவில்லை (ஓப்.யோவா. 3:16-20).

¹⁵⁵ ஓப்பிடுக கீழ்வரும் விதமாக அழைக்கப்படுவதை: நெரன் பொஸ்லே நெரன் பெக்கயா! (non posse non peccare!).

வேறு வார்த்தைகளில் சொல்லப்போனால்: மனிதர்கள் முன்னமே நரகத்திற்கென்று தீர்மானிக்கப்பட்டபடியினால் அல்லது வேறு தெரிவு இல்லை... என்பதின் நிமித்தம் அவர்கள் நரகத்திற்கு போவதில்லை. மாறாக, அவர்கள் இரட்சிக்கும் கிருபையை மறுதலித்து அந்திலையிலிருக்க அவர்கள் தெரிந்தெடுப்பதின் நிமித்தமாகவே அவர்கள் அங்கே போகின்றார்கள். “**நரகத்தை தெரிந்து கொள்கின்றவர்கள் தான் அங்கே போகின்றார்கள்**” (C. S லூயிஸ்).

- ஒத்துக்கொண்டபடியே (கருதுகோள்!), முதலாவது மனிதனின் பாவத்தின் நிமித்தம் மாத்திரமே இந்த தண்டனையிலிருந்து அல்லது, தீர்ப்பிலிருந்து தப்பிக்க எந்தவிதமான சந்தர்ப்பமும் இல்லையாதலால், நாம் எல்லோருமே நரகத்திற்கு போவோமானால், நரகத்திற்கு வந்து சேரும் போது இந்த கேடான் 10 நிலைமைக்கு நம்மைக் கொண்டு வந்த ஆதாமை நோக்கி ஒடி அவனைப் பிடித்து அடிப்போம். நரகத்திலே வேதனைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற எல்லோரும், “ஓ.... தேவனே ஆதாழுக்கு கொடுத்த சந்தர்ப்பத்தையாவது ஏன் எமக்குத் தரவில்லை? அவனுடைய பாவத்திற்காக எம்மை ஏன் தண்டிக்கின்றீர்?” என்ற கேள்வியை தொடர்ச்சியாய் கேட்டுக் கொண்டே இருப்போம்.
- 15 ஆனால், நிலைமை அவ்வாறில்லை. தேவன் இரட்சிப்பிற்கான சந்தர்ப்பமோ, சாத்தியமோ இல்லாமல் மனிதனை விட்டுவிடவில்லை. மீட்பானது எல்லோர்க்கும் அருளப்பட்டுள்ளது. ஆனால், இயேசு கிறிஸ்து எல்லோருக்காகவும் மரிக்காமல் தேவன் தம்முடைய அன்பின் நிமித்தம் நித்திய ஜீவனுக்காக தெரிந்து கொண்டவர்களுக்காக மாத்திரமே மரித்தார் என்று கருதுபவர்களுடைய கருதுகோளுக்கு என்ன நடக்கும்? கல்வினிசவாதிகள் கிறிஸ்து தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களுக்காக மாத்திரம் மரித்தார் என உரிமை 20 பாராட்டுகின்றார்கள் (*expiatio definite*). அவர்களுடைய முன்குறித்தல் கொள்கை குறித்த உபதேசம் அவர்களை இந்திலைக்குத் தள்ளுகின்றது. ஏனெனில், தேவன் அநாதி தீர்மானத்திலிருந்து சில மனிதரை (தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவர்களை) மாத்திரம் நித்திய ஜீவனுக்கென முன்குறித்திருப்பாரானால் (மற்றவர்களை அவர்களுடைய பாவத்தில் விட்டுவிட்டு) அதன் பின்பு எல்லா மனிதருக்காகவும் தன்னுடைய குமாரனை மரிக்கச் செய்வாரானால் அது ஒரு மரண்பாடாகவே இருக்கும். அமிரல்டனிசம் (Amyraldism) இந்த முரண்பாட்டைத்தான் சரியாக எடுத்துரைக்கின்றது. எனவே கல்வினிசவாதிகள் அமிரல்ட்டையும், அவரை பின்பற்றுபவர்களையும் இந்த **எழுந்தமானமான உலகளாவிய (hypothetical universalism)**¹⁵⁶ உபதேசத்தைக் குறித்து பயங்கரமானது என குற்றஞ்சாட்டுவதை விளங்கிக் கொள்ளவேண்டியதாய் இருக்கின்றது. இப்பொழுது அந்த தேவனுக்கு முன்பாக உள்ள மனிதனின் கதைக்குத் திரும்புவோம். இயேசுகிறிஸ்துவானவர் (கல்வினிசவாதிகள் கருதுகின்றது போல) எல்லோருக்காகவும் மரிக்காமல் நித்திய ஜீவனுக்கென்று 25 முன்னமே தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களுக்காக மாத்திரமே மரித்தார் என கருதுவோம். அப்படியெனில், தேவன் அநீதியுள்ளவர் என குற்றஞ்சாட்டும் மனிதனுக்கு தேவன் பதில் கொடுக்க முடியாமல் இருக்கும். மனிதன் இப்படியாக பதிலளிப்பான். நான் பாவியாகப் பிறந்தேன் அது என்னுடைய தவறல்ல. ஆதாமிடம் இருந்து சுதந்தரித்த பாவத்தின் விளைவாக இவர்கள் தொலைந்து போவார்கள் என்று நீர் தீர்மானித்த குழுவுக்குரிய துர்ப்பாக்கிய மனிதனுக்குரியவனாய் நான் இருக்கின்றேன். நீர் கூறுகிறபடி: நீர் 30 அன்புள்ளவராய் இருப்பீரானால் ஏன் நீர் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களை மாத்திரம் நேசித்தீர். உமது கிருபைக்காக நீர் ஏன் என்னைத் தெரிந்து கொள்ளவில்லை. உமது கிருபையையும், உமது அன்பையும் சிலருக்கு வழங்குவதும் சிலருக்கு வழங்காமல் விடுவதும் அநீதியானதில்லையா? நீர் ஒரு பட்சபாதமுள்ள தேவன் அல்ல என்று உம்முடைய வார்த்தை கூறுகின்றது. அப்படியானால், ஏன் இந்த மனிதர்களைக் குறித்த பாகுபாடு? தொலைந்து போக அனுமதித்த மற்றவர்களைவிட நீர் தெரிந்தெடுத்த இவர்கள் எந்த 35 விதத்தில் மேம்பட்டவர்கள்? அவர்கள் உலகத்தோற்றத்திற்கு முன்பாகவே, அதாவது நன்மை தீமை 40

¹⁵⁶ Compare to the Neocalvinist J.-M. Nicole, *Précis d'Histoire de l'Eglise*, 5e éd. (Nogent-sur-Marne, France: Editions de l'Institut Biblique de Nogent, 1990), p. 193: "En revanche, les théologiens de Saumur, Amyrault († 1664), La Place († 1658) apportaient de dangereuses atténuations au calvinisme rigide."

செய்யத்தக்கவர்களாக இருக்க முன்பே தெரிந்தெடுத்தீர் என்று நீரே சொல்லுகின்றீர் (ரோம. 9:10-11), ஏன் அவர்களை மாத்திரம்? மற்றவர்களையும் கூடாதா? இது நீதியானதா?

- எங்களை பொறுத்தவரையில் இயேசு தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களுக்காக மாத்திரமே மரித்தார் என்று 5 சொல்வது ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. தேவனானவர் இறுதியில் தம்முடைய தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களுக்காக மாத்திரந்தான் அன்பின் தேவனாயிருக்கின்றாரேயொழிய மற்றவர்களுக்கு (அவர் ஒரு “நீதியின்” தேவனாக இருப்பார் போல் உள்ளது!?) அல்ல என்று இது அர்த்தங்கொள்ளுகின்றது. தேவன் முழு உலகையும் நேசித்தார் என்றும், நேசிக்கின்றார் என்றும் பரிசுத்த வேதாகமம் சொல்கின்றது (யோவா. 3:16). கிறிஸ்துவினுடைய பிரதியீடான பரிகாரப்பலி 10 தெரிந்துக்கொள்ளப்பட்டவர்களுக்கு மாத்திரமே மட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்ற இந்த கொள்கைக்கு விரோதமாக பின்வரும் பகுதிகளைப் பாருங்கள்: யோவா. 1:29, கொலோ. 1:19-20, 1தீமோ. 2:3-4, 1யோவா. 2:1-2, 2பேது. 2:1:3:9. யோவா.6:37,44 ஜ மேற்கொள்காட்டி வழையைக் கல்வினிசவாதிகள் சொல்வது போல் தெரிந்துக்கொள்ளப்பட்டவர்களை மாத்திரம் பிதாவானவர் தன்னிடம் இழுப்பதில்லை. தான் சிலுவையில் இருக்கும் போது எல்லோரையும் தன்னிடம் இழுத்துக்கொள்ளுவேன் எனத் தெளிவாக 15 கூறுகின்றார் (யோவா.12:32)... அதன் அர்த்தம் அவருடைய அழைப்பை ஏற்று அவரிடத்தில் வரும் எல்லோரையும் என கூறுகின்றார். அழைக்கப்பட்டவர்கள் அநேகர் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களோ சிலர் (மத். 22:14). தெரிந்துக்கொள்ளப்பட்டவர்கள் யாரெனில் நித்தியத்திலிருந்தே யார் விசவாசிப்பவர்கள் என்று முன்னமே அறியப்பட்டவர்கள். கிறிஸ்துவிற்குள் தெரிந்துக்கொள்ளப்பட்டவர்கள் யாரெனில் தன்னுடைய அழைப்பிற்கு பதில் கொடுப்பார்கள் என முன்னதாகவே அறியப்பட்டவர்கள் (எபே. 1:7). 20 தேவனுடைய முன்குறித்தலுக்கு (வினைச் சொல்லாகிய புரோஹூராஸிஸ்டோ பார்யுஸரட் [prohoritsō]), முன்னதாகவே தீர்மானித்தல் என்பது முன்குறித்தலுக்கு முன்பாக உள்ள தேவனுடைய முன்னறிவு (புரோக்கெநாசிஸ் பாரூபர் 'டய [prógnōsis]) : முன்னரே நியமித்தல். முன்னறிவை அவதானிக்கும் போது தீர்மானம் அல்லது திட்டம் (புரோதிசிஸ் பார்஥ேரட் [próthesis] = தெரிவு – என பொருள்படும் வார்த்தைகளை ரோம. 8:28 லும் எபே. 3:11லும் ஒப்பிடக்கூடியதாய் இருக்கின்றது. ரோம. 8:29,30 ல் 25 முன்னறிவானது முன்குறித்தலுக்கு முன்பாக வருகின்றது என்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகின்றோம்!

- இந்த வேளையில் ஜென்ம் பாவத்தைக் குறித்த பிரதானப் பகுதியான ரோம.5:12-21ற்கு திரும்பவும் ஒருதடவை வரவேண்டியுள்ளது. கிறிஸ்துவினுடைய பிரதியீடான தியாகப்பலிக்கு இந்தப்பகுதி மிகத்தெளிவாக இருக்கின்றது. அவருடைய நீதிமானாக்குதலின் கிரியை எல்லோருக்கும் 30 கிடைக்கத்தக்கதாய் இருக்க வேண்டும். ரோம. 5:12ல் உள்ள கூற்றானது மிக கடினமானதாக இருந்தாலும் பரிசுத்த வேதாகமத்தின் அடிப்படையான அறிவிப்பின் பிரகாரம் வேதத்தை விசவாசிக்கும் ஓர் கிறிஸ்தவன் ஆதாரமுக்குள் எல்லோரும் பாவிகளாய் இருக்கின்றோம் என்பதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். ரோம. 5:14 ல் காணப்படும் “...அப்படியிருந்தும், மரணமானது ஆதாம் முதல் மோசேவரைக்கும், ஆதாமின் மீறுதலுக்கொப்பாய்ப் பாவஞ்செய்யாதவர்களையும் ஆண்டுகொண்டது, அந்த ஆதாம் பின்பு 35 வந்தவருக்கு முன்னடையாளமானவன்” என்ற கூற்றை இப்படியாக விளங்கப்படுத்த முடியும். ஆதாமுடைய பாவ சுபாவத்தை நாம் சுதந்தரித்துக் கொண்டதின் நிமித்தம் நாம் பாவிகளாய் இருக்கின்றோம். இப்பாவ சுபாவம் நாம் தானாகவே பாவம் செய்ய ஏதுவாய் அமைகின்றது என்பது உண்மையையிருக்கின்றது. எனவே ஆதாமின் பாவத்தைக் குறித்து அப்படியே நாம் குற்றமுள்ளவர்களாய் இராமல் நாம் செய்கின்ற பாவங்களைக் குறித்துத்தான் குற்றமுள்ளவர்களாய் இருக்க வேண்டும். ரோம. 40 5:18-19 வரையுள்ள வசனங்கள் ஆதாமின் பாவ சுபாவத்தை மாத்திரம் நாம் சுதந்தரியாமல் அவனுடைய கீழ்ப்படியாமையும் நம்மில் சுமத்தப்பட்டுள்ளது (கணக்கில் வைக்கப்பட்டுள்ளது) என்று அறியத் தருகின்றது. நாங்கள் மறுபடியும் சொல்கின்றோம் : இப்படித்தான் எல்லாமே இருக்குமாயின் ஆதாமுடைய (ஒரே) பாவத்தின் நிமித்தம் எல்லோருமே தொலைந்து போனவர்களாக காணப்படின்.... இதை

ஏற்றுக்கொள்வது கடினமாய் இருக்கும். ஆனால், இவ் வசனம் தெளிவாய் கூறுகின்றபடி ஒரே மனிதனின் பாவத்தினால் நாம் எல்லோரும் ஆக்கிணைக்குள்ளாக தீர்க்கப்பட்டது போல (முதலாம் ஆதாம் 1கொரி.15:45) இன்னொருவரின் நீதியான நடவடிக்கைக்கூடாக (2ம் ஆதாம்) நீதியானது எல்லா மனிதர் மேலும் வந்தது. கல்வினிசவாதிகள் இங்கு ரோம. 5:19 ல் காணப்படும் : அநேகர் (இங்கு காணப்படும் 5 கிரேக்க வார்த்தையான ஹோய் பொலோஃ [οὐ τοῖς πάντοις παρόντας]) என்ற பத்தை கிறிஸ்துவானவர் தெரிந்துக்கொள்ளப்பட்டவர்களுக்காக மாத்திரமே இந்தீயை பெற்றுக் கொடுத்தார் என 10 வலியுறுத்துவார்கள். உண்மையில், ரோம. 5:18 ல் எல்லா மனிதருக்கும் (εἰς τὸν ἄνθρακα οἵτις εἰς πάντας anthrōpous] = for/to all men) என்பது இதற்கு எதிராக அறைக்குவின்றது. “எல்லாம்” என்று இரு இடங்களிலேயும் சொல்லப்படுகின்ற பதமானது ஓர் ஒப்பீட்டு ஒப்புவழையாக சொல்லப்படுகின்றது:

(1) ஒருவருடைய கீழ்ப்படியாமையினால் வரும் ஆக்கிணைத் தீர்ப்பை குறித்ததும், (2) இன்னொருவருடைய கீழ்ப்படிதலினால் வரும் நீதியைக் குறித்தும் பேசுகின்றது. எல்லா மனிதருடைய ஆக்கிணைத்தீர்ப்பும் உண்மையிலேயே எல்லா மனிதரையும் குறிக்குமாயின், எல்லா மனிதருடைய நீதிமானாக்கப்படுதல் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களுக்கே உரியது என்று உரிமை பாராட்டுவது முரண்பாடாய் இருக்கும். இது நாம் தவிர்க்க வேண்டிய ஓர் கடுமையான வியாக்கியானமாய் 15 இருக்கின்றது. அதேவேளை, நாம் விலகியிருக்க வேண்டிய இன்னொரு விதமான கடுங்கோட்பாடு உண்டு. அது வரையறுக்கப்பட்ட பாவ நிவர்த்திக்கு மிகவும் எதிராக இருக்கின்றது. அதுதான் “பாரம்பரிய உலகளாவியம்” (classical universalism). இது எல்லோரும் ஒப்புவாக்கப்படல் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது (reconciliation of all). இக்கொள்கையானது இயேசுகிறிஸ்துவானவர் உண்மையில் எல்லோரையும் இரட்சித்துவிட்டார் (de facto) என பறைசாற்றுகின்றது. நரகமும், அழிவும் இருப்பதில்லை.

20 இந்த உலகளாவிய இரட்சிப்பை விசுவாசிப்பவர்கள் (Universalists) எல்லா மனிதனுடைய ஒப்புவாகுதலின் உபதேசத்தை (கிரேக்கத்தில் அப்போகட்டஸ்டாசிஸ் αἱοκατάστασις [apokatástasis]) விஷேசமாக ரோம.5:19-21, குறிப்பாக கொலோ.1:19-20 போன்ற வேதப்பகுதிகளைக் கொண்டு முன்வைப்பார்கள். ரோம. 5:18-20யும் கொலோ. 1:19-20 ஜ மாத்திரம் நாம் கருத்தில் கொள்வோமானால் நாம் இந்த உலகலாவிய கொள்கையை (எல்லோரினதும் ஒப்புவாகுதல்) சார்வதற்கு 25 சோதிக்கப்படுவோம் என்பது ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியதே..... ஆனால், நிச்சயமாக வரையறுக்கப்பட்ட பிராயச்சித்த பலியைல்ல. இந்த உலகலாவிய இரட்சிப்பின் உபதேசத்தைப் பரப்புவர்கள் எல்லா தூஞ்பதேசங்களைப் போன்றே, அங்குமிங்குமாக வசனம் சொல்லப்பட்ட பின்னணியை மறந்து ஒரு சில வேதவசனங்களை எடுத்துக்கொண்டு ஒரு கொள்கையை ஸ்தாபிக்க முயல்வது எனும் அதே பிழையையே செய்கிறார்கள். உண்மையில் எல்லா மனிதருடைய மீட்கும் பொருளாக இயேசு தன்னைக் 30 கொடுத்தார் என கூறும் அநேக வேதப்பகுதிகள் உண்டு. அதேவேளை, யார் இந்த ஈவை ஏற்றுக் கொள்கின்றார்களோ அவர்களுக்குத்தான் இது பலனளிக்கும் என்றும் காண்பிக்கின்றது. உதாரணமாக 2பேது.2:1, மத்.23:37, லூக்.7:30. 2கொரி. 5:18-21 ஆனது பாரம்பரிய உலகலாவியத்தையும் கல்வினிசவாதிகளின் வரையறுக்கப்பட்ட பாவநிவர்த்தியையும் நிராகரிப்பதற்கான அவசியமான விவாதங்களையும் நமக்கு வழங்குகின்றது: (1) தேவன் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களுக்காக மாத்திரம் 35 மரிக்கவில்லை, இல்லை! இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள்ளே அவர் முழு உலகத்தையும் தம்மோடு ஒப்புவாக்கினார் (பார். வச.19a, ஒப். கொலோ.1:19-20: இவைகள் கல்வினிசத்தின் மட்டும்படித்தப்பட்ட பாவ நிவர்த்திக்கு எதிராகப் பேசுகின்றது). (2) இதன் அர்த்தமானது ஒருவர் தானாகவே இரட்சிக்கப்பட்டு விட்டார். அதனால் எல்லா மனிதரும் தானாகவே இரட்சிக்கப்பட்டு விட்டார்கள் என்று அர்த்தமில்லை.....இல்லை! தேவனால் இரட்சிக்கப்படுவதற்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவர்கள் மாத்திரம் 40 தான் இரட்சிக்கப்படுவார்கள்: 2கொரி.5:20 ல் அப்போஸ்தலனாகிய பவுலின் வார்த்தைகளை ஒப்பிட்டுப்

பாருங்கள். “தேவனுடன் ஓப்புரவாகுங்கள்” அதாவது, “தேவனுடன் ஓப்புரவாக்கப்பட்டவர்களாய் இருக்க உங்களை அனுமதியுங்கள்.”¹⁵⁷ நம்முடைய பகுதியில் நாங்கள் ஒரு எழுந்தமானமாக உலகளாலிய கொள்கையை ஆதரிக்கின்றோம். இது அநேக சுவிசேச கிறிஸ்தவர்களால் ஆதரிக்கப்பட்டுள்ளது: இயேசுகிறிஸ்துவானவர் எல்லா மனிதருக்காகவும் மரித்தார். அவரது மரணம் எல்லோருக்கும் 5 போதுமானது. ஆனால் அவரை தனிப்பட்ட ரீதியில் ஏற்றுக்கொள்பவர்களுக்கு மாத்திரம் பலனளிக்கக்கூடியது.

முடிவாக: ஆதாமிடமிருந்து பாவசபாவத்தை நாம் சுதந்தரித்துக்கொள்கின்றோம். அவனுக்குள் நாம் பாவிகளாக எண்ணப்பட்டுள்ளோம். ஆனால் மனிதன் பாவத்தில் அழிந்து போவதை தேவன் விரும்பாததின் 10 நிமித்தம் இரட்சிப்பிற்கு ஏதுவான காரியங்களை அவர் கவனித்து செய்துள்ளார். கிறிஸ்துவானவர் எல்லா மனிதரின் பாவங்களுக்குமாக மரித்தார், ஆனால் மனிதன் இந்த ஈவை பெற்றுக்கொள்ள வேண்டியவனாய் இருக்கின்றான். தேவன் இந்த ஈவைப் பெறும்படி வற்புறுத்தமாட்டார். ஆதாமுடைய பாவத்தை மனிதன் மேல் சுமத்தியதற்காக (மனிதருடைய கணக்கில் வைத்தமைக்கு) தேவனை குற்றப்படுத்துவதற்கு பதிலாக அவருடைய முடிவில்லாத அன்பின் நிமித்தம் நமக்காக அவரது சொந்த குமாரனை தந்ததற்காக அவரை 15 நாம் இன்னும் துதிக்க வேண்டியதாய் இருக்கின்றது. ஏதேனில் ஆதாமுடைய கலகம் ஒரு பரபரப்பான செய்திதான். ஆனாலும், நம்முடைய சார்பில் சிலுவையில் மரித்த தேவகுமாரனின் மரணம் (அவர் அனுபவிக்க அவசியமில்லாத) அதைவிட ஒரு பெரிய பரபரப்பான செய்தியாகும். தேவன் நம்முடைய நன்மைக்காக இந்த பரபரப்பான காரியத்தை சமந்தார். ஆகவே, நாம் அவருக்கு நன்றி செழுத்துவதைத் தவிர வேறு எண்ணத்தை செய்ய முடியும். இந்த இலவச ஈவை மறுதலிப்பது தான் பரிசுத்த 20 ஆவியானவருக்கு விரோதமான பாவம்... என வேதாகமம் அழைக்கின்றது (ஓப்.மத்.12:31, எபி. 10:26-29, 1யோவா. 5:16). மனிதனுடைய பாவத்தை நிவர்த்தி செய்யத்தக்கதாக தேவகுமாரனால் அருளப்பட்ட அந்த ஒரே பலியைத் தவிர வேறெந்த பலியும் இல்லாததனால் இந்த பாவம் மாத்திரம் மன்னிக்கப்படமாட்டாது. எனவே, அவர் முந்தி நம்மில் அன்பு கூர்ந்ததினால் நாம் அவரில் அன்பு கூறுகின்றோம் (1யோவா. 4:19).

25

C. பாவங்கள்

பாவங்கள் (நடவடிக்கைகள்) பாவத்தினால் (பண்புகளினால்) செய்யப்பட்டுள்ளன:

30 ரோம. 7:17 ஆதலால் நான் அல்ல எனக்குள் வாசமாயிருக்கிற பாவமே அப்படிச் செய்கிறது

பாவம் நம்மில் என்ன செய்கிறது என்பதைக் குறித்து பரிசுத்த வேதாகமமானது பலவித உதாரணங்களுடன்/படங்களுடன், பதங்களுடன் விளங்கப்படுத்துகின்றது. பாவத்தினுடைய வித்தியாசமான தன்மையை விளக்க. எபிரேய கிரேக்க மொழிகள் வித்தியாசமான பதங்களை பயன்படுத்தியுள்ளன.

35

1. பரிசுத்த வேதாகமமானது பாவத்திற்கான வெவ்வேறு பதங்களை
பயன்படுத்தியுள்ளது

வேதாகமத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள பாவத்திற்கான முதல் பதம் (வார்த்தை) :

40

¹⁵⁷ கிரேக்கத்தில் ” καταλλάγητε τῷ Θεῷ (katallágēte tō Theō): καταλλάγητε = Aor. 2, 2nd person singular, imperative passive of καταλλάσσω (katallássō).

a. பாவம், இலக்கு (குறி) தவறுதல் (ஆதி.4:7)

இங்கே எபிரேய வார்த்தையான “ச்சட்டாற்” (*khattā't*) என்பது ‘ச்சட்டா’ (*khāṭā'*) என்றும் எபிரேய மூல வார்த்தையிலிருந்து பெறப்பட்டுள்ளது. அதன் அர்த்தம் பிரதானமாக தவறுவது, பாவம் செய்வது (to miss, to sin). தேவன் மனிதனுக்கு நியமித்த இலக்கை அடைய மனிதன் தவறிவிட்டான் என்பதே பாவத்தில் உள்ள விடயமாகும்:

ஆதி. 4:7 நீ நன்மை செய்தால் மேன்மை இல்லையோ? நீ நன்மை செய்யாதிருந்தால் பாவம் (“ச்சட்டாற்” *khattā't*) வாசற்படியில் படுத்திருக்கும்: அவன் ஆசை உன்னைப் பற்றியீருக்கும். நீ அவனை ஆண்டுகொள்வாய்.

10 புதிய ஏற்பாட்டில் பயன் படுத்தப்பட்டுள்ள கிரேக்க வினைச்சொல் அஷ்ரோகேயோ (α'στοχέω *astokhéō*) என்பதற்கு விலகிப் போதல் என்று அர்த்தம்.

1தீமோ. 1:6 இவைகளைச் சிலர் நோக்காமல் வீண்பேச்சுக்கு இடங்கொடுத்து விலகிப்போனார்கள்.

2தீமோ. 2:18 ...அவர்கள் சத்தியத்தை விட்டு விலகி...,

b. மீறுதல், பாவம், அக்கிரமம், குற்றம், தண்டனை (ஆதி. 4:13)

இங்கே எபிரேய பெயர்ச்சொல்லான ‘āwōn, ‘āwāḥ என்ற வினைச்சொல்லிலிருந்து வருகின்றது. இது தவறாக நடத்தல், அல்லது சரியானதை தவறவிடுதல். அதாவது தேவனுடைய சித்தத்திற்கு எதிராக மீறியதின் நிமித்தம். இதற்கு ஒப்பான கிரேக்க பதமானது பரபாஸிஸ் (parabásis = violation/offence) மீறுதல், அல்லது குற்றம் என பொருள்படும். இது பரபாய்னோ (παραβάσις = parabaínō = to deviate from the way, to transgress, to violate) எனும் கிரேக்க வினைச்சொல்லிலிருந்து வருகின்றது, இதன் அர்த்தம் பாதையில் இருந்து விலகிப்போதல், மீறுதல், கடத்தல் ஆகும். அல்லது (παράπτωμα = 35 transgression, mistake, etc.) என்ற பதம் பயன்படுத்தப்படுகின்றது அதன் பார்ப்பாய்வு (paráptōma = to fall away, to deviate) என்றும் கிரேக்க மொழியில் (வினைச் சொல்) மொழிபெயர்க்கப்படுகின்றது. இதன் அர்த்தம் விழுந்து போதல் அல்லது வழிவிலகிப் போதல் ஆகும்:

ஆதி 4:13 அப்பொழுது காய ன் கர்த்தரை நோக்கி:எனக்கு இட்ட தண்டனை என்னால் சகிக்க முடியாது.

ஏசா 53:6 நாமெல்லாரும் ஆடுகளைப் போல வழித்தபித்திரிந்து, அவனவன் தன் தன் வழியிலே போனோம்: கர்த்தரோ நமமெல்லாருடைய அக்கிரமத்தையும் [‘āwōn] அவர் மேல் விழப்பண்ணினார்.

ரோம. 4:15 ...நியாயப்பிரமாணமில்லாவிட்டால் மீறுதலுமில்லை.¹⁵⁸

ரோம.5:17 அல்லாமலும், ஒருவனுடைய மீறுதலினாலே,¹⁵⁹ அந்த ஒருவன் மூலமாய், மரணம் ஆண்டுகொண்டிருக்க,..

எபே.2:1 அக்கிரமங்களினாலும்¹⁶⁰ பாவங்களினாலும் மரித்தவர்களாயிருந்த உங்களை உயிர்ப்பித்தார்.

¹⁵⁸ கிரேக்க மொழியில் “பரபாசிஸ்” (παραβάσις *parábasis*) என்ற வார்த்தையை காணுகின்றோம்.

¹⁵⁹ கிரேக்க மொழியில் “பரப்டோமா” (παράπτωμα *paráptōma*) என்ற வார்த்தையை காணுகின்றோம்.

¹⁶⁰ கிரேக்க மொழியில் உள்ள பிரதியில் பன்மைச் சொல்லான “பரப்டோ மட்டா” (*paráptōmata* - in the dative τοῖς παραπτῶμασι)

இவைகளின் அர்த்தம் நேரான பாதையில் இருந்து வழிவிலகிச் செல்லுதலாகும். இப் பதமானது மனிதனுடைய கலகத்தனமான, விசுவாசத்துரோகமான அல்லது உண்மையற்ற தன்மையை காண்பிக்கின்றது.

5 சங். 32:5 நான் என் அக்கிரமத்தை மறைக்காமல், என் பாவத்தை உமக்கு அறிவித்தேன்..

பின்வரும் பகுதியும் இதே மாதிரித்தான் விளங்கிக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

கலா. 6:1 சகோதரரே, ஒருவன் யாதோரு குற்றத்தில் அகப்பட்டால்,...

10

c. தீமை, தீங்கு (ஆதி. 6:5)

எபிரேய வினைச்சொல்லாகிய *rā'sh*விருந்து வரும் *rā'sh*, என்ற பதமானது (பெண்பால்) தீமை, கெட்டது, கொடியது என்று பொருள்படும். ஆதி 6:1ffல் பெருவெள்ளத்திற்கு முன்பாக மனிதனுடைய நிலை 15 இப்படித்தான் இருந்தது என இவ்வார்த்தையை கொண்டு வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கு ஒப்பான கிரேக்க வார்த்தையான ‘ககியா’ (*κακία kakía*) என்பதாகும்.¹⁶¹ இதையும் தீமை, கொடியது, சூடாதது என மொழிபெயர்க்கப்படலாம். நம்முடைய பழைய நிலையைக் குறித்து இப்படி வாசிக்கின்றோம்.

20 தீத்து. 3:3 ஏனெனில், முற்காலத்திலே நாமும் புத்தியீனரும், கீழ்ப்படியாதவர்களும், வழிதப்பி நடக்கிறவர்களும், பலவித இச்சைகளுக்கும் இன்பங்களுக்கும் அடிமைப்பட்டவர்களும், தூர்க்குணத்தோடும் பொறாமையோடும் ஜீவனம்பண்ணுகிறவர்களும், பகைக்கப்பட்டத்தக்கவர்களும், ஒருவரையொருவர் பகைக்கிறவர்களுமாயிருந்தோம்.

25 d. பாவம், தவறுதல்

கிரேக்க புதிய ஏற்பாட்டின் பாவத்திற்கான பொதுவான பதம் பெண்பாலில் காணப்படும் பெயர்ச்சொல்லாகிய ஹமார்ட்டியா (*ἡ μαρτία hamartía*) எனவும், வினைச்சொல்லான ஹமார்ட்டனோ (*ἡ μαρτάνω hamartánō*) என்ற பதமாகும். இதன் அர்த்தம் தவறு, தோல்வி, கைநழுவுதல் போன்றவை 30 ஆகும். அதாவது ஒரு பொதுவான விதத்தில் பாவமாகும். ஆண்பால் பெயரெச்சமான ஹமார்ட்டெலாஸ் (*ἡ μαρταλός hamartolós*) “பாவம் நிறைந்த” என்ற அர்த்தத்தைக் குறிப்பிடுகின்றது. இது பாவியை அல்லது பாவம் நிறைந்த மனிதனைக் குறிக்க பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

e. அநீதி

35

கிரேக்க மொழியில் பெண்பாலான அடிக்கியா (*ἀδικία adikía*) எனும் வார்த்தையிலிருந்து இது வருகின்றது. இவ் வார்த்தையானது “அ” என்ற சொல்லும் டிக்கயோஸ் (*δίκαιος dikaios*) என்ற சொல்லும் சேர்ந்து அடிகொஸ் (*ἀδικος adikos*) என்ற சொல்லை உருவாக்குகின்றது. இதன் அர்த்தம் அநீதி, அநியாயம், தீமை என்பதாகும். (மத் 5:45, லுக் 16:10). இதன் வினைச்சொல்லான அடிகியோ

¹⁶¹ககோஸ் (*[κακός kakós]* தீமை,கெட்டது) எனும் பெயரெச்சத்திலிருந்து பெறப்பட்ட பெண்பால் சொல்லாகும்.

[α' δικε 'ய adikéō] என்பதன் அர்த்தம், அந்தியாக இருப்பது அல்லது அந்தியாக நடப்பது. பார்க்க. அப்.15:21, மத் 20:13 போன்றவைகள்.

5 f. அக்கிரமம் (நீதியற்ற தன்மை)

கிரேக்க மொழியில் அனோமியா (α' σομία anomia) என்ற (பெண்பால்) சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்த வார்த்தையானது “அ” என்ற சொல்லோடும் (ஆண்பால்) நோமோஸ் = பிரமாணம் (σόμος nόmos = law) என்ற சொல்லுடனும் இணைந்து வருகின்றது. அனோமியா (Anomia) என்பது பிரமாணம் இல்லாத அல்லது பிரமாணத்திற்கு எதிரான ஒன்றாகும். அதாவது, பிரமாணத்துடன் ஒத்துப் போகத்தாகும். இது குழப்பமான ஒர் குழ்நிலையைக் குறித்து பேசுகின்றது. இது பாவத்தின் அல்லது தீமையின் உண்மையான நிலையைக் குறித்து தெளிவாகப் பேசுகின்றது. தேவனது வார்த்தையுடன் ஒத்துப்போகாத எதுவுமே பாவம் தான். நம்முடைய நவீன கிரேக்க மொழி பெயர்ப்புக்களில் அனோமிய ஸூமிய (anomia) என்பது பாவம். அந்தி, அக்கிரமம் என மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. நியாயப்பிரமாணத்திற்கு (அனோமஸ் = பிரமாணம்) எதிரானது எல்லாம் அந்தியானதும் அதேவேளை பாவம் நிறைந்ததுமாய் இருக்கின்றது. “அனோமஸ்” (anomos) என்ற வார்த்தையின் அர்த்தமானது அக்கிரமம் அல்லது சட்டமற்றது என்று மாத்திரம் பொருள்படாமல் “அக்கிரமக்காரன்” (மிகக் கொடிய) அதாவது அந்திகிறிஸ்துவிற்கும் இந்த வார்த்தை பயன்படுத்தப்படுகின்றது. 2தெச 2:8ல் பவுல் “அந்திகிறிஸ்துவை” “ஹோஅனோமஸ்” ஓ ஸூமிய (ho anomos) (அக்கிரமக்காரன் அல்லது பிரமாணமற்ற ஒருவன் எனப்பொருள்படும்) என அழைக்கின்றார். 20 இதற்கு முன்னுள்ள வசனத்தில் அக்கிரமத்தின் இரகசியத்தை (மிஸ்டேரியோன், டெஸ், அனோமியாஸ் (τὸ μυστήριον τῆς ἀνομίας = to mystērion tēs anomias) இதே வார்த்தையின் அடியை பாவித்து எழுதுகின்றார். அந்திக்கிறிஸ்துவின் கீழ் பாவம் தன்னுடைய உச்சக்கட்டத்தை அடையும் என்பது உண்மை. தானி. 7:25 அவன் (பத்து கொம்புகளையும் ஒரு சிறிய கொம்பையுடைய மிருகம்) காலங்களையும், சட்டங்களையும் மாற்ற முயற்சிப்பான் என அறிவிக்கின்றது (ஓப்.வெளி. 13). ஆவன் கடவுளுக்கு கீழ்ப்பிவதற்குப் பதிலாக, தனது சொந்தப் பிரமாணங்களை அறிமுகம் செய்ய அவன் முயற்சிப்பான். தேவனுக்கு எதிரான கலகத்தினதும், பாவத்தினதும் உச்சமாக இருக்கும். இறுதியில் தன்னை கடவுள் என எல்லோரும் ஆராதிக்க வேண்டும் என கட்டளையிடுவான்: ஓப். 2தெச 2:4, வெளி 11:15. இந்த விதத்தில் அனோமியா (anomia) (அக்கிரமத்தன்மை / சட்டமற்றதன்மை) என்ற பதமானது பாவம் என்ன என்பதை பொருத்தமாக விளக்குகின்றது: அதாவது, நியாயப் பிரமாணத்துடன் ஒத்துவராத எதுவும் அல்லது தேவனுடைய சித்தத்துடன் பொருந்தாத எதுவும் பாவமாக இருக்கின்றது. சுருக்கமாக சொல்லப்போனால் வழமைக்கு மாறான (a-normal) எதுவுமே பாவம் (ஓப்பிடுக. அனோமலி (anomaly) – சாதாரணத்திலிருந்து விலகல், சட்டத்திற்கு எதிராக என்பதாகும்).

g. அவிசவாசம் / உண்மையற்ற தன்மை

35 கிரேக்க புதிய ஏற்பாட்டில் எபிஸ்டியா (ἀπίστια apistia) என்ற பெண்பால் பெயர்ச்சொல்லும் எபிஸ்டோஸ் (ἀπίστος apistos) என்ற வினைச்சொல்லும் அவிசவாசமான / உண்மையற்ற என்று மொழிபெயர்க்கப்பட முடியும். ஒரு பெயர்ச்சொல்லாக அவிசவாசி / உண்மையற்றவன் எனவும் மொழிபெயர்க்கப்படலாம். இதற்கு ஒத்த வினைச்சொல்லான ‘எபிஸ்டியோ’ (ἀπίστεω apistéō) என்பது அவிசவாசமாய் இருக்கின்றது. 40 உண்மையற்றதாய் இருக்கின்ற எனவும் மொழிபெயர்க்கப்பட முடியும். ‘எபிஸ்டியர்’ (apistia) என்ற

கிரேக்க சொல்லுக்கு எதிர்ச்சொல், கிரேக்க மொழியில் ‘பிஸ்டிஸ்’ (πίστις pístis) (பெண்பால் பெயர்ச்சொல்), இதற்கு விசுவாசம் என்று பொருள்படும். அது போன்று ‘பிஸ்டியோ’ (πίστεύō) என்பது விசுவாசிப்பதற்கு என்று பொருள்படும். விசுவாசம், அவிசுவாசம், நம்பிக்கை போன்ற பதங்களுக்கு எபிரேய மொழியில் ‘ஓமேன்’ (*'omen'*) ஒப்பான வார்த்தைகளாய் இருக்கின்றன. அதாவது ‘ஆமென்’ (*'amen'*) என்ற உச்சரிப்பின் அடியில் இருந்து வருகின்றது. இதன் அர்த்தம் உண்மை, உண்மையாக, நிச்சயமாக என பொருள்படும். இந்த வினையடியானது எபிரேய இலக்கணத்தில் (*Hiphil-stem*) “நம்பிக்கை வைத்திருப்பதாக, விசுவாசமுள்ளதாக, நிச்சயமுள்ளதாக என்று பொருள்படும்.¹⁶² இந்த சொல்லின் அடியிலிருந்துதான் நாம் ஜெபத்தின் முடிவில் சொல்கின்ற “ஆமென்” (*"amen"*) என்பது பெறப்பட்டுள்ளது. நாம் எம்முடைய ஜெபத்தை ‘ஆமென்’ என சொல்லி முடித்தால், அதன் அர்த்தம் என்ன காரியத்திற்காக நாம் ஜெபிக்கப்பட்டதோ அதற்கு நாமும் “உடன்படுகின்றோம்” அல்லது ‘அப்படியே ஆகட்டும்’ என்பதாகும். இந்த சொல்வழி பழைய ஏற்பாட்டில் ஆதி. 15:6ல் ஆபிரகாமையும் அவனது விசுவாசத்தையும் குறித்துப் பேசும் போது காணப்படுகின்றது.¹⁶³ ரோம. 4:3, கலா. 3:6, யாக். 2:23லும் ஆதி. 15:6 மேற்கோள் காட்டப்பட்டது ஓர் தற்செயலான காரியம் அல்ல. இந்த சொல்வழி (பெண்பால் பெயர்ச்சொல் மியுனா = (*ēmīnōsh*: விசுவாசம்) மிகவும் பெயர் பெற்ற வேதப்பகுதியான ஆபகூக் 2:4ல் காணப்படுகின்றது. இது புதிய ஏற்பாட்டில் ரோம. 1:17; கலா. 3:11; எபி. 10:38 ல் மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ளது. இறுதி ஆராட்சியின்படி பாவமானது தேவனில் ஒரு நேர பிஸ்டிஸ் (*pístis*): அதாவது மியுனா (*ēmīnōsh*) அல்லது ஓமேன் (*'omen'*) அல்லது தேவனில் விசுவாசமற்ற தன்மை:

மத. 13:58 அவர்களுடைய அவிசுவாசத்தினிமித்தம் அவர் அங்கே அநேக அற்புதங்களைச் செய்யவில்லை.¹⁶⁴

20 விசுவாசத்திற்கான பெயர்ச்சொல் மிகக்குறைவாகவே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. விஶேஷமாக விசுவாசிக்கின்ற அல்லது அவிசுவாசிக்கின்ற என்ற வினைச்சொல்லே அதிகமாய் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

யோவா. 16:9 அவர்கள் என்னை விசுவாசியாதபடியினாலே பாவத்தைக்குறித்தும்...¹⁶⁵

25 அவிசுவாசம் என்ற பாவத்தின் நிமித்தம் மனிதன் தொலைந்து போயுள்ளான்:

கொலோ. 3:6 இவைகளின்பொருட்டே கீழ்ப்படியாமையின் பின்னைகள்மேல் தேவகோபாக்கினை வரும்.¹⁶⁶

1யோவா. 5:10-13 ...தேவனுடைய குமாரனிடத்தில் விசுவாசமாயிருக்கிறவன் அந்தச் சாட்சியைத் தனக்குள்ளே கொண்டிருக்கிறான், தேவனை விசுவாசியாதவனோ, தேவன் தம்முடைய குமாரனைக்குறித்துக் கொடுத்த சாட்சியை விசுவாசியாததினால், அவரைப் பொய்யராக்குகிறான்...

அவிசுவாசமானது தகுதியற்ற ஒரு பிச்சைக்காரன் பரலோக ஆசீர்வாதங்களின் ஈவை மறுதலிப்பதாகும். மேலே சொல்லப்பட்ட பதங்களை விட வேதாகமமானது வேறுபல தனிப்பட்ட பாவங்களையும் பட்டியலிடுகின்றது. உதாரணமாக சில பகுதிகள் இதோ : இங்கே பாவத்தின் பட்டியல் காணப்படுகின்ற

¹⁶² இது அரமேயிக்கில் உள்ள *aphel-form* (மனிதன்) என்ற பத்திற்கும் பயன்படுத்தப்படலாம்.

¹⁶³ வாகாமின் யாவே (அவன் யாவேயை விசுவாசித்தான்...).

¹⁶⁴ கிரேக்க பிரதியில்: ἄπλος τρίποδας ἀπόστροψ (அவர்களுடைய அவிசுவாசத்தின் நிமித்தம்).

¹⁶⁵ கிரேக்க மொழியில் : ὁ πατερῶν σας ('அவர்கள் நம்பவில்லை')

¹⁶⁶ கிரேக்க மொழியில்: ἔπις τὸν διὰ σὸν δέ τρίποδας (கீழ்ப்படியாத பின்னைகளின் மேல்) என இருக்கின்றது. இங்கே காணப்படும் கிரேக்க பெண்பால் சொல்லான ஃபோலீய கீழ்ப்படியாமையைப் புதன் வினைச்சொல் அவன் விபீடே.வ கீழ்ப்படியாமல் இருக்கிறதையும் குறித்து பேசுகின்றது. யோவா.3:36ல் ஓ பாரெல்யூ எட்ச ரூ ஸ்பீன் ஃபோ செய்வீஸ் ஸெய் ஸெய் ஓ எட் ஃபோலீயூ எட்ச ஸ்பீன் ஃபோ செய்வீஸ் (குமாரனில் விசுவாசமாயிருக்கிறவன் நித்திய ஜீவனையுடையவனாய் இருக்கின்றான். அவருக்கு கீழ்ப்படியாதவனோ ஜீவனைக் காண்பதில்லை). சில மொழிபெயர்ப்புக்களில் கீழ்ப்படியாதவனோ (ஓ பாரெல்யூ எட் ஓ ஃபோலீயூ) என மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. அநேக மொழிபெயர்ப்புக்களில் கீழ்ப்படியாதவனோ என மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. அவைகள் இப்படியாக வாசிக்கப்படமுடியும் : ‘குமாரனில் விசுவாசமாயிருக்கிறவன் நித்திய ஜீவனையுடையவனாய் இருக்கின்றான், ஆனால் குமாரனை கீழ்ப்படியாதவனோ/நிராகரிப்பவனோ ஜீவனை காண்பதில்லை. தேவ கோபம் அவன்மேல் நிலை நிற்கும்.’ இதிலிருந்து நாம் பின்வரும் இறையில் விருத்தை அடைய முடியும். கீழ்ப்படியில்லாத விசுவாசமானது ஓர் மானையே. யாக். 2:14-26 வரையுள்ள உபதேசத்தின் சுருக்கமாக அல்லது மத். 7:15-23 வரையுள்ள இயேசுவின் வார்த்தைகளாக யோவா. 3:36 வியாக்கியானம் பண்ணப்பட முடியும்.

சில வேதபகுதிகள்: மாற். 7:20-22; ரோம. 1:29-31; 1கொரி. 5:11; 6:9-10; கலா. 5:9-21; எபே. 4:19-5:5; வெளி. 21:8; 22:15. மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பாவங்களுள் அதிகமானவை விஷேசமாக விபச்சாரம், வேசித்தனம் போன்றவை பாலியல் பாவத்துடன் தொடர்புபட்டு காணப்படுகின்றது.

5 2. தனிப்பட்ட பாவங்களுக்கிடையிலான வித்தியாசங்கள்

a. பல்வேறு விதமான பாவங்கள்

- சிந்தனையின் பாவம்
- 10 • வார்த்தையின் பாவம்
- கிரியைகளின் பாவம்
- செய்யாமையின் பாவம்

மலைப்பிரசங்கத்திலே தேவனுக்கு முன்பாக பாவத்தின் வகைகளில் வித்தியாசம் இல்லை என்பதை 15 இயேசு போதித்தார்: உதாரணமாக, மத். 5:22 (அப்படி சொல்கிறவன்); மத். 5:28 (அப்படி இச்சிக்கிறவன்). பாவம் எப்பொழுதுமே பாவமாகத்தான் இருக்கின்றது. அது நியாயப் பிரமாணத்திற்கூடாக இன்னும் ஆக்கிணைக்கு ஏதுவாக வருகின்றது (ஓப்யாக். 2:10).

b. பாவமானது பல்வேறு “நபர்களுக்கு” (பிரஜீகளுக்கு) எதிராக செய்யப்படுதல்.

20 அநேக ஐனங்களும், ஐனக்குமுக்களும் பாவமானது மனித உறவுகளுக்கு இடையில் நடக்கும் ஒரு காரியம் மாத்திம் தான் என எண்ணுகின்றார்கள். மனிதன் தன்னுடைய அயலவருக்கு எதிராக மாத்திரம் தான் பாவம் செய்கின்றான். வேதாகமானது எல்லா மனிதர்களினது சிருஷ்டி கர்த்தாவாக தேவன் இருப்பதினால் மனிதனுக்கு எதிராக செய்யப்படும் பாவங்கள் அதேவேளை தேவனை அலட்சியம் 25 செய்கிறதாகவும் இருக்கின்றது என போதிக்கின்றது. ஒரு சிருஷ்டியானது இன்னொரு சிருஷ்டிக்கு எதிராக பாவம் செய்யும் போது அது தன் சிருஷ்டி கர்த்தாவுக்கு விரோதமாக பாவம் செய்கின்றது. எண். 5:6 ஒரு புருஷனானாலும் ஸ்திரியானாலும், கர்த்தருடைய கட்டளையை மீறி மனிதர் செய்யும் பாவங்களில் யாதொரு பாவத்தைச் செய்து குற்றவாளியானால்,

30 லேவியராகம புத்தகத்தில் உள்ள பலிகளுடன் ஒப்பிடவும்:

லேவி. 6:2 ஒருவன் கர்த்தருக்கு விரோதமாக அநியாயம் செய்து, தன் வசத்தில் ஒப்புவிக்கப்பட்ட பொருளிலாவது, கொடுக்கல்வாங்கலிலாவது, தன் அயலானுக்கு மாறாட்டம்பண்ணி, அல்லது ஒரு வஸ்துவைப் பலாத்காரமாய்ப் பறித்துக்கொண்டு, அல்லது தன் அயலானுக்கு இடுக்கண்செய்து,

35 தாவீது (சங். 51:6) மற்றும் யோசேப்பின் (ஆதி. 39:9) வார்த்தைகளுடன் ஒப்பிடவும். இன்னொரு வார்த்தையில் சொன்னால், மனிதருக்கு எதிரான பாவமும் உண்டு. தேவனுக்கு எதிரான பாவமும் உண்டு. ஆனால் எல்லா பாவங்களும் இறுதியில் தேவனுக்கு எதிராகவே இருக்கின்றது. கெட்ட குமாரனுடைய அறிக்கையைப் பார்க்கவும்.

40 ஹாக். 15:21 தகப்பனே, பரத்துக்கு விரோதமாகவும், உமக்கு முன்பாகவும் பாவஞ்செய்தேன்,

சிந்தனையின் தாண்டுதலுக்காக:

பாவ மன்னிப்பை குறித்துப் பேசும் போது மிகவும் அதிகமாகவும், அதிகரித்து வருகின்ற விதமாகவும் மனந்திரும்புதல். பாவ அறிக்கை, பாவத்திற்கான இழப்பீடு (restitution) போன்றவை அசட்டை செய்யப்பட்டுள்ளன. ஆனாலும், பரிசுத்த வேதாகமம் இவைகளைக் குறித்து பேசுகின்றது: ஓப்.லேவி. 6:4-5 (மற்றவை 5:23); எண். 5:7 மற்றும் லூக். 19:8. விசேஷமாக இன்னொரு நபருக்கு எதிராக பாவம் 5 செய்யப்பட்டிருக்குமானால் வெறுமனே பாவ அறிக்கையோடு தேவனிடத்தில் முறையிடுவதன் மூலம் ஒரு பாவம் தீர்க்கப்பட முடியாது. பாவத்தைக் குறித்து உண்மையாக மனம் வருந்துதல் என்பது அந்த பாவத்தினால் ஏற்பட்ட இழப்பிற்கு ஈடு செய்ய ஆயத்தமாயிருப்பதாகும். பழைய உடன்படிக்கையில் எவ்வளவு தவறுகள் செய்யப்பட்டுள்ளதோ அதே அளவிற்கு (இழப்பீடு ஏற்பட்ட அதே தொகைக்கு) அது ஈடுசெய்யப்பட வேண்டும். ஒரு கொல்லப்பட்ட மனிதனுக்காக ஈடு செய்யப்பட முடியாது. அவனை மீண்டும் 10 கொடுக்க முடியாது. ஆனால், திருடப்பட்ட தொகையானது சொந்தக்காரர் யார் என தெரிந்தால் அவரிடம் திருப்பி ஒப்படைக்கப்பட முடியும். பாவ அறிக்கை இல்லாமல் பாவ மன்னிப்பு இல்லை என பரிசுத்த வேதாகமம் தெளிவாக கூறுகின்றது (நீதி. 28:13). நம்முடைய பாவத்தை அறிக்கையிட நாம் ஆயத்தமாய் இருக்க வேண்டும் (1 யோவா 1:9). எல்லோருடைய இருதயத்தையும் அறியும் தேவன் நம்முடைய இருதயம் உண்மையிலேயே நொருங்குண்டதா என அறிவார். நாம் இதை பாரதாரமானதாக 15 எடுப்போமானால், நாம் நம்முடைய பாவத்தை உடனடியாக அறிக்கை செய்வதற்கு ஆயத்தமாயிருப்பதிலும், சந்தர்ப்பத்தைப் பொறுத்து முடியுமான வரைக்கும் அதை ஈடுசெய்யக்கூடியதாக ஒரு மன விருப்பம் இருப்பதிலும் அது வெளிப்படுத்தப்படும். ஒப்புரவாகுதல் என்பது ஆதி அல்லது “பழைய நிலைக்கு செய்யப்படுவதாகும்”. நாம் செய்த களவை உதட்டினால் தேவனிடத்தில் அறிக்கை செய்துவிட்டு அதன் சொந்தக்காரர் யார் என தெரிந்திருந்தும் இன்னும் நம்வசம் வைத்திருப்போமானால் 20 ஆதி நிலைக்கு சீர்படுத்துவது (ஒப்புரவாகுவது) என்று பேசுவது போதுமானதாய் இருக்குமா? இப்படியான வெறுமனே ஒர் உதட்டின் சேவை பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு ஏதாவது பெறுமதி வாய்ந்ததாய் இருக்குமா?

வேதாகமமானது ஒருவர் தமது ஆள்தத்துவத்திற்கு அதாவது தனக்கு எதிராகவே செய்யும் பாவங்களைக் குறித்தும் பேசுகின்றது.

25

1கொரி. 6:18 ...வேசித்தனஞ் செய்கிறவனோ தன் சயசரீத்திற்கு விரோதமாய்ப் பாவங்செய்கிறான்.

1கொரி. 6:18-20 (ஓப்.1கொரி. 3:16) போன்ற பகுதிகள் மனிதன் தன் சொந்த சரீரத்திற்கு பொறுப்பாளியாய் இருக்கின்றான் எனப்பேசுகின்றது. விசுவாசியானவன் இயேசு கிறிஸ்துவிற்கூடாக (ஒரு விலைக் கிரயத்திற்கூடாக) மீட்கப்பட்டுள்ள படியினாலும், அவன் இனி ஒருபோதும் தனக்குரியவனாக இல்லாது இருப்பதாலும் தன்னுடைய சொந்த சரீரத்துடனோ அல்லது சொந்த சரீரத்திற்கு எதிராகவோ அவன் இனிமேலும் பாவம் செய்யக் கூடாது. ஒரு விசுவாசிக்குள்ளாக வாசம் செய்யும் பரிசுத்த ஆவியானவரின் ஆலயமாக அவனுடைய சரீரம் இருப்பதினால் வேசித்தனமானது (பாலியல் குற்றம்) பாவமானதாகவே இருக்கின்றது. பாவமானது எப்பொழுதும் தேவனுக்கு எதிராகவே இருக்கும், அதாவது தேவனுக்கு முன்னதாக குற்றமுள்ளதாயிருக்கும். எனவே, மோசேயின் பிரமாணத்தின் படி ஒவ்வொரு பாவத்திற்கும் ஒவ்வொரு பலி கொண்டு வரப்பட வேண்டியதாய் இருக்கும் (ஓப்.லேவியராகம புத்தகம்).

40 **c. பாவமானது பல வித்தியாசமான நபர்களால் செய்யப்படலாம்**

- முதலாவது, அவிசுவாசிகளினால் செய்யப்படும் பாவமும் உண்டு. நாங்கள் ஏற்கனவே காண்பித்தபடி மனிதனின் பாவ சுபாவம் தன்னிச்சையாகவே, இயல்பாகவே சொந்தப் பாவங்களைத்

தோற்றுவிக்கின்றது. இப்படிப்பட்ட மக்களுக்கு ஒரேயொரு தீர்வுதான் உண்டு: இயேசு கிறிஸ்துவின் மேல் உள்ள விசுவாசமும் மனந்திரும்புதலும் (மனமாற்றமும்).

5 அப். 2:37ff இதை அவர்கள் கேட்டபொழுது, இருதயத்திலே குத்தப்பட்டவர்களாகி, பேதுருவையும் மற்ற அப்போஸ்தலரையும் பார்த்து: சகோதரரே, நாங்கள் என்னசெய்யவேண்டும் என்றார்கள். பேதுரு அவர்களை நோக்கி: நீங்கள் மனந்திரும்பி, ஒவ்வொருவரும் பாவமன்னிப்புக்கென்று இயேசுக்கிறிஸ்துவின் நாமத்தினாலே ஞானஸ்நானம் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்....

- இரண்டாவதாக, விசுவாசிகளினால் செய்யப்படும் பாவம் உண்டு.

10 1யோவா. 1:9 நம்முடைய பாவங்களை நாம் அறிக்கையிட்டால், பாவங்களை நமக்கு மன்னித்து எல்லா அநியாயத்தையும் நீக்கி நம்மைச் சுத்திகரிப்பதற்கு அவர் உண்மையும் நீதியும் உள்ளவராயிருக்கிறார்.

15 வேதாகமமானது கூட்டான பாவத்தை குறித்தும் பேசுகின்றது:

• புறஜாதி நாடுகள் பாவம் செய்துள்ளன. ஓப். ஏசா. 13-23; எரே. 46-51; எசே. 25-32; ஒபதியா (ஏதோழக்கு எதிராக) போன்றவை.

• இஸ்ரவேல் பாவம் செய்தது : ஓப். 1இராஜா. 8:34 மற்றும் ஏசா. 1:4.

20 • சபை பாவம் செய்துள்ளது : ஓப். வெளி. 2-3

d. சொந்த (தனிப்பட்ட) பாவங்களுக்கிடையில் பரிமாண அளவில் வித்தியாசங்கள் உள்ளது

நாம் ஏற்கனவே சொன்னது போல பாவத்தின் சாராம்சத்தை பொறுத்தவரையில் ஒரு வித்தியாசமும் இல்லை. பாவம் பாவம் தான். இருப்பினும், ஒரு குறிப்பிட்ட பாவம் செய்யப்பட்ட குழநிலை, பாவம் செய்யப்பட்ட காரணம் இவைகளை கருத்திற் கொண்டு பார்க்கும் போது பாவத்தின் விளைவு (பாரதூரமான தன்மை, தாற்பரியம்) தொடர்பாக வித்தியாசங்கள் உண்டு என அறியலாம். ரோமன் கத்தோலிக்க உபதேசமானது மரணத்திற்கேதுவல்லாத¹⁶⁷ பாவத்திற்கும், மரணத்திற்கேதுவான பாவத்திற்கும் இடையில் வித்தியாசத்தை ஏற்படுத்துகின்றது. இப்படி எண்ணப்படுகின்ற மரணத்திற்கேதுவல்லாத பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட முடியும். மரணத்திற்கேதுவான பாவமானது மன்னிக்கப்பட முடியாது. இவ்வேறுபாடானது வேதாகமத்திற்குரியதல்ல. புதிய ஏற்பாடானது இயேசுக்கிறிஸ்துவிற்கூடாக அருளப்பட்ட இரட்சிப்பை ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கும் பாவமே பரிசுத்த ஆவியானவருக்கு விரோதமாய் பேசப்படும் பாவமாகும் (ஓப். யோவா. 16:8-9; எபி. 3:7-8), அது ஒன்றே மன்னிக்கப்பட முடியாது என கூறுகின்றது. மாறாக, வேதாகமமானது சுய உணர்வோரு (மன விருப்பத்தோடும், திட்டமிட்டும் செய்யப்படும் பாவங்கள்) செய்யப்படும் பாவங்களையும், சுயவிருப்பமற்று (தானாக விரும்பி செய்பவை அல்ல, அதாவது முன்னமே தீர்மானிக்கப்பட்டு செய்யப்படுகின்ற அல்லது நோக்கத்தோடு செய்யப்படும் பாவம் அல்ல) செய்யப்படும் பாவங்களையும் வேறுபடுத்துகின்றது. தீஸ்ஸன் என்பவர் பழைய ஏற்பாட்டிலே வித்தியாசப்படுத்தப்பட்ட பாவ பலிகள் தனிப்பட்ட நபர்களுடைய குற்றத்தின் அளவை (பாவ அறிவின்) வித்தியாசத்தைச் காட்டுகிறது எனச் சுட்டிக்காட்டுகின்றார்

¹⁶⁷ மன்னிக்கப்படக்கூடிய பாவங்களைக் குறித்து இது பேசுகின்றது. இலத்தீன் வினையெச்சமான வெனியாவிலிஸ் (venialis), பெயர்க்கொல் வெனியா (venia) என்பதில் இருந்து பெறப்பட்டது. இதன் பொருள் மன்னிப்பு, கிருபை போன்றவை. அதாவது மன்னிக்கப்படக்கூடிய பாவங்களாகும்.

(வித்தியாசமான பாவங்களுக்காக வித்தியாசமான பலிகள்).¹⁶⁸ புதிய ஏற்பாடும் கூட இந்த உண்மையைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றது ஒப். லூக். 12:47ff; யோவா. 19:11; ரோம. 2:6; எபி. 2:2-4; 10:28-31.

எண்.15:24 அறியாமல் தவறி நடந்தாலும், சபையாருக்குத் தெரியாமல் யாதொரு தப்பிதம் 5 செய்தாலும்...

எண்.15:30 எவனாவது துணிகரமாய் யாதொன்றைச் செய்தால், (“பயமின்றிப் பாவம் செய்தல்” அதாவது சுயசித்தத்துடன் பாவம் செய்கிறவன்)

இயேசுகிறிஸ்துவைக் குறித்து பேதுருவின் மறுதலிப்பையும், யூதாஸ்காரியோத்தின் காட்டிக் 10 கொடுத்தலையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தோமானால் இந்த வித்தியாசம் இன்னும் தெளிவுபடுகின்றது. பாவத்தின் அளவில் ஏன் வித்தியாசங்கள் இருக்கின்றன என்பதற்கு காரணங்களில் ஒன்று. எல்லா மனிதரும் சத்தியத்தைக் குறித்த ஒரேயளவான அறிவை (தகவலை) உடையவர்களாக இருப்பதில்லை என்ற உண்மையினாலாகும்.

15 லூக். 12:47-48 தன் எஜமானடைய சித்தத்தை அறிந்தும் ஆயத்தமாயிராமலும், அவனுடைய சித்தத்தின்படி செய்யாமலும் இருந்த ஊழியக்காரன் அநேக அடிகள் அடிக்கப்படுவான்.அறியாதவனாயிருந்து, அடிகளுக்கு ஏதுவானவைகளைச் செய்தவனோ, சில அடிகள் அடிக்கப்படுவான். எவனிடத்தில் அதிகங் கொடுக்கப்படுகிறதோ அவனிடத்தில் அதிகங் கேட்கப்படும்ஞ மனுஷர் எவனிடத்தில் அதிகமாய் ஒப்புவிக்கிறார்களோ அவனிடத்தில் அதிகமாய்க் கேட்பார்கள்.

20 மத். 12:41-42 ...இதோ, யோனாவிலும் பெரியவர் இங்கே இருக்கிறார்... இதோ, சாலோமோனிலும் பெரியவர் இங்கே இருக்கிறார்...

பவுல் தன்னுடைய சொந்த அனுபவத்தில் இருந்து இதை விளக்குகின்றார்:

25 1தீமோ. 1:13 அப்படியிருந்தும், நான் அறியாமல் அவிசுவாசத்தினாலே அப்படிச் செய்தபடியினால் இரக்கம் பெற்றேன்.

எமக்காகச் சிலுவையில் அறையப்பட்ட கிறிஸ்துவை நோக்கி எமது கண்களை திருப்புவதுடன். இந்த 30 அதிகாரத்தை நாம் முடிவிற்குக் கொண்டுவருவோம்.

1பேது. 2:24 நாம் பாவங்களுக்குச் செத்து, நீதிக்குப் பிழைத்திருக்கும்படிக்கு, அவர்தாமே தமது சர்வத்திலே நம்முடைய பாவங்களைச் சிலுவையின்மேல் சுமந்தார், அவருடைய தழும்புகளால் குணமான்ர்கள்.

35 எபி. 9:26அப்படியல்ல, அவர் தம்மைத்தாமே பலியிடுகிறதினாலே பாவங்களை நீக்கும்பொருட்டாக இந்தக் கடைசிக்காலத்தில் ஒரேதரம் வெளிப்பட்டார்

40 ஆகையால், சங்கீதக்காரருடன் சேர்ந்து நாழும் சொல்வோம் : கர்த்தரைத் துதியுங்கள், அவர் நல்லவர், அவர் கிருபை என்றுமுள்ளது. கர்த்தரால் சத்துருவின் கைக்கு நீங்கலாக்கி மீட்கப்பட்டு... (சங்.107:1-2).

¹⁶⁸ ஹென்றி கிளரன்ஸ் தீஸ்ஸன் ஒப். சிட்.,பக். 193-194.

இந்த அடிகாரத்தின் முடிவில் பாவமன்னிப்பு சம்பந்தமாக வேதாகமத்தின் சில முக்கிய பகுதிகள் இங்கே தெப்பட்டுள்ளன:

வேவி	16:7-10; 20-22; 17:11
சங்	32:5; 51; 103:3-4,12
5 நீதி	28:13
ஏசா	1:18; 38:17; 43:24-25; 44:22; 53:5-6
ஒசி	14:5
மீகா	7:18-19
சக்	3:1-7
10 மத்	26:28
யோவா	1:29
அப்	10:43
ரோம	3:25; 5:20
2கொரி	5:21
15 எபே	1:7
கொலோ	2:13-14
எபி	9:22
1பேது	2:24
1யோவா	1:7-9; 2:1-2:12
20 வெளி	1:5

25

30

V. பாவத்தினதும் வீழ்ச்சியினதும் விளைவுகள்

நாம் மறுபடியும் ஒருமுறை சுருக்கமாக ஞாபகப்படுத்திப் பார்ப்போம்: சாத்தானின் வீழ்ச்சியின் நாள் முதல் தேவனும், சாத்தானும் என்ற இரு ஆவிக்குரிய வல்லமைகளுக்கிடையில் மனிதன் நிற்கின்றான். மனிதன் மிகப்பெரிய ஆட்சி செய்கிறவரின் கீழ் ஓர் ஆளுநராக இருந்தான். தேவனுடைய திட்டத்திற்குள்ளே அவன் ஒரு சுயாதீன் படைப்பாக இருந்தான். அன்பு, நம்பிக்கை, விகவாசம் போன்றவற்றை வெளிப்படுத்தும் ஓர் ஐக்கியத்தில் மனிதன் இணைந்திருந்தான். ஒரு சிருஷ்டியாக, சிருஷ்டி கர்த்தருக்கு கீழ்நிலைப் பணியாளனாவான். தேவனால் கொடுக்கப்பட்ட அந்த ஒரே பிரமாணத்தை (கட்டளையை) உடைக்காத படி அவன் சோதனையில் நின்று வெற்றி பெற்றிருக்க வேண்டும்.

40 ஆதி. 2:17 ..ஆனாலும் நன்மைதீமை அறியத்தக்க விருட்சத்தின் கணியைப் புசிக்கவேண்டாம்..

அவன் படைக்கப்பட்ட நாள் முதல் அவனுடைய வீழ்ச்சி வரை அவன் பரிசுத்தமாய் இருந்தான்; அவனுடைய குணாதிசயத்தில் எந்த கூடாத தன்மையும் காணப்படவில்லை. அவன் தீமை செய்ய

தீர்மானித்திராதவரைக்கும் அவன் நன்மையை தீர்மானிக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கவில்லை. தேவனுடைய சித்தம் என சொல்லப்படும் இவ்வகையான சுயாதீனம், நாம் (அதாவது, ஒரு எல்லையை கடக்கின்ற அல்லது மதிக்கின்ற சுயாதீனம்) தேவனுடைய சாயலில் உருவாக்கப்பட்டதின் அவசியமான ஒரு விளைவாக இருக்கின்றது. இப்பொழுது ஏவாள் சாத்தானால் சோதிக்கப்பட்டு வஞ்சிக்கப்பட்டாள் 5 (2கொரி. 11:3; 1தீமோ. 2:13:14). பின்பு ஆதாம் அவனுடைய கீழ்ப்படியாமையின் தெரிவைப் பின்தொடர்ந்தான். “நவீன்” மனிதன் பின்வரும் கேள்வியை தவிர்க்க முடியாதபடி கேட்கின்றான். “அப்படியானதோரு சிறிய (அற்பமான) பாவத்திற்கு இப்படிப்பட்ட கொடிய தண்டனை ஏன்?” இந்த (வெளிப்புறமான) கீழ்ப்படியாமையின் நடவடிக்கையில் ஒரு (உட்புறமான) இருதயத்தின் தீர்மானம் வெளிப்படுத்தப்பட்டது என்பதை நாம் மறுக்கக் கூடாது. இந்த முடிவானது சாத்தானைத் தொடர்ந்து 10 தேவனைப் போல் மாற வேண்டும் என்ற இந்த மனிதனுடைய விருப்பம் (தீர்மானம்) நிச்சயமாக ஒரு சிறிய காரியமாகவோ, அற்பமானதாகவோ, முக்கியமற்றதாகவோ இருக்கவில்லை. இது கலகம், தேவனிடத்திலிருந்து விருதலை பெறல் (சுயாதீனமாக செயற்படுதல்), அதிகாரம் செழுத்துதல் போன்ற ஒரு பயங்கரமான மீறுதலோடு குற்றத்தோடு சம்பந்தமுடையதாய் இருக்கின்றது. தேவனுடைய சித்ததிற்கு இல்லை என்று கூறியதின் நிமித்தம் மனிதன் கண்டிப்பாக தண்டிக்கப்பட வேண்டிய அவசியம் இருந்தது. 15 ஏனெனில், தேவன் தாம் சொன்ன வார்த்தையைக் காக்க வேண்டும்:

ஆதி.2:17 “இதை நீ புசிக்கும் நாளில் சாகவே சாவாய்”

“பொய் சொல்ல தேவன் ஒரு மனிதனால்ல; மனம்மாற அவர் மனுபுத்திரனுமல்ல; அவர் சொல்லியும் செய்யாதிருப்பாரோ? அவர் வசனிட்டும் நிறைவேற்றாதிருப்பாரோ? (எண்.23:19).

20

A. ஆதாமிற்கான பாவத்தின் விளைவுகள்

ஆதாம் ஒரு பாவியானான். இவைகள்தான் இதன் விளைவுகள்:

25

1. தேவனிடத்திலிருந்து பிரிக்கப்படுதல்

ஆதி. 3:8 கர்த்தருடைய சந்நிதிக்கு விலகி, தோட்டத்தின் விருட்சங்களுக்குள்ளே ஒளித்துக்கொண்டார்கள்.

ஆதி. 3:24 அவர் மனுஷனைத் துரத்திவிட்டு... ஏதேன் தோட்டத்துக்குக்..

30

மனிதனுடைய வீழ்ச்சிக்கு பின்னாக உடனடியாகவே பிரிவு (separation) ஏற்பட்டது. ஒரு பரிசுத்தமுள்ள தேவன் பாவிகளுடன் ஜக்கியத்தில் வாழ முடியாது, வாழவும் மாட்டார்; தேவனுடைய பிரசன்னத்தில் பாவம் இருக்க முடியாது. ஏனெனில், தேவன் தன்னில் தாமே (per se) ஜீவனுள்ளவராய் இருப்பதினால் (ஓப். யோவா. 1:4; 5:26; 6:35; 11:25; 14:6; அப். 3:15; 1யோவா. 1:2; 5:20 போன்றவை) அவருக்குள் மாத்திரமே ஜீவன் இருக்கக்கூடிய சாத்தியம் இருப்பதினாலும் (ஓப். அப்.17:26), தேவனிடம் இருந்து 35 பிரிக்கப்படுவது நிச்சயம் ஜீவனை இழப்பது (அதாவது மரணம்) ஆகின்றது. எங்கே அன்பும், ஜக்கியமும் இருந்ததோ அங்கே பயமும், வெட்கமும் இப்போது காணப்படுகின்றது (ஓப்.ஆதி. 3:10; எபி. 2:14-15; 1யோவா. 4:18).

2. சாத்தானுக்கு அடிமைப்படுதல்.

40

யோவா. 8:34 பாவஞ்செய்கிறன் எவனும் பாவத்துக்கு அடிமையாயிருக்கிறான் என்று மெய்யாகவே மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.

ரோம. 6:16 மரணத்துக்கேதுவான் பாவத்துக்கானாலும், நீதிக்கேதுவான் கீழ்ப்படிதலுக்கானாலும், எதற்குக் கீழ்ப்படியும்படி உங்களை அழிமைகளாக ஒப்புக்கொடுக்கிற்களோ, அதற்கே கீழ்ப்படிகிற அழிமைகளாயிருக்கிற்களென்று அறியிர்களா?

5 **2பேது. 2:19** எதினால் ஒருவன் ஜேயிக்கப்பட்டிருக்கிறானோ அதற்கு அவன் அழிமைப்பட்டிருக்கிறானோ.

யோவா. 8:44 நீங்கள் உங்கள் பிதாவாகிய பிசாசானவனால் உண்டானவர்கள்...

அவன்சாத்தானின் வார்த்தைக்கு செவிகொடுத்து பாவம் செய்ய தன்னை அனுமதித்த போது அவன் 10 பாவத்திற்கே அழிமையானான். அதனிமித்தமாய் சாத்தான் மனிதனை சட்ட ரீதியாக ஆளுகிறவனானான்! தேவ குமாரனாகிய இயேசுவே பிசாசைக் குறித்துப் பேசும் பொது இப்பிரபஞ்சத்தின் அதிபதி எனக் குறிப்பிடுவது இதற்கான ஒர் காரணமாகவும் இருக்கலாம்(ஓப்.யோவா.12:31). பவுல் கூட “இப்பிரபஞ்சத்தின் தேவனானவன்” (இவ்வுலகின்) என அவனை அழைக்கின்றார். (எபே. 2:2; ஓப். 2கொரி. 4:4)

15 **3. மரணம்**

ரோம. 6:23 பாவத்தின் சம்பளம் மரணம்...

பாவத்திற்கூடாக மனிதன் தன்னுடைய உள்ளான நிலையில் மாறுதலடைந்தான். தன்னுடைய வீழ்ச்சிற்கூடாக மனிதன் கறைப்பட்டவனாகவும், சீரழிந்தவனாகவும், அழிவுக்கேதுவாகவும் மாறினான். இது 20 ஒரு மூவகையான மரணம்.

a. ஆவிக்குரிய (உள்ளான) மரணம்

எபே. 2:1 அக்கிரமங்களினாலும் பாவங்களினாலும் மரித்தவர்களாயிருந்த...

1கொரி.2:14 ஜென்மசபாவமான மனுஷனோ தேவனுடைய ஆவிக்குரியவைகளை ஏற்றுக்கொள்ளான்

25

இதன் அர்த்தம் மனிதன் பாவத்திற்குள் விழுந்து ஆவிக்குரிய விதத்தில் மரித்தவனானான். அவனுடைய விழுந்து போன நிலையின் நிமித்தம் தெய்வீக மற்றும் ஆவிக்குரிய காரியங்களை அவனால் கிரகிக்க முடியாது. வீழ்ச்சியின் விளைவாக உடனடியாக ஆவிக்குரிய மரணம் ஏற்பட்டது. ஆவிக்குரிய மரணமானது தன்னில் தானே ஜீவனாயிருக்கின்ற ஒரு தேவனிடம் இருந்து ஒரு பிரிவை 30 முக்கியப்படுத்தியது.

b. சர்வப் பிரகாரமான (வெளியான) மரணம்

1கொரி. 15:22 ஆதாமுக்குள் எல்லாரும் மரிக்கிறதுபோல,

35

ரோம. 8:10 மேலும் கிறிஸ்து உங்களிலிருந்தால் சர்வமானது பாவத்தினிமித்தம் மரித்ததாயும், ஆவியானது நீதியினிமித்தம் ஜீவனுள்ளதாயும் இருக்கும்.

40

ரோம. 8:11 அன்றியும் இயேசுவை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பினவருடைய ஆவி உங்களில் வாசமாயிருந்தால், கிறிஸ்துவை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பினவர் உங்களில் வாசமாயிருக்கிற தம்முடைய ஆவியினாலே சாவுக்கேதுவான உங்கள் சர்வங்களையும் உயிர்ப்பிப்பார்.

45

ஆத்துமாவும் சர்வமும் பிரிவது மரணத்தை ஏற்படுத்துகின்றது. மரணமானது பாவத்தின் ஏற்றுக் தர்க்காரித்யான, தப்பமுடியாத ஒரு விளைவாகும்: ஆதி. 3:19; சங். 90:7-11 போன்றவை. வியாதிகளும், வேதனைகளும் இறுதியாக மனிதனின் பாவத்தின் விளைவேயாகும். ஒருவர் இப்படி கூற முடியும்: “மரிக்கவே பிறந்தவர்கள்!” ஆம், நாம் மரணிப்பதற்கே பிறந்தவர்கள்! அவிசவாசியானவர் சாதாரணமாக

தன்னுடைய எல்லா முழு பலத்துடனும் இந்த பூமிக்குரிய சர்ர வாழ்க்கைக்காக பற்றிக்கொண்டிருப்பார். ஆனால், இது வீணான, தேவையற்ற, ஏற்கனவே தோற்றுவிட்ட ஒரு போராட்டம். அதேவேளை, விசுவாசியானவர் இன்னுமொரு வாழ்க்கை அவருக்காக காத்திருப்பதை அறிவார். எனவே அவர் சர்ப் பிரகாரமான மரணத்திற்கு பயப்படக்கூடாது: ஒப். 2கொரி. 5:1ff; பிலி. 1:21-24; எபி. 2:15.

5 கிறிஸ்துவினுடைய வருகையின் நாளின் போது உயிரோடு இருக்கும் கிறிஸ்தவர்களின் சர்ரம் மறுஞபமடையும். ஏற்கனவே மரித்த விசுவாசிகளின் சர்ரத்தை அவர் எழுப்புவார் என அவர் அறிவார் ஒப். 1கொரி. 15:50-53; 1தெச. 4:14-17).¹⁶⁹

c. நித்திய மரணம்

10

அத்துடன், இது இரண்டாவது (வெளி. 2:11; 20:6,14, ஒப். யோவா. 5:24) அல்லது மற்ற மரணம் என அழைக்கப்படுகின்றது.

15

யோவா. 8:24 ...ஆகையால் நீங்கள் உங்கள் பாவங்களில் சாவீர்கள் என்று உங்களுக்குச் சொன்னேன்...

20

வெளி. 20:14 அப்பொழுது மரணமும் பாதாளமும் அக்கினிக்கடலிலே தள்ளப்பட்டன. இது இரண்டாம் மரணம்.

25

ஆண்டவராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் வார்த்தைகளின் படியே அவிசுவாசியானவர்கள் ஏற்கனவே நியாயந்தீர்க்கப்பட்டு விட்டார்கள் (ஒப். யோவா.3:18). இரட்சிக்கப்படாதவர்கள் மரித்துப் போன

மனிதர்களாக இருக்கின்றார்கள் என பவுல் கூறுகின்றார் (எபே. 2:1ff). அவருடைய (சர்ப் பிரகாரமாக) மரணத்திற்குப் பிற்பாடு அவிசுவாசியானவர் வெள்ளை சிங்காசனத்திற்கு முன்பாக தன்னுடைய உயிர்த்தெழுதலுக்கும், நியாயத்தீர்ப்பிற்கும் பாதாளத்தில் (மரண ஆளுகை) எதிர்பார்த்து

30

கொண்டிருக்கின்றார் (வெளி. 20:11-15). இந்த நிகழ்வுகள் இந்த பூமியில் 1000 வருட அரசாட்சிக்குப் பிற்பாடு நித்தியத்திற்குள் நுழையும் போது இடம்பெறும். இரட்சிக்கப்பட்டவர்கள் தேவனுடன் நித்திய நித்தியமாய் ஜக்கியத்துடன் வாழும் போது (ஒப்.வெளி.21:1-22:5), அவிசுவாசிகள் தேவனிடமிருந்து பிரிக்கப்பட்டு நித்தியமான வேதனையில் என்றென்றும் வாடுவார்கள் (ஒப். மத் 25:41, வெளி 14:9-11;

35

20:14-15). மரணமானது தன்னில் தானே ஒரு முடிவுள்ளதல்ல. மாறாக, அது ஒரு நிலையாக/ நிபந்தனையாக இருக்கின்றது. தாமே ஜீவனாய் இருக்கின்றவரும், தாம் ஒருவரே நித்திய ஜீவனை கொடுப்பவருமாய் இருக்கின்றார். மனிதருடைய குறிக்கோளும் நோக்கமுமானது, தாம் ஒருவரே ஜீவனாயிருக்கின்ற தேவனுடன் ஜக்கியமாய் வாழ்வதாகும் (யோவா. 17:3). தேவனிடமிருந்து பிரிக்கப்படுதல் மரணமாகும். ஏனெனில், உண்மையாய் ஜீவனாயிருக்கின்ற தேவனிடத்திலிருந்து நித்தியமாய் பிரிக்கப்படுகின்ற நிலையே இதுவாகும் (ஒப். 2தெச. 1:9).

40

ஒவ்வொரு மனிதனும் சுபாவப்படி அவனது பிறப்பிலிருந்து இயற்கையான மனிதனின் வட்டத்திற்குரியவனாக இருக்கின்றான். ஒவ்வொரு மனிதனும் (இதில் விதி விலக்கு மனித குமாரன், அதாவது தேவ குமாரனாகிய இயேசு) சுபாவப்படி ஆதாழுக்குள் இருக்கின்றான் (ஒப். ரோம. 5:12ff மற்றும் 1கொரி. 15:22).

B. மனுக்குலத்திற்கான வீழ்ச்சியின் விளைவுகள்

¹⁶⁹ இறுதியியல் என்ற நமது கையேட்டில் விசுவாசிகளின் உயிர்த்தெழுதல் குறித்த உப அதிகாரத்தில் இது குறித்து மேலதிகமாய் பார்க்கவும்.

சுபாவப்படி ஒவ்வொரு மனிதனும் பின்வரும் நிலைகளில் இருக்கின்றான்.

- தேவனிடத்திலிருந்து பிரிக்கப்படுதல்,
- சாத்தானுக்கு அடிமை
- 5 • மரணம்

இந்த நிலைமைகளின் விளைவுகள் வெளியரங்கமாய் இருக்கின்றது:

1. ஆவிக்கு

10

மனிதனது ஆவி தேவனையும், தெய்வீக காரியங்களையும் குறித்து குருடாக வந்துள்ளது. அவன் ஒரு போதும் தேவனை புரிந்து கொள்வதும் இல்லை, செவிமடுப்பதுமில்லை.

1கோரி. 2:14 ஜெண்மசுபாவமான மனுஷனோ தேவனுடைய ஆவிக்குரியவைகளை ஏற்றுக்கொள்ளான்...

15

எபே. 4:18 அவர்கள் புத்தியில் அந்தகாரப்பட்டு, தங்கள் இருதய கடினத்தினால் தங்களில் இருக்கும் அறியாமையினாலே தேவனுடைய ஜீவனுக்கு அந்நியராயிருந்து...

அவன் தன்னை படைத்தவருடைய அழைப்பையும், வழிநடத்தலையும் இனி ஏற்றுக் கொள்வதில்லை.

20

அவனுடைய சிலாக்கியத்தை இழந்து தன்னுடைய எஜமானாகிய பிசாசிற்கு அடிமையானான். ரோம.

1:21ff ஆனது தன்னைத்தானே விக்கிரகங்களுக்கு ஒப்புவிக்கின்ற அதாவது சிருஷ்டிகரை விட்டு சிருஷ்டியைத் தொழுது கொள்ளும் இந்த மனிதனின் மரித்த ஆவியின் விளைவுகளை (நடவடிக்கைகளை) வர்ணிக்கின்றது.

25

2. ஆத்துமாவுக்கு

பாவத்திற்கூடாக மனித ஆத்துமா வழிநடத்துதலையும், திசையையும் இழந்து போய்விட்டது. ஏனெனில், மனிதனின் மரித்த ஆவி ஆத்துமாவை நேராக வழிநடத்த முடியாது. ஆகவே, இது மாம்சத்திற்கு விடப்பட்டு வருங்கால சந்ததியில் இன்னும் அதிகமாக சீரழிந்து போயுள்ளது.

a. சிந்தை (தர்க்கிக்கும் திறன்)

30

2கோரி. 4:3-4 எங்கள் சுவிசேஷம் மறைபொருளாயிருந்தால், கெட்டுப்போகிறவர்களுக்கே அது மறைபொருளாயிருக்கும். தேவனுடைய சாயலாயிருக்கிற கிறிஸ்துவின் மகிழ்மையான சுவிசேஷத்தின் ஒளி, அவிச்வாசிகளாகிய அவர்களுக்குப் பிரகாசமாயிராதபடிக்கு, இப்பிரபஞ்சத்தின் தேவனானவன் அவர்களுடைய மனதைக் குருடாக்கினான்

எபே.4:18 அவர்கள் புத்தியில் அந்தகாரப்பட்டு...

35

1கோரி.1:20-21 ...இவ்வுலகத்தின் ஞானம் தேவனுக்கு முன்பாக பைத்தியமாயிருக்கிறது!

மனித சிந்தை குருடாயிருக்கின்றது. இருளாக்கப்பட்ட மனித விவேகம் மாம்சத்தினால் வழிநடத்தப்படுகின்றது. அவனது சிந்தை தேவனுக்கு வெளியே மாத்திரம் செயற்படுவது மாத்திரமல்லாது இறுதியாக தேவனுக்கு விரோதமாகவும் செயற்படுகின்றது. மத வட்டாரங்களில் மனிதனின் சிந்திக்கின்ற 40 முயற்சி (சிந்தையின் தர்க்க ரீதியான ஆராட்சி) தத்துவத்திற்கு வழிநடத்துகின்றது.

b. உணர்ச்சி

ரோம. 1:26 இதினிமித்தம் தேவன் அவர்களை இழிவான இச்சைரோகங்களுக்கு ஒப்புக்கொடுத்தார்...

45

மனிதனுடைய உணர்வு வாழ்க்கை முற்றிலுமாய் சோரம் போய்விட்டது. ஒரு சக்கானை இழந்த கப்பல் கடலின் அலைகளின் ஆதிக்கத்திற்கு கைவிடப்படுவதைப் போல இது மாம்சத்தின் இச்சையினாலும்

அத்துடன் சுயநலத்தினாலும் (சுயஅகம்பாவம்) அலைக்கழிக்கப்படுகின்றது. உணர்வு ரீதியான மதங்கள் சார்ந்த முயற்சி தவறானதோரு மாயையான சிந்தனை வாதத்திற்கு (mysticism) வழிநடத்துகின்றது.

5. சித்தம்

2தீமோ. 2:26 பிசாசானவனுடைய இச்சையின்படி செய்ய அவனால் பிழபட்டிருக்கிற அவர்கள் மறுபடியும் மயக்கந்தெளிந்து அவன் கண்ணிக்கு நீங்கத்தக்கதாகவும்...

எபே. 2:3 அவர்களுக்குள்ளே நாமெல்லாரும் முற்காலத்திலே நமது மாம்ச இச்சையின்படியே நடந்து, 10 நமது மாம்சமும் மனசும் விரும்பினாவைகளைச் செய்து, சுபாவத்தினாலே மற்றவர்களைப்போலக் கோபாக்கினையின் பிள்ளைகளாயிருந்தோம்.

மனித சித்தமானது எப்பொழுது ஒரு இலக்கை நோக்கி இயக்கப்பட்டுள்ளது. பாவத்திற்குள் வீழ்ந்ததில் இருந்து மனிதனானவன் “தேவ சிந்தனை” (“god-orientated”) இருந்தவனாக ஒரு போதும் இருக்கவில்லை. அவனது சித்தம் அவனது மாம்சத்தின் ஓர் அடிமையாகியது (ஓப். நீதி. 7:6-27). சித்தத்தைக் குறித்து 15 மதரீதியான முயற்சிகள் சட்ட வாதத்திற்கு (legalism) (ஒழுக்கநெறி மனப்பான்மைக்கு) வழிநடத்துகின்றது.

3. மனசாட்சிக்கு

தீத்து. 1:15 ...அவர்களுடைய புத்தியும் மனசாட்சியும் அசுத்தமாயிருக்கும்.

20 மனசாட்சியானது பாவத்தினால் இருளாக்கப்பட்டுள்ளது. இது பாவம் நிறைந்த மாறுபாடான சிந்தனைகளால் நிரப்பப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் இது செயற்பட வேண்டிய விதமாக செயற்படுவதில்லை.

ஏசா. 5:20 ...தீமையை நன்மையென்றும், நன்மையைத் தீமையென்றும் சொல்லி...

4. நடைமுறை வாழ்க்கைக்கு

25 ஏதேனில் நடந்த வீழ்ச்சியில் இருந்து இன்றைக்கு வரைக்கும் பாவமானது எல்லா சந்ததிக்குள்ளும் ஊடுருவியுள்ளது.

ரோம. 5:12 இப்படியாக, ஒரே மனுஷனாலே பாவமும் பாவத்தினாலே மரணமும் உலகத்திலே பிரவேசித்துபோலவும், எல்லா மனுஷரும் பாவஞ்செய்தபடியால், மரணம் எல்லாருக்கும் வந்ததுபோலவும் இதுவுமாயிற்று.

30

இயேசுகிறிஸ்துவை நோக்கிய சிந்தனையில் பல்லாயிரக்கணக்கான வருடங்களாக மனுக் குலம் பிளவுபட்டுள்ளது. மாறுபாடான கருத்துக்களை கொண்டுள்ளது. வீழ்ச்சியிலிருந்து தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்கும், பிசாசினுடைய பிள்ளைகளுக்குமிடையில் ஓர் பகைமை நிலவுகின்றது.

35 **ஆதி. 3:15** உனக்கும் ஸ்திரீக்கும், உன் வித்துக்கும் அவள் வித்துக்கும் பகை உண்டாக்குவேன்று அவர் உன் தலையை நகச்குவார், நீ அவர் குதிக்காலை நகச்குவாய் என்றார்.

அதன் பின்பு உடனடியாக ஆதி.4 ல் காயீன் ஆபேலின் வரலாற்றில் இருந்து இந்த பகைமைக்கான 40 முதலாவது உதாரணத்தை காண்கின்றோம்:

மனிதனுடைய பாவத்தின் இன்னுமொரு விளைவு (இன்னுமிருக்கின்ற) பாகைகளின் தாறுமாறு ஆகும்.

ஆதி. 11:7 நாம் இறங்கிப்போய், ஒருவர் பேசுகிறதை மற்றொருவர் அறியாதபடிக்கு, அங்கே அவர்கள் பாகையைத் தாறுமாறாக்குவோம் என்றார்.

45 **C. சிருஷ்டிப்புக்கான / இயற்கைக்கான வீழ்ச்சியின் விளைவுகள்.**

மனிதனின் பாவத்தின் நிமித்தம் சிருஷ்டி / இயற்கை சபிக்கப்பட்டது:

ஆதி. 3:17-18 ...பூமி உன் நிமித்தம் சபிக்கப்பட்டிருக்கும்...

ஆதி. 3:14 சர்ப்பம் சபிக்கப்பட்டது

5

ஆதி. 3:19 நீ பூமிக்குத் திரும்புமட்டும் உன் முகத்தின் வேர்வையால் ஆகாரம் புசிப்பாய்ஞ நீ மன்னாயிருக்கிறாய்...

ப' மியானது வளங்களை நிறைவாகத் தரும் நிலைக்கு இனி ஒரு போதும் ஆசீர்வதிக்கப்பட மாட்டாது.

10 அதிக பிரயாசத்துடனும், தன் நெற்றியிலிருந்து வரும் அதிக வியர்வையுடனும் தன் ஜீவனைக் காத்துக்கொள்ள மனிதன் வேலை செய்ய வேண்டும்.

அழிர வருட அரசாட்சியில் தான் ப' மி மீண்டும் ஆசீர்வாதத்தின் நிறைவை கொண்டு வரும் (ஓப். ஏசா.

35:6-7; 65:21னு ஆமோ. 9:13).¹⁷⁰ வீழ்ச்சியிலிருந்து இன்றுவரை இயற்கையானது (சர்வ சிருஷ்டியும்)

15 மீட்புக்காக ஏங்கித்தவிக்கின்றது.

ரோம. 8:19-23 மேலும் தேவனுடைய புத்திரர் வெளிப்படுவதற்குச் சிருஷ்டியானது மிகுந்த ஆவலோடே காத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அதேனென்றால் சிருஷ்டியானது அழிவுக்குரிய அடிமைத்தனத்தினின்று விடுதலையாக்கப்பட்டு, தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்குரிய மகிழ்ச்சியான சயாதனீத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளும் என்கிறநம்பிக்கையோடே, அந்தச் சிருஷ்டியானது சுயஇத்தத்தினாலே அல்ல, கீழ்ப்படுத்தினவராலேயே மாயைக்குக் கீழ்ப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் நமக்குத் தெரிந்திருக்கிறபடி, இதுவரைக்கும் சர்வ சிருஷ்டியும் ஏகமாய்த் தவித்துப் பிரசவவேதனைப்படுகிறது. அதுவுமல்லாமல், ஆவியின் முதற்பஸன்களைப் பெற்ற நாழங்கூட நம்முடைய சரீர மீட்பாகிய புத்திரசவிகாரம் வருகிறதற்குக் காத்திருந்து, நமக்குள்ளே தவிக்கிறோம்.

25 D. தேவனுக்கான வீழ்ச்சியின் விளைவுகள்

மனிதன் பாவத்திற்கூடாக தன் நிலையில் மாற்றமடைந்தான். ஆனால், தேவனோ மாறாமல் அப்படியே இருந்தார் (ஓப். சங். 102:27-28னு மல் 3:னு எபி. 1:12னு 13:8னு யாக். 1:17). பாவத்திற்கு மேலாக

தேவனுடைய உக்கிரம் வெளிப்பட வேண்டியதாயிருந்தது. ஆனால், இது தேவனுடைய புதிய குணாதிசயமாக இருந்தது என்று அர்த்தமல்ல. மாறாக, பாவத்தை சகிக்க முடியாத அவருடைய பரிசுத்தத்தின் வெளிப்பாடே அவரது உக்கிர கோபம்.

கிறிஸ்துவானவர் தாம் சிருஷ்டிகள், காப்பவர், எல்லாவற்றையும் பரிபாலிப்பவர் (ஓப். யோவா. 1:1-9னு எபி.1:1-3). பாவத்தின் நுழைவுடன் தேவன் நியாயாதிபதியாய் இருக்க வேண்டியதாயிருக்கின்றது.

35 பிதாவானவர் தம்முடைய குமாரனுக்கு (மனுषி குமாரனுக்கு) நியாயத்தீர்ப்பை கையளித்துள்ளார் (ஓப்.யோவா.5:24-28). தேவன் நீதிபரராய் மாத்திரமல்ல அன்புள்ளவராயும் இருக்கின்றார். அவர் எல்லோரும் இரட்சிக்கப்பட வேண்டும் என விரும்புகின்றார் (1தீமோ. 2:3,4). வீழ்ச்சிக்குப் பின்பு உடனடியாக இரட்சிப்பிற்கான வழியை ஏற்கனவே சுட்டிக்காட்டினார் (ஆதி. 3:15ல் உள்ள ஆரம்ப சுவிஹேசம் [proto-gospel]). படைத்தவரே தம்முடைய தொலைந்த படைப்புக்களை மீட்க இந்த உலகிற்கு வந்தார். கிறிஸ்துவானவர் தம்முடைய படைப்புக்களின் மீட்பராகவும், இரட்சகராகவும் வந்தார்.

40 இயேசுகிறிஸ்து மேலுள்ள கிறுபைக்கூடாக ஓர் புதிய படைப்பாக மாற முடியும்: “ஆகையால், ஒருவன் கிறிஸ்துவிற்குள் இருந்தால் புதிய சிருஷ்டியாய் இருக்கின்றான்” (1கொரி. 5:17) ஒரு “மனிதன் எப்படி புதிய சிருஷ்டியாக முடியும்” என்ற கேள்விக்கு “இரட்சிப்பியல்” என்ற கையேட்டில் பதிலளிக்கப்பட்டுள்ளது.

45

¹⁷⁰ இறுதியியல் என்ற எங்களுடைய கையேட்டில் ஆயிரம் வருட அரசாட்சி என்ற அதிகாரத்தில் இது சம்பந்தமாக பார்க்கவும்.

II. Bibliography

1. Reference books

- Archer, Gleason L. *Encyclopedia of Bible Difficulties*. Grand Rapids: Zondervan Publishing House, 1982.
- Bauer, Walter. *Griechisch-Deutsches Wörterbuch zu den Schriften des Neuen Testaments und der übrigen urchristlichen Literatur*. Reprint of the 5th revised edition. Berlin: Walter de Gruyter, 1971.
- Carrez, Maurice et François Morel. *Dictionnaire grec-français du Nouveau Testament*. 4th revised edition. Geneva: Labor et Fides, 1988.
- Gesenius, Wilhelm. *Wilhelm Gesenius' Hebräisches und Aramäisches Handwörterbuch über das Alte Testament*. Reprint of the 17th edition published in 1915, revised by Frants Buhl. Berlin: Springer-Verlag, 1962.

2. Biblical Commentaries, diverse books and articles

- Archer, Gleason L. *A Survey of Old Testament Introduction*. 3rd edition. Chicago: Moody Press, 1994.
- Blocher, Henri. *La Doctrine du Péché et de la Rédemption*. Collection Fac Études. 2 volumes. Vaux-sur-Seine, France: Faculté Libre de Théologie Evangélique, 1997.
- Blocher, Henri. *Révélation des origines*. 2nd edition. Lausanne: Presses Bibliques Universitaires, 1988.
- Ham, Ken, Jonathan Sarfati, Carl Wieland and Don Batten (editor). *The Revised and Expanded Answers Book*. Acacia Ridge, Queensland, Australia: Answers in Genesis Ltd., 1990.
- Heppe, Heinrich. *Die Dogmatik der evangelisch-reformierten Kirche*. Revised and edited by Ernst Bizer. Neukirchen, Kreis Moers: Neukirchener Verlag der Buchhandlung des Erziehungsvereins, 1958.
- Jaeger, Lydia. *Adam, qui es-tu ? Perspective bibliques et scientifiques sur l'origine de l'humanité*. Charols, France : Éditions Excelsis, 2013.
- Junker, Reinhard and Siegfried Scherer. *Evolution: Ein kritisches Lehrbuch*. 5th revised edition. Giessen, Germany: Weyel Biologie, 2001.
- Kennedy, D. James. *Magouilles & Boulettes Evolutionnistes*. Translated from the English. Vuarrens, Suisse: Centre Biblique Européen, n. d.
- Külling, S. *Der Schöpfungsbericht und naturwissenschaftliche Fragen*. Reutlingen: Chr. Killinger, 1976.
- Morris, Henry M. *The Genesis Record: A Scientific and Devotional Commentary on the Book of Beginnings*. Welwyn, Herts., England: Evangelical Press, 1976.
- Morris, Henry M. *Scientific Creationism*. 2nd edition. El Cajon, CA: Master Books, 1985.
- Nesbitt, Jacques. *Création et évolution, problèmes d'origines*. La Bégude, France: Ed. MEAF, 1976.
- Schaeffer, Francis. *La Genèse, le berceau de l'histoire*. Translated from the American. Geneva: La Maison de la Bible, 1983.
- Schmidtgall, Boris. *Informationen aus der Studiengemeinschaft Wort und Wissen*, Wort und Wissen Info 4/18 Nr. 125. Baiersbronn, Germany: W+W Studiengemeinschaft Wort und Wissen, November 2018.
- Teilhard de Chardin, Pierre. *Aufstieg zur Einheit: Die Zukunft der menschlichen Evolution*. Stuttgart: Deutscher Bücherbund, 1974.

- Thiessen, Henry Clarence. *Lectures in Systematic Theology*. Revised by Vernon D. Doerksen. Grand Rapids, Michigan: William B. Eerdmans Publishing Company, 1979.
- Unger, Merrill F. *Ungers Grosses Bibelhandbuch*. Translated from the American. Asslar: Verlag Schulte + Gerth, 1987.
- White, A. J. Monty. *Quel est l'âge de la terre?* Translated from the American. Lausanne: Centre Biblique Européen, 1986.
- Wieland, Carl. *Stones and Bones: Powerful evidence against evolution*. 3rd printing. Acacia Ridge, Queensland, Australia: Answers in Genesis, 2005.
- Wiskin, Richard. *Die Bibel und das Alter der Erde*. 3rd edition. Neuhausen-Stuttgart: Hänsler; Studiengemeinschaft WORT UND WISSEN, 1999.

3. Articles, CD, videos and correspondences

- Amey, Pierre. K7vidéo 1308-1311: TVP Cortaillod.
- Bédard, Paulin. 'Critique de l'Interprétation «cadre» ou «littéraire» de Genèse 1'. *La Revue réformée*. Sommaire N° 252, 2009/5. Nov. 2009. Tome LX. <https://larevueriformee.net>.
- Berthault, Guy. 'Expériences de sédimentologie'. *Compte-rendu de l'Académie des Sciences*, 306, II No 17 (1988): pp. 717-724.
- Berthault, Guy. 'Les principes de datation géologique en question (une nouvelle approche : la paléohydraulique)'. *Fusion* N° 81 (May/June 2000): pp. 32-39.
- Bible Works 5, Revision 2, 2002.
- Devins, Pierre-André. Food engineer; Extracts of his lectures on the subject "Creation or Evolution" by e-mail (September/October 2005).
- Schirrmacher, Thomas. 'Auf dem Weg zu einer biblischen Chronologie der Kulturgeschichte' in *Bibel und Gemeinde*, 4/91: pp. 390-427.

உள்ளடக்கம்

I. மனிதனின் தோற்றம்.....	5
A. மனிதனுடைய நோற்றம் சம்பந்தமான வேறுபட்ட கொள்கைகளும் கருதுகோள்களும்.....	6
5	
B. படைப்பின் குறிப்புக்கள்	11
1. 6 நாட்கள் படைப்பு : 24 மனித்தியால் நட்கணை அல்லது “கால - நாட்கள்”?	13
a.) கால - நாட்கள் அல்லது யுக - நாட்கள் கருதுகோள்களுக்கான விவாதங்கள்	13
b.) ஆறு 24 - மனித்தியால் - நாட்களுக்கான விவாதம்	13
10 2. இயற்கைக்கு அப்பற்பட்ட சிருஷ்டம் (Supernaturalism)	15
C. பரிணாமக் கொள்கை (The theory of evolution)	16
15 D. மலுக்குலத்தின் ஒற்றுமை அல்லது ஒருமையாடு.....	26
E. மனிதனுடைய அழைப்பு.....	27
1. ஜக்கியத்திற்காக அழைக்கப்படுதல்	28
a. முதலாவது தேவனுடன் ஜக்கியம்.....	28
b. இரண்டாவது மனிதனுடனான உறவு (ஜக்கியம்).....	29
20 2. ஆனாகக்காக அழைக்கப்பட்டவன்.....	31
3. நித்திய ஜீவனுக்கான அழைப்பு.....	32
II. மனிதனின் சுபாவம் (நிலை).....	34
25 A. தேவனுடைய சாயலும், மனச்சாட்சியும்	35
1. தேவசாயலின் முக்கியத்துவம்.....	36
a. மனிதனுக்கு இருக்கின்ற தேவசாயலானது அவனுடைய ஆள்தத்துவத்தைக் குறிக்கின்றது	37
b. மனிதனுக்கு இருக்கின்ற தேவசாயலானது அவனுடைய மனசாட்சியை அஸ்து அவனது சம்மாக்க அறிவையும் குறிக்கின்றது	38
2. தேவசாயலின் விளைவுகள்.....	41
a) தேவன் மனித வாழ்வைப் பாதுகாக்கின்றார்.....	41
b) மனிதனுடைய ஆள்தத்துவம் அழிக்கப்பட முடியாதது.....	41
c) மனிதன் அவனுக்கு கீழேயுள்ள சிருஷ்டகளை ஆரூபக் செய்ய வேண்டும்.....	41
d) தேவனுடனும், மனிதர்கள் மத்தியிலுடனுமான ஜக்கியம்	41
35 B. மனிதனின் சடப்பொருளற் (கண்களுக்கு புண்டாத) சுபாவம்	42
1. ஆவிக்கும் ஆத்துமாவின்றும் இடையிலான உறவு.....	42
2. ஆத்துமாவின் தோற்றம்.....	44
a. ஆத்துமாவின் முன்னையை இருப்பிப்பற்றி கொள்கை.....	44
b. ஆத்துமாவின் நோடியான படைப்புக்கொள்கை (சிருஷ்டப்பியல் - Creationism).....	44
40 c. ட்ராடிசியனிஸம் (Traducianism - தந்தரிக்கும் கொள்கை).....	45
3. ஆவி (spirit)	46
4. ஆத்துமா	47
a. ஆத்துமா என்பது ஜீவன் (வாழ்வு) ஆகும்.....	47
b. ஆத்துமாவானது ஆத்தன்மையின் இருப்பிடமாகும்.....	48
45 c. ஆத்துமாவானது பாவத்தின் நோக்காவும், இரட்சிப்பின் நோக்காவும் இருக்கின்றது	48
5. இருதயம்.....	49
a) இருதயம் நான் மையமும் முக்கியத்துவமானதுமாகும்.....	49
b) இருதயமானது மனிதனுடைய மிக உள்ளன நிலையை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றது	49
50 c) இருதயமானது ஆத்துமா வாழ்வின் மூலமாகவும், ஆரம்பமாகவும் இருக்கின்றது	49
d) இருதயம் நான் சமய (மத) வாழ்வின் மையமாகும்.....	51
C. மனிதனுடைய சரி / சடப் பொருளான சுபாவம் (தன்மை).....	53
1. மனிதனின் சரிம்.....	53
a) இயற்கையை சரிம்.....	53
b) மறுபடி பிறந்த மனிதனின் சரிம்.....	54
55 2. மாங்சம்.....	57
a. மாங்சமானது மனிதனின் வெளியான சுபாவத்திற்கான ஓர் சடப்பொருளான அடிப்படையாக முதலாவதாக காணப்படுகின்றது	57
b. மாங்சமானது மனிதனுடைய பலவினதின் இருப்பிடமாகும்.....	57
c. மாங்சமானது வீழ்ச் சியடைந்த முழு சரித்தையும் குறிக்கின்றது	57
60 D. மனித ஆத்துமாவின்று ஒற்றுமை.....	58
1. சரி. ஆத்துமாவினது ஒற்றுமை.....	58
a. சரித்திற்க்டாக ஆத்துமாவானது பெறக்கூடியதாக (இறக்குமதி செய்யக்கூடியதாக) இருக்கின்றது	58
b. சரித்திற்க்டாக ஆத்துமாவானது தன்னை வெளிப்படுத்த முடியும் (ஏற்றுமதி).....	60
65 c. சரித்திற்கும் ஆத்துமாவிற்கும் இடையிலான பரஸ்பர உறவு.....	60
1. ஆத்துமாவிற்கு மேல் ஆத்துமாவின் செல்வாக்கு	60
2. சரித்திற்கு மேல் ஆத்துமாவின் செல்வாக்கு	61
2. ஆத்துமாவும் ஆவியும்.....	63
a) ஆவிக்கு மேல் ஆத்துமாவின் செல்வாக்கு	63
b) ஆத்துமாவின் மேல் ஆவியின் ஆதிக்கம்	64
70 III. மனிதனின் வீழ்ச்சி	66

5	A. தேவங்கைய பிரமாணம் (சட்டம்).	66
	1. தேவங்கைய பிரமாணத்தின் அரித்தம்	67
	2. தேவங்கைய பிரமாணத்தின் நோக்கம்	68
	3. தேவங்கைய நியாய் பிரமாணத்திற்கும் விகவாசிகளுக்கும் உள்ள உறவு	69
10	B. வீழ்ச்சியும் அதனுடன் தொடரப்பட்டுள்ள பிரச்சினைகளும்	70
	1. தீமை எங்கிருந்து வந்தது?	71
	2. ஒரு பரிசுத் திருவ்விடயன் ஆதாம் எப்படி வீழ்ச்சியையை முடியும்	79
	a) ஆதாம் பாவம் செய்யாதிருந்திருக்க முடியும்	79
	b) அவனுடைய பாவமானது கீழ்ப்படியாமலையை நோக்கிய அவனுடைய சித்தத்தின் சமயத்தின் நடவடிக்கையாக இருந்தது	80
	3. ஏன் சாத்தான் பாவம் செய்தான்?	81
	4. தேவன் ஏன் சாத்தானை பூமியில் தாள்ளினார்?	83
	5. தேவன் ஏன் மனிதன் சோதிக்கப்பட அனுமதித்தார்?	84
15	C. சோதனை	85
	1. ஆதி3 ல் உள்ள வீழ்ச்சியின் சிற்றிர பதிவு	85
	2. சோதனையென்றால் என்ன?	86
	3. சாத்தானுடைய சோதனைகளும் தந்திரோபாய்களும்	88
	a. தேவங்கைய வார்த்தையை சந்தேகித்தல்	88
	b. தேவங்கைய வார்த்தைக்கு இல்லை	89
	c. சாத்தானின் ஒரு வார்த்தை	89
	IV. பாவம்	94
25	A. பாவத்தின் உண்மை நிலை	94
	1. தேவன் பாவம் ஒரு உண்மையென்னை நிறுத்துகின்றார்	94
	2. தேவங்கைய வார்த்தையானது பாவத்தின் இருப்பை (இருக்கின்றது என்பதை) வெளிப்படுத்துகின்றது	94
	3. பாவமானது நியாயமிருமாணத்திற்கூடாக வெளியங்கமாகியது	95
	4. விகவாசி தன்னுடைய பாவத்தைக் குறித்து அறிகின்றார்	95
	5. பாவத்தின் உண்மை நிலைக்கு கொவம் சாட்சியிடுகின்றது	96
	B. பாவம் (ஆரம்ப சௌகர்மப் பாவம்)	96
	1. விவரங்கள்	96
	2. பாவத்தின் தன்மை (குணாதிசயம்)	97
	a. குழப்பம்	97
	b. தேவங்குக்கு எதிரான கலகம் (முரட்டாட்டம்)	98
	c. பாவமானது கயநலமானது (கயத்தை கையமாக கொண்டது)	98
	3. மனித கொவத்தின் முழு சீர்விவு	100
	4. பாவத்தின் இருப்பிடம்	101
	5. பாவத்தின் செயற்பாடு	102
	a. பிரமாணம் (சட்டம்)	102
	b. சோதனை	103
	6. பாவம் (சௌகர்மப் பாவம்)	103
	a. பெலேஜியனுடைய கொள்கை (Pelagianism)	104
	b. அனா பெலேஜியனிசம் (Semipelagianism)	104
	c. மறைமுகமாக கமத்தப்படுதலின் (கடத்தப்படுதல்) கொள்கை (Indirect imputation)	105
	d. மெய்யாயிருத்தல் என்ற கொள்கை (Realistic)	105
	e. பிரதிமிட்டு அல்லது (பிரதிநிதித்துவப்படும்) கொள்கை (Substitution)	106
	f. கூட்டுக் கொள்கை (Federal)	107
	g. இந்த கொள்கைகளைக் குறித்த ஓர் மதிப்பீடு	107
	h. பக்க ஆராய்வு (இன்னுமொரு ஆராய்ச்சி) : முன்குறித்த அல்லது கயசித்தம்	109
	C. பாவங்கள்	117
	1. பரிசுத் தேவங்கையானது பாவத்திற்கான வெள்வெறு பதங்களை பயன்படுத்தியின்று.	118
	a. பாவம் இலக்கு (குறி) தவறுதல் (ஆதி4:7)	118
	b. மீறுதல். பாவம் அக்கிமம். குற்றம். தன்னடை (ஆதி. 4:13)	118
	c. தீமை. தங்கு (ஆதி. 5:5)	119
	d. பாவம். தவறுதல்	119
	e. அநீதி	120
	f. அக்கிமம் (தீநியற்ற தன்மை)	120
	g. அவிகவாசம் : உண்மையற்ற தன்மை	121
	2. தனிப்பட்ட பாவங்களுக்கிணையிலான வித்தியாசங்கள்	122
	a. பல்வெறு விதமான பாவங்கள்	122
	b. பாவமானது பல்வெறு “நபர்களுக்கு” (பிரஜெக்னாக்கு) எதிராக செய்யப்படுதல்	122
	c. பாவமானது பல்வெறுமான நபர்களாக செய்யப்படலாம்	124
	d. செந்த (தனிப்பட்ட) பாவங்களுக்கிணையில் பரிமாண அளவில் வித்தியாசங்கள் உள்ளது	124
	V. பாவத்தினதும் வீழ்ச்சியினதும் விளைவுகள்	127
70	A. ஆதாமிழ்கள் பாவத்தின் விளைவுகள்	127
	1. தேவங்கைத்திலிருந்து பரிசுப்படுதல்	127
	2. சாத்தானுக்கு அடிமைப்படுதல்	128
	3. மரணம்	128

a. ஆவிக்குரிய (உள்ளான) மரணம்.....	128
b. சரிப் பிரகாரமான (வெளியான) மரணம்	129
c. நித்திய மரணம்	129
5 B. மலுக்குலத்திற்கான வீழ்ச்சியின் விளைவுகள்.....	130
1. ஆவிக்கு.....	130
2. ஆத்துமாவுக்கு.....	130
a. சிந்தை (தார்க்கிக்கும் நீறன்).....	131
b. உணர்ச்சி.....	131
c. சித்தம்	131
3. மனசாட்சிக்கு.....	131
4. நடைமுறை வாழ்க்கைக்கு.....	131
C. சிருஷ்டப்புக்கான / இயற்கைக்கான வீழ்ச்சியின் விளைவுகள்.....	132
D. நோவூக்கான வீழ்ச்சியின் விளைவுகள்.....	132
VI. உசாத்துப்பணை நூல்கள்.....	134

My special thanks are due to Heinz Lettner for translating this brochure from German into English and to Louise Rathgeb for her proof-reading; to Daniel Soller for his assistance in questions linked with the word processing program, to engineer Pierre-André Devins for his precious advice on the “creation versus evolution controversy” as well as to Heinz Weber, my former teacher, on whose notes some chapters of this brochure are built up.

இந்தப் பாடக்குறிப்புக்களை ஜேர்மன் மொழியிலிருந்து ஆங்கிலத்திற்கு மொழி பெயர்த்த திரு. கேய்ன்ஸ் லெட்னர் (Heinz Lettner) அவர்களுக்கும். அச்சுச் சரிபார்த்து உதவிய திருமதி. லூயிஸ் ரத்கெப் (Louise Rathgeb) அவர்களுக்கும் எனது விசேட நன்றிகள். word processing program தொடர்புள்ள கேள்விகளுக்கு உதவியாக இருந்த டானியேல் சோலர் அவர்களுக்கும், “படைப்பு மற்றும் பரிணாமம் இடையேயான விவாதத்தில்” பீர்ரே-அன்று டேவிஸ் (Pierre-André Devins) அவர்களின் பெறுமதிவாய்ந்த ஆலோசனைகளுக்கும், அத்தோடு எனது முன்னெணாள் ஆசியர் ஹெயின்ஸ் வெப்பர் (Heinz Weber) அவர்களுக்கும் நன்றிகள். அவரது பாடக்குறிப்புகளிலிருந்துதான் இந்த கையேட்டின் சில அத்தியாயங்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

5

10

Translated from English to Tamil by Kanagalingam Muralitharan.
ஆங்கிலத்திலிந்து தமிழில் மொழி பெயர்த்தவர் திரு.கனகலிங்கம் முரளிதரன்.

குரூஸ்லிங்கன், வைகாசி 2022
Kreuzlingen, May 2022

15

பதிப்புரிமை ரோலன்ட் கிளகர், இறையியல் கலாநிதி **CH-8280**
குரூஸ்லிங்கன் (சுவிற்சர்லாந்து)

Copyright © Roland Kleger, Doctor of Theology
CH-8280 Kreuzlingen (Switzerland)